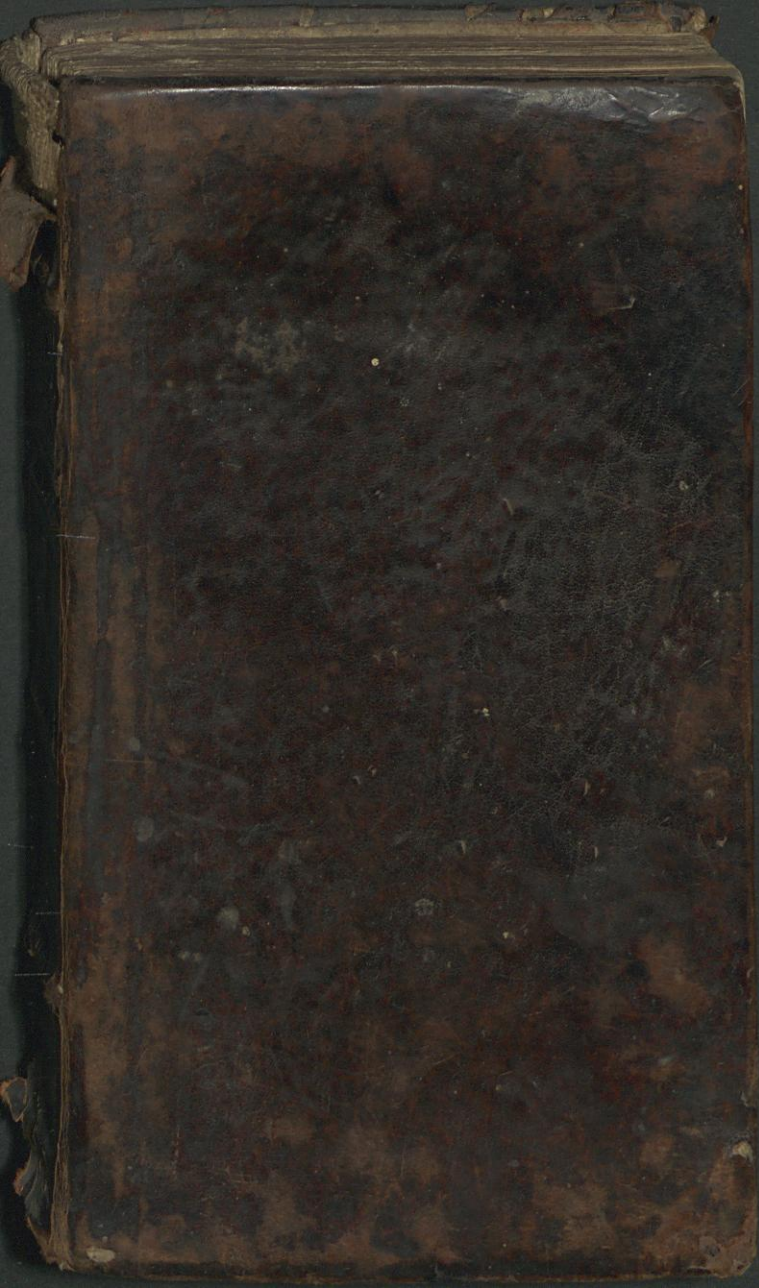

No: 119.

Prime

Ex libris Juliae
ni de Fulvigny Herburt

(C)
Gram: loquit. Dia vera docet, Rhet:
verba colorat.
Mus. canit. Art. numerat. Geo. prae-
rat. Astr. colit astra.

~~XX~~
F A X
CHRONOLOGICA
Ad
OMNIGENAM
HISTORIAM.
ET DILUCIDUM
EIUSDEM
COMPENDIUM
AB ORBE CONDITO
AD ANNUM CHRISTI
1712.

- I. Parte res omnes à mundo condito ad Christum natū,
II. A Christo nato ad præfatum annum 1712. Sacra omnia,
III. Politica, Bellica, & Fortuita,
IV. Literas & Artes omniū eorundē seculorū complectens.

AUTHORE
JOANNE MUSANTIO Soc. JESU.
Ex Tabulis Romæ impressis,
Reimpressum Sandomiriæ.

Cum Supplemento 3tiæ Partis, in quo series &
acta præcipua Ducum & Regum Poloniæ.

Anno Domini 1724.

Archiwum Biblioteczne

11 Hdr. libal. 219
Rath. libal. H. 118

Cur neq; Te Sonipes, cui campus mundus uterq;
Gemmifer & cur non, charta, Srzeniawa notat.
Inter Semideos Equus hic, ceu Pegasus, ex quo
Bellerophonta tulit, dignus habere locum.
Eridano melior plaudet Srzeniawa Deabus,
Ambrosiamq; Jovi pro Ganimede dabit.
Parcite: Sideribus si debita Stemmata tanta,
Pagina tam grandes non capit arcta Deos.

Epith. No. 1. Bellerophonta

P-18-0-977

8°-1292

JLLV.

ILLUSTRISSIMO
ET EXCELLENTISSIMO
DOMINO DOMINO
HIERONYMO

Comiti in Zywiec & Pieskowa Skala

WIELOPOLSKI
CAPITANEO
ZARNOVECENSI
POLONÆ
JUVENTUTIS PRINCIPI

Ex libris H. Pieskowa

Non indignaberis primo major Eoô *Illu. Statius*
strissime Juvenis, si facem ad solem
ferimus, & intra Augusta Domûs
Tuae limina, Luminum Patriam, & Solis
Regiam, reponamus. Eget luce, etsi præ
luceat aliis, Fax Chronologica, & idcirco
hanc à WIELOPOLSCIORUM mendicat
Splendoribus, quibus æquè expeditum est um
bris moliri interitum, ac omnia serenare.
Non altius Titan assurgit, ut umbras faciat
pumiliones

pumiliones, non latius diffundit radios, ut Or-
 bem, ignium velut diluvio inundet, quam
 WIELOPOLSCII, prima magnitudinis side-
 ribus majores, solis radiis illustriores, in orbis
 commoda, in Patria emolumenta, in Do-
 mus decora, ab avo effulsere. Non funesta-
 bo paginam, si Illustrissimas Majorum Tuo-
 rum Umbras Juvenis Excellentissime huc in-
 feram, quia haec, nihil funesta noctis contra-
 xere. Coataneum Sarmatia Oriens Nomen ha-
 buit WIELOPOLSCIUM, simul hi soles
 cum Regnorum solibus emicere. Inter duo-
 decim Palatinos velut inter ignes Luna mi-
 nores effulsit TOPOREUS, qui Magna Gen-
 tis Caput, Domus suae cunas posuit Illustris-
 simas. Et universae plane Polonia fastos so-
 li sibi vendicarent WIELOPOLSCII, aut
 de stirpe sua facerent, si ad numerum re-
 vocaremus Antiqui Generis plena Titulorum
 ac Honorum Cognomina, in quibus semper
 tot probati quot geniti emersere, florere sub
 violis, rubere sub rosis, utramque Purpuram
 ornare, Sagum denique & Togam illustra-
 vere. Stupuerunt Secula velut Nilum se-
 ptem ostiis in Augustam se exonerare WIE-
 LOPOLSCIORUM Domum tot Nominum
 Majestatem. Iam TOPOREOS, jam STAR-
 ZONES, jam STARZOKONIOS ado-
 ravit Polonia, demum ZAPRZANIECIOS,
 SZAFRANIECIOS, BOCHNAROS mira-
 ta est, tandem in WIELOPOLSCIIIS stetit,
 statque

Horatius

Cassio:

statq; firmiter notum per Secula Nomen, Statur
quia magis assurgere nequit. Ita Olim Iulia-
Domus, per Anchisem, Æneam, Iulum,
omnemq; Trojana Nobilitatis florem vagata,
in Orbis totius fastigio fortunatissime conqui-
evit. Non investigo viam, quam Illustris-
sima Domus WIELOPOLSCIORUM per
tot secula trivit, Palatina certè illa semper
fuit ac Senatoria, ut solis iter nemo observat,
sed radios amat & adorat. E propinquo
Majestatem Nominis WIELOPOLSCIANI
intueri libet Illustrissime CAPITANEE Zar-
novecensis, in quo, velut speculo Te ipsum vi-
deas Juvenis Magnanime. Avus Tibi prae-
vit ad gloriam Magnus Regni CANCEL-
LARIUS, id est Mens Regum, Uox Liber-
tatis, Pater Patriæ; tradent seculis posterè
illius sapientiam ingenii, prudentiam judicii,
maturitatem consilii; non aliter scripisset Iso-
crates, dixisset Demosthenes, argumenta com-
posuisset Quintilianus, si avo Catholico ser-
vati fuissent; quanquam hos quoq; Maximus
CANCELLARIUS emendâret, qui nunquam
desinet à tota posteritate desiderari. At, quo
verborum apparatus quâ pompâ dictionis? qua
Majestate svada? Illustrissimum FRANCI-
SCUM WIELOPOLSKI in Zywiec & Pie-
skowa Skata Comitem PALATINUM SI-
RADIÆ, Minoris Polonia Generalem, PA-
TREM Tuum Illustrissime Juvenis huc de-
ducam? debet enim Illustrissimo Progenitori
Tuo

Tuo, multum nostra Societas Jesu, Illustris-
sime Domine, quem, propitium semper ac tu-
telare Numen agnoscit, & in Mecenate
Amplissimo veneratur. Quotquot censemur,
tot viva gratitudinis simulacra spirabimus,
profusis in nos gratiis animati. Decrescit ad
Parentis Tui obtutum quidquid in Tullio emi-
nuit, in Hortensio floruit, in Plinio pleno
alveo fluxit, in Seneca regnavit. Qua illi
oris Majestas! qua facies digna imperio!
quam excelsus animus in excelsa corpore! de-
niq; tanto Augustali par inquilinus. Succes-
sit ille Magnis Majoribus, sed ut illis esset
Major, & effecit ut sparsas per singulos
virtutes feliciter in se unum collegerit, adeo,
ut nulli incrementa sua nisi sibi debere vi-
deatur. Eum nactus es Parentem Illustris-
sime Domine qui Tibi necessitatem sequendi
se ad maxima imponit, exemploq; praeit.
Tantus illi Musarum amor, ut non facile
sit judicium, plusne debeat sapientiae, an
illi sapientiae tanta Majestas, ut merito an-
nosa WIELOPOLSCIORUM gloria Hares
censeatur, tanta Comitatus, ut oris Serenita-
tem supercilii severitas non inumbret; tan-
ta Magnificentia, ut splendorem Senatoris au-
xerit de suo; tanta auctoritas, ut pro ver-
bis det Oracula, ingenio penè humanum su-
perante; tanta prudentia, ut ejus menti tota
Regni moles queat incumbere. Et hic, ante
quam ad Maternum SRZENIAWAM, Tu-

um Illustrissime Iuvenis devolvatur dictio;
libeat adhuc spectare Illustrissimum Paren-
tem Tuum, jam apud JACOBUM II. An-
glia Regem, jam apud INNOCENTIUM
XII. [ne tantum Domestica exempla ex Patre
discas) Polonam Majestatem, Magnum Le-
gatum explicuisse. Quam ingens campus glo-
ria, Gentilium WIELOPOLSCIORUM Sta-
rzokon apertus, in quo se Magnificentius
tanti Nominis jactaret Magnitudo. Enim
verò implevit mensuram Nominis Illustrissi-
mus Progenitor Tuus, verior Mercurio Lega-
tus, Major Cynea. Sed quorsum hac Avi-
ta Paternaq; memorantur, qua de genu Po-
steritas adoret, praeclaresfacta? Tibi forman-
do Illustrissime Iuvenis laborat Majorum glo-
ria, proindeq; saepe Tibi Pater est saepe le. Ovidius
gendus Avus, ad quam ideam, crescente
ætate nescia virtus stare loco compona. Lucan;
tur: Non opus Tibi monitore,, Magni San-
guinis Hæres, Illustrissime Capitaneæ, præ-
cox ad optima indoles, imbibit altè, qua
aliis ingerendo, acclamabatur accipiat Patris Claudias
exemplum tribuatq; Nepoti Filius, Magnum
Patrem jam penè totum in te derivasti, ut
ille ceu Sol in Te radio jam sit Illustrissi-
mus. Quot vero Maternus Tuus Celsissimus
SRZENIAVA Princeps Inventutis Excellen-
tissime, vehit secum decora? diluvium Ho-
norum, Titulorum, Meritorumq;, videre mihi
videor. In Celsissima Parente Tua ANNA
LU;

LUBOMIRIA S. R. I. Principe, ultra Senatores Senatum, ultra Duces Exercitum Magnorum Principum & universam planè Orbis Majestatem intueor. Repetenda esset Romani Imperii origo in DRUSIS, Nascentis Sarmatia cuna evolvenda essent cum LËCHO, illi, qui tanta Originis vastissimum, & vix enavigabilem fontem deducere vellet in paginam. Altera LUBOMIRIIS Patria Latium est, altera LECHIA, ac penè Europa universa. Post tot Duces Celsissima LUBOMIRSCIORUM Domus, ac in iis STANISLAUM Cracoviensem Palatinum, Supremum DUCEM, qui non semel, Otthomanicam Lu-

Lucan: nam pallore infecit: terrarum fatale malum, fulmenq; quod omnes percuteret pariter populos, sub quo Rex Inviictissimus SIGISMUNDUS III. Militem egit, Rege posito; Tuus quoq; Grandis Avus HIERONYMUS LUBOMIRSKI, Castellanus Cracoviensis, Princeps, DUX, vincendo Orbi par, mentibus obversatur, quem nec ventura filebunt lustra, nec ignota rapiet sub nube vetustas.

Claudia: Horret adhuc Pannonia strenuissimi Bellatoris arma, & illo Casareis in Castris artium bellandi Magistro, in Cæsare tantum Nomen erat. Illius bellicæ laudis gloria adhuc eruditur Polonia, & audet fortia cum animum subeunt, Maximi DUCIS virtus, & exempla. Hac Parente ingenerari debuit Tibi probitas & ad gloria successionem cupiditas inseri. Laborant

Lucan:

borant in aliarum laudibus egestate materia
Oratores, fingere debet Poësis, ut credatur enco-
miis consecrare, in Celsissima Matre Tua, Il-
lustrissime Iuvenis, verum est, quod de aliis
fingitur; jam & Iunonem Reginam, & Mi-
nervam doctam, & Dianam armigeram cre-
dimus, & Gratias in ANNAM omnes immi-
grasse, meridiano sole clarius est. Confudit hac
veterum Feminarum, quas ultra Deas quoq;
vehabat antiquus error, male usurpata elogia,
cui raro compendio doctrina ultra sexum, pro
corpore elegantia, pro indole virtus, eaq; ma-
scula vel in femina. Sed ubiq; in Tua Domo
Illustrissime Iuvenis occurrit quidquid Eminen-
tissimum est. Illustrissimum PARENTEM
Tuum JOANNIS III. fortunatissimi Polo-
niarum Regis Throno Affinem, per Aviam
Tuam adoramus, per Celsissimam Parentem
Tuam Ducum in Sanguinem, ac Orientis
OSTROG Imperatorum Majestatem invecram
colimus. Per Duces NEOBURGICOS LU-
BOMIRIIS junctos, Occidentis Imperatores in-
ter cognatos censeris nemo est qui ambigat. Quan-
tus verò Exercitus Colligatarum Mentium pa-
riter ac Domorum consurgit? adoranda ab om-
ni posteritate Nomina, se Tuo Sanguini Ex-
cellentissime Iuvenis, veluti Pactoli, Ganges,
Tagiq; Oceano permiscuere, & utroq; Jovem Ovidius.
de Sanguine ducis. KONIECPOLIOS, TEN-
CZYNIOS, TARNOVIOS, ZASLAVIOS
SANGUSZKOSq; Principes KOMOROV-
OS,

OS, BRANICCIOS, TARŁONES, OLE:
SNICCIOS, ZEBRZYDOVIOS, SZYSZ-
KOVIOS, CZARNKOVIOS, RADIVILI-
OS, OSSOLINIOS, MAŁACHOVIOS,
SIENIAVIOS, POTOCCIOS, SAPIEHAS
OPALENIOS, DONHOFIOS, BOKU-
MOS, TOBIANSCIOS, RYBINSCYOS.

Effers & Tu Illustrissime CHOMENTOW-
SKI; *Palatine Masovia*, ut cognatum ita cel-
sum tot inter Heroes caput, extra Senatum Li-
bertatis vindex, in Senatu Patria Pater. Tu
quoq; *Illustrissime* Marchio, GONZAGA
MYSZKOWSKI *Castellane Sandomiriensis*,
totius Europa Nobilis, Domum Illustrissimam
Cognitione Tua reddis Illustriorem. At Do-
mestica Numina, quo vos Deorum Nomine
consecrem, Celsissimi Principes LUBOMIRII,
Succamerarie & Excubitor Limitum Regni,
Generalis, Scepusiensis, Bobuslaviensis, Capita-
nei, nec non Melitensis Heros, quorum Si u-

Seneca: num ostenderis populus apparebit. Hi Tibi
Majores, hi Affines, *Illustrissime* juvenis pra-
ivere ad WIEŁOPOLSCIANÆ gloria me-
tam quo Tu iter arripis expeditum. Si etenim
etatem Tuam teneram Excellentissime Domi-
ne evolvam juvenile nihil video præter etatem.
Lubet hic Britanni Vatis, temere forsitan in
Anglicanum Principem conjectum, usurpare
elogium:

Qui Puerū laudat, spem non rem laudat in illo;
Non spes, ingenium, res probat ipsa Tuum,

Alis

*Alis enim Iuvenis omni elogio Major
spem, non tantum Domesticam sed & publi-
cam, adeò ut videaris statim capisse sapere,
ac spirare incepisti. Non immeritò huc con-
ferret dictio, quæ Gratiano gratus Consul
Ausonius attribuit: Spem luperas, cupien-
da prævenis, vota præcurris, & præstare
Tibi velocius est, quàm nobis vel optare.
Qui Tibi lepos est Oris & dignitas! qui
risus gravis, cuiusmodi Heroum esse solet,
qui fulgor oculis inditus, Sidereum aliquid
& caeleste spirans! qui sermo maturus! &
unius in facie, Parens uterque cernitur. Cre-
scis annis major, & atatem vincis, quia
illam præcedere non potes, cumq; aliis me-
diocris virtus abunde suffecisset, Tibi una
non sufficit. Produnt se dotes animi Tui
per corporis indicia, paucos annos agis, &
excedis, quæque alios metitur atas, hanc Tu
metiris probitate. Quantum hoc est! & Tu-
um Iuvenis Illustrissime. Tu vero, etsi
nondum virilis sensus conscius, perge ut
capisti annos antevertere, festina agere an-
tequam agas, & absolvere antequam plenè
incipias fama Tuae Author esse; & cui sunt
Genus, Honor, Species, adde gesta prælara,
famam, Virtutem, ut cum sis Scopus voto-
rum Domus Illustrissima, votis respondeas
universorum. Tuas itaque manus tot Titu-
lis, tot Nominibus, tot Virutibus Iuvenis
Illu-*

Illustrissime Fax exambit Chronologica, ut dum aliis lucem ingeret, ex Te dispendia reparet & deliquia. Nec obrues facem Excellentissime Capitaneæ, licet magna Te lux
Seneca: undiq; circumstat, verum quidquid ex *Historica* face scintillaverit, in animum Tuum referes, ac in aliis simplicius facta, majoribus emendabis factis, & delebis. Evolves hic, ultra Orbis universi Herodes, ultra virtutum vitiorumq; certamina, ultra literatorum studia, Duces quoque ac Reges Polonix & quidquid gloriosum, ac Polono Nomine dignum censueris, viva illorum imago id totum spirabis. Quidquid suspicies in Lechis, Lesconibus, cum fortuna luctantibus arduum, quidquid in Miecislais, Boleslais, Martium, pudicum, audax, in Vladislais religiosum, bellicosum, in Casimiris magnum, justum, in Præmislis fortunatum quidquid miraberis, in Te exhibere coneris, ut virtutum Magnæ Domûs Hæres, Regias quoque dotes assequaris. Hoc votum est Iuvenis Illustrissime, Societatis JESU, cujus ex ingenio erudiris & sapias, quam Tu eo animo complectere, quo illa Tibi facem præfert Chronologicam, quo, capacissimæ Indoli Tux Orbem totum ponit in conspectu, & grandem olim de Te Historix materiam daturus, jam faveas literatis. Utere itaq; Illustrissime Domine hujus Facis luce, quæ Se
modò

*modò primùm luce dignam putat, cum so-
lem aspicit sub Tuo Nomine Illustrissimo;
cujus benefico fideri, augem. precatur Hono-
rum immortalens.*

ILLUSTRISSIMI ET
EXCELLENTISSIMI
NOMINIS TUI

Cultui Obligatissimum,

Collegium Sandomirienſe
Societatis IESU

Ad

Ad ERUDITUM ET STUDIOSUM LECTOREM.

TAm illustris fuit gloria hujus Facis Chronologica; ut cum exstincta pæne esset, tum vehementius Eruditorum Studentiumq; animos accenderet. Quare ne tantum opus deleat oblivio; typis iterum mandatur ex tabulis Romæ impressis: ut in hoc universali Historiæ rerumq; omnium compendio, uno veluti intuitu lustrari & circumferri etiam possint universa mundi regna, evolutaq; hactenus ab orbe condito secula; quo eruditæ curiositati omni in puncto satisfiat. Additæ sunt res memorabiliore de Regno Poloniæ; scilicet series & acta præcipua Ducum ac Regum Poloniæ; ut hujus loci typus in Polonia Polonis, potissimum imprimens, suæ specialiter Patriæ & patrio genio gratificetur. Porro adduntur hæc in supplementum 3tiæ partis *Politica* complectentis. Politicorum autem nomine, Regna, Respublicas, Dynastias omnes, eorum initia, vices, & exitus complectimur. Hæc prima mortales putant & pro illis bella gerunt, hinc illis *Bellica* jure conjungimus. In his ipsis *Fortuita* plurimum posse nemo non videt, quapropter illis hæc addimus. In fortuitis ea ferè hic describuntur quæ Baronius in Annalibus, Genebrardus in Chronol., in Breviario Chronologico Theophylus Raymundus, & in tabulis Chronograph: Gvalterius tradunt; qui fide probatorum scriptorum niti solent. Inter *Fortuita* postremum locum iis assignamus; quæ sive inter lacra sive inter profana, maximè memoranda

randa censuimus, & quæ certam in alio loco sedem habere non poterant, ut hinc etiam fortuita quodammodo videantur. Cum Romanis Imperatoribus Italiæ Reges, & res Italas; cum Romanorum Pontificum Ditione, Principes ejusdem in Italia Beneficiarios hic dedimus: quia sejungi vix posse videntur. Galliæ & Hispaniæ Regibus, Regnorum aliorum sive Dynastiæ initia & quandoq; vices apud eas gentes addidimus quia id, Historiæ melius intelligendæ, non inutile futurum duximus: probatos verò in his omnibus (quæ Historiarum cognitionem aggressuris adolescentibus præcipuè proponimus) cujusq; gentis scriptores consulimus: utq; cum minori periculo errandi publico commodo serviremus, insignium scriptorum Saliani, Petavii, Spondani, Labbei sententias plerumq; amplexi sumus. Ubi quid intanctum ab illis attulimus, testem peculiarem adduximus. Quæ ad Orthodoxam Religionem pertinent; in 2da. parte tradimus, id semper spectando; ut non eruditioni tantum, sed etiam Religioni & pietati imprimis serviamus. In assignandis Romanorum Pontificum temporibus; à minutioribus abstinemus; quare non integros aliquando menses computamus. Concilia quotquot potuimus ex pluribus collecta recensuimus: quia id adhuc à nemine præstitum vidimus. Ea in quibus testem non adducimus, vel vulgò nota sunt vel facile apud eos reperientur quos sequi libuit, nempe Baronium Raymundum Ciacconium Gualterium Labbeum; licet aliò nos aliquando trahat amor veritatis quovis authore semper potioris. 4ta. parte Nobis;

Nobiliūm Literatorum censum, & literarum vices
 variamq; fortunam, suis seculis disposuimus, ita; ut
 qui plurium doctrinarum florētē gloriā, plu-
 ribus in locis memorentur: quod & eorum meritis
 deberi & legentium eruditioni conferre putamus.
 Quoniam verò liberali & nobili ingenio digna, ex-
 cellentium artium cognitio quādam prudentissimo
 cuiq; semper est visa; idcirco etiam architecturæ,
 picturæ, statuariæ, vel florētis vel deficientis tempora,
 vices, & varietatem proposuimus, Romæ præsertim;
 quæ præter cæteras gentes, in his, omnium erudito-
 rum iudiciō, primas plerumq; ferre consuevit. Vi-
 ventes, seu bellatores, seu literatos, aut artifices,
 quamvis maximis pares, memorare ferè non libuit,
 ob eas causas, quæ prudenti viro faciliè occurrent.
 Brevitatis studiō, compendiariis quibusdam notis
 utimur: ita literā A denotatur Annus; A C ante
 Christum; C Cardinalis, CP Constantinopolitanus;
 D Dux; d dies; E Episcopus; f filius vel filia; ff filii;
 fr frater, ffr fratres; M Martyr; m mensis vel mortu-
 us; n natus vel nascitur; o nullus; P pontifex; R Rex;
 r regnat vel regnavit; S soror; U vivit vel vixit; &c.
 Ne longiores simus in compendio; excipe illud li-
 benti animo Erudite & studiose Lector; Erudite, ut
 tuo studio satisfiat; studiose, ut eruditioni tuæ con-
 tulas: uterq; unō animō, tam huic libello
 quàm tibi ipsi fave, & vale.

P A R S I.

Ex Libris Her. Brandotee M^{us}ici.
a

MUNDO CONDITO

Ad

CHRISTUM NATUM, Anno M M M M L III.

HOMO INNOCENS IN TERRE- STRI PARADISO FELIX.

IN primo temporum, & rerum exordio DEUS *Ætas I.*
Cælo; Terra, animantibus cæterisq; ad eorum *ab orbē*
ornatum conditis sextâ tantū operis die format *condito*
hominem, corpus ex luto fingens; animam *ad uni-*
ex nihilo, illique nomen indit Adamum appel- *versale*
lando. E campo postmodum Damasceno, in *diluvium*
quo cum creaverat, in amænissimos voluptatis *quod con-*
hortos, Divina manu confitos, Terrestrem Para- *tigit an-*
disum dicimus, Adamum transtulit, & è dormi- *po mundi*
entis costa Evam eduxit, quam illi vitæ & thori 1656.
A sociam

sociam adjunxit; ut beatè viverent, & nullo pænarum mortisque metu genus humanum propagarent, si DEO parentes vetitæ arboris fructibus abstinerent:

HOMO POSTCULPAM RE- US, EXTRA PARADI- SUM MISER.

Verum intra dies omnino paucos, ut plerique opinantur, Adamus Divinam legem neglexit, non tam vetiti pomi specie, quàm illecebrâ inductus uxoris, à callidissimo animantium omnium serpente deceptæ. Propterea pavidus, & ovina pelle contactus unâ cum noxæ socia felicibus hortis in perpetuum expulsus, morti, cæterisque miserijs, quæ mortalem conditionem comitantur; objicitur & tecum in eundem casum, posteritatē trahit omnem.

Primo infelicitis exilii anno Adamus Cainum genuit, secundo Abelem; sed hoc per invidiam à fratre interempto, Setho ad solamen est auctus.

Hinc impia Caini, pia Sethi progenies extitit; quare hi filii DEI, illi hominum filij sunt appellati. Ex his in duas sive Gentes, sive sectas divisum est Genus humanum usque ad terrarum omnium cluvionem.

GENUS HUMANUM ANTE UNIVERSALE DILUVIUM.

Adam vixit annos 930.

Eva vixit annos 940.

Filij Dei.

Seth Adæ f. n. 131. v. 912. m. 1042.

Enos Sethi f. n. 236. v. 905. m. 1140.

Cainan I Enos f. n. 326. v. 910. m. 1235.

Malaleel Cainani I. f. n. 396. v. 895. m. 1290.

lared

Iared Malaleelis f. 461. v. 962. m. 1422.
 Henoch Iaredi f. n. 623. transfertur à Deo 987.
 Mathusalem Henochi f. n. 688. v. 969. m. 1656.
 Lamech Mathusalemi f. n. 875. v. 777. m. 1651.
 Noe Lamechi f. n. 1037. v. 950. m. 2006.
 Sem Noe f. n. 1559. v. 600. m. 2158.
 Cham, & Iaphet Noe ff: ante Diluvium nati,
 sed eorum tempora in sacris literis non desig-
 nantur.

Religio.

Adam filios Dei cultum inprimis, & Sacrifi-
 candi ritus edocet.

Abel ob singularem religionem, & inno-
 centiam Deo gratus.

Seth pius & egregius Divini cultûs propagator.

Enos primus solemniores, statasque cæremo-
 nias in Divino cultu adhibuit. Hinc dictus est
 primus invocasse Nomen Domini. *S. S. Interpretes.*

Enochus Sethi trinepos ob summam cum Deo
 familiaritatem, divinitus est, ex hominum cætu,
 atque oculis, raptus.

Res supra Naturam.

Sacrificium Abelis certo signo Deus probat;
 sive ignis è Cælo demissus, sive fumus rectâ
 in Cælum tendens id fuerit; quod non liquet.

Caino post fratricidium, terra innocentis im-
 buta sanguine visa est fruges negasse; & ipse
 ultrice sceleris conscientia, post Dei minas pro-
 fugus erravit.

Regna.

Adam Genus humanum patris potius more,
 quam Principis potestate rexit quandiu illi
 filij nepotesque parvere.

Si quæ fuere ante Diluvium Regna, ea intra
 unius oppidi, & agri limites finiebantur.

Cain primus, Henochiâ conditâ, & de filij nomine dicta, in ea visus est regnasse.

Bella.

Bellis praelusit Abelis cædes à Caino, invidiâ impellente, patrata. Cæterum fuisse inter Cainitas, & reliquos Adamitas bella, non immeritò plurimi suspicantur: Certè tubas & arma belli instrumenta ante terrarum eluvionem inventa novimus.

Scientia.

Scientiarum saltem principia, seu rudimenta Adamo divinitus indita, ab eo traduntur filiis, & nepotibus; a quibus ad posteros propagantur.

Si psalmos Adam composuit, uti Talmudici tradunt; quibus Genebrardus videtur assentiri; non hominum magis, quàm Poeseos pater dicendus est.

Quin & ab alijs, antè terrarum eluvionem, Sacris Hymnis, Canticis, & Psalmis, DEI laudes, victorias, & res prospere gestas fuisse celebratas, docet Huetius *in Demonstrat Evan.*

Inventas à Setho literas opinantur aliqui; quod certissimum procul dubio foret, si verum esset quod aliqui ex gravissimis patribus tradidere; scriptum scilicet ab Enocho librum, quem apud Æthiopes asservari tradit Genebrardus.

Artes Inventæ.

Primus inter hominès Pastor Abel, Cain primus agricola, Lamech venator.

Ars effodiendi metalla, vel præcessit agricultura, vel cum ea orta est, ut recte Aristoteles *l. 1. c. 2. Oecon.*

Abel pastoritia tabernacula; Iubal Musicam, & ejus

& ejus instrumenta; Noema lanificium, ac texturam invenit.

Tubalcain Ferrariam peritius exercuit.

Henochia prima inter urbes à Caino condita, cui ab Henoch filio nomen dedit

Artem nauticam primus divinitus edoctus est Noe, cum jussus est Arcam ædificare.

Nugatur procul dubio Zozimus Panopelites, affirmando Chymicorum artes hominibus ab Angelis traditas, cum hi mulieres adamassent.

Res memorabiles.

PER hæc primæva Mundi tempora, DEO naturæ vires confirmante, sæminæ binos fere semper enitebantur; ut plerique SS: Interpretes opinantur. Quare anno Mundi, quo cæsus est Abel, magnam jam terrarum partem frequentatam fuisse docet eruditè Bonfrer in cap: 4. *Genes.*

Cainus in sylva pro fera habitus à Lamecho abnepote occisus est.

Sethi gens connubijs cum Caini gente junctis, gigantes progenuit, homines, & corporis mole, & morum improbitate perinsignes. Quæ res Deum ad terrarum omnium eluvionem impulit.

Diluvium universale.

NOe anno mundi 1556. quingentesimum annum agens monetur à Deo de immittenda terris omnibus eluvione, jubeturq; Arcam fabricare; in qua ipse cum filijs possit asservari. Illa centum annorum spatium perfecta est; longa, Deo ita mandante, cubitos 300. lata 50. alta 30.

Anno 1656, Deo jubente, immixtis in arcam omnis generis animantibus, ingressus est, & Noemus ipse cum uxore sua, tribusq; filijs Sem, Cham, & Iaphet, ac nurius pari numero. Hinc

perpetuis 40. dierum effusis imbribus, omnia merguntur aquis; & nihil usquam hominum, ceterorumq; animantium reliquum in terris nt, præter id, quod Noemus Dei monitu asservarat ad sobolem.

Noe porro cum suis in Arca latuit 375. dies.

Filii Hominum.

CAin Adæ f. n. r. m. 701. ut aliquibus visum; nam sacrae literæ, tum illius, tum posterorum tempora omnino silent.

Henoch Caini f.

Irad Henochi f.

Maviael Iradi f.

Mathusael Maviaelis f.

Lamech Mathusaelis f.

Ab hoc primo Polygamia videtur inducta.

Label & Iubal Lamechi ff. ex Ada.

Tubalcain Lamechi f. ex fella.

GENUS HUMANUM POST UNIVERSALE DILUVI- UM IN GENTES ET RE- GNA DIVISUM.

PROGENITORES ABRAHAM.

Ætas II. Ab anno mundi conditi 1657. ad 2039.

ad nati- Arphaxad semi f. n. 1659. v. 438.

vitatem Cainan II. n. 1694. v. 360.

Abraha- Sale n. 1724. v. 423.

mi qua Heber n. 1754. v. 464.

contigit Phaleg n. 1788. v. 239.

an: mun- Reu five Ragan n. 1818. v. 239.

di conditi Sarug n. 1850. v. 230.

2039. Nachor n. 1880. v. 148.

Thare n. 1909. v. 205.

PATRI-

PATRIARCHÆ HEBRÆORUM.

Ab anno mundi 2039. ad 2464.

Abraham Thare fil. n. 2039. v. 175.

Isaac f. n. 2139 v. 180.

Rebecam ducit 2179.

Iacob n. 2199. v. 147.

Ruben, Simeon, Levi, Iudas, Dan, Nephtali, Gad, Aser, Isachar, Zabulon, Ioseph, Benjamin, ex duabus uxoribus Lia, & Rachele, Labano natis, & ex duabus ancillis Zelpha & Bgla.

Ætas III.
ad exitum
Israelis ex
Ægypto
qui conti-
git anno
2544.

Levi Iacobi f. n. 2285. v. 137.

Caath f. Levi n. 2318. v. 133.

Amram f. n. 2381. v. 137.

Aaron f. n. 2461. v. 122.

DUCES HEBRÆORUM.

Moses Aaron fr. n. 2464. v. 120.

Iosue f. Nun. n. 2491. v. 110.

JUDICES HEBRÆORUM.

Ab anno 2584. ad 2962.

Iosue à 2584. ad 2600. annis 17.

Annum agens 94. Mosi successit & quamvis Ducis potius, quam Iudicis nomine presuerit Hebrais; ijs nihilominus annumeratur.

Othoniel à. 2600. ad 2640.

40.

Aod ad 2720.

80.

Qui plures eodem tempore apud Hebraeos fuisse aliquando Iudices docent; vel aliena, vel parum consona sacris literis docent.

Falli videntur, qui post Aodum inter Iudices samgarum numerant.

Debbora Prophet: ad 2760.

40.

Femina supra viros fortis, Lapidotbi uxor sub palma jus populo dicebat.

Gedeon ad 2800.

40.

Ierobaal etiam cognominatus est, ex qua voce corrupta Hierombalus dictus est ab equali Historice Sanchoyiatone Huetius.

Abimelech ad 2803.

3.

Tholm ad 2826.

23.

Iair Galaadites ad 2848.

22.

Iephthe ad 2854.

6.

Abesam ad 2861.

7.

Ajalon ad 2871.

10.

Abdon ad 2877.

8.

Samson ad 2899.

20.

Heli Iudex, & Pontifex ad 2939.

40.

Samuel ad 2962.

22.

Hebrai Regem petunt, & impetrant, 2962.

REGES HEBRÆORUM.

Ab anno 2962 ad 3060.

Saul f. Chusi ad 2979.

18.

Primus Regum Oleo Sancto unctus.

David f. Itai ad 3021.

42.

Salomon Davidis f. ad 3059.

40.

Roboam Salomonis f. ad 3060.

1.

Ab anno 3060. Tribus Iuda & Benjamin, Roboamo; reliqua ab eo deficientes, Ieroboamo parent: & hinc Hebræorum Regnum in duo dividitur.

REGES IUDA.

Ab anno 3060.

Roboam ad 3076. 16.

Abias ad 3079. 3.

Afa ad 3121. 41.

Iosaphat ad 3145. 25.

An. 3143. fil: adsciscit.

Ioram ad 3150. 6.

Ochozias ad 3151. 1.

Athalia ad 3157. 6.

Ioram

REGES ISRAEL.

Ad 3446.

Ieroboam ad 3081. 21.

Nabad ad 3082. 1.

Baasa ad 3105. 23.

Ela ad 3106. 1.

Zambri 7.

Amri ad 3117. 11.

Achab ad 3138. 22.

Ochozias ad 3139. 1.

Ioram

<i>Iorami Uxor.</i>	
Ioas ad 3296.	40
Amazias ad 3225.	29.
Ozias ad 3277.	52.
Ioatan ad 3293.	16.
Achaz ad 3308.	14.
Ezechias ad 3338.	29.
Manasses ad 3392.	55.

*In Regno impius, ca-
ptivus resipiscit.*

Amon ad 3394.	2.
<i>Manassis Parentis fu- rores excessit.</i>	

Iosias ad 3425.	31.
Ioachaz ad 3425. m.	3.
Ioakim ad 3436.	11.
Iechonias m.	3.

<i>Deinde Babylone vixit ad an: 3475.</i>	
Sedecias ad 3446.	11.

Ioram ad 3151.	12.
Iechu ad 3179.	28.
Ioachaz ad 3195.	16.
Ioaz ad 3211.	16
Ieroboam II. ad 3251.	41.
<i>Interregnum 11. annorum.</i>	
Zacharias 3262. m.	6.
Sellum m.	1.
Manahem ad 3274.	10.
Phaceias ad 3277.	2.
Phacee ad 3297.	20.
Oseas ad 3314.	18.

*Rome condita anno 14.
Israeliticum Regnum à
Ieroboamo institutum per
rebellionem, & impieta-
tem, post ann: 255. ever-
sum est.*

*Hebræi apud Chaldaeos
captivi, toto servitutis
tempore Principes & Iu-
dices sue gentis, habuere;
a quibus regebantur.
Hi videntur fuisse Ie-
chonias olim Rex I.
Salathiel ejus fil.*

Duces Iterum.

Ab anno 3446. ad 3950.

*Cum Cyrus Hierosolymam redeundi, & instau-
randi Templi Iudeis potestatem fecisset 3516. Sacra
expeditionis, Dux fuit Zorobabel Salathielis f. ad
3567.*

Ioacimus D. & P. ad 3589.	22.
Eilafib D. & P. ad 3595.	6.

Postea tantum P. veniente Esdra.

Esdras D. à 3595. ad 3600.	5.
Nehemias D. ad 3629.	28.

Joadas D. & P. ad 3649.	20.
Jonathas D. & P. ad 3689.	40.
Jaddus D. & P. ad 3730.	41.
Onias I. D. & P. ad 3753.	24.
Simon I. D. & P. ad 3765.	12.
Eleazar D. & P. ad 3797.	32.
Manasses D. & P. ad 3807.	9.

Quamvis post Hierosolimam ab Alexandro captam, iudeorum summum Imperium penes alienigenas fuerit; precipuè tamen sub illis partes in administranda Republica fuere penes Pontifices; quos idcirco Duces jure appellamus.

Onias II. D. & P. ad 3821.	14.
Simon II. D. & P. ad 3846.	25.
Onias III. D. & P. ad 3882.	36.

Anno 3879. Iason Onie fr. Pseudo-Pontif: & post eum Menelaus, Lyfimachus, Alcimus, omnia subvertunt.

Machabai dicti Assidei, hoc est Sancti, mox corrupta voce Assamonei.

Mathathias pater Judæ D. & P. 3888.	1.
Judas f. D. & P. ad 3894.	6.
Jonathas D. & P. ad 3912.	19.
Simon D. & P. ad 3910.	8.
Joannes Hyrcanus D. & P. ad 3950.	31.

REGES ITERUM.

Aristobulus R. & P. 3950,	1.
Alexander Jannæus R. & P. ad 3975.	26.
Hyrcanus R. & P. ad 3988.	13.
Aristobulus II. R. & P. ad 3991.	3.
<i>Pulso fr. mox dejectus à Pompejo.</i>	
Hyrcanus iterum ad 4024.	49.

Cum per annos plures una cum antipatro Herodis I. patre & eodem Herode Tetracha Regnum administrasset; hujus tandem jussu interemptus est.

Antipater Herodis I. Pater Iudææ Procurator à Cesare constituitur 4007.

Herod.

Herodes I. Aſcalonita Iudææ Tetrarcha 4012
mox R. dictus anno 4014. regnare incipit,
4017. ad 4054. 37.

Herode regnante, natum eſſe Chriſtum hu-
mani generis reparatorem, Sacro id Evangeliſta
tradente fatentur omnes; verum de Nativitatis
anno variæ Chronologorum ſententiæ; nōs cum
Labbeo, alijsque eam amplectimur, quæ illam
Herodiani regni anno 37. ſtatuit.

RELIGIONIS INCREMENTA ET DAMNA.

Post univerſale diluvium, ad Chriſtum

D. natum.

Anno mundi 1657. ſubſidentibus aquis & Deo
jubente, Noë cum tribus filijs prodit ex
Arca, Deoq; gratias agit.

Ninus templum, & ſimulacrum Belo pa-
tri conſecrat. Id Baal exiſtimatur 1944. Hinc
in vetuſtiſſimis Idolis Beli nomen licet agnoſcere,
ut in Beelphegor, Belial, Beelzebub &c.

Ducentis circiter poſt Diluvium annis Ido-
lorum cultus, per imagines hominum venera-
tioni propoſitas initium habet creſcitque plaſtice
inventæ per Thareum Abrahami patrem.

Abraham ex Ur. Chaldæorum evocatur,
futurus veræ religionis parens 2108.

Melchiredech Rex, & Sacerdos occurrit,
Abrahamo victori. Is decimas Sacerdoti ſolvit
2118.

Circumciſio à Deo imperatur Abrahamo 2125.

Moab, Moabitarum, Amon Amonitarum
parens, naſcuntur ex inceſtu ebrij Lothi cum fili-
abus 2139.

Iſaac in monte Moria ſiſtitur immolādus 2163.

Eſau ducit alienigenas, unde corrupta reli-
gio 2288.

Joſeph

Joseph frustra sollicitatus ab hera, nobile castitatis exemplum. 2316.

Phares & Zaram Iudæ filij ex Thamar Christi progenitores 2328.

Jacob Sancte moriens filijs bene precatur 2345.

Job ex Zara f. vel nepote Esau, Sanctimoniâ clarus, ærumnarum per patientiam victor in fine sæculi 24.

Agni Paschalis esus, Deo jubente 2544.
Phase seu Pascha, solemnesque Azimorum feriæ à Mose institutæ, partæ libertatis monumentum.

Lex à Deo per Moysem data ad Sinam montem 2544.

Vitulus aureus adoratur 2544.

Aaron I. Hebræorum Pontifex, & filij consecrantur 2545.

Eleazar f. Aaroni in Pontificatu succedit. 2583.

Primus annus Sabbaticus 2595.

Pontifices Phinees, Abisue.

Cineorum migratio amore solitudinis. Erant hi eorum quodammodo temporum religiosi.

Michas Idoli author, quod Israelitæ nonnulli præsertim ex tribu Dan usq; ad Samuelis tempora coluere.

Primus annus Jubilæus 2637.

Hebræi cum propinquis Chananæis, Hethæis, alijsque connubia jungentes, eorum Deos colunt, Othoniele, & Aodo Judicibus.

Pontifices Bocci, Oza, Zariaas.

Sub extremis Aodi Judicis annis, vel statim ab ipsius obitu Israelitæ ad Idolorum cultum declinant.

Mortuis Debbora, & Baracco, rursus Deorum simulacra colunt Hebræi.

Baal à Gedeonis patre adoratur.

Pontifices Nerajoth, & Amaria postremus è posteris Eleazari; eo enim mortuo, successit Heli, è nepotibus Ithamaris, quem Aaron secundo loco genuerat.

Baalim

Baalim, & Astaroth, adorantur ab Hebræis
Ruth uxor Boos, mater Obed, avia Da-
vidis R.

Iephthe, victis Amonitis, voti reus filiam
maclat. 2899.

Pontifices Heli primus è posteris Ithamaris,
Ahitob, Achimelech, Abiatar.

Saul divinitus electus in Regem contra Di-
vinum præceptum parit Agago, & rejicitur.

Achimelech Pontif. cum 83. Sacerdotibus
jussu saulis cæditur. 2968.

David post adulterium, & Uriæ cædem
monitus à Nathano Propheta respiscit 2999.

Pontifices iterum è posteris Eleazari; quo-
rum primus Sadoc, mox Achimaas, Azarias.

Nathan Davidis f. à quo Christi Genealo-
gia ducitur.

Salomon templi fundamenta ponit 3026.
absolvit 3030.

Festum primæ Dedicationis templi.

Salomon amat alienigenas, Dijs templa, &
aras erigit 3054.

Jeroboam aureos vitulos adorandos pro-
ponit. 3061.

Pontif. Joanam, Azarias, Amarias, Jaiadas,
Pedaias.

Ahab ductâ Iezabele templum erigit Baali
3117. Iezabel furit in sacros vates.

Iosaphatus Religionem restituit 3122.

Elias, Eliseus, Ionas vaticinio & Sanctimo-
niâ clari. Postremus mittitur ad Ninivitas 3168.

Eliæ Discipuli in Monte Carmelo.

Rechabitæ, qui & Cinci, Religiosorum ty-
pus a Ionadab f. Rechab instituti. S. Hieronym.

Pontif. Sedecias, Azarias, Iotham, Ahitob.
Ozias R. cæteroqui pius & religiosus, ex-
cella hoc est falsorum Deorum templa non au-
fert.

Amos, Oseas, Ioel, Isaias, vaticinantur;
Ozia regnante.

Micheas futuram sub Assiriis captivitatem
prænuntiat.

Pontifices Achitob, Meraioth, Sadoc, Salomon.

Achaz ab avita religione abhorrens, clau-
so templo, Baali, & Dijs alijs, aras passim
excltat; liberos lustrat igne.

Ezechias pietate inclytus, à paternis urbem
superstitionibus expiat; templum ornat.

Sanctimonia clari florent Tobiaë duo in
Assyria captivi; item Isaias & Iuditha.

Novi Samariæ coloni ethnicorum ritibus
sacra Hebræorum inficiunt.

Pontif. Helcias, Azarias, Saraias, Josedecus

Josias R. res religionis instaurat.

Ieremias Proph: in Ægipto futuras populi
calamitates prænuntians, lapidibus obruitur.

Daniel, Ezechiel. Tres Pueri captivi apud
Chaldæos; Mardocheus & Esther apud Medos
pariter captivi florent.

Sinagogæ institutæ tempore captivitatis Ba-
bylonicæ.

Festum Purim institutum, Hebræis ab Ama-
nis insidijs per Estherem liberatis.

Pontif. Josue, seu Jesus, Joacim, Eliasib.

Cyrus templi sacra vasa restituit 3516.

Templum Hierosolim, primo instauratur
3517.

Resa & Abiud Zorobabelis ff. ex quorum
1mo V. Deipara, à 2. S. Joseph originem ducit.

Aggæus, Zaccharias, Malachias, Prophetæ
florent.

Danielis hebdomadæ incipiunt 3600.

Pontif. joiadas, Jonathas, Jeddoa, seu Jad-
dus.

Cum Hierosolymam venisset Nehemia's; re-
novata est diu intermissa scenophegiæ solemnitas,
3601.

Esdras

Esdraſ ſacros libros, qui interciderant immutatis Hebræis literis, in lucem proferit.

Nehemias redux è Perſide, Divinum cultum, templi honorem, Levitarum miniſteria, legitima conjugia, ex Divina lege componit, 3629.

Pontifices ijdem qui Duces.

Alexander M: in templo Hieroſolym: Deo vero viſtimas immolat 3722.

Sanaballetes a Dario ad Alexandrum deficient, hoc permittente, Templum erigit, Samariæ in monte Garizim, cui præerat. Hinc inter Iudæos, & Samaritanos æterna diſcordiarum ſeges.

Græcis imò & mox Romanis imperantibus, Pontificatus tactus eſt Principum arbitrio paucorum annorum, imò & annuus.

Pontifices iterum ijdem qui Duces.

Ptolomæus Philop, minis, & pænis Judæos ad Ægiptiacos ritus compellit 3839.

Jaſon, Menelaus, Lyſimachus ethnicos ritus inducunt. Antiochus Epiphan: Templum profanat. Templum ponit Jovi Hospitali in monte Garizim 3885.

Eleazarus, Salomona Mater, & ſeptem filij Machabæi pro religione fortiter obeunt 3887.

Mathatias Judæum Dijs thus adolentem interficit 3888. fit Dux & Pontif.

Tertia Dedicatio Altaris per Judam Machabæum inſtaurati. 3889.

Pontifices ijdem, qui Duces, & Reges.

Judæi, & ſamaritæ pro Templo litigant ante Ptolem: Philomet. Victoria Judæis cedit 3906.

Phariſæorum ſecta oritur A. C. 140.

Sadducei Herætici apud Hebræos.

Eſſæi ſive Eſſeni Samaritanorum ſecta; cujus origo incerta, plura cum Pythagoreis, & ſtoicis

foicis habens communia. *Ioseph l. 16. Antiq. C.*
13. Ex his multi postea Christianis accessere.

Joannes Hyrcanus Samaritanum templum
destruit. 3925.

Pontif. iidem tunc, qui Reges.

Sinagogæ paulo ante Christum natum 480.
numerabantur.

Joseph Deiparæ Mariæ sponsus.

Templum ab Herode instauratum, ejusque
quarta dedicatio instituta 4030.

Maria V. Deipara Filia Joachim, & Annæ,
4039.

JESUS CHRISTUS DEI FILIUS nascitur
4053. 25. Decembr.

Sanctimonia florent Simeon senex, & An-
na Prophetis.

HUMANI GENERIS DIVI- SIO IN GENTES ET HE- BRÆORUM POLITICA POST DILUVIUM.

NOe filiis, & nepotibus terras dividit. Ia-
pheto Scythia, & Europa; Chamo, Syria,
Ægyptus, & Africa; Semo, Assyria, India,
& reliqua Asiæ obveniunt.

Sublato per confusionem linguarum com-
mercio, Babylonicæ Turris ædificatio abjecta est;
gentes divisæ sunt, & terra cæpit ubique fre-
quentari.

E Filijs nepotibusque; Noemi, alij aliarum
gentium parentes; Hebræorum à S. Augustino;
& alijs censetur Heber; a quo Heberæi primo,
mox Hebræi sunt appellati.

Abraham in Palæstina cum Sara Uxore Na-
choris filia; & Loth nepos 2114.

Loth ob jurgia inter pastores dividitur ab
Abrahamo 2116. Ismael

Ismael & Agar pelluntur 2144.

Esau Primogeniti jura vendit 2218.

Iacob fugit in Mesopotamiam, ibique apud Labanum avunculum oves pascit 2276.

Iacob redit, & conciliatur cum Esau 2296.

Dinae vis illata, & hinc pugna cum Sichimitis 2305.

Ioseph per invidiam a fratribus venditur 2306

Ioseph Ægipto præficirur 2319.

Iacob cum filiis in Ægipto. 2329.

Hebrai primo regebantur per Patriarchas, penes quos erat imperium in gentem

Amenophis Pharaon sævit in Hebræos 2451.

Moytes è flumine à Thermuti Pharaonis f. in Aulam inductus 2464.

Moytes fugit ex Aula 2503.

Exitus Israelis ab Ægipto 2544.

Exploratores ex Phara solitudine in Palæstinam missi 2545.

Israelitæ in solitudine per annos 40.

Tribunal primarium Synedrium lethri consilio institutum à Moyse.

Felicia Hebræorum bella in Palæstina, Jo-
sue Duce.

Victoribus Israelitis Palæstina dividitur.

Othoniel Adonizedecum captum mutilat 2601. & opulum resipiscentem vindicat in libertatem.

Historia Michæ Levitæ, & clades Tribus Benjamin 2620

Servitus I. Hebræorum sub Cusano ab anno 2623 ad 2631. per annos 8. liberantur ob Othoniele.

Servitus II. sub Eglone Moab: an: 18: cessat occiso per Aodum tyrannò, 2669.

Samgar Philistæos sexcentos vomere interficit sub Aodo.

III. Jucæorum servitus sub Jabino Chanaanæo

B

à 1721.

*Ætas IV.
ad tem-
plum salo-
monis cu-
jus fun-
damenta
sunt posi-
ta 3023.*

à 2721. ad 2740. à qua liberantur, victo per Debboram, & Baraccum Sisara; cujus lacte sopiti tempora trabali clavo Jahel trajecit.

Madianitis an: 7. serviunt Hebræi, liberantur à Gedeone 2768.

Abimelechus Gedeonis f. cæsis 70. fratribus, tyrannidem occupat 2801.

Quarta Hebræorum servitus sub Ammonitis per annos 18. ab anno 2832.

Jephte Ammonitas prælio vincit & populum à servitute liberat, 2849.

Samson, Dalilâ quam deperibat, prodente, amissis cum coma viribus, Philistæis hostibus traditur, à quibus orbatur luminibus 2898.

Ophni & Phinees Heli ff cæduntur in prælio à Philistæis; capitur Arca; Heli obit ex casu 2959.

Israelitæ Philistæos vinctunt in Maspha 2960.

David in Monomachia Goliath interficit 2971.

Saul de Amalecitis, & alijs victor, à Philistæis victus se ipsum confodit 2979.

David feliciter præliatur ab an: 2991. ad 2996.

Absalon Ammonem fratrem interficit 3002.

Davidem patrem Absalon regno pellit; sed mox, dum fugiens crinibus pendet è quercu, à Joabo confoditur 3009.

Ætas V. ad Cyri David movet in Philistæos illosque quatuor prælijs profligat a 3012. ad 3014.

Monarchiâ qua Aza Zaram Æthiopiæ Regem vincit & ingenti præda potitur 3094.

inchoata est anno mundi Zambri Ele temulento vitam eripit; mox et ipse septem post dies ab Amri obsessus, se cum universa domo comburit 3106.

3516. Israelitæ, Achabo regnante, de Benadabo Syro his triumphant, 3134. 3135.

Mesa Moabitarum Rex obsessus, filium spectantibus Hebræis, mactat, 3140.

Joram fratres interficit 3145.

Iehu

Iehu Achabi stirpem funditus delet 3151.

Hazaël Syriæ R. Israelitarum regionem ferro, flammisque vastat 3154.

Ioas R. Samariæ ex vaticinatione Elisei morientis Benadabum Syriæ R. tribus atterit cladi-
bus 3204.

Ozias contra circumpositas gentes feliciter pugnat.

Manahen R. Israelis, Phuli Syrorum Regi vectigalis.

Teglat Phalazar victor Israelitas in servitutum abducit 3295.

Achaz captivus apud Syros 3294

Samaria per Salmanasarem Assyriorum R. capta & everfa; Tribus decem cum Osea R. in Assyrios abductæ 3314.

Manasses Assyrijs armis oppressus, Babylonem catenis vinctus abstrahitur 3344. mox Regno restituitur.

Holofernes Assyriorum Dux in Betuliæ obfidione à vidua Iuditha obtruncatur 3346.

Iositas R. Iuda cum Nechaone Ægyptio R. configit; peritque ex vulnere 3425.

Ioachaz Nechaoni servit in Ægypto,

Ioachim & Iechonias à Chaldæis cum omnino nobilitate in servitutum abducuntur 3428.

Sedecias filijs & oculis orbatus cum populo captivus Babylone 3446.

Incipit servitus 70. ann. quam passi sunt Hebræi apud Chaldæos.

Iudæi quamvis post impletos annos servitutis septuaginta, libertatis qualicunque imagine donati fuerint à Cyro anno 3516; fere nunquam tamen posthac sui omnino juris fuere: diu enim Persis, mox Græcis, & Romanis paruerunt.

Artaxerxes Longim: Deo inspirante, Esdram Sacerdotem & scribam in Iudæam mitit, 3594.

Nehemias ex Perside, ubi Regis Pincerna
B2 ejusdem

eiusdem gratiâ florebat, impetratâ ad id facultate, in Iudæam veniens, frustra obfistentibus inimicis Hierosolymæ muros intra dies 52. restituit, 3600. vel 3601.

Idem, novis inductis tabulis, inopiæ fuorum consulit 3601.

Idem qui anno 3621 Regem in Perside adierat, Hierosolymam redit ex Perside 3629.

Iudæi ab anno 3722. Græcis parent.

Andromacus Iudæis præpositus ab Alexandro, ab illis occiditur 3722.

Ptolomæus Lagi f. Amicitie simulatione Iudæam occupat, captivos quàm plurimos abducit ex montano præcipue tractu, 3733 circiter.

Antigono Rege victo, Asiæ Regna Seleuco Nicatori cedunt, ac proinde Hebræi vestigales Syriæ Regibus fiunt, ab anno 3753. [*Noris in Epoch: Syromaced.*]

Onias II. Ptolomæo Evergeti solvit 20 argenti talenta; quæ Syrio Regi pendebat 3811.

Recepta per Antiochum Magnum Iudæa, Græcis in Syria regnantibus iterum subditur, sed brevi tempore 3836.

Ptolomæus Philopator, victo Antiocho Magno, Cælesyria, Phœnicia, Iudæa potitur; quare Ægyptijs Regibus Iudæi iterum parent 3837.

Antiochus Magnus potitur Syriâ, & iterum Iudæis imperat. 3857.

Ionathas Demetrii Nicatoris ope nixus Iudæam recipit; Hierosolymam instaurat, 3902.

Eiusdem cum Comanis, & spartiatis fædus 3911.

Simon ad Demetrii partes transiens plenam Iudæis obtinet libertatem; cujus annos numerare incipiunt 3912.

Iannæus epulans coram se 800. Iudæos è nobilioribus, crucibus jubet affigi.

Iudæi à M. Pompejo domiti Romanis in posterum parent, 3991. Hyrcanus

Hyrcanus ob varias fortunæ vices dictus fortunæ pila.

Antigonus Aristobuli F: Iudææ regnum petens rejicitur à Cæsare 4007. sed Parthorum ope Hierosolymâ potitur 4014.

Hyrcanus, captivus abducitur.

Herodes Hierosolymam expugnat, 4017.

Eodemque anno capite plectitur Antigonus Affamonæorum postremus.

Herodes regnum adulatione partum, per scelera & cædes confirmat.

Bellum anceps contra Arabes gerit, 4023.

RES SUPRA NATURAM.

Post diluvium ad Christum D. Natum.

Iris à Deo statuitur fæderis inter se, & homines pignus.

Superbis mortalium conatibus Turrim ædificantium, Divinum Numen obfistit. Repente una, qua omnes utebantur, lingua in duas & septuaginta, quot erant hominum familiæ, divinitus dispersitur.

Hebraica quæ communis omnibus antea fuisse creditur, in Hebero mansit, à quo nomen accepit.

Deus Abrahamo felicem sobolem, Palæstinæ possessionem, Christum pollicetur. Angeli Abrahamo prænuntiant incendium Sodomorum 2139 & igne cælesti pereunt quinque urbes famolæ. Eximitur Loth, & Uxor ejus cum filiabus ab incendio. Uxor Loth, quod contra Angeli educendis præceptum respexisset in statuam salis est versa, stultitiæ documentum. Iacob Dei speciem videt in quiete à summis scalis Christum sibi pollicentis 2276.

Joseph ob Divinam conjiciendorum somniorum solertiam è carcere vocatur ad imperium 2319. Idem imminentem septem annorum fertilitatem, ac totidem sequentium sterilitatem ex Regis Ægyptij somnio præfagit 2319. Iacobi in Ægipro soboles quamvis per labores opprimente Rege, vegetior & sæcundior.

Prodigia à Moysè patrata, vulgo decem Ægypti plagæ 2543. Columna Dux Populi Hebræi. Transitus populi per Mare Rubrum ad Mosaicæ Virgæ contactum divisum 2544. Item manna è Cælo, aqua è rupe. Chore, Datan, & Abiron Mosi, & Aaroni obtrestantes vasto terræ hiatus absorbentur. Sol sistitur ad Imperium Iosue 2584. Hierichuntis muri concinentibus Hebræorum tubis cadunt. 2584. Cum tot præcedenti sæculo prodigia per Moysen, & Iosue patrata fuissent, eaque adhuc a Nepotibus passim celebrarentur, Israëlitàe novis ad asserendam religionis veritatem non indigebant, quare hinc fortasse factum est, ut nullum hoc ævo contigisse memoretur.

Debbora accepto divinitus per Angelum mandato Baraccum ad bellum contra Madianitas vocat. 2740. Gedeon Angelo hortante Baalis Idolum, & lucum evertit 2768. Idem roris ac veleris miraculo confirmatus per viros 30 tubis ac lampadibus armatos, Madianitas præfligat 2768. Hi enim insolita pugnæ specie turbati mutua se cæde conficiunt.

Angelus Uxori Manue Samsonis ortum prænuntiat. 2861. Samson sitiens ex asini maxilla, qua hostes trucidarat, fufis ad Deum precibus, fontem elicit. Idem receptis cum capillo viribus, domus ejus, unde ludentem ipsum Philistæi spectabant, concussis confractisque columnis, ædium ruinâ victor hostium oppressus est.

Arca DEI apud hostes captiva ingentes hostium

stium Dijs, corporibus, agris, clades infert. 2939. Arca plauastro imposita nullo rectore a bobus, in fines Hebræorum devehitur 2940. Bethsamitarum supra 50 millia divinitus pereunt, Arcâ curiosius spectatâ. Arca transfertur in Sion. Oza illam ausus contingere, illico perit. 2996.

Pestis divinitus immissa ob numeratum jussu Davidis populum, Angelo gladium condente cessat 3017 Salomon post oblatum Gabaone sacrificium à Deo sapientiam in somnis petit & impetrat. 3022.

Elias prodigijs clarus à 3126. ad 3139. quo raptus est igneo curru. Ioram R. Iuda literas accipit ab Elia translato 3147.

Eliseus duplici Eliæ Spiritu auctus fluvium pallio scissum sicco vestigio transit. Viduæ oleum impetrat à Deo; sunamitidis Filium ad vitam revocat, alijsque miraculis fulget. In piscis devorantis utero illæsus Jonas triduum agit 3163. Mortuus in sepulchrum Elisei conjectus redit ad vitam 3205. Ozias R. Sacerdotibus frustra reclamantibus, thus incendit in templo, sed nequaquam impunè; lepra enim divinitus affectus à Sacerdotibus ejicitur 3214. Visio mirabilis Isaïæ Prophetæ, (de qua ipse cap. 6.) 3277. Ezechiam de vita producenda ex divino oraculo, quod Isaïas pronuntiaverat, certum factura umbra, decem in horologio lineas retrocedit 3322. Sennacheribo Hierosolymam obsidente, unâ nocte cæduntur ab Angelo 85. Assyriorum millia, 3322. Senior Tobias Raphaelis Archangeli beneficio cum filio reduce lumen recipit 3336.

Daniel puer Susannam liberat 3438. Tres pueri, statuam Nabuchodonosor non adorantes, conjiciuntur in fornacem, sed flammæ intactos verentur 3456. Daniel in Leonum fossam dejectus, à Deo conservatur, & pascitur per Habacucum. Nabuchodonosor ferarum more degit in sylvis. Balthasarem epulantem exarati cælesti manu characteres terrent 3498.

Daniel objectus Leonibus à Dario Medo servatur intactus 3515. Cyro à Daniele Isaiaë vaticinium ostenditur, quo plurimos ante annos, prædixerat ille, futurum, ut Cyrus Babylone positus, Iudæis Hierosolymam redeundi potestatem faceret; ille voti reus Iudæos dimittit, & sacra vasa templo restituit 3516.

Sacerdotes ex Babylonica servitute reduces ignem sacrum quærentes, quem ipsorum majores in sicci putei caverna occultaverant, pro eo aquam crassam inveniunt, quæ super victimas, & ligna Nehemiæ jussu aspersa, sole è nubibus refulgente in ignem convertitur, quo sacrificium rite perficitur 3609.

Jaddus Alexandri M. Hierosolymam properantis iram metuens, Divinitus edocetur, illi cum Sacerdotibus solemniori cultu ornatis, & populo candidato obviam procedere; Alexander venerabundus Pontificem adiit, & Divinum in tiara nomen adoravit 3722. Admirandus septuaginta Interpretum consensus in Græca Sacrorum librorum versione, quam Ptolomæus Philad, imperaverat, divinitus contigisse videtur.

Ptolomæus Philopator dum in adyta Templi tentat irumpere, divinitus coercetur 3837.

Iudæi ab eodem Ptolomæo elephantis obtinendi exponuntur in hippodromo, sed Angelorum ope servantur 3838.

Heliodorus Hierosolymitanum templum, expilaturus ab equite Cælesti terretur 3870.

Perpetuum, & omnibus notum Probatice Piscinæ miraculum, (quo aqua per Angelum mota, primus è langventibus in eam descendens valetudinem recipiebat) usque ad Christi reparatoris tempora perdurasse constat è sacris Paginis.

Ioannem Hyrcanum Divino instinctu futura quandoque prævidisse narrat Iosephus.

Pluribus

Pluribus prodigijs fuisse prænuntiatum Dei-
paræ Virg: ortum docet communis orthodoxy-
rum consensus.

Angelus Ioannis Baptistæ natiuitatem Zac-
chariæ thus in templo offerenti prænuntiat.
4052.

Arch: Gabriel Mariæ V. Iesum ex ea in-
tacta nasciturum annuntiat 25. Martii 4053.

Iudæi dæmones à corporibus obsessis pel-
lebant. *Liquet ex 12. C. Matthæi.*

Idque per exorcismos è libris Salomonis de-
sumptos factum opinatur Genebrardus.

MONARCHÆ POST DILUVIUM.

Ad Christum D. Natum.

Monarchia Babylonia.

MEmbrotus Chami nepos, idem profanis scri-
ptoribus Belus, primus Babylone regnat
1879 per annos 65.

Ninus five Assur f. ad 1696. 52.

Nomen dedit Assyriorum Imperio.

Semiramis Uxor Nini ad 2038. 42.

Nino marito obeunte, eluso filio, regnum
præstigijs quibusdam intervertit, & ad se trans-
fert. Sed ab eo postea, quem de incestu appel-
lauerat, est interfecta.

Ninias f. ad 2076. 38.

*Regni administratione Prasectis permisâ, in
catu mulierum consenescit; qua in re Assyriorum
Roges 32. habuit imitatores solis nominibus notos.*

Arius f. ad 2106. 30.

Aralius ad 2146. 40.

Xerxes seu Balæus ad 2176. 30.

Armamithres ad 2214. 38.

Belochus ad 2249.	35.
Balæus ad 2301.	52.
Atladas seu Sethos ad 2333.	32.
Mammythus ad 2363.	30.
Ascharius ad 2391.	28.
Sphærus ad 2421.	20.
Mamylus ad 2451.	30.
Sparthæus ad 2481.	30.
Ascatades ad 2521.	40.
Amyntes ad 2566.	45.
Belochus ad 2590.	25.

Hujus filia Atossa, seu semiramis; quæ cum patre annos 12. regnavit, & sub Columbe specie culta est à Syris; sed hoc aliqui ad primam semiramidem referunt.

Balatores five Bellepares ad 2620.	30.
Lamprides ad 2651.	30.
Sofares ad 2671.	20.
Lampares ad 2700.	30.
Panyas ad 2745.	45.
Sosarmis ad 2764.	19.
Mithræus ad 2791.	27.
Theutamus ad 2823.	32.
Tenteus ad 2863.	40.
Thineus ad 2893.	30.
Dercylas ad 2934.	40.
Eupales ad 2971.	38.
Laostenes ad 3016.	45.
Pyritiades ad 3046.	30.
Ophracteus ad 3066.	20.
Ophratanes, five Ephacheres ad 3116.	50.
Acracarnes ad 3157.	41.

Sardanapalus seu Tonos Connoleros, quem profligavit Arbaces Medus, & Belesus, ad 3178. 20.

Hinc divisa Assyriorum Monarchia.

Arbaces victor Regnum Medorum & Persarum aliaque tenuit 28.

Belesus qui dictus est Phul Belochus, Assyriorum Regnum, vicinasque Regiones obtinuit per annos. 48. Post

Post Arbacem apud Medos, regnasse feruntur Madauces an: 50. Sofarmus 30, Articas 50, Arbianes 22. *Sed omnia usque ad Deiocem incerta.*

Post Belesum apud Assyrios, duorum vel trium Regum nomina silentur, mox memorantur Phul 43. Teglat Phalazar 31. ad 3309.

Sed hi fortasse Praefecti, vel Duces non Reges ut aliquibus visum est.

Sub initium sequentis saeculi apud eosdem Assyrios novum Babylonis regnum inchoatur.

Baladan Babylonis Praefectus dictus Nabonassar, deficiens se Regem appellat, & Aerae ab eo nuncupatae dat initium 3306.

Huic succedit Merodacus in sacris literis Nabuchodonosor I. a 3345.

Benmerodacus f. ad 3407.

Apud Assyrios interim regnat Salmanasar ad 3317, 8. Sennacherib ad 3323. 6. Assaradon ad 3333. quo factus est vectigalis Babylonis.

Deioces qui & Arphaxad Medis imperat à 3345. ad 3398. 53.

Phraortes ad 3419.

21.

Ciaxares Senior sive Astybares ad 3460. 41.

Astyages Cyri avus ad 3495. 35.

Darius Medus, idem Ciaxares Iun: & Asverus, Cyri avunculus, Estheris maritus ad 3515. 19.

Babylone interim regnat Nabopolassar, seu Nabuchodonosor senior à 3407. ad 3428. 21. Nabucodonosor Magnus ad 3472. 44. Evilmerodacus ad 3497, 25. Balthasar Labinitus dictus Herodoto l. 1. ad 3514: quo capta Babylone occisus est à Cyro auspiciis avunculi Darii militante, ejusque post annum successore.

Quae de Dario Medo, Esthere, & Cyro dicta sunt; in aurea dissertatione demonstrat Petrus Possinus vir planè doctissimus.

Monar:

Monarchia Persarum.

*Ætas VI.
ad Chri-
sti Nati-
vitatem.
qua salu-
ti mundi
concessa
est anno
ejus con-
diti 4053
25. Dec:*

CYrus, qui moriente Astiage materno avo
Regnum Persarum administrandum suscepit,
jura Uxoris, quæ Darij Medi unica erat hæ-
res, eo abdicante, imperio Medorum, Persarum,
& Babyloniorum potitur sedemque locat in Per-
sida 3516. r. an: 9.

Cambyfes f. a. 3524. ad 3532. 7.

Smerdis Magus m. 7.

Darius Histaspis f. ad 3569. 36.

Xerxes I. ad 3589. 20.

Artaxerxes Longimanus ad 3629. 40.

Xerxes II. m. 2.

Sogdianus m. 7.

Darius Nothus, five Ochus, ad 3649. 19.

Artaxerxes Mnemon ad 3689. 40.

*Huius fr. Cyrus Minor, post eum, sed Regis
patre natus; unde lis & bellum infeliciter gestum
ope Græcorum.*

Artaxerxes Ochus ad 3714. 26.

Artes seu Arsamus ad 3718. 4.

Darius Artami f. ad 3724. 6.

Monarchia Græcorum.

Alexander Magn: Victo Dario Græcorum
Monarchiam inchoat ad 3730. 6. *Alexandro
mortuo post varias bellorum vices Græcorum impe-
rium in tria præcipuè regna dividitur, Macedonia,
Ægypti, Syria; ab hoc cum Machabeorum libris
numeramus annos Regni Græcorum.*

Seleucus Nicator recuperata Babylone à 3142.
ad 3772. 32.

Antiochus Soter ad 3792. 19.

Antiochus Deus ad 3807. 15.

Seleucus II. Callinicus ad 3827. 20.

Seleucus Ceraunus ad 3830. 3.

Antiochus

Antiochus III. Magn. ad 3867.	37.
Seleucus Philopator ad 3879.	12.
Antiochus IV. Epiphanes ad 3890.	11.
Antiochus V. Eupator ad 3892.	2.
Demetrius soter ad 3903.	11.
Alexander Bala ad 3907.	4.
Demetrius Nicator ad 3909.	2.
Antiochus Balæ f. ad 3911.	2.
Triphon Tyrannus ad 3914.	3.
Antiochus Sidetes ad 3925.	11.
Demetrius Nicator iterum ad 3929.	4.
Antiochus Grypus ad 3958.	29.
Antiochus Cyzzenus simul ad 3959.	18.
Seleucus V. Antiochus X. Eusebes, Philippus, Demetrius, Enceres, Tigranes, Antiochus Asiaticus, Reguli potius, quam Reges in Syria; quæ à Pompeio redacta est in Provinciam 3991.	
Pompeius M. Consul sine Collega 4002.	
C: Jul Cæsar V. Dict. & Cons. occiditur 4010.	
C: Octavius, M: Antonius, M: Lepidus, Triumviri 4011.	

Monarchia Romanorum.

C: Octavius Cæsar Augustus, post Asiaticam victoriam solus Imperat. 4024.

Omnes posthac imperatores Cæsares & Augusti appellati.

Præfectus Urbis stabilis, ab Augusto instituitur; primusque dicitur C: Cilius Mecænas, & post eum Messala Corvinus.

REGNA ET RESPUBLICÆ IN GRÆCIA.

Ad Christum Natum.

Quamvis vetustissimi Græciæ Reges à Neotericis in dubium revocentur, placet eos nihilominus ex optimorum scriptorum traditione referre.

Sicyoniorum

Sicyoniorum Regnum in Poloponneso inchoatur 1890 Ægialeus primus ibi regnat ann: 52.
Ab eo Peloponnesus quondam dicta est Ægialia.

Europs f. 45. Nomen dedit Europa. Telchis 20. Apis 25. Telxion 52.

Cum felicissimè regnasset; post ejus mortem publici ludi, ejus honori sunt instituti.

Sicyone ulterius regnant Thelxion 52. Ægydrus 29. Thurimacus 45. Leucippus 53. Mesapus 47.

Argorum Regnum incipit 2197.

Inachus 1. Argis regnat 50. Phoroneus Inachi f. & Melissæ 60.

Inachida ab Inacho dicti Reges omnes Argivi
Ab anno deinde mundi conditi 2300 ad 2500.

Sicyone regnant Eratus 46. Plemnæus 48. Ortopolis 63. Marathon 30. Echyreus 55.

Argis regnant Apis 35. Argus 70. Criafus 54. Phorbas 35. *Argus ob singularem prudentiam centoculus dictus.*

Athenarum Regnum inchoatum 2446.

Cecrops Ægyptius Athenis regnat 51.

Ab eo successores 16. dicti Cecropidæ.

Ab anno mundi 2500. ad 2600. Sicyone regnant Corax 30. Epopeus 35. Laomedon 40.

Argis regnant Triopas 46. Crotopus 21. Sthenelus 9. Inachidarum ultimus.

Post hunc Danaus Ægyptius, pulso Gelanore, regnat 50. *Ab eo Danaida.*

Athenis regnant Cranaus 9. Amphyction 10. Erichtonius 50.

Lacedæmoniorum Regnum incipit 2570.

Lelex I. Lacedæmoniorum Rex indigena.

Ab anno mundi 2600. ad 2700. Sicyone regnant Sicyon, à quo Regio dicta est Sicyonia, 45. Blybus 40.

Argis Lynceus, Danaï ex fr. Ægyptio nepos 40. Abas 23. Prætus 17.

Athenis

Athenis Pandion 40. Erechteus 50.

Lacedæmone Myles Eurotas.

Corinthiorum Regnum incipit 2645.

Sisyphus, à quo Reges dicî Sisyphidæ,

Rex I. Ornithion II.

Ab anno 2700. ad 2800. Sicyone regnant
Ianicus 42. Phæstus 8. Adrastus 4. Polypides 3.

Argis Acrisius Danaes pater 32: quo per
imprudentiam à Perseo Danaës filio interempto,
regnum Mycenæ transfertur. 2742.

Mycenarum Rex I. Perseus 57. Taphius 17.

Athenis Pandion II. 25. Ægeus 48.

Lacedæmone; Lacedæmon, Amyclas, Ar-
gulus, Cynortas, Oabalus.

Corinthy Thoas.

Ab anno 2800. ad 2900. Sicyone regnant Pe-
lasgus 20. Zeuxippus 33. Sacerdotes post illum 33.
His ab Agamemnone potestas omnis erepta.

Mycenæ Stenelus 8. Euristheus 43. Atreus
& Thyestes 8. Agamemnon 17. Ægistus 7.
Orestes ~.

Athenis Theseus 31. Mnestheus 16. Demo-
phoon 33.

Lacedæmone Tyndarus, Castor & Pollux
Menelaus, Orestes.

Corinthy Dæmophon, Propodas.

Ab anno 2900. ad 3000. Athenis regnant
Oxinthius 13. Aphidas I. Thymoetes 8. Me-
lanthus 12. Codrus ultimus Regum 17.

Lacedæmone, Orestes, Thisamenus. Mox
Heraclidæ qui Ducibus Temene Ctesiphonte &
Aristodemo Aristomachi ff. 2951. redeunt in
Peloponnesum: Temenes Argorum, Alethes
Corinthy, Euristhenes & Proclus Lacedæmonis
potiuntur. Ex his duo semper Reges apud La-
cedæmones.

Mycenæ Orestes, Thisamenus. Penthylus, Co-
metes, Orestis ff.

Corinthy

Corinthe Doridas, Hiantidas Sisyphidarum
ultimi Alethes Ixior.

Ab anno mundi 3000. ad 3100. Athenis
extincto Codro, Archontes perpetui quorum 1.
Medon 20. Acaston 36. Archippus 19. Ther-
sippus 41.

Lacedæmone ex Eurystenis posteris, qui
mox dicti sunt Agidæ, Agis, Lechelstratus, La-
bortas, Doryflus.

Ex Proclidis Sous, Euripon Pritanis.

Corinthe Agelas, Primus Heraclidarum po-
stremus, post quem Bacchis, à quo Bacchiadæ.

Ab anno 3100. ad 3200. Athenis Archon-
tes, Phorbas 31. Megacles 30. Diognetus 28.
Phereclus 19.

Lacedæmone regnant ex Agid, Agesilaus
I. Archelaus. Ex Proclid Eunomus, Polydectes,
Charilaus Lycurgi ex fr. nepos.

Corinthe ex Bacchiadis Agelastus Eudemus,
Aristodemas.

Ab anno 3200. ad 3300. Athenis Archon-
tes Ariphton 20 Thespheus 27. Agamestor 20.
Æschylus 23. Alcmeon 2.

Lacedæmone ex Agid: Teleclus, Alcame-
nes, Polydorus. Ex Proclid Nicander, Theo-
pompus.

Corinthe Pritanes! Magistratus annuus institui-
tur 3276.

Macedonum Regnum incipit 3240. Caranus
R. I. 30; Cænus II. 28.

Ab anno 3300. ad 3400. Athenis Archon-
tes Decennales; quorum I. Charops Æschili f.
mox post Erixiam VII. Archontes annui, quo-
rum II. Creon 3368.

Lacedæmone regnant ex Agid: Eurycrates
I. Anaxander. Ex Proclid Zeuxidamus, Anaxi-
damus.

Corinthe Cynielus Tyrannus 3396.

Macedonum

Macedonum Reges usque ad Philippum Amyntæ, 22. non numeramus, quia nullius nominis.

Ab anno 3400. ad 3500. Pisistratus frustra obstante solone, potitur Athenis 3494. bis pulsus redit.

Lacedæmone regnat ex Agid, Euricrates II. Leon, Anaxandrides. Ex Proclid. Archimus I. Agasicles.

Corintheta Periander Tyrannus à 2427. ad 3467. *Post hunc de Corintha flet Historia.*

Ab anno 3500. ad 3600. Pisistratus bis pulsus, iterum potitur Athenis.

Hippius, & Hipparchus Pisistrato patri succedunt 3527, pelluntur 3541.

Redeunt annui Archontes.

Lacedæmone regnat ex Agid: Cleomenes I. Leonidas I. Plistarchus, Plistonax, Pausanias. Ex Proclid. Ariston, Demaratus, Leotychides.

Ab anno 3600. ad 3700. Athenis jubente Alcibiade præsent. Quadringenti à 3642 ad 3650. Nam tunc captæ à Lysandro Lacedæmone, subiectæ fuere Triginta Tyrannis, quibus pulsis Democratia iterum inducta est 3653.

Lacedæmone regnat ex Agid. Agefipolis I. Cleombrotus I. Agefipolis II. Cleomenes II. Ex Proclidis Archidamus II. sive Archelaus, Agis II. Agefilaus II. Archidamus III.

Ab anno 3700. ad 3800. Athenæ Cassandro Macedoni se dedunt à quo Rector Phalereus instituitur 3736. Mox liberantur per Demetrium Poliorcetem 3747. Sed postea ingratae ab eodem expugnantur 3753. & iterum liberæ 3764.

Lacedæmone regnat ex Agid. Arius, Acrotatus. Ex Proclid: Eudamidas I. Archidamus IV. Eudamidas II. Agis III. Proclidarum extremus.

Macedon: R. Philippus Amynthæ f. regnat à 3694. ad 3718.

Alexander Magnus f. ad 3730.

Post Alexandrum in Macedonia hoc seculo regnant Arideus fr. 5; Cassander 19; Philippus II, 1; Antipater & Alexander II, 3; Demetrius Poliorcetes 6; Pyrrhus m; Lysimachus 6; Meleacer, Antipater, Sosthenes, 2; Antigonus Gonatas 36.

In Ægypto regnat Ptolomæus Lagi f. ad 3778. 40.

Ptolem: Philadelphus ad 3807. 39.

Ab anno 3800. ad 3900. Lacedæmone Proclidis extinctis regnant ex Agid: Areus, Leonidas II. Cleombrotus II. Cleomenes III. Mox Agidis etiam deficientibus brevi regnant, Agesipolis, & Lycurgus, atque post hos Tyranni Machanidas, & Nabis; quo cæso, prius paret Achæorum Reipublicæ superiore sæculo exortæ, denique Romanis.

Quintius Roman: jus dicit in Græcia omnesque ejus Civitates liberas esse jubet 3858.

Macedonum R. R. Demetrius II. 10. Antigonus Tutor 12. Philippus III. 12. Perseus 11. quo victo Macedonicum Regnum Romanis cedit. 3887.

Ægyptij Reges, Ptolomæus Evergetes ad 3823. 26.

Ptolomæus Philopator ad 3850. 27.

Ptolomæus Epiphanes ad 3873. 23.

Ptolomæus Philometor ad 3907. 35.

Athenæ quæ ab anno 3764., libertatem qualemcunque usurpaverant; anno 3969, à syl-la expugnatae Romanis parent & abolentur Archontes.

Ab anno 3000. ad 4000. in Ægypto regnant, Ptolem: Phyicon: ad 3937. 29.

Ptolomæus Lathurus ad 3954. 17.

Ptolomæus

Ptolemæus Alexander ad 3964.	10.
Ptolem: Lathurus iterum ad 3972.	8.
Ptolem: Alexander II. d.	19.
Ptolem; Alexander III. ad 3989.	17.
Ab anno 4000. ad 4053. Ptolem: Auletes	
ad 4003.	13.
Ptolemæus Dyonisius cum Sorore Cleopa-	
tra ad 4007.	5.
Cleopatra sola ad 4024.	17. dA

Post Actiacam pugnam in qua victa cum Antonio ab Augusto fuerat, cum M. Antonius sibi manus intulisset, & ipsa ultro periit; desecitque omnino Græcorum Imperium.

REGNA ET PRINCIPATUS EXTRA GRÆCIAM.

Post Diluvium Ad Christum Natum.

Antiquissimos cum Syncello ex Manethone, & Erathostene, Ægypti Reges agnoscimus; sed post Babylonios; quia sacris literis id magis consonum.

Menes, qui Jupiter Hammon postea est appellatus, intota Ægypto.

Post huius mortem ex filijs duobus alter Thebis, Memphi alter imperavit.

Athoris, qui Mercurius Thebis.

Tosorthrus, qui Æsculapius Memphi.

Post hos in plures Dynastias divisa est Ægyptus.

Pharao Mencheres R: Memphiticus in Ægypto Abrahamo æqualis. 2115.

Pharaonis prenomen commune fuit Ægypti Regibus; ut Cæsar & Augustus Rom: Imperatoribus.

Elephantini Reges, in eadem Ægypto, ex Africano; cuius tamen commentitias Dynastias cordati rejiciunt.

Cres à quo insula nomen accepit, in Cre^ata regnat: post eum Jupiter hujus nominis in Creta primus.

Jovis nomen pluribus Regibus olim commune. Videantur Vossius de orig: idolol: & Haetius in Demonstrat. Evang:

Slavius ut patrij scriptores affirmant, primus regnat in Hibernia 2281.

Ab anno mundi 2300. ad 2500. In Ægypto regnat Pharaon Amesis, sive Ramesis, ut alij malunt; quo regnante Joseph ingressus est Ægyptum 2306.

In eadem Ægypto Reges Tanitæ dicti Pastores; quorum primus Salatis seu Saites V. *Mars shamum in Canone Chr:*

Inter alios ibidem Memphitarum Reges memorantur Amenophis II. seu Memnon, Orus Poetis Busiris in hospites ferus, Thermotis Ori filia, Mosis in fluvio expositi servatrix.

Ab anno 2500. ad 2600. In Ægypto Reges Pastores qui usque ad finem XII. seculi post diluvium regnant.

Inter Memphitarum Reges ibidem memoratur Pharaon Cenchris, qui fugientes Hebræos insequens Rubri maris fluctibus haustus, cum suis interiit.

Troia R. I. Dardanus Jovis & Electræ f. Atlantis nepos ab anno 2574. 31. mox Erichthonius 65.

Ab anno 2600. ad 2700. In Ægypto præter Tanitas pastores, regnant apud Thebanos Maris, Siphous, Phouron, seu Nilus.

In Creta Iupiter Taurus, à quo rapta est Europa. Post eum Minos, Rhadamantus Sarpædon fr.

Troia Rex Tros à quo dicta Troia 70. Hujus fr Callirrhoe pater Ganimedis, & Assaraci, à quo genitus Anchises Ænea pater.

Ab anno 2700. ad 2800. In Ægypto Reges

ges Thebani, & Tanitæ Pastores.

In Creta Jupiter III. Saturni f. pulso patre.
Hujus fr. Neptunus & Pluto.

Trojani Reges Ilus à quo Ilium 54. Laomedon 36.

Latii seu Aboriginum Rex Janus à 2722.
35. Post eum Saturnus ex Creta profugus 36.
Picus f. 37.

Ab anno 2800. a 2900. In Ægipto regnante apud Thebanos Thumnosi pulsi Pastores; qui post annos 13. redeunt iterum pulsi ab Amenophe.

In Creta Minos II. Ariadnæ, Androgei, & Phædræ pater.

Troianus Rex Priamus, sub quo Troja everfa, 40.

Latii Reges Faunus 44. Latinus 46. Æneas Troja profugus ductâ Laviniâ Latini S. 4. Ascanius f. 38.

Lydorum R. primus Argon Herculis f. 2835. Post eum ignoti Successores ad Candaulem.

Ab anno 2900. ad 3000. In Ægipto apud Thebanos ex Manethone regnat Orus, sive is de quo dictum, sive alius. Mox tota regio in ditionem unius redigitur. Memorantur præcipuè Acencheres tres, Rhameffes duo.

Latini Reges, Silvius Posthumus 29. *Ab hoc Reges Alba dicti silvij.* Æneas Silvius 31. Latinus II. 31.

Tyriorum Rex I. Abiba'us 2984. & post eum Hiramus f. Davidis amicus 60.

Sibdagetus primus tria simul regna possidet Sveciam Norvegiam Gothiam 2940.

Danus primus regnat apud solos Danos, iisque nomen facit 2983.

Ab anno 3000. ad 3100. In tota Ægipto Amenophis IV. & postea Sefostris, seu Sethosis, Sefonchis, in literis Sefac, qui victor latè per Asiam dominatus est.

Latini Reges, Alba Silvius 39. Capetus 26. Capys 28.
Tyrionum Reges 26. Balazarus Hiram f. &
post hunc usque ad Pigmalionem Reges 7. nul-
lius nominis.

Hispanis imperant Celtæ & Rhodij.

Ab anno 3100. ad 3200. In Ægipto Rhamfes,
mox Amenophis V. quibusdam Memnon, &
Rameffes.

Latini Reges Calpetus 13. Tyberinus 9 *Ab
hoc Tyberi nomen factum.* Aremulus Agrippa 41.
Alladius, sive Aremulus Silvius 19.

Tyrionum R. XII. Pygmalion 47. Sichæo
patruele per fraudem interempto infamis.

Carthago Urbs, & Regnum 3166. Regina
Dido Tyria. Sed postea in rempublicam con-
versum est.

Ab anno 3200. ad 3300. Ægyptiorum in
Asia imperium deficit, Ægyptus in plures Regu-
los dividitur. Celebrantur ex his Necepsus, Ne-
chos, Bocchoris, qui Necho fugiente cæsus est
à Sabacone Æthiope, qui annos 50. regnavit.

Latini Reges Aventinus 37. *Nomen dedit
Aventino colli ubi sepultus.* Procas 23. Amulius
18. Numitor 3. Hispanis imperant Phænices,
quorum opes maritimæ ingentes.

Ab anno, 3300. ad 3400. In Ægipto re-
gnat Sous ad quem missi ab Osea Israelis R.
Legati; Tauracus; mox Dodecarchia quâ brevi
sublatâ, regnat Psammitichus.

Lydorum Reges Mermnadæ; quorum I. Gy-
ges, occiso Candaule 3340. r. 36.

Post hunc usque ad Cræsum; Ardys, Sadya-
tes, Aliates.

Romanorum R. I. Romulus 3301 r. 37 *Interre-
gnum an. 1.* Numa Pompilius 43. Tullius Ho-
stilius 32.

Ab anno 3400. ad 3500. Ægyptiorum Re-
ges Nechao sive Nechos, Psamis, Apries.

Romano.

Romanorum Reges Ancus Martius 24 *Fecit instituit*, Patres 100. minorum gentium legi. Tarquinius Priscus 38. *Capitolium fundat*; Serius 30. *Populum in 30 Tribus dividit*.

Carthaginensium opes Regulis finitimis domits, terrâ mariq; crescunt.

Argantejus regnat in Hispania.

Ambigatus Biturigum in Gallia Rex Celtis impeat.

Ab anno 3500. ad 3600. In Ægypto regnat Amasis, Psammenitus ex Herod, & Diodor. Mox Cambyfes Regnum ad Persas transfert 359.

Lydorum Regum ultimus Cræsus à Cyro captus 3510.

Romanorum R. ultimus Tarquinius superbus 25. 1ellitur ob vim à filio Lucretiæ illatam 3545.

Consules creantur L. Jun: Brutus et Tarquinius Collatinus; eoq; abdicante, Valer: Publicola, Dictator I. T. Lartius Flavi: 3556.

Carthaginenses Hispaniæ Domini 3556.

Cappadociæ R. I. Pharnaces Cyri Sororius.

Sicilia sub Tyrannis Syracusanis 3569; libera 3588.

Ab anno 3600. ad 3700. In Ægypto post Persas indigenæ Nephreus, & Tacion regnant.

Romæ decemviri 3603. & post annos tres iterum Consules.

Ibidem Tribuni Militum consulari potestate aliquoties creati; & I. 3610.

Censores primò instituti 3611.

Romæ servorum conjuratio detecta 3635.

Sicilia iterum sub Tyrannis 3648. Dionysio scilicet Seniore, & Juniore.

Anarchia Romæ 3678. per annos 5.

Consules Romæ confirmati 3688.

Ab anno 3700. ad 3800. In Ægypto, fugiente.

gente in Æthiopiam ultimo Regum Nectabo, Persæ iterum usque ad Alexandrum Magnum dominantur.

Carthaginenses terrestribus, maritimisque (pi-
bus præpollentes terrarum imperium affectare
incipiunt.

Romani post Tarentinos, Picentes, & Sa-
lentinos domitos totius Italiæ Domini.

Sicilia iterum libera 3708, Romanorum be-
neficio.

Fergusius ex Hibernia vocatus initium dat
Scotorum Regno.

Pontj Bityniæ, Armeniæ Reges, post Ale-
xandrum magnum exorti.

Pergami Princeps I. Philieterus Spado cui
succedit fr. Eumenes 3789.

Romani Siciliam I. mox Sardiniam, & Hi-
spaniam, Carthaginensibus victis in provinciam
redigunt, eamq; dividunt in citeriorem, & ulte-
riorem.

Ab anno 3800. ad 3900. Pergami R. I.
Attalus I. Eumenis f. 3812. Mox Eumenes II.
& Attalus II. Eumenis fr.

Parthorum Rex I. Arsaces; à quo Arsaci-
darum familia, & Reges posterj, Arsaces, 3808.
Huic succedunt Arsaces II. Priapacius, & Phra-
ates I.

Ab anno 3900. ad 4000. Romani everfa
Carthagine Africæ Domini, victis Achæis, dele-
ta Corintho, Græciam in provinciam redi-
gunt. 3908.

Pergami Rex Attalus III. Populum Roma-
norum regni & opum suarum hæredem scribit
3921.

Gallia Narbonensis fit Romanorum Provin-
cia. 3933.

Africani Junioris, & Marij in Africa, Syl-
læ & Pompeij in Asia, Cæsaris in Europa vi-
ctorijs, Rom: propagatur imperium. Ci-

Ciceronis consulis prudentiâ & eloquentiâ
Respublica Romana à nefariis Catilinæ consilijs
liberata 3991.

Ab anno 4000. ad 4053. Parthis imperat
Mithridates I. Phraates II. Artabanus I. Mi-
thridates Magnus, Orodes Crassi victor.

Romani in Europa, in Africa in Asia re-
rum latè potiti, Reges omnes finitimos, vel so-
cios habent vel vestigales; ac tandem Ægypti,
quod unum supererat è Græcorum impetio Re-
gnum, Domini 4024.

Parthis imperant Phraates III. Tyridates &
Phraates IV.

Scotorum Historici Metellannm decimum-
septimum Regum suorum numerant.

BELLA POST DILUVIUM.

Ad Christum Natum.

Ninus latius imperandi studio flagrans, ar-
mis Imperium primus propagat, pluribus
domitis Asiæ populis.

Idem circa annum conditi orbis 1990, Re-
ge Zoroastre debellato Bactris potitur.

Semiramis Virago Mediâ Perside Ægypto
alijsque Provincijs subactis; cum Indis felici
principio, exitu tristi bellum gerit.

Bella inter Vexorim Ægypti & Tanaim, Scy-
thiæ Regem antiquiora ex Trogo Justinus me-
morat; sed vel obscura vel fabulosa censentur.

Ismael Abrahami f. Arabiam bellando subi-
git 2261. *Salian*: Ex eo feroces bello gentes
progenitas, Ismaelitas, Agarenos, Arabes, Sa-
racenos, omnes ferme tradunt.

Telchines & Cariathæ cum Phoroneo bel-
lum gerunt. 2264.

Telchines Talasio & Caretro Ducibus vincuntur à Phoroneo 2771.

Telchines, qui victi, & Peloponneso pulsi primo Cretam deinde Cyprum armis occupaverant; tandem Rhodo potiuntur. Malefici homines fuisse traduntur, solo aspectu omnia effascinantes. *Hesichius Suid.*

Mosis in Ægypto bella quæ Josephus memorat, cordationibus viris fabulosa videntur.

Chaldæi pugnant in Phænices 2507.

Eleusini, adscito Eumolpo Thrace bellum cum Atheniensibus gerunt 2669.

Tros in Tantalum Mæoniæ Regem qui Ganimedem rapuerat, arma movet 2678.

Tantali jussu, qui Phrygius Jupiter est appellatus, in navi, cui Aquila nomen erat avectus est. Hinc fabula.

Bacchi, Jovis & Semeles filii Indica expeditio 2720. *Aliis nominibus Liber Dionysius.*

Persei Jovis & Danaes f. expeditio in qua Medusam obruncat, Andromeam Cephei filiam liberat 2733.

Siculi qui Latio pulsi per Aorigenes à Morge Itali f. sedes acceperunt in Oenotria; Siculo tandem Duce Trinacriam armis occupant; quæ ab illis Sicilia est appellata 2770.

Amphitryo Alemanæ maritus armis inclytus cum Telebois bellum gerit.

Septem Duces ad Thebas 2833.

Epigoni Thebis potiuntur 2843.

Amazones Asiam armis occupant; mox in Africam irrumpentes, ab Hercule, & Theseo superantur. 2845.

Bellum Troianum ob Helenam Menelai uxorem à Paride raptam 2861.

Troja capta, & incendio consumpta 2870.

Bellum Æneæ cum Turno 2872.

Hera.

Heraclidæ Athenis bello infesti, sed victi se devovent.

Amazones per Asiam arma circumferunt. 2906.

Heraclidæ hoc est Herculis posteri Peloponnesum occupant, Ducibus Temene, Ctesiphonte, & Aristodemo 2951.

Nugari videntur; qui Albionem Britannia, nomen hoc avo, à Brito, sive Bruto Ascanii filio consecutam tradunt, docentes eum illic primum regnum auspicatum; cum ante habitaretur à Gigantibus.

Sesac in sacris literis, apud prophanos auctores Sesostris, Sethos, & Sesonchis, ac Sesonchosis Ægypti R. Hierosolymâ potitus, Templi thesauros asportat 3064.

Idem Colchos, & Getas armis domuisse, regionesque omnes à se subactas trophæis insignivisse scribitur

Calvisius perperam duos opinatur esse sesacum & sesostrim. Videatur Marshamus in Canon: Chron: Secl: 14.

Bella aliquot levia Archelai & Charilai Lacedæmoniorum Regum in Peloponneso.

Tyberinus dum victus ab hostibus fugit, Tyberi mergitur eique nomen facit.

Sabaco Æthiopum R. profligatis pluribus Ægypti Regulis, eâ potitur, vel in fine hujus, vel initio sequentis sæculi. Cumque in ea regnasset annos 50. somno monitus ultro abiit, *Herod libro 2.*

Affirij Duce Theglatphalazar, Rhafi Rege obtruncatô Damasco potiuntur; Syriam populantur; incolas captivos abducunt 3296.

Theopompo Lacedæmonijs imperante hi de finibus Thyreatum cum Argivis dimicarunt. *Pausan l. 3. Euseb.*

Ab anno 3300, ad 3400. fuere hæc bella.
Romuli

Romuli cum Sabinis, Camerinis, & Fidenatibus.

Sennacherib Æthiopes, & Ægyptios bello proffigat 3323.

Bellum vicennale inter Messeniacos & Lacedæmonios finitur 3330.

Ardys Lydorum R. Gygis f. Milefij bel-
lum intulit 3361. *Herod. l. 1.*

Bellum Albanis à Tullo Hostilio illatum;
Horatij Curiatios vincunt 3387.

Fidenates 3387. Sabini à Romanis victi 3392.

Ab anno 3400. ad 3500. Ancus Martius
Latinus Fidenates, Sabinos, Vejos vincit; Tar-
quinius Sabinos, qui tandem doiniti 3452.

Scythæ armis Asiam adepti tenent à 3429.
ad 3440.

Sadyates avus, Alyates Cræsi pater Lydo-
rum R. R. Milefios bello vexant.

Nabuchodonosor M. Syros & Ægyptios ar-
mis domat; Hierosolymâ potitur 3428.

Idem Arabes, Elamitas, Medos vincit; Ni-
nivem occupat 3452.

*Quæ de Cyro à Tomiri Scytharum Regina
victo, & caso traduntur ab Herodoto; apud eru-
ditos vix fidem inveniunt.*

Ab anno 3500. ad 3600. Porsena Romam
obsidet. 3547.

Posthumius Tubertus victis Sabinis primus
triumphat Romæ 3551.

Marathonia pugna Duce Miltiade 3564.

Leonidas cum 300. Laconibus ad Ther-
mopylas 3574.

Themistocles Persarum ad Salaminam victor
3574.

Bellum sociale contra Athenienses à 3596.
ad 3598.

Ab anno 3600. ad 3700. Athenienses à
Bæothis cæci 3605.

Corinthij

Corinthij à Corcyreis victi 3619.

Atheniensium ad Potideam victoria 3622.

Bellum Peloponnesiacum inchoatur 3623,
per annos 27. inter Athenienses & Lacedæmo-
nios.

Conon Atheniensis Persas vincit ad Gnr-
dum navali prælio 3660.

Vei à Camillo expugnati 3668.

Galli ab eodem, post Romam incensam
cæsi 3665.

Bellum Sacrum Græcorum contra Phocen-
tes sacrilegos à 3699. ad 3708.

Ab anno 3700. ad 3800. Philippi Macedo-
nis in Græcia bella.

Bellum Samniticum à 3711. per 22: 71 ad
3782. Triumphorum 24. materies.

Alexander M. per Europam, Asiam, &
Africam victor arma circumfert ab anno 3620.
ad 3730.

Romanorum cum Pyrrò Epirotarum R. bel-
lum 3774.

Gonatae bella cum spartanis, & Athenien-
sibus 3785.

Bellum Punicum I. Siculis contra Carthagi-
nenses Romanorum opem implorantibus 3790.

Romani primò rem nauticam attingunt, &
Duillo Duce, nobilem de pænis victoriam refe-
runt 3794.

Ab anno 3800. ad 3900. Pæni Romanos
grandi clade profligant prope Drepanum 3805.

Pugna Roman: & Carthag: ad Ægates
3812.

Bellum Illyricum 3825.

Punicum II. 3836. Pugna ad Thrasiniendum
3837. Cannensis 3838.

Asdrubal à C: Nerone ad Metaurum cæsus
3847.

Annibal scipione Afric: victus in Africa
3852. Bellum.

Bellum Romanorum cum Macedonibus 3854.

Bellum Rom: cum Antiocho Magno 3863.

Bellum Rom: cum Perseo 3883.

Ab anno 3900. ad 4000. Viriathus Lusitanus fortiter contra Romanos bellum gerit à 3904 ad 3915.

Bellum Punic; III. 3905. In eo Carthago eversa 3908.

Bellum Iugurthinum ad 3905.

Marij de Cimbris victoria, & bellum servile in Sicilia. 3953. Italicum seu Marsicum 3963. Mithridaticum 3966.

Bella Civilia Cinnæ, Marij, Syllæ, Sertorij, ab anno 3967 ad 3981.

Bellum servile Spartaco inventore 3981.

C. Julius Cæsar ab anno 3995. ad 4005 in Gallia Germania, & Illyrico, rem Rom: feliciter gerit.

Ab anno 4000. ad 4053. M. Crassus cæsus à Parthis 4001.

Bellum Civile inter Cæsarem & Pompejum 4005. Pugna Pharsalica 4006. finis Belli Civilis 4009.

Cassius & Brutus ab Octavio, & M. Antonio victi 4012.

Bellum Perusinum 4014

Ventidius Bassus de Parthis triumphat 4021.

Actiaca pugna 4023.

Parthi sponte signa de Crasso rapta, & captivos restitunt 4034.

DISCIPLINÆ SEVERIORES.

Post Diluvium ad Christum Natum.

Noe scientias quas à majoribus acceperat ante Diluvium in filios & nepotes propagat.
Chaldæi

Chaldæi, Cæli Syderumque spectatores Cælestium motûs & effectûs notare incipiunt 1900. annis ante Alexandrum Magnum. *Simplicius in Arist.*

Mesraim Chami f. primus docet Ægyptios. Babylonij, Assyrij, Chaldæi primi philosophiam profitentur, testibus Aristotele Socione & Laertio.

Athotis, five Theut primus numeros invenit. *Plato*

Ur Chaldæorum, Abrahami patria, Academia Syderum scientiâ nobilis 2101. qui docent Ægyptijs traditam ab Abrahamo Astrologiam, improbantur. Ut id persvadeat lectoribus Artapanus apud Euseb L. 9. fingit Abrahamum annos 20. mansisse in Ægypto.

Libellus Iesitra, quem sub Abrahami nomine ostendant Hebræi, procul dubio supposititius. *Genebrard.*

Heber seculo 23. incipiente publicus rerum Divinarum Magister. *Abulensis & Lyrans in cap. 25. Genes.*

Qui Druydas in Gallia seculo 24. floruisse docent, somnari videntur.

Joseph in Ægipto Mercurialium virorum Mecænas, & veræ sapientiæ Magister. *Abulensis.*

Theman urbs Idumææ, Jobo florente literarum studijs nobilis ss. *Interpretes.*

Prometheus, & Atlas Astrologiæ cultu celebres.

Moyse Ægyptiorum literis excolitur.

Chaldæi Astronomi in Orchenos, & Borsipenos distincti. *Vossius*

Seculo 25to. tota doctrinarum gloria erat adhuc apud Chaldæos, Ægyptios & Indos.

Mercurius II. five Hermes Ægyptius Trismegistus, quia Rex Sacerdos Philosophus, collegit doctrinæ monumenta quæ Mercurius primus jufferat

ferat in stelis describi vulgavitque primus.

Supposititij tamen libri Pemandræ, & Asclepij nominibus inscripti.

Endymion Pastor in Cariæ monte Latmo ob Lunæ cursum diligentius observatum, ejus amator à Poëtis dictus.

Cariath sepher, hoc est Civitas literarum, Academia Palæstinæ, ante Othonielis tempora SS: *Interpr:*

Arithmeticæ inventum Phænicibus tribus consuevit; quia mortalium primi mercaturam exercuisse hoc ævo censentur; sed ejus inventio, ut monuimus, longè vetustior.

Mercurius Ægyptius hujus nominis quintus, ut Ciceroni & Lætantio placet floret seculo 27.

Im Urbe Antandri sub Ida Phrygiæ montē literarum Academiam floruisse docet Athenæus seculo 28vo.

Ænigmatibus proponendis & solvendis ejus ævi sapientes exercebantur; ut apparet ex Samionis historia, & Oedipodis fabula.

Perseveravit idem sapientiæ experimentum ad Æsopi fabulatoris tempora, ut è Sabæ Reginæ Salomonem aduentis historia, & ejusdem Æsopi vita licet agnoscere.

Najoth hoc est, (ut interpretatur Chaldæus) *domus doctrina*, Sedes erat Samuelis, in urbe sive agro Ramathæ in qua Hebræos adolescentes sacris literis informabat. *Abulensis Serrarius.* Abela Palæstinæ Academia: *Cornel: à Lapide & alij, in C. 20. l. 2. Reg.*

Calcol & Dorda ffr. sapientiæ & Philosophiæ laude nobiles *Joseph antiqu: l. 8. c. 2.*

Salomon Philosophorum sapientissimus, Proverbiorum, Ecclesiasticis & aliorum, qui periere librorum scriptor, in Academia, quam Hierosolymis munificentissime fundaverat bonas artes proficitur. *Joa: Pineda de Rebus Salomonis.*

Damnatus

Damnatus liber *Clavicula*, falso illi tribuitur. Græci in Ægyptum peregrinantes doctrinarum studia ad suos reportant; quas tamen fabulis corrumpunt.

Inter eos numeratur Homerus.

Omnis posthac Theogonia, & Philosophia Græcorum, ab Homeri & Hesiodi fontibus fluxit; qui ab Hebræis, & Ægyptijs accepta fabulis & commentis Pœticis involuta posteris tradidere; eosque sequentium sæculorum scriptores imitati, omnia plusquam Cimmerijs tenebris obduxerunt. Videatur Huetius in *Demonstr. Evan.* 1. *Propos.* 2. *cap.* 2. & Pineda de *Rebus Sælononis*.

Sæculo 33tio Abaris Philosophus an Magus, è Scythia, de cujus prodigiosa sagittâ miræ veteres prodidere, Athenas legatus à suis, Græciam lustrat.

Astronomos hoc ævo floruisse docet consignata literis Eclipsis solis 24 Junij 3263.

Sæculo 34to Sybilla Ertræa Sapientiæ famâ nobilis.

Herophila Sybilla Samia.

In Numa Pompilio Romanorum R. Philosophiæ rudimenta quædam apparent. Qui Pythagoricum fuisse docent manifesti erroris arguuntur, quia duobus ferme ante Pythagoram sæculis floruit. Ejus libri anno V. C. 573. reperti à Prætore lecti, damnatique, & in publico foro combusti.

Sæculo 35to Holda Prophetissa Sapientiâ nobilis Hierosolymis Scholas moderatur. *Genabrardus*.

Septem Sapientes in Græciâ florent, Thales, Solon Myson, Cleobulus, Chilon, Bias Pittacus, Epimenides Cretensis.

Æsopus moralem Philosophiam per fabulas tradit.

Thales Milesius ab Ægyptijs doctus, Ionicæ Philosophiæ genus instituit.

Massilia condita; & apertis Alpibus; Philosophia ad Gallos, & Britannos accessit, Druidis illam tradentibus.

Seculo 36to florent Anaximander Zodiaci repertor; Xenophanes Eleaticæ sectæ parens; Pythagoras samius, Italicæ Philosophicæ conditor; Cleostratus qui duodecim in Zodiaco signa notavit; Heraclitus, Democritus, Philolaus Crotoniata, qui terram circa solem circumvolvi primus docuit; Diagoras; Harpalus qui Cyclum Lunæ solarem instituit; Parmenides Eleates Dialecticæ inventor, quique primus terram rotundam in omnium orbium centro statuit.

Anaxagoras Clazomenius ex Asia Scholam transtulit Athenas; ubi socratem, Euripidem, & Periclem docuit.

Seculo 37mo Socrates moralem Philosophiam devotavit è Cælo. Cic:

Melissus Physicus Empedocles Agrigentinus; Meton Enneadecateridem publicat 3621; Leucippus Atomorum inventor; Democritus Abderita.

Plato veteris Academiæ institutor; Euclides Megarensis auctor sectæ contentiosæ; Antisthenes, Cynicæ; Architas Tarentinus; Aristippus à quo secta Cyrenaica; Eudoxus Gnidijs Lysis Pythagoricus, cujus aurea carmina sub Pythagoræ nomine circumferuntur.

Seculo 38vo Phædo Eliensis Eliacæ sectæ conditor; Speusippus Platonis nepos ejusque in Academia Successor.

Aristoteles Peripateticorum princeps.

Xenocrates Speusippi successor; Philippus Metonensis; Calippus Cyzicenus auctor periodi 3724. Anaxarchus Abderita; Diogenes Cynicus; Crates Thebanus.

Theo-

Theophrastus Philosophiam Aristotelis exornat.

Epicurus voluptatis patronus; Zeno Cithyeus Stoicorum parens: Strato Theophrasti Successor. Aristotelis libri Attali II. metu libros undique colligentis, conduntur à Nelo Sceptio & diu latent.

Seculo 39no. Jesus Sirachi f. Ecclesiasticum ex Ethicis Salomonis libris concinnat *Huetius ex alijs.*

Berosus Chaldæus Astron: Apollonius Serapæus, Aristarchus Samius, Archimedes Syracusanus, Mathematici Nobilissimi; Euclides Geometra sub Ptolomæo Lagi, male à quibusdam cum Megarensi confunditur.

Cleanthes Stoici Zenonis; Lyco seu Glyco Stratonis Peripathetici auditor; Athenodorus Solensis Isterius; Hermippus Smyrnenfis; Lacydes novæ Academiæ Auctor; Chrysippus Cleanthis Discipulus; Eratosthenes, Agatharchides Gnidius, Panætius

Seculo 40simo Acresilas Auctor Academ: II. Pyrrho Sceptius à quo sceptici, seu Pyrrhonij, quibus omnia incerta.

Tarsus in Cilicia nobile literarum emporium *Strabo l. 14.*

Hipparchus, & Geminus Astron: Aristobulus Philos: Hebraus, Carneades Ciren: à quo Academ: III. Cresibus Pneumaticus, Hiero Mechan: Philo & Charinides Academ: IV, Antiochus Philonis Auditor Academ: V, Conditores. Diogenes stoicus. Philo laudatus, & Dionysius Magnesius Ciceronis Magistrum.

Critolaus Peripatet. Zeno Epicureus quem Cicero laudat.

Captis per Synam Athenis, Aristotelis & Theophrasti libri ex Bibliotheca Apellicontis Tey Romam deferuntur teste Plutarcho. Hinc Aristotelica

stotelica secta, quæ per tria secula aruerat, Andronico Aristotelis i. Scholiaste revirescit.

Sæculo 4mo. M: Tul: Cicero & M: Terentius Varro Romanorum ante se omnium doctissimi.

C. Nigidius Figulus, Anaxilaus Laryssaëus Pythagorici, & Magicæ artis suspecti.

Andronicus Rhodius, Jason Stoicus, Theodorus Tripolites, Philosophi.

Sotigenes Astronomus, cujus præcipuè operâ Cæsar Kalendarium instauravit.

M: Vitruvius Pollio Architectus princeps; Dyonisius Geographus.

JURISPRUDENTIA, MEDICINA.

SÆculum sine Principibus, & legibus, ac procul à bellis, aureum à Poëtis est appellatum.

Zundavastavu pervetustum Persicarum legum codicem, (qui ab Eusebio Persicarum rerum sacra collectio dicitur) Zoroastri à Deo datum, æmulantes Hebræorum gloriam Persæ finxere. *Huetius.*

Medicina inventa est à Tosorthro Ægypti R. quem Æsculapium dixere: scripsisse fertur Anatomicos libros. Videatur Marschamus in Canon: Chronol. Sæcul. i.

Prima lex Abrahamo datur à Deo, circumcissionem illi & posteris imperante, 2125.

Phoroneus primus in Græciâ leges condidit, vagos, ac dispersos homines in unum cogit; manibus sepit, 2247.

Hæc Græci; sed negat Josephus in Dissert: adversus Apionem; docetque, Græcorum omnes Legislatores præ Mose recentes esse.

Medicinæ repertorem Apim Ægyptium plurimi agnoscunt. Et cum ejus imagini Symbolum

lum folis inesset; hinc Æsculapium suum, quem Græci medicinæ parentem prædicant, Apollinis Filium dixere. *Huetius.*

In Josephi Patriarchæ familia fuisse servos Medicos, Sacræ literæ testantur *Genes.* 50.

Seculo 20to. In Sina monte leges à Deo acceptæ Hebræis per Moysen datæ.

Eodem prorsus anno 2545. quo Moyses Synedrium instituit, Athenis Areopagus est constitutus *Salianus.*

Moysen Medicæ artis peritum, ac proinde ob hoc etiam ex eo Æsculapium effictum à Græcis fabularum architectis contendit *Huetius in Demonstr. Evangel.*

Vetustissimum codicem Chaster, Religionis dogmata complexum Seculo 27mo à Deo traditum Bremavio Patriarchæ fabulantur Indi. *Huetius.*

Minos Cretensibus, Rhadamentus Lycijs jura severissima tradunt.

Melampus Argivus Medicus Rege Præto. Huic templum erectum, & sacrificia statuta scribit *Paulan:* c. 1. Libri tamen, qui sub ejus nomine prodire, supposititij censentur.

Seculo 28vo Mercurius Ægyptiorum Legislator. *Cic:* 3. de Nat. Deor. Lactant. l. 1. c. 6.

Indi à Baccho domiti, & mansuetiorum legum cultu imbuti sunt. *Arrian de Gestis Alexandri.*

Acrisius Argivorum R. Amphyctiones gravissimum Græciæ Consilium instituit. Alij tradunt ab Amphyctione Heleni f. constitutum. Constabat primo ex septem, postea ex tredecim Græciæ Civitatibus. *Strabo* l. 8. 9.

Atheniensibus à Theseo leges datas, *Plutarchus* docet in vita ejusdem.

Chiron medicus Panacæ inventor, & *Aschillis* præceptor.

Æsculapius Chironis discipulus & Medicorum celeberrimus apud Græcos; qui ab Ægyptio Æsculapio hoc ei nomen fecere. Cic. l. 3. de Natur: tres Græcorum Æsculapios agnoscit.

Machaon, & Podalirius Æsculapij filij & artis hæredes, Trojani belli tempore curandis vulneribus celebres.

Seculo 305mo. Italus Telegoni f. leges Oenotrijs tulit. *Hygin. fab. 127.*

Prodicus Æsculapij discipulus medicinam instituit, quam Iatrolepticem vocant. *Plin. lib. 29. c. 1.*

Iatroleptice medicina apud veteres erat quæ unguentis, & perfrictionibus medebatur corporis morbis. Iatraplitæ hi, quorum operâ Medici in unguendo utebantur.

Seculo 31mo Celeberrimum Salomonis iudicium inter fæminas de filio contententes.

Salomone Rege medicos floruisse docet ejusdem documentum de honore medicis habendo apud Ecclesiasticum *capite 38.*

Quin & ipsum Salomonem Medica scripsisse testantur Josephus & alij; ac inter ea censendi libri de plantarum virtutibus quas posteris naturæ scrutator egregius aperuit.

Seculo 32do. Lycurgus Chariali nepotis tutor integerrimus, & spartanorum Legislatores 3170 Ad temperandum solutum Regum imperium Synedrion 28. Seniorum addidit. *Plutarch.*

In Medicorum arte plusquam in ope Divina spei posuisse, Asæ Regi meritò vitio datur. *Paralip. 2.* Atque hinc eos, hoc ævo magno in honore, fuisse conjicimus.

Seculo 33tio. Ephori Spartæ instituti à Theopompo Rege 3294. Tales erant Ephori apud Lacædæmonios, quales apud Romanos Tribuni plebis, ut enim à Consulibus ad Tribunos ita à Regibus ad Ephoros cuique provocare licebat.

Medicos

Medicos magnopere ab Hebræis cultos
Isaiâ vaticinante, conjectare licet *ex cap. 3.
Prophet.*

Seculo 34to Zaleucus Legislator Severissi-
mus paulo post Locros conditos, ijs leges dedit.

Draco sub initium sæculi sequentis, Athe-
nienfibus non tam atramento quam sanguine
jura scribit.

Seculo 35to Solon abrogatis Draconis le-
gibus commodiores Atheniensibus tulit 3460.

Herophilus Medicus floruit; qui Phalaridem
Tyrannum sanitati restituit testibus Cicerone,
Plinio, & Plutarcho.

Mirum est quod prodit Mart: Capella l. 3.
Hierophilus agrorû venas rythmorû collatione pensabat.

Herophilus, & Erasistratus, nocentes homi-
nes, à Regibus ex carcere acceptos, vivos inci-
debant *Cels. l. 1. cap. 1.*

Seculo 36to P. Papirius collegit Jus Roman:
quod ab eo Papirianum est appellatum.

Zamolxis Pythagoræ auditor leges dat Getis
Confutius Legislator Sinarum 3562.

Democede, Acron Agrigentinus Medicinæ
Empiricæ parens, Herodicus Hippocratis Ma-
gister, Medici.

Seculo 37mo Charondas Thurinis; Archita
Tarentinis; Parmenides Eleatibus; Eudoxus Gni-
dijs; jura describunt.

Romani decemviri leges à Græciæ civita-
tibus acceptas in duodecim Tabulis descriptas pro-
ponunt; eas exul Hermodorus Ephesius inter-
pretatur.

Ctesias Gnidius, Philisto Siculus, Crito Co-
smedicæ inventor, Menecrates Syracusanus, En-
doxius Gnidius, medici: Hippocrates Medicorum
omnium Princeps.

Seculo 38vo Appius Claudius cæcus Juris-
consultiss:

Tibi

Tib: Coruncanus primus jus Civile Romæ professus est.

Dexippus Cous Hippocratis discipulus; Nicias Pirrhi R: Philippus Acarnan, Alexandri M. Medici. Item Erasistratus, qui & Cleombrotus, ut recte Harduinus in Plin: l. 29. c. 1.

Seculo 39no Sextus Ælius Pætus ab Ennio laudatus, à quo jus Ælianum.

Cato censorius, M: Cato ejusdem f. & Scipio Nasica jurisperitissimi.

Eratosthenes Ciren: Historicus, Philosophus, Medicus; Arateus Cappadox hoc ævo Medicæ artis gloriâ, Vossio judice floruit.

Archagatus primus è Græcia Romæ Medicinam profitetur. 3935. *Plin:*

Seculo 40simo. M. Manilius Q. Mut: Scævola Pub. f. Q. Mut. Scævola Q. Auguris f. M. Junius Brutius C: Martius Figulus, Gn: Aufidius, C. Antistius Labeo Senior, Juris Oracula.

Medici hoc ævo præcipui; Nicander Colophonius; Asclepiades Pruseus, qui neglectâ Hippocratis medendi ratione, novam condidit; Mithridates R. Ponti, cujus Medicos libros Pompejus Latinè verti mandavit.

Seculo 41mo Appius Augur, Q: Ælius Tubero, Servius Sulpitius Semonia, L. Attejus Jurisperitorum principes.

Themison Laodicens Asclepiadis Magistri sectam mutavit, & aliam inter Medicos excitavit.

Medici hoc seculo celebres: Craterus; Apolonius Crassi libertus; Philotheus Amphisseus; Dioscorides Herophileus; Aitorius Augusti Medicus, quem Vossius cum Antonio confundit.

LITERÆ HUMANIORES.

Ad Christum Natum.

AN ante Babylonicam lingvarum confusionem literarum usus repertus fuerit, incertum adhuc est.

Ex duabus & septuaginta lingvis, quæ nactæ sunt in Babylonica confusione septem superesse censentur, quæ ideo matrices appellantur: Hebraica, Arabica, Græca, Slavonica, Germanica, Tartarica, Latina de qua lis est apud Eruditos.

Hieroglyphicæ literæ à Mercurio imo apud Ægyptios inventæ ijs occasionem postea dedere Deos pingendi monstrosis animalium formis *Euseb.*

Assyrios literarum elementis, a puero assvetus Abrahamus; ubi ad Chananæos accessit ejus gentis literis usus est. Nec earum usum abjecere Abrahami posterii; quoad in Chaldæa captivi prisca Assyrias resumpserunt. *Huetius.*

Ægyptii artium inventa, & historias describebant in columnis, & stelis easque in specubus asservabant, quas dixere syringes. *Huetius.*

Grammaticam à Prometheo inventam Græcorum sequente fabulas Suidas & Cedrenus affirmant.

Foy gentis Rex, Sinenfes characteres, (ut Kircherus ex eorum monumentis tradit) Ægyptiacos Rex Memnon invenit. *Plin:* Hieroglyphicas tamen literas ante, Athotis sive Mercurius I. invenerat.

Seculo 26to Moyfes Pentateuchum, & Jobi Historiam Poeticè digestam, Josue in libro cognomine res à se gestas describit. *ss, Interpr.*

Poesis exortum agnoscunt plerique in Moyfis, & Mariæ Cantico post transitum Maris Rubri 2844.

Zoroastri

Zoroastris enim Poemata ab Hermippo illustrata, supposititia censentur.

Cadmus Europam Sororem quærens literas à Phænicia deportat in Græciam 2596.

Seculo 27mo Phemonoe Vates Delphis reddit oracula heroicis versibus; quorum primus Latine redditus fuisse fertur à Strabone. L. 9. *Georg. Et pennas volucres, & apes data mella, favosque*

Olen Lycius hymnos composuit, qui cantari solebant, in Delo. *Herod. l. 4.*

Linus Thebanus, Rythmorum & melodiæ apud Græcos inventor, Orphei magister.

Seculo 28vo Sanchoniaton Phænix Historicus, post Moysen antiquissimus; à quo didicit.

Pitheus Thesei maternus avus, eloquentiæ primus præcepta proposuit.

Debora vates, & Poetria, ut liquet ex ejus Cantico.

Orpheus Poeta: Carmina tamen illius nomen præferentia merito tribuuntur Onamacrieto, qui floruit sæculo 36.

Musæus Hymnographus Orphei discipulus.

Seculo 29no Eloquentiæ tria genera in Menelao Nestore & Uliße, apud Homerum plerique agnoscunt.

Paris Alexander Antandri sub Ida monte literis excultus, Ceston Veneris scribit *Athenæus.*

Daphne Tiresiæ filia, Poetria nobilis, è cuius carminibus profecit Homerus.

Nicostrata quæ carminibus reddens oracula dicta est carmenta; ex arcadia cum Evandro literas affert in Latium.

A Palamede plures Græci characteres inventi.

Seculo 30mo Samueli Judicium, & Rhutæ Historiam plerumque omnes tribuunt, ac finem partem

partem primam libri, qui Samuel inscribitur ss.
Interpr.

Davidi Sacrorum Poetarum principi præcipuam Psalmorum partem non omnes adscribimus. ss. *Interpr.*

Odas, Hymnos, Psalmos, & alia cantica scripsit metro vario. *Genebrard.*

Syagrius Poeta Græcus, teste Æliano, Bellum Trojanum ante Homerum cecinit.

Seculo 31mo Natan, & Gad, partem primi, totum omnino secundum Samuelis librum scripsere. *Huerius.*

Dares Phrygius Bellum Trojanum descripsit ante Homerum. *Ptolens: Hephaestio apud Photium in Biblioth.*

Proverbiorum, Ecclesiastis, & Cantici libri nobilissima sunt Salomonis Poemata *Videatur Huetius.*

Homerus, & Hesiodus fere æquales; ut habent plures & Marmor Arundelian: à quo tamen locantur in sequenti sæculo.

Seculo 32do Jonas Propheta rerum suarum scriptor.

Asclepiades Cyprius Histor: Pygmalione regnante. Quo tempore, quod mirum videtur, scribit ibi usum carniū non fuisse. *Videatur S. Hieronym. l. 2. adversus Jovinianum & Voss: de hist Græcis l. 4.*

Lycurgus primus ex Jonia Homeri Poemata tulit in Peloponnesum. *Plutarch in Vita ejusdem.*

Seculo 33tio Amos, Oseas, Joel, sua vaticinia scriptis consignant; & quia Prophetarum more vaticiniis non pauca admiscunt historica, Historicis accensentur.

Omnis Græcorum historia, qua Olympiades præcessit, Varroni visa est fabulosa.

Seculo 34to Tobias pater, & fil: librum cognov-

cognominem scribunt eâ parte demptâ, in qua agitur de filij morte *SS. Interpr.*

Liber qui nomen Isaïæ præfixum gerit, eîdem jure tribuitur. *Huetius*

Eumelus, sive Thymelus Corinthius Bugoniae, & Europæ auctor; Archilochus Jambi reparator; Tyrtæus, Alcmanius Lacedæmonius Poëtæ; Megaloftrata Poetria.

Jeremias, Baruch, Daniel, Ezechiel, suæ vaticinia scribunt.

Seculo 35to Liber Judith scriptoris incerti Babylonicæ captivitatis tempore, ut putat *Huetius*.

Solon, Cicerone teste, primus eloquentis nomen meruit.

Alcmanius Messenius, Leschus auctor parvæ Iliadis, Terpander, Stesichorus, Sappho, Alceus, Sufarion Comædiæ veteris inventor, poëtæ.

Pisistratus Homeri libros antea confusos, sic disposuisse dicitur ut nunc habemus. *Cic. 3. de Orat.* Hoc est in Iliadem & Odyssæam ut interpretatur *Ælianus*.

Seculo 36to Ab Esdra scripti III. & IV. Regum libri, & qui ejus nomen præfert; si priora sex capita demantur. *Huetius. Thalmudistæ tribuunt Jeremia.*

Pherecydes Cyrus primus apud Græcos libera numeris oratione scribere aggressus.

Hellanicus Mytilen: historiam ornat.

Jones à persis victoribus fictarum historiarum artem vulgo Romanzi discunt & ab his transit ad Græcos. *Huetius.*

Oratio funebris I. habita Romæ in laudem Bruti Consulis à P. Valer. publicola Collega. Theognis Hipponax, Anacreon Thespis Tragediæ parens, Simonides qui memorandi artem invenit, Onomacritus, Pindarus, hoc ævo celebres poëtæ.

Seculo

Seculo 37mo. Herodotus, Thucydides, Cra-
tippus, Xenophon Histor:

Empedocles dicendi præcepta primus dedit;
sed illa Chorax, & Tyfias postea vulgarunt.

pericles, Gorgias Leontinus, protagoras,
Lyfias, Andocides, Theocritus Chius Orat.

Aristophanes, Sophocles, & Euripides pœ-
tæ. Cleobulina, & Telefila, poetriæ.

Dionysius Grammat: platonis præceptor.

Lamprus, & Ileus grammatica scripsisse vi-
dentur, ex *Aristot.*

Seculo 38vo. Hecateus Abderita; Abyde-
nus Palephatus; parius auctor marmoris Arun-
deliani, sive Oxoniensis; Megasthenes non Me-
tasthenes, Indic Histor.

Ifocrates Theodectes, Naucrates, Teopom-
pus, Isæus, Demosthenes, Demetrius phalereus,
Rhet. Orat. Menander novæ Comædiæ princeps.

Quamvis, Lætrio teste, plato primus Gram-
maticæ vim inspexerit; certior hujus artis in-
ventor Aristoteles agnosci solet.

Seculo 39no Manethos, philochorus, Be-
rosus, Eratosthenes, Cassius Hemina Hist.

Cethegus Conf: M: porcius Cato Tiber:
Sempronius Gracchus, Diophanes Mytilen: O-
ratores.

pœtarum pleiâs, in quâ Theocritus Ara-
tus, Lycophron, Callimacus, Apollonius, Ho-
merus Junior.

Comædiæ Athenis vetitæ 3814.

primâ fabula data Romæ a Liv: Andro-
nico.

Nævius, Ennius, plautus, Terentius, hoc
ævo florent.

A bello punico II. diligentius culta est lin-
gua Latina.

Crates Mallotes. primus Romæ Gramma-
ticus.

Seculo 40mo Q: Fabius Maxim. Servili-
nus, L. Calpurnius piso, polybius, Alexander
polyhistor, L. Sisenna, L. Claudius Quadrigari-
us Hist.

Æmil Lepidus, Servius Galba L. Crassus
M: Antonius Q: Hortensius Orat.

L. Plotius Gallus, qui primus Romæ La-
tinam Rhetoricam, professus est; Hierocles; A-
pollonius Molo, per quos Cicero protecit: Ni-
cander, Turpilius, Pacuvius L. Attius Senior,
& Junior, Lucilius, Q. Atta Togatarum scri-
ptor, Lucretius, Catullus, pœtæ.
Aristarchus Grammatic.

Seculo 41mo Salustius, Cornelius Nepos,
L. Aruntius, Ciceremon, Diodorus Siculus, Cæ-
sar, Histor.

M. Tullius Cicero, C. Scribonius Curio, M.
Antonius Triumvir. Timagenes, Orat.

Elpidius Sextus, Clodius Siculus, Porcius
Latro, Rhetor.

M. Terentius Varro, Archias Æmilius Ma-
cer, p. Virgilius Maro. Horatius, Domitius Mar-
sus, Tibullus, Propertius, Albinovanus, Aulus
Sabinus, & alij, pœtæ.

Tyrannio Varro, Attejus: L. Varius, Ploti-
us Tucca, Grammat: & philol.

ARTES ET NOVA INVENTA.

Post Diluvium ad Christum Natum.

NOe primus è vitibus vinum expressit.
Necessitate magistrâ, quæ contra tem-
porum injurias præsidium quærebat, inven-
ta est inter primas ars ædificandi.

pictura inventa 200 circiter post diluvium
annis. *Sallianus ex alijs.*

Thare

Thare Abrahami pater plastes primus, simul
lacrâ fingit ex creta.

Zoroaster Magicarum artium inventor habetur; falso tamen illi tribuitur, liber Zind, quo Magicos ritus, & ignis colendi disciplinam ajunt contineri. *Huetius.*

Rudis statuarum origo è Saxis informibus, quas statuas stelarum Cedrenus appellat. l. 4. Mox iisdem succedere, vel columnæ, vel Coni.

Osiris Ægypti R. cujus uxor Isis, seu Ceres pharia Agriculturam docuit Ægyptios. Verum de Osiride, & Iside omnia & incerta, & obscura, ac verius fabulosa.

phagon phoronei Argor: R: fr. primus apud Græcos annis, & mensibus metitur tempora. Hebræi, & Ægyptij antea norant.

Betylia hoc est lapides uncti, ab Urano, siue Cælo Deo, ut Sanchoniaton tradit inventa sunt. Erant hi, statuæ horum temporum.

Aliquid melius in simulacris effigendis Ægyptij conati sunt; ita tamen, ut vix oculi distinguerentur, & nec brachia, nec pedes disjungerentur ut videre est in tabula Isiaca Bembina, ac tribus vetustissimis Ægyptij lapidis simulacris; quæ servat nobilissima Caroli Card. Barberini pinacotheca.

prometheus ignem e silice eliciendi & alendi rationem invenit. Hinc fabulæ locus de igne per eum è cælis rapto.

Sæculo 26to Cum Dij sub animalium formis in Hieroglyphicis notarentur; prima apud Ægyptios Deorum simulacra, fuere animalia & præcipue boves. Hinc & vitulus aureus Hebræorum Ægyptios imitantium.

Trochilus curram primus jungit 2507. Alij id tribuunt Erichtonio R.

panathenaici ludi Delphis 2565.

Hercules phænicus, seu Tyrius, purpuram à cane

à cane in maxillis cruentato edoctus, monstravit. Hunc postea humanis victimis sub Molochi nomine litatum est.

Seculo 27mo Ida monte conflagrante, incolæ Dactili, ferri fundendi rationem discunt. 2613.

Eumolpus mysteria Cereris instituit 2658.

Acrisius, & Prætus, Argivi, clypeum primi adhibent in bello.

Isthmiorum ludorum institutio per Pelopem Tantali filium Pisæ Regem 2693.

Seculo 28vo Orpheus Lyristes celeberrimus, feras, Sylvas, & Saxa, hoc est rudes homines traxisse scribitur.

Pluto Jovis frater funerum pompam primus adhibet, & inde inferorum Deus à pœtis dicitur.

Neptunus Jovis pariter fr. Nauticæ rei, cui præerat peritissimus, Maris Deus appellatur.

Argonautæ clarent, inter quos Jason 2793. Eorum ductor Tiphys.

Seculo 29no Hercules Alcménæ f. Olympicos ludos instituit 2836.

Dædali inventa promovendis artibus opportuna, Ascia, Serra, perpendiculum, Terebra, Glutinum, Ithyocolla. Idem primus in statuis apertos oculos, & crura disjuncta, & brachia à corpore disparata faciens, hominum admirationem obtinuit. *Diodor: l. 4.* Idem primus navibus aptavit vela, quæ à pœtis in alas conversa sunt.

Latrunculorum ludus à palamede inventus.

Seculo 30simo Apaturias hoc est Deceptionis festum ab Atheniensibus institutum cum Xanthus Bætorum Dux Melanthi astu cæsus esset. *Pulian Stratag. l. 1.* Regem tunc Atheniensium alij Thimetem appellant apud Eusebium traduntque Melanthum ejus fuisse successorem.

Seculo 31mo. Navigatio Salomonicæ Classis, seu

seu potius Catabli in Ophir, Nauticæ rei gloriâ floruisse Hebræos eâ tempestate doceret, nisi Tyrionum præcipue ope id factum ex S.S. Litter. nosceremus.

Ancam Tubam Pifeus Tyrchenus invenit. *Plinius*. Sesotris. itinera sua in Tabulis proponens, Geographicarum Tabularum rudimenta dedit. *Eustat: in Epist: præviâ ad Dionis: Perieges. Herodot: l. 2.*

Seculo 32do. Pictores, qui monocromata, uno usi colore, pinxere, videntur ex *Plinio* hoc seculô statuendi l. 35. c. 9. Hygiemon, Dinias, Charmidas.

Rhodium maritimâ potentiâ florebat.

Nummorum usus Lacedæmone à Lycurgo vetitus.

Othryades Lacedæmonius, Argivis (qui ceciderant in prælio) spoliatis, de eorum clypeis trophæum erexit, & suo sanguine inscripsit. *Plutarch. in Parall:*

Seculo 33tio. Emaurus pingendo, marem, fæminamque, primus dilcrevit; & figuras omnes ausus est imitari. Cimon Cleoneus Emauri inventa excoluit, varias vultuum formas, & Catagrapha invenit.

Iphirus Olympicos ludos instaurat, & hinc incipit numeratio per Olympiades 3278.

Malas Chius omnium apud Græcos primus, statuas format è marmore. *Plin.*

Phidon Argivus, Ponderum, & mensurarum apud Græcos inventor.

Chorebus Atheniensis figlinas invenit.

Lupercalia instituta à Romulo 3298.

Seculo 34to Bularchi Pictoris tabulam Candaules auro rependit.

Micciades Malatis f. & Anthormus ejusdem nepos, statuarii.

Numeratio per Olympiades incipit anno mundi conditi. 3278.

Plastice in Italia imo apparuit sub Demarato Tarquinii Prisci Patre.

Carnia in honorem Apollinis instituta 3318.

Horologia solaria hoc seculo apud Hebræos; ut liquet ex miraculo solis retrocedentis.

Annus correctus à Numa, duobus mensibus additis 3342.

Nummus Romæ primò sub Numa cusus; hinc illi nomen.

Glaucus Chius primus ferrum glutinavit.

Seculo 35to Bupalus, & Athenis, Malatis pronepotes, & post hos Dipænus, atque Scyllis Cretenses marmore scalpendo apud Græcos inclaruere. *Plin.*

Pancratium additum Ludis Olympicis 3406.

Gambrivius Tuiscorum Rex VII. cervisiam primus decoquere docuit anno 3414. Si recte tradit, & numerat Achilles Gassarus in *Epit. Chron.*

Simulacrum Jovis Capitol: fictum à Turiano Plaste, Tarquinio Prisco Rege.

Agon Nemeus per Argivos 3478. institutus.

Seculo 36to Sappho Poëtria primò plectrum excogitavit *Genebrard.*

Anaximander Milesius horologia solaria primus apud Græcos inducit. Tabulas Geographicas perficit, quarum dederat rudimenta Selostris.

Pythagoras lyræ Chordam addit, & notatione fabrorum sonitu Musicam perficit.

Athenienses Tyrannicidis Hermodio & Aristogitoni statuas ponunt 3544.

Saturnalia instituta 3557.

Thespis Poëta personas invenit

Seculo 37mo. Panæus Phydæ fr insignis pictor quem in Picturæ certamine Corinthi Timagoras vicit. Polygnotus Thasius plurimum Picturæ contulit; siquidè instituit os adaperire, dentes ostendere, vultum ab antiquo rigore variare; sed supra hæc alios

alios què hujus ævi Pictores, Zeuxis, Parrhasius, ac Tymantes inclaruere.

Statuis sive ex ære, sive ex marmore elaborandis, gloriam summam adepti sunt Phidias, Scopas, Myron, Pythagoras.

Phidias artem Toteuticen non invenit, ut Plinius tradit, sed perfecit.

Artemon Clazomenius obsidionales machinas invenit 3612.

Callias Atheniensis usum minii monstravit 3649.

Seculo 38vo Pamphilus Apellis Magister, Apelles Pictorum Princeps, Protogenes ejus æmulus, Artis apicem attigere.

Aristides Apellis æqualis primus animum pinxit. *Plin.*

Æra Seleucidarum Anno Urbis conditæ, 442. ante Christum 312. Videatur Noris in *Epoch Syro Maced.*

Simulacris effingendis, vel ex ære, vel ex marmore, super omnes hujus ævi excellere Lysippus, Pyrgoteles, Praxiteles.

Colossus Rhodius artifice Charete Lydio.

Romæ nummus argenteus primò cusus 3785

Tonfores primùm e Sicilia P. Ticinius Romam adduxit.

Seculo 39no Agesander, Polydorus, & Athenodorus Rhodij; quorum est Laocœn in Vaticano servatus, opus omnibus, & Picturæ, & statuariæ artis præponendum ex Plinio.

Metrodorus Philosophus, & Pictor.

Cresibius Tonsor Pneumatica, & hydraulica organa invenit regnante Evergete. *Athen: lib. 4.*

Floralia instituta 3814.

Ludi Apollinares 3842.

Archimedes Syracusanus speculis naves incendit 3840.

Romani primò usi aurò signatò 3847.
 Ludorum Megalesium origo 3850.
 Horologium ex aqua Romæ primo factum
 3805.

Seculo 40simo. Lala Virgo Cyzicena Pictrix,
 Varronis juventâ, Romæ & penicillo pinxit &
 cestro in Ebore

Posis ex eodem Varrone Plastes nobilis; à
 quo facta poma, & uvæ, ut non posset quis
 quam discernere à veris

Arcesilaus plastes Luculli familiaris.

Incensa à Mummio Corintho 3908. æs Co-
 rinthium fluxit, cui luxuria postea pretium fe-
 cit, vel ante aurum. *Plin.*

Seculo 41mo Ara Hispanica Anno Urbis
 conditæ 716, ante Christum 38.

Æra Antiochena A. V. 723. A. C. 31.

Æra Laodicena A. V. 724. A. C. 30.

Æra Alexandrina, sive Ægyptiaca eodem
 anno.

Ludi Quinquennales 4026. Seculares 4037.

Timomachus Byzantinus sub Cæsare, Lu-
 dio sub Augusto, celebrantur inter Pictores.

Inter statuarios memoratur à Varrone Pa-
 siteles. Aliorum opera celebrantur, tempora si-
 lentur.

NATALES URBIUM ET ARCHITECTURÆ OPERA.

Post Diluvium ad Christum Natum.

Hortante Nembroto Chusi f. Chami Nepote
 Turris & Urbs Babylon ædificatur 1854.
 Aliqui Urbem hanc multa post secula con-
 ditam malunt.

Memphis

Memphis à Mene conditur in Ægypto. N^o mus ad Tigrim Ninivem condit.

Nisibis in Mesopotamia, & aliæ Urbes exstructæ.

Semiramis Babylonem magnificentius augeat.

Pyramides non ad horrea, ut aliqui falsò putant, sed ad Regum sepulchra inter Delta, & Memphim erectæ; ideoque non Thinitæ, sed Memphitæ Reges, earum auctores habendi sunt.

Suphis Memphis in Ægypto R. pyramidem omnium maximam ante natum Aram Abrahami fratrem erexit. *Ex Manethone.*

Cres Gnossum in Creta condit 2097.

Eleusis, ubi sacra Eleusinia, ab Ogyge condita, 2272.

Sparta à sparto Phoronæi f. condita 2336.

Alii malunt à Lacedæmone, cujus uxor Sparta.

Memnonis statua ad solis exortum vocalis 2438. à Cambyse postea diffissa.

Pyramides aliquæ in Ægypto à Pharaone Oro erectæ, 2480.

Athenæ à Cecrope fundatæ 2496.

Seculo 26to Corinthus instaurata, quæ prius Ephira dicebatur.

Dardania, quæ postea Troja dicta est, à Dardano conditur 2574. Fabularum seges.

Delphicum Templum Apollini sacrum hoc seculo erectum.

Seculo 27mo. Thebæ in Bæotia per Cadmum conditæ 2620; seu potius Cadmia, cui postea adjunctæ Thebæ.

Corinthus per Sisyphum iterum instaurata 2630.

Amphion Thebas mænibus cingit 2640 *Hesper conciliatos blanda oratione agrestes homines exstructis, magnam Pœtis mentiendi licentiam fecit.*

Seculo 28vo. Nyta urbs prope Indum fluvium à Baccho condita. Cyzy-

Cyzicus in Hellesponto fundata 2771.

Miletus coloniarum postea multitudine ce-
lebris in ora maris Ægæi 2779.

Tyrus in Phœnicia instauratur 2783.

Laomedon Trojæ muros erigit 2794; mox
ob negatam Herculi & Sociis pactam merce-
dem, ab illis obtruncatur.

Seculo 2900. Labyrinthum Cretensem à Dæ-
dalo 2800. elaboratum plurimi scribunt; sed re-
vera Labyrinthus nil aliud fuit, quàm ingentes,
ac tortuosæ secturæ; quæ ad radices Idæ mon-
tis actæ sunt; cùm lapides ad Gnosson, aliasque
urbes condendas exiderentur *Huetius in Dem.
Evang.*

Scylacium in Brutiis Atheniensium colonia.

Laurentum ab Ænea conditum 2872.

Seculo 3050 Alba in latio ab Ascanio
Æneæ f. condita 3003.

Præneste à Telegono Ulyssis f. & Tuscu-
lum nunc dirutum, ab eodem conduntur. Quod
nunc *Frascatum* dicimus ex ejus reliquiis exstru-
ctum, ab eo distat, quod in vallem oppositam, &
nulla ratione Romam respiciebat; ut erudite Fa-
brettus in *Apol.*

Plura in Lesbos conduntur oppida & insula
frequentatur. *Herodot.*

Seculo 3100 Smyrna, & Cumæ 3003. Ephesus
3007. Samos 3064. conditæ.

Templum Salomonis omnium celeberrimum,
3023. cæptum, 3030. absolutum.

Ejusdem Regia 3031. Thronus 3042.

Labaris, ut Eusebius, seu Lachares, ut Syn-
cellus, R. Ægyptius in Labyrintho sepulchrum
sibi paravit. *Plinius* id opus tribuit Petesenco S.
sive Tithoe.

Templum Dianæ Ephesinæ plurimorum
Regum opus, Architectis Theodoro, & Cher-
siphronē, sed hoc magnificentius potius exstructum,
quàm conditum.

Seculo

Seculo 32do Bononia ab Hetruscis condita
duobus ante Romam seculis. *Volater.*

Samaria Regia Regum Israel 3112.

Hiericho reparatur ab Hiele 3122.

Carthago caëpta 3147, absoluta 3166. à Di-
done Tyria. Alii tamen malunt. Urbem lon-
ge ante à Zoro, & Carchedone conditam, so-
lamque arcem Byrsam à Didone ædificatam af-
firmant.

Lemnius Labyrinthus hoc fortasse seculo
ad imitationem Ægyptii.

Seculo 33tio. Vienna in Gallia fundata 3218.

Capua in Campania condita 3253.

Obeliscus omnium maximus, quem
ante Lateranensem ædem miramur, jussu Ra-
messis R. Ægyptij à 20. hominum millibus cla-
boratus *plin.*

Ozias Urbes plures ædificasse traditur. 2. *paral.*

Seculo 34to Roma à Romulo condita 22.

April: 3301. Dies dictus palilia.

Naucratis in Ægypto à Milesiis 3305.

Syracusæ in Sicilia ab Archia Herculis ne-
pote 3313.

Catanam in sicilia Caloydii 3314; Sybarim
& Crotonem in Italia Myscellus 3345. con-
dunt.

Cyzicus in Hellesponto; Locri in Italia
3371; Abdera, Lampascus, Clazomene 3398 ædi-
ficatæ.

Seculo 35to Selinus in Sicilia à Megarensi-
bus 3406. Dyrachium 3430. Ostia ab Anco Mar-
tio exstructa 3432. Perinthus in Thracia, Came-
rina in Silicia 3450. Massilia à rhocensibus 3454.
Labyrinthus Ægyptius 3457.

Hortos penfiles Babylone Nabuchodonosor
Magnus instruit; Urbem amplificat, munit,
exornat.

Cyrus

Cyrus in Ecbataniſ 3504. domum habuiſſe ſcribitur lapidibus pretioſis verſicoloribus, atque auro vinctis exſtructam Athen. l. 12. c. 3.

Seculo 36to Labyrinthus Porſenæ Cluſii Regis. *plin.*

Obeliſcus. quem videmus in area D. Mariæ de Populo pſemniis R: juſſu è rupe Syenitæ exciſus.

Puteoli à Samiis conditi 3535.

Capitolium è Saxo quadrato, eloacæ, & ſtratæ S lice viæ, jam majeſtatem aliquam Romæ ſpirabant.

Sena in Etruria, & Senogallia in Umbria à Gallis Senonimus Brenno Duce condita.

Seculo 37mo. Mneſicles Architectus Arcē Athenienſem delineat. 3614.

Ancona à Syracuſanis Dyoniſii tyrannidem fugientibus conditur.

Alexia in Dalmatia à Dionyſii 3670.

Fanum Fortunæ conditum poſt Brennum à Camillo victum.

Seculo 38vo Artemiſia marito Mauſolo Cariae Regi ſepulchrum nobiliſſimum potuit 3701.

Alexandria in Ægypto ab Alexandro M. condita 3723. mox aliæ plures per Aſiam urbes.

Seleucus Nicator novem a ſe conditas Urbes de ſuo nomine Seleucias appellat *Appian: in Syriacis.*

Appia via ſtrata & Aquæ ductus per Appium Claudium 3743.

Antiochia ad Orontem quam inchoaverat Antigonus, abſolvitur à Seleuco 3753.

Pharus turris celeberrima in conſpectu Alexandriae à Ptolemæo Philadelpho per Soſtratum Architectum erecta 3770.

Aſtacus à Nicomede R. Bithyniæ inſtaurata nomen ab eo ducit 3792.

Seculo 39no. Viâ flaminia per Etruſcos Aretium

Aretium ducens à flaminio Censore munita 3835.

Murus per 600. passuum millia à Sinis ad arcendos Tartaros exstructus ducentis circiter ante natum Christum annis.

Savo, vulgò Savona à Magone Carthaginis ædificatur post diruta à Romanis Vada Sabatia, quorum illa ruinis crevit Hist: M. S.

Genuam à Magone Pæho dirutam, Lucretius Spurius exædificat 3851. *Livius.*

Cornel: scipio Nasen Romæ inter primos splendide cæpit ædificare.

Seculo 40simo. C: Gracchi scrib: Plebis lege, Carthago restituitur 3931. primus omnium Metellus Macedonicus ædem ex marmore Romæ molitus vel magnificentiæ, vel luxuriæ princeps fuit *Velleius Patere*:

M. Æmilius Scaurus viam Flaminiam Censor stravit.

M: Aurelij scauri Theatra è ligno amplissima, cardinum singulorum versatili libramento suspensa.

pompejus Theatrum dedicat. 3999.

Seculo 41mo Lugdunum in Gallia conditum per C: Munatium plancum Procos. 4011.

M Vispanius Agrippa, bellicâ gloriâ, & ædificandi laude celebris, pantheon Romæ condit 4027.

Unico ædilitatis anno, lacus 700 fecit, Salientes 105. Castella aquarum 130. & alia plura cultu magnifica. *Plin. l. 26. c. 6.*

Herodes I. Hierosolymis Theatrum Amphitheatrum, & nobilissimam Regiam exstruit. 4030.

VIRI ET RES MEMORABILES.

Post Diluvium ad Christum Natum.

Nemo mortalium post submerſionem terrarum natus ad annos 500. vitæ tempus protulit.

Cum poſt eluvionem, vis, & hominum vita imminuta eſſet, ad ſubſidium imbecillitatis, carnis eſus, & vini uſus inventus.

Noe vino liberalius hauſto, fit ebrius; quare nudus ludibrio habetur à ſ. Chamo.

Cum Babel conderetur, ex probato Mathematicorum calculo homines jam excreverant ad 4195000.

Aram, Tharæi primogenitus, Abrahami fr. primus inter mortales repentinâ morte periſſe fertur. *Salian.*

Ogyge regnante memorabilis Atticæ totius, inundatio 2258. Uſque ad hanc omnis Hiſtoria Varroni dicitur incognita.

Quo tempore Stella Veneris, colorem, magnitudinem, curſum mutaſſe viſa eſt, ut ex Varone refert S. Auguſtinus. *lib. 25. de Civ. t. 8*

Gullaphus perſarum Rex acceptam à Zoroaſtre religionem in perfide propagaſſe fertur.

Gravante per palæſtinam, vicineſque regiones fame, filii Jacob in Ægyptum proficiſcuntur 2327.

Apis poſt mortem in Ægypto divinis conſecratur honoribus. Hunc Ægyptium cum Argivo Api, plerique confundunt.

Callythia Junonis Sacerdos Argo regnante floret.

Phorbas dictus Ophiæus, Rhodô à ſerpentibus liberatâ.

Seculo 26to. Thessalia per eluvionem obruta, Deucalione & Pyrra in Parnassio regnantibus 2540. Eadem fere tempestate, Phætonte Rege maximum ad Eridanum exarsit incendium. Hinc fabulæ locus.

Hellen Deucalionis filius, à quo Græci dicti Hellenistæ: Ex eo nati, Æolus, Dorus, & Xutus; ex quibus Græci propagati sunt.

Ænotrus cum Arcadam colonia in Italia.

Seculo 27mo Europa rapta à Iove Tauro Cretæ Rege sive avesta navi, cui Tauri nomen. Phlegias Templum Apollinis Delphis incendit, 2603.

Philomela, Procne, Itys, Theseus Pandionis.

Orythia Erechthei filia à Borea rapta 2660. Ex his nati Zetes & Calais.

Phrixus cum Helle sorore fuga, 2671. *Ab hac Helle ponto nomen.* Dirce taurinæ caudæ alligata raptatur, & occiditur, Amphione & Zethe matris Antiopes injurias ulciscuntibus.

Seculo 28vo. Midas mortalium omnium ditissimus, sed auribus asininis regnat in Phrygia 2731.

Pelops Tantali filius Hippodamiam ducit, præest ludis Olympicis 2731.

Faunus Latinus Rex Faunorum pater habitus, quia illis aras crexit.

Minos II. Cretæ R. instructa classe maris imperium primus tenuit. *Thucid. l. 1.*

Seculo 29no. Theseus victo Minotauro, redit Athenas 2823.

Æta, Iason, Medea, Tiresias, Ædipus Sphinx, Lajus, Jocasta, Creon, Electra, Orestes, & Pylades, nomina fabulis inclyta.

Hercules labores, & vitam, exitu infelicitissimo claudit. 2854.

Antenor, & Æneas Trojæ proditores in Italiam navigant 2870. Ægisthus reducem Trojæ Aga-

Agamemnonem interficit; ille ab Oreste trucidatur 2878.

Seculo 305imo Penthilus Urestis f. Coloniam à Græcia in Thraciam ducit 2951. Dicta est Aolica migratio.

Tisamenès Penthili fr. Græcorum coloniâ in Asiam ductâ Ionios vicit, & expulit. Hæc dicta est Ionica migratio, 2952.

Theres Myniarum Coloniam ducit in Insulam quæ cum Callistus diceretur, ab eo post modum Thera est appellata.

Codrus Athenarum R. postremus egregiæ in patriam pietatis laudem tulit, morte pro ejusdem salute fortiter quæsitâ 2983.

Seculo 31mo. Neocles, & Androcles, Codri fr. Græcorum coloniam in Asiam ducunt, 3010.

Fames ingens in Palæstina cessat, duobus Saulis filiis in crucem actis.

Sesostriis Ægypti R. navigabilem alveum à Nilo in mare rubrum frustra ducere conatur.

Seculo 32do. Siccitas, & fames ingens, tempore Eliæ Palæstinam per annos tres cum dimidio vexant ab anno 3123.

Mesa Moabitarum R. filium coram hostibus mactat 3140.

Elisa, seu Dido Pygmalionem fratrem, Sichæi viri sui interfectorem exosa, Tyrô cum gaza solvens abit in Africam 3147.

Eadem laude pudicitix illustris, ne Regi Maurorum Iarbæ cogatur nubere, tribus fere post æneæ fugam sæculis sibi mortem infert.

Seculo 33tio. Coræbus Coquus primus in Iudis Olympicis coronatur 3278.

Amulius fr. Numitorem natu majorem regno pellit; ejus filiam, Rhæam Sylviam, (ex qua deinde Romulus, & Remus) Vestalem facit.

Romulus

Romulus, & Remus expositi servantur,
& educantur à Regio Pastore Fausto 3284. Idom
avum Numinorem regno restitunt. 3300.

Seculo 34to. Sabinæ à Romanis 3304.

Lacedæmoniorum puellæ à Messeniis ra-
ptæ 3311.

Aristodemus filiam mactat ex oraculo 3316

Hippomanes filia voratur ab equo cum quo
clausa fuerat à patre 3331.

Romulus ob ingenij ferociam à suis discerpi-
tur 3339.

Seculo 35to Tullus Hostilius igne cælesti
cum Domo perit 3414.

Arionis sive historia, sive fabula 3340.

Ciaxarex Ninivem delet 3448.

pestis Athenis furit, sed fugatur arâ Deo igno-
to erectâ 3457. *Eusebius.*

Cylonium piaculum Athenis 3455.

phalaris Agrigenti in Sicilia Tyrannorum im-
manissimus. perillus bovis Ænei faber sub phala-
ri, illo primus exurit 3482.

Seculo 36to. Policrates Samiorum Tyran-
nus & Milo Crotunita.

Zopyri amici stratagemmate Babylonem Da-
rius occupat, 3534.

Horatii Coclitis, Cleliæ Virginis, Mutii Sce-
volæ, Coriolanio virtus apud Romanos claret.

Aristides 3571. Themistocles 3583. Ostra-
cismo pulsi.

Spurius cassius præceps datur è rupe Tarpe-
ia 3569. Fabij 300. ad Cremeram cæsi 3587.

Ad Ægos potamos saxum de cælo cadit 3587.

L. Quintius cincinnatus, Dictator ab aratio
3596.

Cimon apud Athenienses domi & belli
clarissimus.

Seculo 37mo. Spurius Melius à c. Servilo cæ-
ditur 3615. Solydamus Thessalus mirandi roboris
3646. Socrates

Socrates damnatur 3655.

Albanidacus excreſcentiæ prodigium 3657.

Epaminondas in Bætia floret, 3680.

Dionyſius Syracularum Tyrannus; cujus fil:
poſt annos 38. pulſus, Ludimagiſter Corinthi fuit.
Curtius armatus in voraginem ſe projicit 3693.

Templum Dianæ Epheliæ conflagrat 3698.

Seculo 38vo M. Valerius ope corvi Gallum
in Monomachia vincit, inde corvinus appellatus
3705.

Manlius filium injuſſu pugnantem ſecuri per-
cutit 3715.

Decius pater 3714. Fil: 3759. Se pro Republ:
devovet.

Romæ veneficia Matronarum detecta 3723.
Phocion de Athenis optimè meritis damna-
tur. 3736.

Agathocles Siciliæ Tyrannus obit, 3765.

Seculo 39no. Mater Idea Romam invec-
ta 3849.

M. Attilius Regulus necatur à Pænis, 3803.

Q. Fabius Maxim: cunctando rem Romanam
eſtuit.

Romæ templum Jani clauſum 3819.

M. portius Cato Cenſorius, optimus Orator, opti-
mus Imperator, optimus Senator, & integritatis
exemplar.

T. Manlii Torquati cum Gallo ad anienem
monomachia 3893.

Seculo 40mo Scipio Afric: ſenior Romæ in-
digne traductus Linum ſecedit; ubi exul
moritur 3967.

Baccanaliū peſtis Romæ exſtincta 3968.

Maſſiniſa Romanorum amiciffimus, quatuor
ſuperſtites filios relinquit; inter quos Jugurtha
3906.

Scipio, & Zælius mirum amicitiae exem-
plum.

Numantia eversa scipionis Africani Junioris-
virtute 3921.

Gracchorum Tib. & Cai, Drusi, & Saturnini. Ro-
mæ seditiones post Attali hæreditatem.

C. Marius. II. cos: victus à Sylla, latet in pa-
lude 3966.

Mithridates Asiâ petitus, omnes in tota pro-
vincia Romanos una die necat, 3966.

Seculo 41mo Pompejus M: Ptolomæi R. ius-
su in Ægypto necatur, 4006.

Cato Uticensis sibi manus infert 4008.

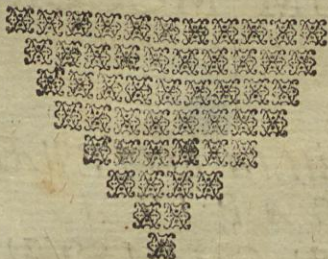
M, Tullius Cic. proscriptus, occiditur à Po-
pilio centurione; quem defenderat 4011.

Perusiâ captâ multi Senatores, & Equites ad
aram Cæsari Sacram mactati, 4014.

Thebæ in Ægypto, Tralles in Lydia terræ
motu eversa, 4026.

Mecænas literatorum præsidium & decus.

Julia Augusti f. adultera relegatur, 4048.

PARS-

P A R S II.

SACRA COMPLECTENS

A

CHRISTO NATO

Ad

ANNUM MCCCXII.

VISIBILIA ECCLESIAE

CAPITA

JESU CHRISTUS

Sacerdos Magnus & celestis vita Magister.

*Ætas VII
mundi
ad finem
illius*

JESUS Dei filius octava post Nativitatem die circumciditur, mox adoratur à Magis Arabiæ Regulis; offertur die quadragesima in Templo; inde Angeli monitu transfer-tur in Ægyptum; unde redux post Hero-dis A-

dis Aſcalanitæ mortem, duodennis cum Legis peritis agit in Templo, Latet poſt modum in-fabrili Joſephi officina uſque ad annum ætatis trigeſimum; à quo poſt Judæam miraculis & do-ctrinâ per triennium illuſtratam, anno trigeſimo-tertio inchoato, in Crucem à Judæis ectus, ſuo ſanguine ſcelus humanum luit, mortisque victor, Cælum, unde venerat, repetit petrum, ejusque Succellores, ſuæ poteſtatis Vicarios relin-quens in terris.

CHRISTI VICARII PONTI-FICES ROMANI.

<p>I. S. Anctus Petrus Galilæus à Chriſti in Cæ-
lum aſcenſu ejusdem in terris Vicarius
56. anno, Antiochiæ ſedem locat; 43.
Romæ cumque eam ibi annos 24. Mens: 5.
dies 12. tenuiſſet, è cruce evolavit ad ſuperos
29, Junij 67.</p>	<p>I.
Ab anno
Chriſti 1.
ad 100.</p>
<p>2. S. Linus Volateran: M. ab anno Do-
mini 67. ad 78. Anni II. Menſibus 3.</p>	
<p>3. S. Cletus Roman: M. à 78. ad 91. A.
II. M. 7.</p>	
4. S. Clemens Rom: M: à 91. ad 100. 9. 6	II.
<p>5. S. Anacletus Athen. M. à 101. ad 110.
9. 3.</p>	<p>Ab anno
Chriſti</p>
<p>6. S. Evariftus Græcus M. à 110, ad 119.
9. 3.</p>	100 ad
<p>7. S. Alexander Roman: M. à 119. ad 130.
10 6.</p>	200.
<p>8. S. Sixtus Roman: M. à 130. ad 140.
9. 10.</p>	
<p>9. S. Teleſphorus Thurienſis M: à 140 ad
152. 12 9.</p>	
<p>10. S. Hyginus Athen: M. à 152. ad 156.
4. 9.</p>	
<p>11. S. Pius Aquilejenſ. M. à 156. ad 165.
9. 6.</p>	

12. S. Anicetus Syrus M. à 165. ad 173.
8. 9.
13. S. Soter Fundanuf: M. à 173. ad 177.
4. 0.
14. S. Eleutherius Nicopol M. à 177. ad
192. 15. 1.
15. S. Victor African: M. à. 192. ad 201.
9. 2.
16. S. Zephirinus, Roman: M. à. 201. ad 219.
18. 1.
17. S. Callistus Roman: M. à 219. ad 224.
5. 1.
18. S. Urbanus Roman: M. à 224. ad 231.
6. 7.
19. S. Eontianus Roman: M. à 231. ad
235. 4. 5.
20. S. Anterus Græcus M. à 235. ad 236.
D. 43.
21. S. Fabianus Roman. M. à 236. ad 250.
15. 0.
22. S. Cornelius Roman: M. à 251 ad
253. 2. 5
23. S. Lucius Roman: M. à 253. ad 255.
1. 4.
24. S. Stephanus Roman: M. à 255. ad
257. 2. 4.
25. S. Sixtus II. Græcus M. à 257. ad 258.
1. 0.
26. S. Dionysius Græcus M. à. 258. ad
270. 12. 3.
27. S. Felix Roman: M. à 270. ad 275.
4. 5.
28. S. Eutychianus Etruscus. M. à. 275 ad
283. 8. 6.
29. S. Cajus Dalmita M. à 283. ad 296.
12. 4.
30. S. Marcellius Roman: M. à 296. ad
304. 8. 0.

III.

*Ab An-
no Christi*
200. ad
300.

31. S. Marcellus Roman: M. à 304. ad 300. 4. 2.
32. S. Eusebius Græcus à 309 ad 311. 2. 8.
33. S. Mechiades Afer, à 311. ad 313. 2. 12.
34. S. Sylvester Roman: à. 314. ad 335. 21. 1. IV.
35. S. Marcus Roman: 336. o. 9. Ab An-
no Christi
36. S. Julius Roman: à 337. ad 352. 15. 6. 300. ad
37. Liberius Roman: à 352. ad 367. 15. 4. 400.
38. S. Felix II. Roman: M. à 355. ad 358. 3. o.
39. S. Damasus Hispanus à 367. ad 384. 17. 3.
40. Siricius Roman à 385. ad 398. 13. 1.
41. S. Anastasius Roman: à 398. ad 402. 4. 1.
42. S. Innocentius Albanus à 402. ad 417. 15. o. V.
43. S. Zosimus Græcus à 417. ad 418. 1. 11. Ab An-
no Christi
44. S. Bonifacius Roman: à 418. ad 423. 4. 8. 400. ad
45. S. Cælestinus Roman: à 423. ad 432. 8. 11. 500.
46. S. Sixtus III. Rom. à 432. ad 440. 8. o.
47. S. Leo Roman: à 440. ad 461. 21. 2.
48. S. Hilarius sardus, à 461. ad 467. 5. 3.
49. S. Simplicius Tiburtin. à 467. ad 483. 15. 11.
50. S. Felix III. Rom. à 483. ad 492. 9. o.
51. S. Gelasius Afer. à 492. ad 496. 4. 7.
52. S. Anastasius II. Rom. à 496. ad 498. 2. o.
53. S. Symmachus Sardus à 498. ad 514. 25. 7.
54. S. Hormisdas Venafran. à 514. a 523. 9. 1.
55. S. Joannes Etruscus à 523. ad 526. 2. 9.

*Ab an-
no Christi
500. ad
600.*

56. S. Felix IV. Beneventan. à 526. ad 529.
3. 2.
57. Bonifacius II. Rom: à 529. ad 632.
2. 1.
58. S. Joannes II. Rom: à 532. ad 535.
2. 4.
59. S. Agapetus Roman: à 535. ad 536.
1. 0.
60. S. Sylverius Rom: M. à. 536. ad 537.
1. 5.
61. Vigilius Roman: à 537. ad 555. 17. 6.
62. Pelagius Rom: à 555. ad 570. 4. 11.
63. Joannes III. Rom: à 561. ad 574. 13. 0.
64. Benedictus Rom: à 575. ad 579. 4. 2.
65. Pelagius II. Rom: à 579. ad 590. 10. 2.
66. S. Gregorius Magnus Rom: à. 590 ad
604. 13. 6.
67. Sabinianus Tuscus. à 604. ad 606. 1. 5.
68. Bonifacius III. Rom: 607. 0. 9.
69. S. Bonifacius IV. Marfus à 608. ad 615.
6. 8.
70. S. Deus dedit Rom: à 616. ad 619.
3. 1.
71. Bonifacius V. Neapolit: à 620. ad 626.
5. 10.
72. Honorius I. Campanus à 626. ad 638.
12. 0.
73. Severinus Rom: 640. 0. 2.
74. Joannes IV. Dalmata. 640. ad 642. 1. 10.
75. Theodorus I. Græcus à 642. ad 649.
6. 6.
76. S. Martinus Tudertinus M. á 649 ad
654. 6. 2.
77. S. Eugenius Rom: à 654. ad 657. 2. 9.
78. S. Vitalianus Signinus à 657. ad 671.
14. 5.
79. Adeodatus Rom: à 672. ad 677. 5. 2.
80. Donus Rom. à 677. ad 679. 1. 5.
81.

VII.

*Ab an-
no Christi
600. ad
700.*

81. S. Agatho Siculus à 679. ad 681. 2.
82. S. Leo II. Siculus à 682. ad 684. 1. 7.
83. S. Benedictus II. Rom: à 685. ad 686.
o. 10.
84. Joannes V. Antiochen. à 686. ad 687.
1. o.
85. Conon: Thrax à 687 ad 788. 1. o.
86. S. Sergius Antiochen. à 688. ad 702.
13. 9.
87. Joannes VI. Græcus à 702. ad 704.
2. 2.
88. Joannes VII. Calaber à 705. ad 707.
2. 8.
89. Sifinnius Sirus à 707. ad 708. D. 20. VIII.
90. Constantinus Sirus à 708 ad 715. 7. 1. *Ab An-*
91. S. Gregorius II. Rom: à 715. ad 731. *naChristi*
15. 9. 700. *ad*
92. S. Gregorius III. Syrus à 731. ad 741. 800.
10. 9.
93. S. Zacharias Calabera 741. ad 752. 10. 3.
- Stephanus II. Rom. 5. Dier. Pontif. non
numeratur
94. Stephanus III. dictus II. Rom. à 753.
ad 757. 3. 1.
95. S. Paulus Rom. à 757. ad 768. 10. 1.
96. Stephanus III. Siculus à 768 ad 772.
3. 6.
97. Hadiranus Rom: à 772. ad 795. 23. 10.
98. Leo III. Rom: à 795. ad 816. 20. 6.
99. Stephanus IV. Rom: à 816. ad 817. o. 7.
100. S. Paschalis Rom. à 817. ad 824. 7. 4.
101. Eusebius II. Rom. à 824. ad 827. 3. 3.
102. Valentinus Rom. 827. D. 40.
103. Gregorius IV. Rom: à 828. ad 844. IX.
16. o. *Ab Au-*
104. Sergius II. Rom. à 841. ad 847. 3. o. *no Christi*
105. S. Leo. IV. Rom à 847. ad 855. 8. 3. 800. *ad*
106. Benedictus III. Rom. à 855. ad 858. 2. 6. 900.

107. S. Nicolaus Rom. à 858. ad 867. 9. 8.
 108. Adrianus II. Rom. à 867. ad 872. 5. 0.
 109. Joannes VIII. Rom. à 872. ad 872. 10. 0.
 110. Marinus seu Martinus II. Galestinus à
 882. ad 884. 1. 2.
 111. Adrianus III. Rom. à 884. ad 885. 1. 4.
 112. Stephanus V. Rom. à 885. ad 891. 6. 0.
 113. Formosus Porthensis à 891. ad 896. 4. 7.
 114. Bonifacius VI. Rom. 896. D. 15.
 115. Stephanus VI. Rom. à 896. ad 897.
 1. 3.
 116. Romanus Faliscus à 897. ad 898. 0. 5.
 117. Theodorus II. Rom. 898. D. 20.
 118. Joannes IX Tiburtinus à 898. ad 909. 20.
 119. Benedictus IV. Rom. à 900. ad 904. 4. 7.
 120. Leo V. Ardeatinus 904. D. 40.
 121. Christophorus Rom. à 904. ad 905. 0. 6.
 122. Sergius III. Rom. à 905. ad 912. 7. 4.
 123. Anastasius III. Rom. à 910. ad 912. 2. 3.
 124. Laudo Eretanus à 914. ad 915. 0. 5.
 125. Joannes X. Rom. à 915. ad 928. 13. 2.
 126. Leo VI. Rom. à 928. ad 929. 0. 7.
 127. Stephanus VII. Rom. à 929. ad
 931. 1. 2.
 128. Joannes XI. Rom. à 939. ad 936. 4. 11.
 129. Leo VII. Rom. à 936. ad 939. 3. 6.
 130. Stephanus VIII, Germanus à 939. ad
 943. 3. 5.
 131. Marinus II. seu III. Rom. à 943. ad
 946. 3. 6.
 132. Agapetus II. Rom. à 946. ad 956. 9. 7.
 133. Joannes XII. Rom. à 956. ad 963. 7. 8.
 134. Leo VIII. Rom. à 963. ad 964. 1. 4.
 135. Benedictus V. Rom. à 964. ad 965. 0. 11.
 136. Joannes XIII. Rom. à 965. ad 972. 6. 11.
 137. Benedictus VI. Rom. à 972. ad 974. 1. 6.
 138. Docus II. Rom. à 974. ad 975. 1. 6.
 139. Benedictus VII. Rom. à 975. ad 984.
 8. 7. 140.

X.

Ab An-
no Christi
900. ad
1000.

XI.

Ab An-

140. Ioannes XIV. Papiensis a 984. ad 985. o. 8. *no Christi*
 141. Bonifacius VII. Rom. 985. o. 11. 1000 *ad*
 142. Joannes XV. Rom. a 986 ad 796. 10. 9. 1100.
 143. Gregorius V. Saxo a 996. ad 999. 2. 9.
 144. Silvester II. Aquitan. a 999. ad 1003. 4. 1.
 145. Joannes XVII. Rom. 1003. o. 5.
 146. Joannes XVIII. Rom. a 1004. ad 1009. 5. 4.
 147. Sergius IV. Roman. a 1009. ad 1012. 2. 9.
 148. Benedictus VIII. Rom. a 1012. ad 1024. 12. o.
 149. Joannes XIX. seu XX. Rom. a 1024. ad 1033.
 9. 4.
 150. Benedictus IX. Rom. a 1033. ad 1045. 11. 5.
 151. Gregorius VI. Rom. a 1045. ad 1046. 1. 8.
 152. Clemens II. Rom. a 1046. ad 1047. o. 10.
 152. Damasus II. German. 1048. D. 23.
 154. S. Leo IX. Gallus a 1049. ad 1054. 5. 2. XII.
 155. Victor II. German. a 1055. ad 1057. 2. 4. *Ab An-*
 156. Stephanus IX. Lotharingus a 1057. ad 1059. *no Christi*
 1. 8. 1100. *ad*
 157. Nicolaus II. Sabaudius a 1059. ad 1061. 2. 5. 1200.
 158. Alexander II. Mediolan. a. 1061. ad 1073.
 11. 7.
 159. S. Gregorius VII. Soanenſis a 1073. ad 1085.
 11. 11.
 160. Victor III. Beneventanus a 1087. ad 1088.
 1. 4.
 161. Urbanus II. Gallus a 1088. ad 1099. 11. 5.
 162. Paschalis II. Italus a 1099 ad 1118. 18. 5.
 163. Gelafius II. Pifanus a 1118. ad 1119. 1. o.
 164. Callistus II. Burgundus a 1119. ad 1124. 5. 10.
 165. Honorius II. Bonon. a 1124. ad 1130. 5. 2.
 166. Innocentius II. Rom. a 1130. ad 1143. 13. 7.
 167. Caeſtinius II. Tufcus a 1143. ad 1144. o. 5.
 168. Lucius II. Bonon. a. 1144. ad 1145. o. 11.
 169. Eugenius III. Pifanus a 1145. ad 1155. 8. 5.
 170. Anaſtaſius IV. Rom. a 1153. ad 1154. 1. 4.
 171. Hadrianus IV Anglus a 1154. ad 1159. 4. 9.
 172. Alexander III. Senenſis a 1159. ad 1181. 21. 10. XIII.

Ab An- 173. Lucius III. Lucensis a 1181. ad 1185. 4. 3.
no Christi 174. Urbanus III. Mediolan. a 1185. ad 1187.
 1200. ad I. II.

1300 175. Gregorius VIII. Benevent. 1187. 0. 2.
 176. Clemens III. Rom a 1187. ad 1191. 3. 4.
 177. Cælestinus III. Rom. a 1191. ad 1198. 6. 9.
 178. Innocentius III. Rom. a 1198. ad 1216. 18. 6.
 179. Honorius III. Rom. a 1216. ad 1227. 10. 8.
 180. Gregorius IX. Capuanus a 1227 ad 1241. 14. 5.
 181. Cælestinus IV. Mediolan. 1241. D. 17.
 182. Innocentius IV. Genuensis a 1242 ad 1254.
 II. 15.
 183. Alexander IV. Anagninus a 1254. ad 1261.
 6. 5.
 184. Urbanus IV. Trecensis a 1261. ad 1264. 4. 3.
 185. Clemens IV. Gallus a 1265. ad 1268. 3. 10.
 286. B. Gregorius X. Placentinus a 1271. ad 1276.

4. 3.
 187. Innocentius V. Gallus 1276. 0. 5.
 188. Hadrianus V. Genuensis 1276 0. 7.
 189. Joannes XXI. Lusitanus a 1276. ad 1277. 0. 8.
 XIV. 190. Nicolaus III. Rom. a 1277. ad 1280. 2. 9.
Ab An- 191. Martinus IV. Gallus a 1281. ad 1285. 4. 1.
no Christi 192. Honorius IV. Rom. a 1285. ad 1287. 2. 0.
 1300. ad 193. Nicolaus IV. Asculanus a 1288. ad 1292. 4. 1.
 1400. 194. S. Cælestinus V. Campanus 1294. 0. 5.
 195. Bonifacius VIII. Anagninus a 1294. ad 1303
 8. 10.

196. Benedictus XI. Tarvilinus a 1303. ad 1304.
 0. 9.
 197. Clemens V. Vasco a 130. . ad 1314. 8. 11.
 198. Joannes XXII. Caturcensis a 1316 ad 1334.
 18. 1.
 199. Benedictus XII. Tolosan. a 1334. ad 1342.
 7. 4.
 200. Clemens VI. Lemovicens: a 1342. ad 1352.
 10. 7.
 201. Innocentius VI. Cemovicens: a 1352. ad 1362.

202. Urbanus V. Lemovicens: a 1362. ad 1370.
8. 2.
203. Gregorius XI. Lemovicens: a 1370. ad 1378.
7. 3.
204. Urbanus VI. Neapolit. a 1378. ad 1389.
11. 0.
205. Bonifacius IX. Neapolit. a 1389. ad 1404.
14. 11.
206. Innocentius VII. Sulmonens a 1404. ad XV.
1406. 2. 1. *Ab An-*
207. Gregorius XII. Venetus a 1406. ad 1415. *no Christi*
8. 7. 1400. ad
208. Alexander V. Candienfis five Cretensis a 1500.
1409. ad 1410. 0. 10.
209. Joannes XXIII. Neapolit. a 1410. ad 1415.
5. 1.
210. Martinus V. Rom. a 1417. ad 1431. 13. 3.
211. Eugenius IV. Venetus a 1431. ad 1447.
15. 11.
212. Nicolaus V. Sarzanens. a 1447. ad 1455. 8. 1.
213. Callistus III. Hispanus a 1455. ad 1458. 3. 4.
214. Pius II. Senensis a 1458. ad 1464. 6. 0.
215. Paulus II. Venetus a 1464. ad 1471. 6. 11.
216. Sixtus IV. Savonensis a 1471. ad 1484. 13. 0.
217. Innocentius VIII. Genens a 1484. ad 1492.
7. 11.
218. Alexander VI. Hispanus a 1492. ad 1503.
11. 0.
219. Pius III. Senensis 1503. D. 27. XVI.
220. Julius II. Savonensis a 1503. ad 1513. 9. 9. *Ab An-*
221. Leo X. Florentinus a 1513. ad 1522. 8. 9. *no Christi*
222. Hadrianus VI. Belga a 1522. ad 1523. 1. 7. 1500. ad
223. Clemens VII. Florent: a 1523. ad 1534. 10. 10. 1600.
224. Paulus III Rom a 1534. ad 1549. 15. 1.
225. Julius III. a Monte Sabino a 1549. ad 1555.
5. 2.
226. Marcellus II. a Monte Politano 1555. D. 22
227. Paulus IV. Neapolit. a 1555. ad 1559. 4. 3.

228. Pius IV. Mediolan. a. 1559. ad 1565. 5. 11.
 229. S. Pius V. a Bosco a 1560. ad 1572. 6. 4.
 230. Gregorius XII. Bonon. a 1562. ad 1585.
 3. 11.
 231. Sixtus V. a Monte Alto a 1585. ad 1590. 5. 4.
 232. Urbanus VII. Genuens: 1590. D. 23.
 233. Gregorius XIV. Mediolan. a 1590. ad 1591.
 O. 11.
 234. Innocentius IX. Bonon. 1591. O. 2.
 235. Clemens VIII. Florent. 1592. ad 1605. 13. 1.
 236. Leo XI. Florent. 1605. D. 26.
 237. Paulus V. Rom. a. 1605. ad 1621. 15. 8.
 238. Gregorius XV. Bonon. a 1621. ad 1623. 2. 5.
 239. Urbanus VIII. Florent. a 1623. ad 1644. 21. 0.
 240. Innocentius X. Rom. a. 1644. ad 1655. 10. 3.
 241. Alexander VII. Senens: a 1655. ad 1667. 12. 2.
 242. Clemens IX. Pistoriens. a 1667. ad 1669. 2. 6.
 243. Clemens X. Rom. a 1669. ad 1676. 6. 2.
 244. Innocentius XI. Novocom: a 1676. ad 1689.
 12. 11.
 245. Alexander VIII. Venetus a 1689. ad 1681.
 I. 4.
 246. Innocentius XII. Neapolit. a 1691. ad 1700.
 9. 2.
 247. Clemens XI. Urbinas a 23, Novembr. 1700.
 feliciter.

**PRÆCIPUÆ IN ROM:
 PONTIFICUM HI-
 STORIA CONTRO-
 VERSA.**

Seculo imo Christi D: Ex Patrum, & Histo-
 ricorum fide, ex vetustissimis tam certum est,
 fuisse Romæ locatam, a D. Petro Primatus
 Pontifici Sedem, ut id sanæ mentis inficiari ne-
 mo

mo possit. *Videatur Nicol: Maria Pallavic: in
egregia Defens. R. Pontif. l. 3. c. 6.*

Multa de initio ac deposito; a S. Clemen-
te Pontificatu ejusdemque mortis tempore sunt
apud Historic. controversa. *Papebroch. in cona-
zu Chronologa & in appendice.*

Seculo secundo. Quamvis Anacletum Clero
distinguendum omnino persvadeant plures Ro-
manorum Pontificum Catalogi Missæ Canon,
et cum Card. Baronus eruditissimi Viri Adhuc su-
persunt, qui eundem cum Anacleto Cletum
esse velint. *Videatur Papebroch. loc. cit:*

Quinam sit inter Pium, & Anicetum tem-
poris ordine præferendus apud probatissimos Scri-
ptores nondum planè liquet. *Papebroch Ibidem.*

Seculo 3tio. Cyriacus Pontif. ex Ursulanus
inter Pontianum, & Anicetum nullus est. *Pa-
pebroch. loc. cit.*

Stephanus I. Baptismum in Christi unius
nomine collatum validum legitimumque esse nec
decrevit, nec decernere potuit. *Ex Theolog.*

Post rem totam solertiùs investigatam non
pauci experitis antiquitatis in dubium revocant,
quæ de S. Marcellini lapsu, & Sinvestano Con-
cilio tradita sunt.

Seculo 4to. Mirum est ab Eusebio ejus ævi
scriptore Marcellum a Marcellino non fuisse di-
stinctum.

Acta S. Silvestri Baronio suspecta, supposi-
ticia pluribus aliis habentur; quare cautè legenda.

Si quis fuit error Liberii in causa Athana-
sii quisquis fuit non officit ei, qua ex Christi
promisso pollent in rebus Fidei asserendis nun-
quam fallaci Magisterio Rom. Pontifices, *Pallav.
l. 6. c. 8.*

S. Felix II. quàmvis primò liberis exulis
loco intrusus eo labente legitimus Pontifex est
effectus. *Pallavic: ibidem.*

Secu-

Seculo 5to. S. Zosimus Cælestium benignitate ad officium revocare voluit, ejus heresim nunquam probavit aliquando damnavit. *Baron. Bellarm.*

S. Cælestini permissu convocata est a Theodosio juniore, Synodus Ephesina, cui præfuit per legatos. *Baron. Bellarm. & alii.*

S. Leo I. Calcedonensi Synodo præfuit per legatos. *Bellarm. & alii.*

Fabulosa sunt quæ de Anastasio II. cum Photino, & Acatio communione scribit Auctor libri Pontificalis: *Baron. Ann. 498.*

Seculo 6to. Synodus Romana Palmaris judicium in Symmachi causa ferre nullo modo potuisset, nisi se illi Sponte Symmachus subjecisset. *Baron.*

Vigiliis malis artibus partum Pontificatum, optimis gessit, postquam legitimus Pontifex à morte decessoris effectus est *Baron.*

S. Gregorius Magnus Rempublicam difficilissimis temporibus gerendam suscepit, idque scire præcepit. *Ejus Epistola.*

Seculo 7mo. Sabinianum ob duritiem in pauperes à decessore Gregorio per somnum increpitum, & percussum obiisse tam temere prius narravit Sigebertus, quam alii postea inconsulto credidere, nullo enim antiquitatis teste nititur. *Papebroc. loc. cit.*

Honorius I. vel nunquam, vel injustè à sexta Synodo Oecumenica damnatus est, quare non minus verè, quam piè ab omni hæresi, labè purus asseritur *V. Marchesii & Tamagnini opuscula.*

Seculo 8vo. Gregorius II. non III. ut male Rou in Tabul: Chronol. Leonem Isaurum anathemate perculit popularibus ejus Sacramento solutis. *Baronius ex aliis.*

Zacharias Rom. Pontif. Francis Proceribus potesta-

potestatem fecit, damnatâ Chilperici ignavia, Pipinum Caroli Martelli filium Regem appellandi. *Galli: scriptores veteres feré omnes.*

Fictum à Sigiberto jure suspicatur Baronius Decretum, quo Hadrianus.

I. R. Pontificis electionem Carolo Magno, & futuris post eum Cæsaribus dicitur permississe. *Bellarm. & alii.*

Seculo 9no. Ludovicus II. Imper. in Epist: ad Basilium orientis Imper. fatetur, eos tantum dicendos Imperatores, quos R. Pontifex Oleo Sancto perfuderit.

Ineptissimam de Joanna Papissa fabellam, obstetricante, Mariano Scoto natam Studiosè foverunt Novatores, feliciter confutarunt Orthodoxi, quos intervidendi Allatius, & Labbeus.

Formosi cadaver effossum & Pontificalibus exutum insignibus cum prophano habitu projectum in Tyberim narrant. *Scriptores, & plures & probatiores.*

Seculo 10mo. Joannes XII. à Rom. Synodo 963. Othone I. impellente, illegitimè fuit exautoratus; ideoquè illi subrogatus Leo VIII. Pseudo Pontifex habendus est. *Ancel: à Nuce.*

Jus eligendi R. Pontificis & Sacerdotia deferendi Othone I. & Successoribus datum Leonis VIII. decreto falso scripsit Sigebertus, à quo deceptus est Gratianus. *Baron. & alii.*

Septem viri penes quos tantum esset, Imperatoris eligendi potestas, post Gregorium V. videntur instituti. Ab eo tamen Suffragii jus in eligendo Cæsare datum omnibus Germaniæ Principibus cum Car. Baronio libenter agnoscimus.

Seculo 11mo. Palmare de horrendo Silvestri II. obitu mendacium manifestè diluit Epitaphium illi à Successore Sergio paucos post annos in Æde Lateran: positum. *Baronius.*

Gregorius VI. Legitimus & optimus Pontifex

tifex iniquè juffus eft abdicare ab Henrico II. Cæfare in Synodo futrina 1046.

Nicolaus II. & Gregorius VII. non induxere primò, ut mentiuntur hæretici, fed prolapsam Sacerdotum caftitatem feveris legibus adftrinxere.

Qui Henricum III. Cæfarem à Gregorio VII. exauctoratum docent, refragantibus Patrum doctrinâ, & Dei Verbo, temeritatis notam non effugient.

Seculo 12do. Errare videntur, qui tradunt, primum inter Roman. Pontifices Cæleftinum II. fine populi fuffragiis Pontificem renuntiatum, ea namque à Nicolao II. jam pridem abutenti populo edemptæ fuerant.

Alexandri III. mansuetudo, & æqualium fcriptorum filentium fabulofa effe docent, quæ de proculcato Friderico Ænobardo, ad ejus pedes provoluto fine certo teftè jaftantur.

Seculo 13tio. Septemviros Imperatoris Electores ab Innocentio IV. in Concil. Lugdun. institutos cum Card. Baronio cenfeo.

Vicedominum unius dici Pontificem inter Hadrianum V. & Ioannem XXI. non agnofcimus; nullum enim hujus rei fatis locupletem teftem habemus. *Papebroch.*

Quis Siculis Vesperis caufam à Nicolao III. datam opinantur, egregii Pontif. nomini notam procul dubio calumniofam inurunt.

Bonifacii VIII. R. Pontif. poft annos 300. expert corruptionis cadaver inventum calumnias illi ab adverfariis intentatas apertè redarguit. *Raynald.*

Seculo 14to. Joannes XXII. quamvis ex veteri quorundam errore fenferit Beatorum animas ufque ad extremum Judicii diem felici Divinitatis afpectu carere, nunquam tamen in Ecclefia credendum propofuit. *Raynald.*

Qui

Qui in ea quâ fruimur temporum luce de legitimo Urbani VI. Pontificatu dubitat, cæcutire videtur. *Videatur Papebroch.*

Annatæ à Bonifacio IX. impositæ non piè tantum, sed jure solvuntur.

Inductas tamen prius ab aliis Pontificibus Genebrarchus docet ex Ostiensi.

Seculo 15to. Decreta Sessionis IV. & V. in Constantiensi Concilio Gen. contra supremam R. Pontificis potestatem, nec ab Ecclesia recepta unquam fuere, nec à Sede Apostolica approbata; quare ab omnibus fere Orthodoxis Nationibus rejiciuntur. *Videatur mantissa Academ. Lovaniensis edita. 1683.*

Basiliense Concilium sui Capitis depositionem iniquè moliens, Eugenius IV. jure dissolvere potuit, & prudentissimè dissolvit. *Bzovius Raynal., & alii.*

Alexander VI. non repentina morte per venenum extinctus, sed naturali morbo, Sacramentis ritè munitus, diem extremum obiit V. *Raynald. 1503.*

Seculo 16to in cæde Hugonotorum Gallicana 1592. habuit quod jure læteretur Gregorius XIII. servatam scilicet Religionem Catholicam, & Regiam familiam ab excidio, quod utrique moliebantur, Deo Regique perduelles. *Ex Miss. qua servat Gregorius Boncompagnussora Dux V. tanti Pontificis egregius abnepos.*

Emendatio Calendarii jussu Gregorii XIII. promulgata Orbi Christiano, non utilis tantum, sed omnino necessaria fuit.

Seculo 17mo. Cum certissimis monumentis constet, Urbanum VIII. nunquam ad suæ familiæ incrementum Urbinacem Principatum destinasse, qui imò Principum id svadentium consilia rejecisse, veritati & egregio Pontifici censendi sunt injurii quicumque alia prodidere.

jussu

Ausu Alexandri VII. sacro fonte lustratum Marochi Regem confidentissimè scribunt Hoffman in Lexico, Morerius in Dictionario, Joannes Rou in Tabulis Chronolog. & tamen hoc ne per somnium quidem unquam Romæ auditum est, ubi certè primò innotescere par erat.

R. PONTIFICIS IN ECCLESIA POTESTAS MAGISTERIUM VENERATIO.

Seculo 1mo. Christus Dei Filius Petro totius Ecclesiæ Principatum, & supremam in ea ligandi, & solvendi potestatem promittit *Matth. 16.*

Idem Petrum supremum omnium Christi fidelium Pastorem instituit. *Joann. 21.*

Potestatem hanc Petro ejusque successoribus datam Concilia, Patres, Sacri Interpretes, Theologi, alique scriptores innumeri docuere, quorum plures videre est apud. *Card. Bellarmin: & Gaultier in Tabulis Chorogr.*

Agnovere Martyres SS. Viri, Cæsares, Reges, Episcopi, & omnium ferè gentium populi è plurimis pauca damus.

Seculo 2do. S. Ireneus *l. 3. c. 3. loquens de Rom: Ecclesia.* Ad hanc enim Ecclesiam propter potentiorē principalitatem necesse est omnem convenire Ecclesiam.

Tertulianus *in Scorpiaco:* Si adhuc clausum putas cælum, memento claves hic Dominus Petro, & per eum Ecclesiæ reliquisse.

Eodè teste quamvis tunc inimico l. de Pudic. c. 1. Pontifex Roman. Maximus, & Episcopus Episcoporum appellabatur.

Seculo

Seculo 3tio. Origines supremam Romanæ sedis auctoritatem agnoscens S. Fabiano R. P. suæ fidei rationem reddit, datis ad eum literis.

A. S. Cypriano Rom. Pontifex dicitur Episcopus Episcoporum. *Videatur alba Spinaus lib. 1. de Ritibus Ecclesia c. 1.*

Pentapolitani S. Dionisium Patriarch. Alexander tanquam violatæ fidei reum ad Dionysii Rom: Pontif: tribunal detulere. *S. Athanas: in Epistola.*

Seculo 4to. Ecclesia Rom: semper habuit primatum. *Concil: Oecum Nican: 1. Can: 6. Videatur Schelestratus in Antiquit: Illustr.*

Omnibus ubique terrarum Episcopis ad Romanum Pontif. provocare licere Synodus Sandicensis non docet sed confirmat.

Præferri omnibus Apostolis meruit, & claves Regni Cælorum communicandas cæteris solus accepit. *Optat: Milevit loquens de S. Petro Apost: l. 1. contra Parmen.*

Seculo 5to. Nulla unquam Concilia rata leguntur, quæ non sint fulta Apostolica Auctoritate. *S. Damasus c. 3.*

In Romana Ecclesia super Apostolicæ Cathedralæ viguit Principatus. *S. August: Epist: 162.*

In Concil: Chalcedonensi pluries apparet. R. Pontificis Primatus, & Magisterium in universa Ecclesia. Illo major S. Leo, quædam ejus decreta irritat. *Ex Epistola ad Pulcheriam.*

B. Petrus in propria Sede vivit & præsidet. S. Petrus Chrisol: ad Eutychet. S: Joannes Patriarcha Alexandr: ad Rom: Pontificem provocarunt:

Seculo 6to: Archimandritæ seu indæ Tyriæ Pontif: Hormisdam universi terræ Patriarcham, & caput omnium Ecclesiarum appellant: 517: Formulæ fidei ab eo missæ Orientales omnes

omnes Episcopi subscribunt: Justinus Imper: Jo-
hannes II: in terram pronus adorat 525:

Justinianus Imper: Joannem II: caput omni-
um Sanctarum Ecclesiarum dicit 533:

Agapitus R: Pontif: Constantinopoli degens
pulso Anthimo, Mennam Patriarcham instituit
536:

Seculo 7mo: Phoca Græco Imper: appro-
bante Primatus & Oecumenici nomen soli Rom:
Pontif: adscribitur 608:

Cypri Episcopi *in Epist*: Romanum Ponti-
ficem Patrum Patrem Archiepiscopum, & uni-
versalem Papam appellant 643:

Sexta Synodus Oecumenica Constantino IV.
de more plaudens profitetur: in Agathone Rom:
Pontifice: Petrum esse locutum 681.

Constantinus IV. Imper. *in Epist*. Tanquam
ipsius Divini Petri vocem Agatonis relationem
supermirati sumus.

Seculo 8vo. Justinianus Imper: Constantini
Pontif pedes osculatur 709.

Zacharias Rom: Pontif: Chilperici Regis
ignaviâ damnatâ Pipinum Francis Proceribus ap-
probantibus, Regem dicit 752. *Papebroch*.

Romana sede in toto Orbe terrarum Pri-
matu fungens, Caput omnium Ecclesiarum con-
stitutum est. *In Epist: Hadriani I. à septima Sy-
nodo approbata*.

Carolo Magno de criminibus Leoni III.
objectis cognituro succlamant Episcopi Rom: Pon-
tificem à nullo mortalium judicari, 800.

Seculo 9no. Carolus Magnus inter filios re-
gna partitus Rom: Pontifici testamentum subscri-
bendum mittit.

S, Theodorus Studita *in Epist*: ad Leonem
III. summum Patrem, & Archipastorem Eccle-
siæ quæ sub Cælis est appellat. 801.

Ludovicus II. Imper: Sergii II. pedibus Os-
sculum obtulit. Petrus

Petrus universā administrare Ecclesiā perpetua successione jubetur. *S. Nicol: 1. Epist: ad Michael. Imper.*

Concilia Cabilanense 915. Troslejana 921. & 927. Remense 995. à Gallis Episcopis habita supremam R. Pontifices potestatem agnoscunt, & maximè reverentur.

Stultitiæ quodā elogio notandi sunt, qui illā Petri sedem aliquo pravo dogmate fallere posse arbitrati sunt, quæ nec se sefellit, nec ab aliqua hæresi falli unquam potuit *Regino Abb. in Chron. 865.*

S. Abbo Floriac: Abb: postea Martyr in Concil: Remensi 975: fortiter pugnat pro Romanæ Sedis potestate,

Seculo 11mo. Henricus IV. Imper: à Gregorio VII. anathemate ictus Regni jure ac nomine spoliatur.

Clamamus ergo ad successorem Petri ad Vicarium Crucifixi qui amator & patronus est veritatis, & cujus ministerio Spiritus Sanctus totius falsitatis signum condemnat. *Joannes Sarosberiensis ad Rom: Pontif: in Epist: quæ legitur cum illis D. Thoma Cantuar:*

Alexius Comnenus Græcus Imper: à Paschali II. per Legatos Insignia Imperii petit, nec impetrat. *Baron: & alii.*

Seculo 12do. Tu es cui claves traditæ, cui oves creditæ sunt, nec modo ovium, sed & Pastorum in unus omnium Pastor. *S. Bernard. ad Eugenium III. l. 2. de Consid.*

Philippus Augustus Gallorum Rex tutissimè se regnaturum Apostolicæ sedi obsequendo significabat celebri insigni in quo liliū supra rupē fluctibus everberatam pingebat cum lemmate: *in aeternum non commovebitur.* *Maimbourg. Concion: Quadragej.*

Seculo 13tio. Romana Ecclesia super omnes alias ordinariæ potestatis obtinet principatum, utpote Mater universorum Christi fidelium, & Magistra Conc. Later. an: IV. 1215.

SS. Patres in conciliis congregati nihil statuere possunt, nisi Auctoritate summi Pontif:

interveniente. *S. Thom: Aquin: contra impugnantes Relig. c. 4.*

Sola Roma universaliter sicut Sol planetas habet plenitudinem potestatis super omnes Ecclesias. *S. Bonavent. Serm. 24. in Hexam.*

Siciliæ & Hungariæ Reges frena tenuere aselli, cui Cælestinus V. insidebat 1294.

Seculo 14to. Orientalium Patriarcha Benedicti X. 1304. Chaldeorum Patriarcha 1316. Joannis XXI potestatem supremam agnoscunt

Clemente VI. jubente à septem viris renuntiatur Imperator Carolus IV. Ludovico Bavaro exauctorato 1346.

Durandus de S. Sortiano, & Plaudanus doctissimi inter Gallos Episcopi potestatem jurisdictionis, quæ est ad regendum populum totam & in suo fonte datam fuisse soli Petro & Successoribus ejus affirmant. *V. Gualterium hoc saculo.*

Seculo 15to. Concil: Oecumenicum Florentinum Sess: ultima fatetur, Rom: Pontificem totius Ecclesiæ Caput, & omnium Christianorum Patrem, ac Doctorem existere & ipsi in Beato Petro pascendi regendi, & gubernandi universalem Ecclesiam plenam potestatem traditam esse.

Sigismundus Imper. 1429. Martino V. Fridericus Imper. 1452. & iterum 1453. Nicolao V. stratoris munus exhibet. Te Principem totius Ecclesiæ Antistitem Sacrorum; Te Domini Gregis Pastorem profitemur. Et scimus. *Ludovic: XI. Rex Gall. ad Pium II. scribens.*

Seculo 16to. Carolus V. Imper: Clementi VII. stratoris munus præstat 1529.

Concilium Trident. Oecumen: Rom: Pontificis potestatem ubique veneratur.

Petrus de toto é Dominic: familia vitæ Sanctimoniâ, & Doctrinâ Clarissimus, morti
proxi-

mus per literas Pium IV. monet è re Christiana futurum, si declaretur: Românum Pontificem omnibus conciliis esse Superiorem. Raynald. Anno 1563.

Episcoporum conventus Meloduni in Gallia habitus 1579. *Sanctam Romanam Ecclesiam Magistram. Columnam, & Firmamentum veritatis appellat.*

Seculo 17mo. Generalis Ecclesiæ Gallicanæ Conventus 1626, 20, Janu: Rom: Pontificem appellat, *S. Petri Successorem, cui Christus Calicem & fidei infallibilitatem dedit.*

Literæ 85, Episcoporum Galliæ ad Innocent. X, 1653, hæc habent, *Majores causas ad Sedem Apostolicam referri solemniter Ecclesiæ mos est quem fides Petri nunquam deficiens perpetuo retineri pro jure suo postulat,*

Petrus de Marca Archiep: Paris: extremo vitæ anno Gallicè dissertationem de summi Pontificis infallibilitate composuit, quam Baluzius de ore dictantis exceperit, ut ipse testatur in vita illius.

PONTIFICUM ROM: ET S. R. E. CARDINALIUM RITUS ET VICES.

Seculo 1mo, Clemens, quem D: Petrus sibi Successorem designarat, Linum præcedere maluit, ne apud posteros noceret exemplum,

S: Cletus primus Cleri, & Pop: Romani Suffragiis in Pontificem electus,

S: Clemens ad tuendam Pontificiam dignitatem peculiare vestes assumit,

Qui Rom: Pontifici consilio, & operâ adessent, quod Cardinalium est manus hoc sæculo

non defuere; sed Cardinalis nomen non est auditum,

Seculo 2do, Sub Anacleto Pontifice 72, Cardinales institutos qui tradunt, vix fidem inveniunt,

S, Evaristus 7, Urbis Regionibus, quot ea tempestate numerabantur, septem Diacones assignavit, ut in sua quisque Regione sacra procurarent,

Hi Titulum à Regionibus desumebant, scribentes ex C: *Cyprianus Diaconus 3, R, E, Regionibus 1,*

S, Higinus Ecclesiæ gradibus ordinatis, Presbiteres, & Diacones Cardinarios, sive Cardinales creditur distinxisse,

Seculo 3tio, Qui 236, Cardinales Romæ vixisse, sedente Pontiano Pontifice tradunt fabulari censentur,

Ecclesia Domos & prædia possidente Cardinalium Tituli vel ab his, vel à donantium nominibus sumebantur. Hinc vetustissimi Lucinæ Vestinæ Pastoris, &c.

Presbiterium hoc est Consistorium primò memoratur sub Cornelio.

Ostiensis Episcopi jam tum munus erat electum R. Pontificem ritu solemniter consecrare.

Papæ nomen, quo Patrem significamus, commune primò fuit Clerici venerandis, & Episcopis omnibus mox his cæpit esse peculiare.
Baron:

Seculo 4to. Marcellus Cardinalium Titulos auget 300,

S: Silvester cum Constantinus nomen Christo dedisset, Thiaræ aureum addidit phrigium,

Idem septem Diaconos Regionarios, sive revocavit, sive confirmavit,

Aucto Christianorum & Regionum Urbis numero Diaconi Cardinales 14, instituti,

Seculo

Seculo 5to, Ubi de sæviit Cæsarum in Christianos furor, Tempia in domibus, & prædiis Ecclesiæ ædificari cæperunt, & ab iis Tituli inducti ex C. *Speciosus Presbyter Card: S: Laurentii in Tit: Lucina.* Legati a latere nomenclatura desumpta videtur à literis D: Leonis Magni ad Julianum.

Cautum est in Synodo Romana sub Hilario ne quis sibi successorem eligeret, Sedento Symmacho Cardinalium Tituli 28, Hiper numerum septenarium divisi quatuor Patriarchalibus, Basilicis adscribebantur.

S, Felix P, III, primus Imperatorem in Epist, Filii nomine compellavit. Hoc Seculo Papæ appellatio peculiari quodammodo R, Pontifici tribui cæpit *Saussayus.*

Seculo 6to. Theodoricus Ital: R: Pontificis eligendi potestatem usurpat 526,

Gordianus S: Gregor: M: Pater Card: ab uxore vivente secretus,

Justinianus I Imper: indulgente Vigilio morē inducit, quo liceret Imperatori electū pontif. cōfirmare acceptā ad id certa pecuniā quod usque ad Benedictum II. ægrè toleratum est.

Pelagius I. eligendi pontificis modum præscribit.

Exarchi Ravennates moniti de electione pontificis, suo decreto ratum habere solebant *Diar. pontif.*

Seculo 7mo Bonifacius III. Sancit nequis de mortuo pontifici subrogetur, nisi post tertiam diem.

Sacrum Chrisma & Evangelium in Solemnibus supplicationum pompis R. pontifici Acholyti præferebant.

Joannes IV. abjectā cerā plumbo diplomata primus obsignat.

Constantinus pognat, veterem Comitiorum libertatem Eccl. Romanæ restituit

Joannes V. & Sergius I. *Salutem & Apostolicam benedictionem.* in Bullis primi præmittunt. primus R. Ecclesiæ Thesaurar: sub Agathona Genebrard.

Seculo 8vo prostratio Imperatoris ante pontificem ejusque pedum exosculatio 709.

Gregorius III. 14: Diaconis Cardinal. 4. addit, Palatinos, quorum munus erat pontif. in Eccl. Lateran: ministrare.

Sub Stephano III. 769. in Conc: Rom: decretum est, ne quis eligeretur in Pontificem, nisi ex Cardinal: Collegio.

pipinus Galliæ Rex primus equi pontificii frenum tenens Stephanum III. pedes deducit in Regiam.

Sex Cardinal: Episcopi sub Stephano IV. primo memorantur.

Seculo 9no. Lotarius I. amotis iis quibus jus suffragii non erat à comitiis pontificiis turbas arctes, jubetque iis, vel Regem, vel ejus Legatum interesse.

Leo IV Reges, & Cæsares Sacris Comitibus immisceri vetat.

Nicolaus I: aureo circulo Thiarum exornat. Joannes VIII. Cardinalium jura primus evulgat,

Crucis gestatio ante Romanum pontificem vel inducta, vel illustrior reddita,

In fine hujus sæculi nullus amplius Catholicus Episcopus papæ nomine uti solebat propriumque censebatur Rom: pontificis Baron.

Seculo 10mo, Octavianus pontificatum adeptus nomen primus immutat diciturque Joannes XII, 956

Septem Cardinales Episcopi singulis hebdomadis in Lateranensi Basilica pontificis vices explent.

Una-

Unaquæque reliquarum patriarchalium Basilicarum septem presbiteros Cardinales assignatos numerat, Diaconi Card: Regionarii 12, palatini 6,

Gregorius V, quamvis non Cardin: pontifex renuntiatur. Quod idem, postea contigit in victore II, Eugenio, III, Urbano IV, Gregorio XI. Cælestino V, Clemente V, Urbano VI,

Seculo 11mo, Damasus II, primus Diploma-
ta Incarnationis anno consignat,

Leo IX, primus suo nomine signatam pecuniam cudisse videtur,

pellium & ornamenta pontificia medio fere sæculo immutantur, *Videatur Papebrochius in Propylao,*

Nicolaus II, creandi Rom, pontificis jus ad Cardinalium suffragia revocat, 1059,

Romani pontificis possessionem pontificatus adeuntis ceremonias hoc sæculo usurpari solitas refert Card: Baron: in paschali II, 1099,

Seculo 12mo, Gregorius VII, 1073. in Romana Synodo vetat, ab alio quam à R. pontifice papæ nomen usurpari,

Sub paschali II, Cardinales 90, numerati, Alexander III, sanxit, ne pontifex electus ratus esset, nisi minimum duas tertias Suffragiorum partes tulisset,

Gregorius VII, sanctus Cancellarii numero dum Cardinalem ageret ad pontificatum euectus, nullum ex patribus sibi substituit, sed Moyssem-Canonicum Later: Cancellarii vice fungi jubet. Hinc ille & successores vicecancellarii appellati *Diaconius*, *Azor*, & alii Saussayo non probatur, sed ipse meliora non affert,

Seculo 13tio A Gregorio IX, ad Costestium V. Cardinalium numerus adeo imminutus est, ut nunquam plures quam 22, aliquando vix 10, aut 8, recenserentur,

purpureus galerus Cardinalibus datus ab Innocentio IV, Concil: Lugd: Conclavis ad pontificem eligendum initium Viterbii, s, Bonaventura persuadente 1270,

Gregorius X, Severiores de eligendo pontifice leges tulit,

Nicolaus IV, dimidiam pontificiorum vetigalium partem Cardinalibus assignat, Bonifacius VIII, primus duplici coronâ thiaram circumdat.

Seculo 14to. Clemens VI. severas pontificiorum leges à Gregorio X. latas, temperat.

Decernit Romanum pontificem posse abdicare.

Idem primus obfignanda gentilitiis insignibus munit,

Annulus piscatoris, sub hæc tempora, cæptum vocitari,

Seculo 15to, A Martino V, leges Cardinalibus, datæ, Idem in arcano pectoris servat nomina lectorum in patrum Senatum; ita tamen ut Senatui nota esse velit,

Eugenius IV usum tacendi lectorum Cardinalium nomina rejicit,

Post mortem Eugenii IV, primo habitæ sunt orationes duæ, altera de mortui pontif: Laudibus ab Authore Rotæ, altera de successore eligendo à Cardinali. *Papebroch.*

Paulus II. purpureas vestes Cardinalibus insignè tribuit.

Julius II. iterum retinet in arcano pectoris Card: lectorum nomina & nulli revelat.

Seculo 16to Leo X. Numerum Patrum auget lectis in sacrum Senatum 31. 1517.

Idem & paulus III. duobus Cardinalibus è sacra S. Benedicti Familia purpureæ vestis usum alicubi permittunt.

Pius IV. etiam Oecumenico sedente Concilio Romani

Români pontificis electionem à Cardinalibus faciendam decernit.

Sixtus V. numerum 70. Cardinalium præfigit purpureus pileus Cardinalibus Regularibus datur à Gregorio XIV.

De veste iisdem purpurea concedenda aliquoties actum, sed irritò successu.

Sæculo 17mo Clemens VIII. missis per Mapheum Barberinum Ludovico XIII. Henrici IV. regens nato filio sacris fasciis eum honorem Regum primogenitis scepro destinatis habendi morem inducit 1601,

Hieronymus Card: Rusticuccijs novo Exemplo duos retinet Titulos,

Gregorius XV, editâ Constitutione pontificia Comitia novis legibus munit,

Urbanus VIII. Eminentissimi titulum Cardinalibus attribuit.

Constitutio moderatrix donationum ædituum, & distributionis Ecclesiasticorum in consanguinpos, & affines R. Pontificis editur ab Innoc: XII. 1692.

PERSECUTIONES IN- SIGNIORES ET INEIS FIDEI TESTES.

Sæculo 1mo. Innocentes pueri primitiæ Martyr. S, Stephanus Martyr Primicerius furentibus in Christianos Hebræis 33, 1,

Persecutio Neronis incip: An: 64, desinit 68, in capalmâ adepti SS, Petrus Paulus Andreas & alii,

II Domitiani ab an: 90. ad 96. in ea Martyres plurimi sed insigniores Acilius Glabrio exconsul: 94. & Flau: Clemens Domitiani patrueis.

III. Trajani cæpta 98. desinit 116. In ea Coronati.

Coronati Simeon Cleophæ filius Hierosolym: E;
& Antiochiæ Ignatius E.

Seculo 2do. Ab Hadriano mitigata non
animo sublata.

Sub eo passi SS. Getulius, & Symphorosa
cum septem filiis,

IV. Sub ea Aurelio, & Luc: Vero vexa-
ti Christiani à 161, ad 174 in ea Martyres, SS,
Justinus Polycarpus Photinus, Blandina, Felicitas
septem Martyrum parens 173,

Prorogatur à Commodo, sub quo corona-
tur Apollonius Senator genere, & doctrinâ no-
bilis 176, circ,

V, Severi ab anno 200, circiter ad 211
In ea Leonidas Orientis pater S, Irenæus E:
Lugd: Martyriò clârere,

Seculo 3tio. VI, Maximini à 235, ad 237,
in sacros Antistites præcipuè furit

VII, Decii, Galli, & Volusiani à 249 ad
254, in ea S, Agatha V,

VIII, Valeriani & Gallieni à 257, ad 260, In ea
coronam adepti SS, Sixtus, Laurentinus, & Cy-
prius,

IX, Claudii II, & Aureliani à 269, ad 275,

X, Diocletiani, Maximiani, & aliorum à
284, sed præcipuè furit 303, In ea passi SS, Mau-
relus & socii, S, sebastianus 286,

Seculo 4to S, Agnes, Lucia, Vincentius,
Dorothea, & ut quidam opinantur, Catharina
V, & M,

Cæso deinde per Constantinum Licinio
pax Ecclesiæ, & etiam ubique partum

XI, Constantinus Arian: vexat Ecclesiâ à 340, ad 361,
sapor Persarum Rex ab anno 340, ad 369,
in Christianos Barbarè sævit

XII, Julianus 362, crudeliter sed callidè furit,

XIII, Valeus Arian: in Præfules, præcipuè
sævit à 366, ad 378, quo cessat Cæsarum fu-
ror,
S, Ur:

S, Urfula cum ii, Sociarum millibus ab Hunnis cæsa 382,

Seculo 5to, Persæ ab anno 420, ad 450, sub Isdegrede Varane IV, & V, Christianis infesti. Genfericus Vandel: R, in Africa & Sicilia ab anno 437, ad 476, ejusque Successores ad 499, in Catholicos sæviunt,

Attila Christianas plerasque Provincias flagellat ab an: 442, ad 454,

Anastasius Imper: Hereticos fovens Catholicos vexat à 493, ad 518,

Seculo 6to, Trasamundus in Africa furit in sacros Antistites ab anno 504, ad 522,

S, Sigismundus Burgundiæ Rex & Martyr 524,

Theodoricus in Joannem I, P, Boethium, & Symmachum sævit 526,

S, Placidus Ab: cum Sociis Monachis à Ma-naucha interemptus 541.

S, Hermenegildus Rex jussu patris Leovigildi obtruncatur 586,

S, Golaudus insignis Martyr in Perfide 593,

Seculo 7mo, Cosroas Pers: Rex Christianum nomen variis suppliciis affligit ab anno 607, ad 625.

S, Anastasius cum 700, Sociis obtruncatur in perfide 628,

S, Eneumundus Lugdun: E: Ebroini fraudibus, Argulphus Leriensis Ab: per falsos fratres cæsus, 664,

S. Maximus exilio moritur. 863.

S. Trudo Presbyt: florebat 676.

S. Dymrna ob castitatem à Patre Hiberniæ Rege interempta 700.

Seculo 8vo. S. Lambertus E. Trajectensis, sive Leodiensis: ob notatum scortum cæsus 707.

Infesti Ecclesiæ Saraceni ab an: 728.

Leo 8. 9, Iconomach: indignis modis Catholicos vexat. 740.

s, Bo-

S. Bonifacius E. Mogunt in Frisia pro Christo cæditur 754.

Constantinus Coproymus Martyrium messem Cælo infert.

Habdalla Saracenorum Princeps furit in Christianos.

Seculo 9no. Saraceni ab an: 812. ad 852. Ecclesiam in Hispan: & oriente vexant.

Bulgari orientalem Ecclesiam valde affligunt 813. Leo Armenus furit in orthodoxos.

Monachi 900 è Monasterio S. Vicentii ad Vulturum à Saracenis pro Christo cæsi. 880. Perperam hoc Monasterium à Bucelino locatur in Gallia.

Dani in Anglia & Scotia plures pro Christo trucidant.

Seculo 10mo. Habdaragman. Saracen: Rex Christiano nomini intestus 923.

S. Eugania Virgo Cordubæ 923.

S. Pelagius Regii sanguinis adolescens fidei & castitatis Athleta 925.

Sæviunt in Christianos Bohemi 929.

S. Venceslaus Bohem: Dux, impiâ matre impellente cæditur à fratre Boleslao 929.

S. Educerdus Anglorum Rex novercæ insidiis cadit 978.

S. Adalbertus Epif: Pragnensis Russorum Apostolus ab iisdem cæsus 997.

Seculo 11mo. S. Abbo Floriacensis Martyrio coronatur 1004.

Innumeri Christiani variis in locis à Slavis Hungaris Danis & Russis pro fide Catholica interfecti.

S. Bruno Ruffor; Apost: cæditur 1008.

S. Olaus R: Novergiæ & Mart: 1028

S. Gherardus Venetus in Hung: 1047.

Arialdus Mediolan: Diaconus 1066.

S. Stanislaus Cracoviensis ab impiis Boleslao obtruncatur 1079.

S. Canutus R. Danicæ 1080.

Bonio

Bonizo à Schismaticis interimitur 1089.

Seculo 12mo Quam plurimi à Slavis Aldobürgensibus à Folaccis pro Christo interfecti. Alii etiam in Hispania à Saracenis. Victo in oriente Balduino plures Monachi pro Christo trucidantur 1131.

S. Ericus Sveciæ Rex Martyrii laurea clarus 1151

S. Thomas Cantuar: pro Christi Ecclesia gladiis impiorum occumbit 1170.

S. Petrus Parentius Vrbeveteri à manichæis trucidatur. 119.

Seculo 13tio E. D. Francisci Familia septem 1219. totidem 1221 à Machometanis cæsi:

S. Angelus Carmel: ab Hæreticis in Sicilia 1222.

S. Engebertus Colon: E: 1225 interficitur.

Innumeri Christiani obtruncati à Mindano Litthuanorum Duce, & Christi desertore.

S. Petrus ex ord: S: Dominici sacrorum Quæstorum patronus 1252. Werneius puer furtim à Iudæis occisus in oppido Wesaliensi 1288.

Monaldus Ord: Minor: non tamen Beneventau: Archiep: Arzenghæ in Asia à Saracenis cæsus Anno 1288. seu 1289.

Seculo 13tio Saraceni Christianos plurimos variis in locis pro Christi fide necant.

Jacobus è Minorum familia, qui ad orthodoxæ fidei veritatem asserendam illæsus in igne perstiterat cum sociis tribus clam necatur à Saracenis 1319.

Carthalanus, & Patchalis Minoritæ ab impiis, in quos de fide suspectos inquirebant. Cabioli in agro Lugdunensi trucidantur 1321. Raynald:

In scythia Asiaticâ 6. è Franciscana familia pro Christo interempti 1341.

Alii plures è Familia pariter S. Francisci, quos enumerat Bozsius *de signis Ecclesia* 1: 7. c: 3.

Seculo 15to. In oriente 32. ex familiis SS Dominici & Francisci à Turcis pro Christo interfecti.

Vir

Vir egregius ex ordine S. Dominici crematur in rogo quem Hussitæ è sacris imaginibus in Templo struxerant 1430. *Raynaldus* :
S. Simon puer Tridenti á Iudæis sævissimè trucidatus 1475.

Hydicinto á Turcis capto 1480. Archiepiscopus, & Oclingenti cives fortissimè pro Christo obiere.

B. Petrus de Arbues sacræ fidei Quæstor cæsus 1482.

Seculo 16to Capta per Turcas Rhodo Zemiscus Bajazethis II ex fr: Nepos, qui ea in Vrbe æquitum liberalitate sustentabatur in Christianæ Religionis confessione constantissimus cum duobus filiis Solimani iussu obtruncatur 1522. *Rainald*

Apud Indostū Occidentālū orientales obiere pro Christi nomine ex Dōinicanis Franciscanis, & Soc: Jesu hominibus plurimi.

In Anglia sub Henrico & Eduardo Regibus ac Elisabetha Regina sævitum in Catholicos & præsertim sacerdotes ac Religiosos.

Goromii novemdecim pro S. Eucharistiæ & Pontificii primatus defensione, á Calvinianis interempti 1572.

Seculo 17mo. Multi Catholici in Gallia, & alibi Calvinianorum rabiem experti.

Japonum furor & ad eos commeantium ex Europa Hæreticorum fraudes in Christianos debachantur.

Catholici Hiberni atrociter vexantur sub Tyranno Cromuelo.

Christi fides apud Sinas sæva quinque annorum tempestate jactatur á 1664. ad 1669.

In Coecineina barbari Christianos tormentis, & cædibus persequuntur

Anglia in Catholicos præcipuè sacerdotes ac acerbissimè sævit 1679.

CONCI-

CONCILIA GENERA- LIA, ET PROVINCIA- LIA

Seculo 1mo. R. p. indicat reprobatur. R. P. par-
tim probatur G: Generale:

Hierosolymitanum I. in quo cælesti sorte Judæ
substitutus Matthias. 33,

Hierosolymitanum II, in quo septem Diaco-
ni electi: 33,

Hierosolymitanum III, in quo statuta ab Apo-
stolis circumcissionis & legalium abrogatio.

Antiochenum ab Apostolis celebratum, cujus Ni-
cænum G: videtur meminisse, Ex *Turriano*
contra *Magdeburg*: sed dubium est & an-
tici,

Meliaporense apud Indos á S, Thoma cele-
bratum, *Athan Kiercher*; ex monum: ejus *Ecclesiæ*
Chin: illustr: p: 2, c: 7,

Seculo 2do, Cojacense in Hispania 150
Cæsariense in Palestina, Romanum, de celebratio-
ne Paschatis 196

Ponticum Galliam, osrohenum, Achai-
cum in eadem causa Paschatis 198 Asianum R, 198,

Seculo 3tio Africanum R: 215 Philadelphien-
se contra Borillum 224. Bostrense in Arabia 249
Romana 253 255 257 263: Carthaginensia 253
255: Cæsariense in Cappad: Iconiense, & Syna-
dense RR. 256

Carthaginensia RR, 256, 256 Africana 257,
258,

Antiochena contra Paulum samosat: 264 270:

Illiberitanum vel sub finem hujus sæculi vel
sub initium sequentium sub Pontif: Marcellino an-
tequam Diocletianus fureret in Christianos:

Chirthenſe R: 303 Sinveſſanum plerisque ſuū
ſpectum 303,

Carthaginenſia Donatiſtarum anni incerti II,
Seculo 4to Romana 313, 315, 324, 325 337,
340, 341, 368, 369, 373, 382, 386: Arelatenſe,
Ancyranum

Neocæſarienſe 314, Alexandrina 319, 339,
362, 363, 398, Gangrenſe incerti anni,

Nicænum G: I: 325, Turicim Arian: 335:

Hierofolymit: R: 335, Conſtantinopolitana
Arian: 336, 339, 359, Alexandrinum Arian: 339

Antiochenum 341, falſo creditum Arianorum,
ſed verè Catholicorum, & Religioni perutile ut e-
gregiè docet eruditiffimus Scheleſtrat:

Antiochena Arian: 345, 361 Mediolanenſia
344, 347, 354 390, Sardicenſe Catholic: 347 Sar-
dicenſe Arian: 347: Carthaginenſia 348, 390, 397, 398
Sirmienſe catholic: 349, Sirmienſia Arianorum

351, 357, Arelatenſe Arian: 3355, Biterenſe 356,
Laodicenum incerti temporis, Colonienſe 356
Ancyranum Arian: 358, Ariminenſe 359, Selcucien-
ſe R: 355, Pariſienſe 362, Antiochenum, 363:

Lamplacenum falſo creditum Arian: 365, Ca-
rienſe, & Singedunenſe Arian: 366, Illyricum 367
Tyanenſe 369 Valentinum I. 374:

Conſtantinopol: G: II: 381, Aquilejenſe, & Ceſar-
auguſtanum 381, Conſtantinopolitana 582, 400:
ſidenſe 383, Burdegalenſe 385, Trevirenſe 386,
Capuanum 389, Angarienſe 391, Hipponenſe 393,
vel circiter. Copenſe 394, Bagajenſe Conciliabu-
lum 304, Taurinenſe 398, Toletanum I. 400,

Seculo 5to Africana 401 401, 403 404 405
407. 408. 408. 410. 410. 416. 417. 418. 425.

Melevitana 402 416. Toletanum 406. Pro-
lemaidis 411. Cirthenſe 412. Carthaginenſia 422.
416. 418 419. Macedonicum 414. Dioſpolitanum
415. Hierofolymitanum 415. 454. Romana 717.
430. 433. 444. 445. 449. 465. 483. 484. 487,

494. 495. 499. 500. Telepense 418. Anabazense
423. Orientale 427. Alexandrina 430. 432. Ephe-
sinum G. III. 431. 431. Prædatorium R: 449.
Antiochenum & Armenum 435.

Constantinopolitana 439. 448. R. 449. 450.
459. Regense 439. Arausicanum I. 441. Vasio-
nense 442. Hispaniense 447. Tyrium, & Bery-
thense 448. Mediolanense 451. 451. Arelatense
II. 452. III. inter 449. & 461. Chalcedonense.
G. IV. 451. Andegavense 453. Hierosolymita:
454.

Synodus S. Patritii 456. Turonicum I. 461.
Veneticum I. 465. Cabilonense 470. Bituricense
472. Viennense in Gall: 474. Lugdunense 475.
Seculo 6to. Romana 501. 502. 503. 504.
518. 530. 532. 590. 595.

Bizacena 504 541. Agathense 506. Aurelia-
nensia 512. 536. 538. 541. 549. Sidense R. 512.
Remense 514. Epiroticum 516. Tarracconense
Gerundense Epaunense 517. Lugdunensia 517.
519. 567. Constantinopolitanum Hierosolymi-
tanum, Tyrium, 518. Constantinopolitana 520.
536. 547. G: V. 553. Ilerdense Valentinum in
Hispan: 524. Arelatense IV. 524. V. 554. Car-
thaginense 525. Cardenctoratense 527. Arausi-
canum II. 529. Valense 529. Toletana 533. 539.
597. 597. Africanum 534. Arcmentense 535. Hie-
rosolymitana 536. 553. Barcionense 540. Mo-
pvesitanum 550. Parisiensia 551. 557. 576. 580.
Aquilejense 553. Bracariensia 563. 372. Lucen-
sia in Hispan: 564. 569. Turonense II. 567.
Cabilonense 582. Matileconensia 583. 583. Bren-
nense 583. Antisiodorensense incerti anni.

Narbonense 589. Pietaviense, & Hi-
spaniente 590. Cætaragustanum II, & Me-
tense 592. Oscense 598.

Seculo 7mo. Rom. 601. 602. 606. 610. 640. 648. 649.
667. 680. Byzacena 602. 641. Numidicum 640.

Toletana 910. 614. 636. 637. 647. 653. 655.
656. 675. 681. 683. 684. 688. 693. 694.
Tarraconense, five Egarense Parisiense 614. Ma-
tiscenense 617. Hispalense 619. Remense 625.
Aurelianense 645. Cabilonense 650. Emeriten-
656. Clypiacense 662. Augustodunense 670. Erd-
fordiense 673. Bracarense 675. Anglicanum 679.
Mediolanense 679. Romano-Britannicum, five
Hedseldense 680.

Constantinopolitanum G. VI. 680. & 681.
Rothomagense 682. Cæsaraugustanum 691. Qui-
nifextum, seu Trullanum R. 692. Becalcedense
694. Ultrajectense 697. Aquilejense 698.

Seculo 8vo. Toletanum 701. Romana 705.
722. 724. 726. 731. 732. 743. 745. 761. 769. 800.
Anglicanum 705. Constantinopolitana R: 712.
754, falsò appellatum VII, Oecumenica Syno-
dus, Ratisbonensia 742, 792, *Primum quibusdam*
Germanicum dicitur. Liptinense 744, Suesfionense
745, Germanicum Clavoshoviense 747, Verme-
riense, & Netense 753, Vernense 755, Com-
pendiense 757, Germanicum R. 759. Gentilia-
cense 766, Dingloviense 771, Vormatientia 772
776, Genevense 773, Marcodurentia 775, 779,
Paterbonensia 777, 786, Liptarense 780, Colo-
niense 782, Calecutanum 787,

Nincænum II. G. VII. Inghelheimense, &
Narbonense 788, Forojulien- 791, Francofor-
diense 794,

Seculo 9no. Altinense 802, Cloveshoviense
803, Constantinopolitana R: R: 809, 814, 858
859, 879, falso dictum G: VIII, Aquisgranen-
fia 809, 816 817, 836. 842, 862, Moguntiacum,
Remense, Turonense, Cabilonense, Arelatense,
813, Ad Theodonis Villam 814, 835, 844, No-
viodunense 814, Inghelheimense 817 Attiniacensia
822, 870, Parisiensia R: 824, 829, 846, 847,
Romana 826, 853, 861, 863. 863, 864. 865,
868,

868. 879. 879. 881. R. 897. Compendiense 833.
Metensia 835. 838. R. R. 863. 869. 893. Lug-
dunense 836. Cacilonensia 839. 894. Lauriacense
843. Vernense 844. Bellovacense, & Mel-
dense 845. Moguntiaca 847. 848. 857. 888.
Turonense 849. Ticinensia 850. 855. 876. Cor-
dubense R: 852. Sueffionensia R: 853. 866.
Valentinum 855. Criffiacum 856. Tullensia 859.
850. Confluentinum 860. Sablonense 862. Syl-
vanectense 863.

Trecensia 868. 878. Constantinopolitanū IV.
Gen: VIII. 869. Vermeriense 869. Coloniensia
870. 887. Duziacensia R: 871. 870. 876. Neu-
striense, & Ravenense 877. Remensia 879, 880.
ac S. Macram: 881. Viennense in Gallia 892.
Triouriense 895.

Seculo 10mo. Ovetense 901. Romana 904
949. 963 R: 964, 964. R: R: 971. 983, 989, 993.
996. 998. Ravernensia 904. 967. 997. Sueffio-
nensia 909. 941 Troslejana 909, 921, 924, 927
Cabilonense 915, Confluentinum 922. Duisbur-
gense 927, Erdfordiense 932, Remensia 935,
975, 989, 981, R: 995, Narbonense 946, Con-
stantinopolitana 944, R: 963. 975, Virodunen-
se 947, Asturicense 947. Mosomensia 948. 995.
Inghelheimensia 948. 958. Trevirensis 948. Augu-
stanum 952. Meldense 962. Anglicanum 969.
Mutinense 963. ad Montem S: Mariæ in Gal-
lia 973. Wincestrense 975. Wintoniense 975.
Landavense 988. Sylvanectense 990. Ticinense
997. Sandionysianum 997.

Seculo 11mo. Dormontenum 1005. Franc-
fordiense 1006. Exhamense 1009. Bambergense
1011. Legionense 1012. Aurelianense 1017.
Aquisgranense, Salengustadense 1022. Bituricen-
se 1031. Lemovicensia 1031. 1095. Triburiense
1035. Sutrina 1047. 1059. Romana 1047.
1049. 1050. 1051. 1053. 1057. 1063. 1065.
H3 1066.

1066. 1074. 1075. 1076. 1078. 1078. 1079. 1080.
1081. 1084. 1084. 1089. 1099. Tricinensia R.
R. 1049. 1077. Remensis 1049 1061. Mogun-
tina 1049. 1069. 1070. 1075. 1085. Rothoma-
gensia 1050. 1072. 1074. 1096. Sipontinum Ver-
cellense Coyacense 1050. Mantuana 1053. 1065.
Narbonense 1054. Florentina 1055. 1063. Lug-
dunensia 1055. 1080. Turonense 1055. Coloni-
ense 1056. Tolosana 1056. 1090. Compostella-
num 1056. Melphitana 1059. 1089. non Amal-
phitana quia in Apulia.

Parisiense 1059. Jaccense 1060. Basiliense
R: 1060. Osboriense 1062. Aragenense 1062.
Cabilonense 1063. Barcinonense 1065. Wince-
strense 1069. Wintoniense 1070. Anglicana 1072
1074. R. 1075. 1095. Erdoseliense R: 1073.
Vormatiense R: 1076. R: Pictaviense 1079. Bri-
tannicum 1079. Brixienne R: 1080. R: Julia-
bonense 1080. Avenionense 1080. Meldense 1080.
Quintiliburgense 1085. Capuanum 1087. Bene-
ventana 1087. 1091. Trojanum 1093. Constan-
tense 1094. Placentinum 1095. Claromontanum
1095. Nemansense 1096. Barense 1098. Hiero-
solymitanum 1099. Ansanum 1100.

Seculo 12mo. Lateranensia 1101. 1112. 1116.
G: IX. 1123. G: X. 1139. G: XI. 1179. Lon-
dinensia 1102. 1103. 1107. 1125. 1127. 1138. 1143.
1116. 1175 Trojana 1104 1107 1117 1124 1127
Florentinum , & Quintiliburgense 1105. Be-
neventana 1108. 1113. 1117. Remensia 1109
1119. 1131. 1148. Hierosolymitana 1141. 1143.
Viennensia 1112. 1119. Bellovacense 1114. Co-
loniensia 1116. 1119. Romana 1116. 1122. 1123.
Capuanum 1118. Tolosana 1119. 1124. Samari-
tanum 1120. Nannetense 1127. Ravennense 1128
Stampensia 1130. 1147.

Claromontanum 1130. Leodiense, & Mo-
guntinum 1131. Placentinum 1132. Jotrense 1133.
Pisanum 1134. Northamptonensia 1138. 1164.
R:

R: Wincestrenſia 1138. 1142. Senonenſe 1140.
Antiochenum 1142. Vezeliacenſe , & Carno-
tenſe 1146.

Parilienſia 1147. 1186. 1188. Trevirenſe
1148. Bolicenſe 1151. Ticinenſe R: 1160. Mon-
tepeſſulanum 1162. Turonenſe 1163. Clarenſe
R: 1164. Caſſeſanum 1171. Abrincenſe 1172.
Anglicanum 1188. Eboracenſe 1195. Dalmati-
cum , Dioclenſe , Divionenſe 1199.

Seculo 13tio Duicenſe , & Senonenſe 1201.
Londinenſe 1202. Scoticum 1203. Monſlime-
nenſe 1208. Avenionenſia 1210. 1270. 1279.
1282. Romana 1210. 1228. 1234. Pariſienſia,
1212. 1223. 1228. Vaurenſe & Murellenſe 1213.
Monſpellienſia 1214. 1258. Londinenſia 1214.
1237. 1268. 1291. 1297.

Lateranenſe IV. G. XII. 1215. ſub Innoc:
III. Oxonienſe 1122. Germanicum 1225. Narbo-
nenſia 1225 1235. Leodienſe , & Weſtmonaſte-
rienſe 1226. Tolosanum 1229. Tartaconenſia 1229
1242. 1279. Gonteriana 1231. 1268. Biterrenſia
1233. 1246. Arelatenſia 1234. 1251. 1260. 1275.
Turonenſia 1236. 1239. 1282. Campinacenſe,
1233. Wercerſtrenſe 1240. Vallegvidonenſe 1242
Lugdunenſe I. G. XIII. 1245. Valentinum 1248.

Salmurienſia 1253. 1276. Albiſenſe 1254. Bor-
degalenſe 1255. Danicum 1257. Roſſiacenſe 1258.
Coloniſia 1260. 1280. 1281. Nannetenſe 1264.
Viennenſe in Austria 1267. Ravennenſia 1269.
1286. Andegavenſia 1269. 1279. Senonenſe
1269. Compendienſia 1270. Redonenſe 1273.
Lugdunenſe II. G: XIV. 1274. Salisburgenſia,
1274. 1281. Bituricenſia 1276. 1286. Langenſien-
ſe 1278. Pontocomacenſe , Budenſe 1279. Inſula-
num 1286. Herbipolenſe 1287. Mediolanenſia,
1287. 1291. Aſchaffenburgenſe 1292. Rhothoma-
genſe 1299. Bajocenſe 1300.

Seculo 14to. Compendiensi 1301. 1304.
1329. Romanum 1302. Toletana 1302. 1324.
1339. 1347. 1355. Nugarolensi 1303. 1315. Au-
scitanum 1308. Salisburgensi 1310. 1386. Co-
loniense 1310. Ravennensi 1310. 1311. 1314.
1217. Moguntinum 5310.

Viennense G: XV. 1311. Salmuriense 1315
Sinonense 1320. Parisiensi 1323. 1346. Valliso-
letanum 1324. Avenionensi 1326. 1327. Mar-
cianense 1326. Rothomagensi 1335. Castrogor-
terienſe 1336. Anglicanum 1341. Londinensi,
1342. 1382. 1391. 1396. Noviomense 1344. Bi-
terrenſe 1351. Lambethenſe 1362. Andegavenſe
1365. Vaurenſe 1368. Palentinum 1388, Can-
tuariense 1399.

Seculo 15to. Sylvaneſenſe 1402. Arago-
nenſe R: 1406. Oxoniense 1408. Perpinianenſe
R: 1409. Auſtrium ſive Utinenſe 1409. Piſanum
G: nec P: nec R: 1409.

Conſtantiense G. R. P. caëptum 1414. fin:
1418. *Videantur acta eiusem qua, ex pluribus
authenticis Codicibus edidit Scheleſtrat. Antwerp:*
683. Salisburgense 1420. Senenſe, & Lancitia-
num 1423. Coloniensi 1423. 1452. 1470.

Dertufanum & Parisiense 1429. Baſileenſe
G. R. Inchoat 1431. fin: 1443.

Florentinum G: XVI. inch: Ferrariæ 1438
fin. Florentiæ 1439. Friſingenſe 1440. Andega-
venſe 1448. 1522. Lugdunenſe 1449. Avenio-
nenſe 1456. Eboracenſe 1466. Toletanum 1473.
Senonenſe 1485.

Seculo 16to. Turōenſe R: 1510 Piſanū G: R. 1511.

Lateranenſe G: XVII. inchoat. 1512.
fin. 1518. Bituricensia 1528. 1584. Seno-
nenſe 1528. Coloniensi 1536. 1549. 1559.

Tridentinum G. XVIII. inchoatum 1545.
ſub Paulo III. fin. 1563. ſub Pio IV. Auguſta-
num 1548. Trevirenſe, & Moguntinum 1549.

Narbonense 1551. Remense 1564. Cameracensia
1565. 1581. 1583. Mediolanensia sub D: Carolo
Borromæo 1565. 1569. 1573. 1579. 1571. 1582.
Toletanum 1565. Constantinopolitanum 2565.
Mechliniense 1570. Dertusanum 1575. Turo-
nense 1583. Rothomagense 1583. Bituricense
1584. Aquense 1585. Mexicanum 1586. Toló-
fanum 1591. Avenionense, & Brestanum 1594.
Aquilejense 1596. Diamperanum propè Goam
1599.

Seculo 17mo. Ebreunense 1605. Parisien-
sia 1605. 1612. Mechliniense 1607. Narbonense
1609. Senonense 1612. Aquense 1612. Amada-
nense in Mesopot: 1616. Petricoviensia in polon:
sub Paulo V. Gregorio XV. & Urbano VIII.
Burdegalense 1624. Varsaviense 1634.

Constantinopolitana à Schismaticis celebrata
contra Calvinii dogmata 1639. 1642. *Ex Synodi-
cis Parthenii literis & Leo Allatii de Ocid. &
Orient. Eccles: Consensu.*

SANCTITATE CLARI IN UTROQUE SEXU.

Seculo Imo. S. Maria Virgo Deipara Annum
agens 72. moritur an: parte salutis 57.

S. Joseph Mariæ Sponsus moritur, ut opinan-
tur aliqui, anno. 28.

S. Joannes Baptista 31.

SS. Apostoli & Discipuli Domini.

S. Maria Magdalena.

S. Thecla V. & M. 47.

S. Petronilla V. 69.

S. Martha V. 74.

S. Dionysius Arcopagita Atheniensium ac u-
bi traditur, etiam Parisiensium Episcopus.

- S. Flavia Domitilla V. M. 98.
 SS. Nereus & Achilleus MM. 98.
 Seculo 2do S. Onesimus E. S. Pauli Disci-
 pul: M. 101.
 S. Romulus E. 108. S. Simeon E. & M.
 109. S. Titus E. M. 109.
 SS. Eustechius & Socii MM. 118.
 SS. Faustinus & Jovita MM. 122.
 S. Sabina Romanorum Matronarum e-
 xemplar 132.
 S. Praxedes V. 164.
 SS. Gervasius & Protasius MM. 167.
 S. Benignus Divion. Apost.
 S. Photius E. 177. S. Andreolus 199.
 SS. Ferreolus & Ferrutius Bisuntinorum
 Apostol: MM.
 Seculo 3tio. SS. Perpetua & Felicitas M.
 M. 205.
 S. Barbara V. M. S. Cæcilia V. M. cum
 SS. Tiburtio & Valeriano 230. S. Margarita V.
 M. 250. S. Apollonia V. M. 252.
 S. Gregorius Taumaturg: E. 265. S. Dio-
 nysius Alexandr: E. 265. S. Gregorius M. 292.
 S. Gabinius M. 296.
 S. Pontius Diacon. S. Zeno E. S. Victori-
 nus Pictaviens. E. M. sub Diocletiano.
*Calvistus in Chronol: anno 203. SS. Perpetu-
 am, & Felicitatem inter Virgines numerat, ex quo
 liquet Hæretici scriptoris oscitantia.*
 S. Januarius E. M. 305. cujus sanguis Ne-
 apoli, si capiti apponatur, liquefcit.
 Seculo 4to. Nicolaus E. Myrensis, cujus ex
 offe arido liquor mirabilis perpetuo fluit.
 S. Helena Constantini Mater 327.
 S. Paphnutius 325. florebat. S. Antonius
 Ab. 356.
 S. Optatus Mileu E. 364. S. Hilarius Pictav.
 E. 369. S. Eusebius E. 370. S. Athanasius E.
 Ale.

Alexandr: 372. S. Hilarion. Ab. 372. S. Iuvenalis E. 376.

S. Ephrem. 378. S. Basilus Magnus E. 379. S. Arsenius Ab: 380. S. Liborius E. 386. S. Geminianus E. 387. S. Monica S. Augustini Mater, & S. Gregorius Naziani E. 389.

S. Gregorius Nyssen: E. 394. S. Ambrosius E. 398. S. Martinus E. 397. 400. vel 401.

Seculo 5to. S. Epiphanius E. 404. S. Iohannes Chrysostomus, E. 407. S. Hieronymus 420.

S. Honoratus Arelat: 426. S. Gaudentius E. 427.

S. Alexius & S. Augustinus E. Hippon. 430.

S. Paulinus E. Nolanus 431. S. Germanus E.

Antisiod: 448. S. Petrus Chrysol: E. S. 449. S. Eucherius E. 449. S. Hilarius E. Arelat. 449. S.

Petronius E. 450.

S. Pulcheria Imper: VI, ejusque Sorores Placilla Marina & Arcadia.

S. Simeon Stylita, qui primus super Columnam vixit 461.

S. Maximus E. Taurin: 466. S. Genovefa V. 468. S. Daniel Stylita 480. S. Patritius E. 491. S. Epiphanius E. Ticin. 486.

Seculo 6to S. Galla Viel. 504. S. Avitus E. 516. S. Brigitta Scota V. 523. S. Maria Ægyptiaca 525. S. Fulgentius E. Rusp. S. Remigius E. Roman: 533. S. Severinus E. septem ped: 529. S. Cæsius Arelat: 542. S. Benedictus Monach: in occid. Pater 547.

S. Victorinus E. 547. S. Barsanuphius 548.

S. Clotildis Regina 548. S. Germanus E. Parisiens: 559. S. Maurus Ab. 562. S. Medardus 564.

S. Radegundis Regina 590. S. Hospitius Nicens: 595. S. Guntranus R. 598.

S. Simeon Stylita Junior, qui 68 annos super Columnam vixisse traditur.

Seculo 7mo. S. Eustasius E. 602. S. Augustinus Anglor. Apost: E. 604.

S. Joannes

S. Joannes Eleemosin: E. 616. S. Gallus
Ab. 618. S. Rupertus I. Ep: Salisburg. 623. S.
Mellitus E. Cantuar. 624. S. Isidorus Hispal: E.
635. S. Emmeramus E. M. 661. S. Sigebertus
Rex Austrasiæ 663. S. Gertrudis V. 664. S. Eli-
gius E. 665.

S. Ildephonsus E. 666. S. Audomarus E. 695.
S. Cladius E. 696.

S. Fiacrius Scotorum Regis Eugenii. IV.
f. qui oblatum sibi: à popularibus Regnum re-
cusavit *Bath: Lesleus.*

Seculo 8vo S. Irmina Dagoberti II. fil. 701.
S. Bonitus. E. 704. S. Wiltridus E. 709.

S. Winocus Ab. 717. S. Suuibertus E. 18.
S. German. E. C. P. 720.

S. Richardus Anglorum Regul. Pater SS.
Willibaldi, & Winibaldi, & S. IV. Walurgæ
V. Consanguineus.

S. Bonifacii, S. Joannes, Damaf. 731. Ve-
nerab. Beda 735.

S. Wiroskotus E. 750. florebat.

S. Hubertus F. 754. S. Anthusa fil: Con-
stant Copron: 775. S. Burithardus E. 791.

Seculo 9no. S. Ludgerus E. 809. S. Plato.
Ab. 812.

S. Benedictus Ab: Anianensis 821.

S. Nicephorus Patriarch: C. P. 838.

S. Fridericus E. Traiectensis M. 838.

S. Arscharius E. 805.

S. Eoba postquam se cum Sociis Mo-
nasterii Virginibus ad tutelam Virginitatis de-
nasasset Sanctissime obiit.

S. Edmundus R. Angliæ passus horrenda,
& Sanctus Ignatius Patriarch: C. P. 870. S. Rem-
bertus E. 888.

S. Theodhiste Virgo planè mirabilis de qua
Card: *Baronius* 902.

Seculo 10mo. Odo. Clun: Ab. 941.

S. Editha

- S. Æditha Uxor Othonis Germaniæ Regis
 947. S. Odo Cantuar: E. 958.
 S. Gerardus Ab. 958. S. Bruno E. Colon:
 967.
 S. Uldaricus E. Augustanus 972. S. Mathil-
 dis V. 973. S. Nilus Calaber Ab. 976.
 S. Dunstanus E. Cantuar: 989.
 S. Osuvaldus E. Eborac: 992. S. Majol:
 Clun: Ab. 993.
 S. Nicon. cognomento Metanite: *peniten-*
riam agite 998.
 Seculo 11mo Heribertus Colon: E. 1021:
 S. Henricus Imper. Maritus S. Chunegun-
 dæ Virginis Virgo 1024.
 S. Romualdus Ab. 1027. S. Emericus fil. S.
 Stephani R. Hung. 1000. S. Dominicus Ab 1031.
 S. Stephanus R. Hungariæ 1038.
 S. Dominicus Loricatus 1050. quem aliqui
 cum Abbate confundunt.
 S. Eduardus Rex Angliæ Maritus & Vir-
 go 1066. S. Petrus Damiani Card. 1072. S. Jo-
 annes Gualbertus 1073. S. Anselmus E. Lucen-
 sis 1086. S. Arnulphus E. Sueffionensis. 1087.
 S. Margarita Regina Scot: 1097. pauperum
 Mater.
 Seculo 12mo. S. Bruno Carthus: 1101. S.
 Anselmus E. Cantuar: & Hugo Ab. Clun. 1109.
 S. Godefridus Comes 1126 S. Hugo E. Gra-
 tianopolit. 1132. S. Norbertus E. 1134.
 S. Malachias E. 1148. S. Hildgardis V.
 1148. S. Isidorus Agric. 1150.
 S. Bernardus Ab: 1153. S. Gvillelmus A-
 quitan. 1156.
 S. Elisabetha Aschonaugia V. 1156. S. Ho-
 mobonus 1199.
 S. Hugo E. Lincolnienfis 1200. cujus cor-
 pus lacte candidius, & vitro pellucidius post
 mortem visum, *Raynald.*

Seculo 13tio. S. Dominicus 1221.

S. Franciscus affias 1226. S. Elisabetha Hungar. 1230. S. Antonius Patau. 1231. S. Hedvigis Polon. 1243. S. Lutgardis V. 1246. S. Clara V. & B. Rosa Viterbien. 1252. S. Petrus de Nolasco 1256. S. Hyacinthus 1257. S. Ludovicus R. Galliae 1270.

SS. Thomas Aquin. & Bonaventura Card. 1274. S. Raymundus de Peniasorte 1275. S. Philippus Benitiis 1285.

S. Albertus Carmel. 1292. B. Margarita Cortonensis 1297. S. Ludovicus E. Tolosan 1298., quem sequenti seculo inter sanctos relatum Mater Maria Siciliae Regina 1317. adoravit. *Raynald.*

Seculo 14to S. Ivo Caesid. 1203.

S. Nicolaus de Tolent. 1306. B. Angela Fulgin. 1309. B. Agnes Politiana 1317.

S. Eliazarius Comes Maritus, & Virgo 1323. S. Rochus 1327. S. Elisabetha Lusit. Reg. 1336. B. Petrus Thomas E. falso diu creditus Martyr 1366.

B. Joannes Columbinus 1367. S. Andreas Corfinus E. & S. Brigitta Sveca vidua 1373.

S. Catharina Senensis V. 1380. S. Magaritha vidua 1390.

Seculo 15to. S. Liduvina V. 1433. B. Angelina V. 1435. B. Petrus Regalatus 1436.

S. Francisca Rom. 1440. B. Nicolaus Albergatus Card. 1443. S. Bernardinus Senensis. B. Colletta 1447. S. Laurentius Justinianus 1455. S. Joannes de Capistrano 1456.

S. Antoninus E. 1459. S. Didacus Complut. 1463. S. Catharina Bonon. 1463. B. Amedeus Dux Sabaudiae III. 1471 S. Joannes à S. Faundo 1479.

S. Calimirus R. Poloniae fil. 1489. *ad numerari posset etiam scriptoribus Eccles: ob Hymnum in Laudem B. V. a. a. scriptam.* Se-

Seculo 16to. S. Franciscus paulanus 1507. B. Franciscus Solanus 1510. S. Cajetanus 1545. S. Joannes Dei 1549.

S. Franciscus Xaverius 1552. S. Thomas de Villanova E. 1555.

S. Ignatius de Loyola 1556. S. Petrus de Alcantara 1562. S. Pius 1566. B. Stanislaus Koska 1568. S. Franciscus Borgias 1572.

S. Ludovicus Beltrandus 1581. S. Terefia Virgo 1582.

S. Carolus Borromæus Card. 1584.

S. Felix Capucinus 1585.

B. Aloysius Gonzaga 1590. S. Paschalis Baylon 1592.

Seculo 17mo. B. Turibius E. Limanus in Peruvia 1606.

S. Maria Magdalena Pactia V. Carmel. 1607.

S. Andreas Avellinus Theatin. 1608.

S. Rosa de S. Maria tertii Ordinis.

S. Dominici prima e novo terrarum Orbe in album Sanctorum relata 1617.

S. Franciscus Salesius E. Genevensis 1622.

S. Pius V. S. Felix à Cantalicio. S. Catharina à Bononia in Sanctorum numerum relati 1712.

PROPAGATIO FIDEI, ET BELLA SACRA.

Seculo mor. Apostoli per Orbē terrarum dispersi docuere fidem Petrus, & Paulus Romam, Jacobus Zebed. Hispaniam, uti traditur, Joannes Asiam minorem, Andreas Scythiam & Achajam, Philippus Asiam superiorem, Thomas Parthos, & Indiam, Bartholomæus Armeniam, Albaniam, & citeriorem Indiam, Mattheus & Matthias Æthiopiam, Simon Mesopotamiam & Persidem, Judas Thadæus Arabiam & Idu-

& Idumæam, Paulus Ethnicos varios, Joseph ab Arimathæa Britanos ut fertur.

Ss. Lazarus Maximinus, Martialis, Crescentius, Saturninus, Trophimus, primi apud Gallos Christianæ fidei præcones.

Seculo 2do S. Barsimæus E. Edesse & in Syria plurimos Christo lucratur.

Christianam fidem amplectuntur Rhæti per Lucium, & Emeritum ibidem Martyres, Nervii & Morini per Ss. Fuscianum & alios.

Anglia cum Lucio primo Regum omnium Christiano per Aristobulum, Fugatium & Damianum Celitæ Sequani, Allobroges per S. Irenæum, & alios Christianis adduntur.

Pantænus Philos. à Demetrio Alexandr. ad Indos missus, eos Christo addicit.

Donaldus Scot. R. à Victore I. R. P. præcones fidei Christianæ petit & accipit *Ber Leslaus.*

Seculo 3tio Gallia fere universa sub Severo fit Christiana.

Philippi Imper. ut multi tradunt, Christianis sacris initiantur.

Origenes in Arabiam ab Alexandrino Patriarcha missus eam cum Principe Christi adjungit imperio.

sæculo nondum inclinante ad omnes fere cogniti Orbis regiones Christianam Religionem jam pervenisse testantur Tertulianus, & alii.

Ex barbarorum incursionibus, quæ Pom. Rom. exagitarunt, factum est Deo bonum é malis eliciente; ut plures ex illis spectata Christianorum virtute eorum Religionem amplectentur *Baron.*

Seculo 4to Aurea Christi imago in Romano Senatu erecta 312.

Fruventius Indis Orient. Christi fidem miraculis persuadet.

Magna Rom. Imperii pars cum Constantino Imper. Christum Regum Regem adorat.

Lango

Longobardi sub Agelmundo R. Hunni per Theotimum Scytham, Bosſæ Hemi montis incolæ, Iberi cum Bacurio R. per Christianam ancillam Christi Sacra ſuſcipiunt.

Seculo 5to Burgundiones cum R. Gundifilo à S. Domitiano E. Genevenſi, Galli cum Clodovæo plenius Scoti à S. Palladio iterum Hiberni à S. Patritio ad fidem adducuntur.

Tervanus Piſtos, S. Servanus Orchades inſulas Chriſto lucratur.

Perſæ cum Iſdegerde Rege, Æthiopes cum Abrahamo R. & Abba fratre Saraceni cum Alamundo, ad fidem accedunt, & Vindelici, Norici, Rugi per S. Severinum.

ſeculo 6to Alamandurus Saracenorum Princeps cum ſuis, Boii, ſive Bavari, per Rupertum, Blemyes agente Juſtiniano, Chriſto dant manus.

S. Columbanus Piſtos Chriſto ſubjicit, SS. Leander, & Fulgentius Hiſpaniam cum Recaredo R. Catholicæ Religioni reſtituunt.

Arium deteſtantur Longobardi cum Adulpho, & Theodolinda RR.

sardi Barbaricini auſpiciis Magni Gregorii, & Angli per S. Augullinum ab eodem miſſum Chriſtianis aggregantur.

Seculo 7mo. Heraclius in Oriente Siſebutus in Hiſpania, Dagobertus in Francia Iudæos omnes baptiſari jubent, aut exulare.

Periarum Regina cum viro ſuo Conſtanti-nopoli Baptiſmo luſtratur.

Olopnemius è Iudæa profeſtus Sinis Chriſtum annunciat 663. *Kircher. ex vetuſtis monu-mentis ejus agentis.*

Flandria per S. Eligium, Franci Orient. per S. Kilianum, Angli Orient. cum Sigeberto Rege per S. Mellitum Germani, Batavi, Priſo-
I nes

nes, Saxones, per SS. Suvibertum, & Wilfridum Christo nomen dare incipiunt.

Seculo 8vo. S. Wiro Belgis S. Willibrodus Frisiis, aliisque in utraque Germania Evangelii lumen important S. Ludgerus Saxones, S. Corbinianus Alemannos ad Christum adducunt.

Avares cum Rege Trudone ad Christum adjuncti.

Brabanti per S. Hubertum Thuringii Frisii Hassi, aliique Germaniæ populi per S. Bonifacium Christi religionem suscipiunt.

Religio in Oriente tollere oculos visa est Irene sacra refovente post obitum Leonis IV. Porphyro geniti.

Seculo 9no Harrioltus Rex Danorum R. cum pluribus à suis Baptismo lustratur 826 & Bogoris Bulgarorum Princeps 845.

Sclavi Dalmatiæ Incolæ cum Sueropilo R. ad Christum adjuncti SS. Anascharius & Rembertus Suecos, S. Radbodus Frisios Christo lustrantur.

Basilius Macedo per egregiæ Sanctitatis Episcopum Prussos ad Christum traducit.

Gothofredus Nortmannus cum tota sua gente fit Christianus sub Carolo Crasso.

Seculo 10mo. Haraldus Rex Danorum Baptismo expiatus totum regnum ad Fidem pellicit.

Vandali sub Joanne XIII, Christum adorant.

Liberius Moschoviæ, Mieslaus Poloniæ, Vildomirus Prussiæ, Zipitinæus Bohemiæ Duces cum suis Christo aggregantur.

In Dania, & Norvegia fides penè extincta reviviscit.

Hungaria per S. Stephanum Regem, & Russia per S. Bonifacium plenius ad Christianam Religionem adducuntur.

Seculo

Seculo 11mo. S. Bruno Ruthenos ad viam salutis revocat.

Pomerania per S. Othonem Bambargensem E. in Christi fidem concedit,

Reparatur apud Hungaros fides per Andre- am Regem.

Vindi, Sclavi & Saxones plenius, & con- stantius Christo adhærent.

Sacra expeditio ab Urbano II. indicta 1096 in qua Gothofredo Bullionio Duce capta est Hie- rosolyma 1099.

Seculo 12mo S. Vicelinus Vandalos, & Scla- vos convertit ad Christum 1141.

Sultanus Iconii ab Alexandro III. fidei for- mulam petit, & accipit.

Gothia cum suo Rege, & Pomerania ple- nius Christo adhærent.

Finlandia per S. Henricum E. & M. ad Ecclesiam aggregatur.

S. Menardus Livoniam cum Gobba Rege ad Christum adducit.

Seculo 13tio. Dominicani, & Franciscani barbaras Tartarorum mentes. Evangelio miti- gare satagunt.

Bella sacra varia per S. Ludovicum Gallie E. & alios.

Iudæorum ex Gallia expulsio primum 1253. tum 1295.

Prussi & Ianyger Christo subjiuntur.

Dominicani in Armenia uberes ex Divini verbi semente fructus efferunt.

Nicolaus Sabellus E. Albanensis postea Ho- norius IV. Norvegiæ Apostolus.

B. Odericus & socii è familia S. Francisci Catai & Thibeti Regnis primi Christum an- nunciant.

Seculo 14to Bosnia cum Principe Stephano ad fidem adducitur.

Benedictus XII. missis Divini Verbi præconibus, rem Christianam inter Tartaros promovet.

Cumani Betzenses Lipnenses Patrini & vicini adnitente Ludovico Hungaro ad Christum perducuntur.

Iagello Lithuaniae Princeps Christianis facris initiatus, dictusque Vladislaus Lithuaniam & Samogitiam subicit Christo.

Seculo 15to. Res Christiana in Epiro reflorescit, muniente Castrioto.

Callistus III. & Pius II. Turcis Bellum illaturi, nihil, nec Divinae, nec humanae opis præmittunt!

S. Didacus Complutensis Evangelium apud Garienses propagat

Guinenses Angolani Concenses in Africa Christiana sacra complectuntur.

Familiarum Iudaicarum 24. millia ex Hispania pulsa.

Seculo 16to. Indiae Orient. & occident, ac Manicongo in Africa per variorum Ordinum Religiosos viros Christi fidem suscipiunt.

Iaponiae & sex aliis Regionibus per S. Franciscum Xaverium lux Evangelii affulget.

S. Ludovici Beltrandi eximia charitas in lucrandis Christo Americae populis enitescit.

Bellum contra Turcas feliciter gestum à fœderatis Christianis S. Pio V. impellente.

Penetrat Christi fides ad finas per Patres Soc. Iesu 1582. Stabilitur à P. Mathæo Riccio Maceratensi 1583.

Seculo 17mo. Augustiniani, & Carmelitæ in Perside, Capucini, & Iesuitæ in nova Francia Evangelium propagant.

PP. Theatini apud Georgianos fidem Christianam amplificant ab an. 1628.

Dominicani egregiam operam in sinis Christo conciliandis navant.

Iesuitæ

Iesuitæ in Asia Thiberi & Laorum Regnis
Christum annunciant.

Ferdinandi II. & Maximilianus Bavar. in
Germania Ludovicus XIII. & XIV. in Gallia
Cathol. fidem restituant.

Marianus Insulis à Patribus Soc. Iesu Chri-
sti fides infertur.

*Ludovicus Magnus Fanaticos tumultuantes
debellat 1704.*

SACRI RITUS INDU- CTI ANTIQUATI.

SEculo imo. Christiani nomen Antiochiæ
natum.

Institutio dies Dominicæ & Festorum Na-
tivit: Christi, Epiphaniæ, Resurrectionis, Ascen-
sionis Pentecostes.

Iejunium quatuor temporum & Quadrage-
narium.

Usus aquæ Benedictæ, & signi Crucis.

Cantus Ecclesiæ cum duplici Choro.

Horarum Canoniarum distinctio.

Lampades, & sacra lumina.

Stationes in arenariis ad preces.

Diaconissæ Dipticha Sacra.

Agapæ triplices.

De Mitra Episc. nil certi fixique traditur C.
Bona.

Seculo 2do. Alexander I. usum Aquæ lu-
stralis amplificat.

S. Sixtus I. Sacra Vasa ab aliis quàm ab
Ecclesiæ Ministris tangi vetat.

Telephorus Quadragenarii jejunii morem
ab Apostolis inductum lege sancit Proparentes in
Sacro Baptismate instituit. *Genebrard.*

S. Soter P. jubet à Sacerdote Nuptias con-
secrari.

Epist.

Epistolæ inter Catholicos formatæ, seu Patentes Encyclicæ, Decretales, Pastorales, Synodicæ, Dimissoriæ, Memoriales, Confessoria inductæ.

Tres Missæ in die Domini Natali.

Seculo 3tio S. Zepherinus S. Eucharistiæ summptionem circa fer. Paschatis imperat.

Callistus I. confirmat Jejunium quod quater in anno ex. Apost. traditione celebratur.

Ritus sepeliendi MM. cum colobio.

Cæmeteria, sive aræ consecratæ, ubi sepellientur fideles. Decio imperante Litaniarum usus in Orientis Ecclesia frequentatur. *Genebr:*

Templa dedicandi ritus à Felice I. Racemorum, Jac fructuum, jussu Eutychani, benedictio, usurpatur.

Eulogiæ, sive panes benedictione sacrali in fine Missæ distribui cæpit.

Seculo 4to. Usus Corporalium ex solo lino à S. Silvestro imperatus.

Hymnus Glorificationis.

Numeratio seu indictiones 312

Limites Diæcesibus constituti in Nicæna Synodo.

Rosarii rudimentum à Paulo Anachor. preces per lapillos numerante. *Zozom. l. 6. c. 29.*

Congregationes ad sepelienda corpora.

Pallium Episcopale sub Marco I.

Alleluia cantari cæptum in Ecclesia, Agapæ ferè proscriptæ.

Interstitia ad Sacr: Ordines à Syricio inducta.

Pænitentiarum munus ad quem pertinebat publice pænitentibus pœnam imponere, à Nestorio C. F. sublatum 390.

Seculo 5to. Paraboli juvandis peste contractis. Primus inter SS. Confess: collitur S. Martinus.

Nocturnæ vigilæ ad sepulchra MM. sublata, retenta jejunia. Damnato Nestorio adduntur Angelicæ

gelicæ salutationis; S. Maria Mater Dei &c.

Cerei Pasch: benedictio in singulis paretis concessa. Agni cerei consecrari cæperunt. Additum fidei symbolo *Filioque* in concil: Hispan: jussu S. Leonis celebrato 447.

Triduum rogationum inductum à S. Mar-
merco Vienn: E: Trisagium in Missa cani cæ-
ptum. Evangelio jubet assurgere Anastasius.

Seculo 6to. Beneficiorum origo sub Symma-
cho, cum antea Clerici stipem acciperent.

Eucharistia in medio Altaris servata.

Quadragesimas S. Martini, unde ritus jejuni-
per adventum.

Festum Purificationis Beatæ Virginis 545.
Privata Canoniarum Horarum recitatio absenti-
bus à Choro indicitur à Pellagio I.

Corepiscopi Abolisti 572.

s. Gregorius Templa, & tempora sacris sta-
tionibus assignat

Idem inducit asperersionem Sacrorum Cine-
rum in capite solennis jejunii.

Ab eodem alia plura in S. Liturgia addita,
quæ Genebrardus recenset.

Seculo 7mo. Usus campanarum in Ecclesia
per Sabinianum P.

Pantheon B. V. & omnibus Sanctis dica-
tum à Bonifacio IV. 608.

Bonifacius V. in templis, Arisque à Sylâ reis
apperit. Festum S. Crucis illustrius post Heraclii
de Cosroë victoriam. Cerei consecrati die B. V.
Purificatæ, Organa & alia instrumenta musica à
Vitaliano P. primum in templis adhibita. Oscu-
lum pacis in Missa ab Agathone inductum Rosæ
auræ per Pontif: consecratio ex Ordine. Roma
hic statuenda videtur. Videatur *Cartharius in e-
rudito hac de re Opusculo*.

Seculo 8vo. Panis & Vini oblatio pro Missa
celebranda Magistri cantorum.

Gregorius II. jejunium in Sabbatis Quadra-
gesimæ

gesimæ antea vetitum servari jubet.

Gallia Rom : Liturgiam ripino, & Carolo Magno admitentibus amplectitur. Licebat ad huc sub Carolo Magno cuilibet Sacerdoti plures in die Missas celebrare. *Gard: Bona liturg:*

Consuetudo indiscretè distribuendi Divinam Eucharistiam pueris sacro adstantibus aboletur. *C. Bona*

Seculo 9no. Leone III. Sedente locus honoratior habita est dextera locandis sacris imaginibus, mox iterum sinistra.

Falsò adscribitur Eugenio II. examen perfrigidam. *Papebroch.*

Prose Ecclesiasticæ sub Sacrum canendæ 840

Festum omnium Sanctorum à Gregorio IV.

Palmæ benedictæ à Ioanne VIII. ad Carolum Calvum missæ victoriæ omen 877.

Idem rogante Moravorum Apostolo Methodio, Slavonicæ lingvæ usum permittit in sacris 880.

Seculo 10mo Campanæ primum benedictæ & certo sacro nomine donatæ à Ioanne XIII.

Diaconistarum ministerium incipit aboleri.

Sodalitium pro defunctis piè Romæ coaluit 934.

Joannes XV. in Synodo Lateranensi S. Vidancum E : Augustanum Sanctis adscribit ritu non ante usitato.

Statuitur, ut sacer Missæ canon submissa voce recitetur. *Bona.*

Triduarum jejunium annuum ante Quadragesimam apud Casinades, à quibus in cæteros derivatum.

Seculo 11mo Symbolum primò cantari ceptum Romæ post Evang: postulante S. Hrico Imp: 1014.

Usus, & nomen Disciplinæ, seu voluntariæ verberationis innotescunt.

Commemoratio omnium fidelium Defunctorum

etorum, Addictum Deiparæ Sabbathum 1099.
Ejusdem Officium institutum.

Petrus Anachoreta sacri belli tuba sacras preces per globulos numerat. Militum, quos ad s. Bellum Urbanus II. accenderat insigne Crux purpurea humero Assuta ex quo cruciatæ nomen factum.

Seculo 12mo Innocentius II. in Concil : pisono s. Hugonem E. Gratianopolitanum aris admoturus solenniores ritus primus adhibet, *Bolland.*

Aggregationes ad ordinum Religiosorum marita cæptæ usurpari.

Conceptio Beatæ Mariæ Virginis primò Celebrantur in Ecclesia Lugdanensi 1336. sine publica tamen Romanæ sedis Authoritate. Ritus duplicis semiduplicis &c. in Horis Canonicis fortasse in fine hujus sæculi, vel initio inductus

Seculo 13tio Pulsatio Campanæ in Hostiæ sacre elevatione & salutatione, Angelica, Rosarium Deiparæ nobilissimum D. Dominici inventum ab eo, & affectis propagatur.

Scapulare Marianum datur ab ipsamet Augustissima V. Maria B. Simonide Stoch. Carmelitæ 1261. Festum sanctissimi Sacramenti & Officium egregium D. Thomæ Aquinatis opus 1264.

Magisterium s. palatii ubi Honor III. institutum. Initium Confraternitatum pænitentium 1270.

Nicolao IV. Sedente denuo Sacrarum Imaginum locus nobilior dextera Jubilæi celebratio ritu solemniori singulis 100. Annis renovata 1300

Seculo 14to. Christianiss : Regi data facultas Eucharistiæ sub utraque specie sumendæ.

Deipara jubentē Scapulare Mariannum Ioannes II. Sua auctoritate munit 1316.

Solennes supplicationes in Festo Corporis Christi contracta celebratio in singulos 50 Annos per Clementem VI. & in singulos 30. per Urbanum VI. Festum SS. Trinitatis 1334.

Angelicae salutationis recitandae initio Con-
cionis morem S. Vincent: Ferrerius primus indu-
cit. Id tamen aliqui D. Dominico tribuunt.

Seculo 15to Annatae ut ajunt Sacerdotio-
rum omnium à Bonifacio IX. indictae 10.
pontif: anno.

Festum Transfigurationis Christi Domini à
Callisto III.

Nomen JESU ab imagine ejusdem sejunctum
primò productum à D. Bernardino Senensi:

Jubilaei ad annum 25. reductio per Paulum
II. & Sixtum IV.

Festum praesentationis Deiparae in Occidente
caeptum 1475.

Inquisitio Hispanica instituta 1492. Mos pi-
us salutationis Angelicae in meridie repetendae in-
stituitur 1500.

Seculo 16to practica sanctio Gallorum cum
Concordatis mutatur 1516. Festum s. Iosephi. Soda-
litates piaae ad cultum Deiparae inductae à Ioanne
Leonis Soc: Iesu 1560. Festum S. Mariae de
Victoria, sive Rosarii 1573.

Triduanæ per horas 40. preces, ineunte Qua-
dragenario jejunio maceratae initium habent.

Ufus consecrandi sacra Sigilla Pontificia benedi-
ctioe Lunae: dies apud PP. Theatinos, ut olī saeculo II.
apud Monachos Gamungenses, juvandis per piacu-
lares preces defunctorum animis destinatur 1592
Silos in Historia Theatin:

Seculo 17mo Perpetua Quadragenarum ho-
rarum supplicatio Romae in singulis deinceps tem-
plis à Clemente VIII. instituta.

Festum, & Officium s. Angeli Custodis.
Romae menstruus populi ad Sacram Sinaxim con-
cursus sub Paulo V. Demandatam à Clemente
VIII. Agnos cereos conficiendi provinciam Pa-
tribus Fuliensibus Paulus V. dato Diplomate con-
firmat 1608.

Arabiae lingvæ usus in Sacris ab Urbano VIII. Carmelitis apud Persas agentibus concessus 1624.

Pius usus precum pro felici morte impetrandæ per Vincentium Carafam Soc: JESU Præpositum Generalem 1648.

Romæ jejunium votivum invigilia Purificationis observatam urbem à terræ motu 1703.

Festum immaculatæ conceptionis 1707.

SACER CÆLIBATUS, ORDINES RELIGIOSI.

Seculo 1mo **D.** Ioannes Baptista ab Ere-
mo ad Iordanis ripas ve-
ritatis, & pænitentiae præco, vitæ Monasticæ, &
Religiøsæ antesignanus. *Ex Epist: D. Hierony: ad
Eust:*

Cænobitarum disciplina à tempore prædicationis Apostolicæ sumpsit exordium. *Cassian; coliat.* 18. c. 5.

Esseni, sive Iessæi Alexandriæ, ut quibusdam visum est, Religiosi.
S. Dionisius Areopagita Monasticæ Professionis meminit. *C. 6. Eccles: Hier:* Qui Crucigerorum Ordinem à S. Cleto Rom: Pontif: institutum affirmant non videntur audiendi.

Seculo 2do Plerique, ac pleræque sexaginta, ac septuaginta annos nati, qui à pueritia se in Christi disciplinam tradiderunt incorrupti permanent. *S. Iustin: in Apost:*

Invenias multos ex nostris, & Viros & fæminas, qui in cælibatu consenscunt, quòd Deo conjunctiones se futuros sperent. *Athenagor. in Apost.*

Ritus in Sacris Virginibus velandis, & consecrandis decreti à Pio I.

S. Narcissus Hierosolym: Ep: Anachoreticam vitam degit 199..

Seculo

Seculo 3tio. Ante omnia sacerdos, qui Divinis assistit Altaribus, castitate debet accingi. *Origen Hom. 4. in Levit.*

S. Cyprianus librum scribit de Virginum disciplina.

Paulus Anachoretarum Princeps in solitudinem secedit 253.

S. Dionysius ex Monacho Rom. Pontif; 261. docet jam tum Monachos gacris honoribus donari consuevisse.

S. Hippolitus Martyr Monachorum meminit. *In Orat: de consumati. mundi.*

FlorentapudScotos Caldæi vitæ Sanctiōnia celebres Ascetæ, seu Monachi. *Beth. Leslaus Buchanan,*

Seculo 4to. In Armenia, Scythia Nitria, & utraque Thebaide à S. Antonio. Monasteria condita sunt, S. Pachomius in Ægypto, S. Hilarion in Palæstina SS. Basilus, & Athanasius in Græcia Cænobia aperuere.

In Etrusci Maris insulis, Mediolani, Vercellis, Turone floruisse Monasteria docent, SS. Hieronym: Ambros: Augustin: Severus, Sulpitius.

Tria erant hoc ævo Monachorum genera, Anachoretæ, Cænobitæ, Remaboth bini, vel terni sine præside viventes.

Manuum labore vitam omnes tolerabant.

Pueri in S. Basilii Monasteriis educabantur.

Seculo 5to S. Augustinus in Africa Religiosas utriusque sexus familias constituit, sed faminis tantum dedisse leges videtur.

Ioannes Cassianus Monachorum Institutor.

Lerinus à S. Honorato; & Sociis coli cæpta.

S. Alexander Parens Acemetarum qui Constantinopoli à celebri Monasterio studio dicti Studitæ.

Canonici Regulares à Gelasio I. quo Duce in Italiam venerant, Lateranensi Monasterio donantur, & ab eo nomen trahunt. *Mo*

Monachi qui ad Sacerdotia, & honores assumebantur, instituti sui leges, & vestes retinere consueverant.

Sæculo 6to. S. Benedictus Ordinis sui dat initium 520. Pueros in Monasteriis educandos admittit, iique oblato à parentibus Monasticæ vitæ jugum excutere non poterant.

Datas Monachis Leges à SS. Cæsario, & Aureliano Arelatensibus E. E. à SS. Ferreolo & Columbano Abba: in Gallia à SS. Isidoro, & Fructuoso in Hispania collegit Holstenius.

S. Gregorius M. Mauritio Augusto, qui lata lege vetuisset quemquam nisi bello inutilem fieri Monachum, acriter restitit 592.

Sæculo 7mo. S. Columbanus Scotus Bobiense Monasterium in Italia condit. 609.

S. Enemundus E. Lugdunens: Sancti Moniales S. Petri instituit.

S. Sigebertus Austrasiæ Rex, duodecim Monasteriis exstructis, Monachum induit.

S. Iossæus Regis Britonum fil: Anachoreta in agro Pontium 651.

S. Fiacrius Scot: Regis f: Anachoreta in Gallia.

Bamba Hispaniæ Rex bellicis operibus inclitus Monasticam vitam amplectitur 680.

Inclinante sæculo cæpere à Rom: Pontificibus aliquæ Monasteriis immunitates.

Sæculo 8vo. Petronax Ab: Casinense Monasterium instaurandum suscipit 720.

Ethelredus Merciorum 704. Chenredusirum Merciorum & Offa Saxonum Oriental: in Anglia Reges 715. Ina R: Saxonum Orient: 740.

Cleofulus, & Egbertus Northumbriæ Reges paulo post, Carolomannus Caroli Martelli Primo-

genitus ad Monachos transeunt.

Monachi ad insulas & gravissima Ecclesiæ negotia frequenter assumebantur.

Fæminis

Fæminis non patebat aditus ad Monachorum templa.

Seculo 9no. Post visam decussatam in Cælo Crucem Scoti & Picti Anglos memorabili prælio cædunt. Inde initium cæpit singularis apud Scotos S. Andreæ cultus, militari per Achajum R. Ordine instituto *Leslaus & Buchanan.*

Lotharius I Imper: Monachus in Monasterio Pruniensi 855.

Puerorum per parentes in Monasteriis oblatio displicere cæpit & aboleri.

Monasteria Clericis, imò & laicis à Ludovico Pio Imper. primò commendata.

Hoc seculo primùm Monachis data facultas sacramentales criminum confessiones excipiendi. *Schelestrat: in Antioch: Concil: fusc & eruditè.*

Seculo 10mo. Berne primò, mox S. Odo Cluniacensi Ordini dat initium 903. Cænobium fundatur 910.

Fortunius Navarræ 905. Alphonfus Legionis 931. Constantinus III. Scotiæ 941. Hugo Italiæ Rex 945. Venetorum Duces Ursus 932. Petrus Urseolus 678. Vitalis Candianus 979. Memmius eorundem Tribunus 991. Monasticam vitam amplexi sunt.

Monachi plerumquè adhuc Episcopis ex communi jure parebant.

D. Benedicti Regula in omnibus ferè Occidentis Monasteriis dominabatur.

Seculo SSmo. Ordo Canonicoꝝ Regul: instauratur à Petro de Honestis 1015.

Camaldulensis ordo per S. Romualdum instituitur 1022. Vallis Umbrosæ per S. Joannem. Gualbertum 1030. Gradimontensis per S. Stephanum de Tierno 1076.

Carthusianus per S. Brunonem. 1086.

Antonianus per Gasconum 1099.

Cister:

Cisterciensis per Robertum Ab: Molis men-
sem 1098. Fontis Ebraldi per Robertum de Arbi-
sello 1100.

Michaël Stratioticus 1058. Isaacius Comne-
nus Orient: Cæsar. 1059. Monachi.

Seculis II. & 12. immunitates Monasteriis li-
beralius indultæ.

Seculo 12mo Præmonstratenses instituuntur à
S. Norberto 1116. Milites Templarii 1118. extincti
à Clemente V. 1312. Hospitalarii S. Ioannis Hië-
rosolymit: nunc Melitenses 1119. Gvillemitæ, seu
Montis Virginis 1124. Equites Calatravæ 1158.
Hamiliati 1170. extincti à B. Pio V. Equites S. Ia-
cobi 1170. Equites Alcantaræ 1176. Theutonici
Mariani 1190. Florentis ordo 1196. Ordo Trini-
tariorum & Sacerdotum Hospital: 1198.

*Hoc sæculo florere incipiunt Religiosarum Militia-
rum Ordines.*

Seculo 13tio Equites Cruciferi in Livonia 1205

Dominicani 1206. Franciscani 1209.

Eremitæ 1. Pauli in Hungaria 1215.

Ordo S. Mariæ de Mercedè Redempt: captivo-
rum 1218.

Moniales S. Claræ 1223. ordo Vallis Schola-
rium 1215. Servitæ 1216. sive 1233.

Militia Montesiæ 1233. Equites gloriosæ Virg:
Mariæ, 1233.

Eremitæ S. Augustini in unum coacti 1142 Sil-
vestrini 1269.

Cælestini per S. Petrum Moronum instituti 1274
Carmelitæ novâ veste donantur ab Honorio IV. 1286.

Hoc primum sæculo Rom: Pontifices jubent
Religiosa instituta Apostolica Auctoritate sanciri,
atque approbari.

Seculo 14to Ioannes Rex Armeniæ Mino-
ribus 1310. Humbertus II. Delphinus Viennæ
Dominicanis nomen dat 1349.

Olivetani per B. Bernardum Ptolemæum in-
stituti 1320.

Milites

Milites JESU Christi in Lusitania 1325
Ordo Eremitarum S. Pauli in Hungaria 1328.
confir:

Ordo Periscelidis vulgò la *Gartiera* in Anglia
1344. Ordo Fratrum Charitatis B. V. vulgo *Hilete*
te 1347.

Iesuati à B. Ioanne Columbino Senénsi 1356.
extincti 156.

Eremitæ S. Hieronymi per B. Petrum Gam-
bacurtam Pisanum 1380.

Seculo 15to Equites Lillii Navarra 1403 Ca-
nonici S. Laurentii Justiniani 1404. Sub Clemente
IX extincti.

Congregatio Canoniorum S. Salvatoris 1408

Fratres mendicantes S. Hieronymi 1415. ex-
tincti: 1669.

Ordo S. Benedicti reflorescit in Italia per
congregationem S. Iustitiæ sive Casinensem.

Ordo Annuntiatæ in Sabaud: à 1420.

Equites Velleris Aurei 1430. Ambrosiani
1433. S. Michaëlis in Carlia 1469.

Minorum Ordo per Franciscum Paulanum
1474 Equites S. Gregorii in Catinchia 1493

Seculo 16to Theatini 1514 Capucini 1525
Clerici Regul: S. Pauli 11538

Societas Jesu 1540 Equites S. Stephani 1562
Congregatio Orat: S. Philippi Nerei 1564, Mi-
litia S. Lazari renovata, & Equitibus S. Mauriti
conjuncti 1563. Clerici Regul. de Somascha 1568.
Ordo Fratrum S. Ioannis Dei 1572. Equites S.
Spiritus 1579.

Carmelitæ Excalceati 1580. Fulienses 1586.
Clerici Regulares Minor: 1588. Ordo Ministran-
tium infirmis 1591. Religiosa Professio vetita
ante an: 16. completum à Concil. Trident. &
Regularium privilegia imminuta.

Seculo 17mo. Pœnitentes III. Ordin. S. Fran-
cisci reflorescunt 1600. Clerici Doctrinæ Chri-
stianæ

Arianæ 1603. Novarum Monialium examina Equites SS. Sanguinis Christi Mantuæ 1608.

Congregatio oratorii Iesu in Gallia 1608.

Ordo Scholarum piarum 1621. Clerici Lucenses Matris DEI 1622.

presbyteri Missionarii 1622.

Clerici in communẽ viventes resurgunt. 1640
Trapenses 1662.

Ordo Equitum S. Andreæ in scotia instauratur à Iacobo II. Magnæ Britanniæ Rege 1687.

MIRACULA

Seculo 1mo. Christus DEI Filius in terris degens edit innumera Divinæ virtutis signa, bonorum partem sacri Evangelistæ referunt.

Idem à Sectatoribus suis ingentia miracula patranda prænuntiat. *Joan: 14. Math 16.*

Sanctissimi Apostolorum Principes Petrus & Paulus aliique per orbem terrarum Christianam Religionem plurimis, maximisque miraculis sanciant.

Aliquot miracula habemus in actis Apostolicis.

Seculo 2do Quot annis statâ die mare aperitur, ut Christianis cultoribus adire detur D. Clementis sepulchrum, sub undis Divinitus exstructum.

Bello Marcomanico Rom: copiis pluviam ad sitim levandam in hostes fulmina de Cælo precibus evocat Christiana Legio, inde Fulminatrix dicta.

Floruerunt hoc sæculo miraculorum gloria SS. Clemens, Faustinus, & Iovita, aliique innumeri.

Testes habemus Hegesippum apud Eusebium, & Ethnicos qui crebra prodigia Magicis artibus tribuebant.

seculo 3tio S. Gregorius Thaumaturgus precibus montem transfert.

Idem Lycum exundanrem baculo coercet,

K

Mulier

Mulier ausa indignè ad sacram mensam D. Cypriano operante, accedere, temeritatem subitâ morte luit,

Prodigiis patrands claruere SS. Felix Nolanus, Gregorius Thaumaturgus: & SS. Agatha, & Christina.

A S. Cypriano aliqua hujus sæculi miracula traduntur, sed pleraque ab actis Martyr.

Sæculo 4to Crux Constantino Magno è Cælo apparet cum inscriptione: *In hoc signo vinces* 312.

Ignis è fundamentis erumpens, & operarios adurens, vetat locari fundamenta Templi Iudaici quod Iulianus Imper instaurare parabat.

Thaumaturgi hujus sæculi fuere, S. Antonius & Hilariion Ab: Nicolaus Myrensis & Martinus EE:

Testantur plura miracula SS. Athanasius Ambrosius Gregorius Nazianzenus, & Nyssenus, Theodoretus.

Sæculo 5to Puer Constantinopoli spectante, populo in sublime elatus, discit ab Angelis comprimendum esse terræ motum repetitis his vocibus: *Sanctus Deus, Sanctus fortis &c.*

Ampula sacri Chrismatis de Cælo coram populo ad inungendum Clodoveum Francor: R. à Columba defertur.

Inclaruere miraculis SS Simeon stylita, & tritius Maurilius.

Miracula hoc sæculo patrata scripsere S. Augustinus, & victor Vitens.

Sæculo 6to Piscina Ose in Lusitania naturâ prorsus arida pridie paschatis, quotannis redundabat aquis, quæ mox lustratis sacro fonte quot, quot ibi Christo nomen dabant, evanescebant.

Episcopi Orthodoxi post resectas radicibus à Vandalis lingvas, disertè loquuntur.

Celebres miraculis fuere S. Benedictus, Severinus, Leonardus. Medardus.

Plura scripsere SS. Gregorius Magnus, & Turo-nensis, ac Venantius Fortunatus.

Secu-

Seculo 7mo. Heraclius Imp: Christi D. Crucem ex hoste receptam, nudipes & sacco indutus infert Hierosolymam, cum auro gemmisque fulgens Cælesti vi repelleretur.

S. Romanus Archiep: draconem agro Rhotomagenfi infestum stolâ injectâ in urbem trahit, populo spectante cremandum.

ss. Amandi, Theodori, Columbani, Ioannis Eleemosyn. & aliorum miracula celebrantur.

Ab Adelmanno & Ioanne Moscho plura hujus seculi mira traduntur.

Seculo 8vo Crucifixi imago Berythi à Judæis perfoffa, largo sanguine manavit.

S. Ioanni Damasceno manus amputata à Deï, para. restituitur.

Acta II. Synodi Nicænæ testantur miracula S. Platonis Martyris in subveniendis captivis.

SS. Winocus Ab & Suuibertus E: præcipuam in patriandis miraculis gloriam rulare.

Venerabilis Beda & S. Ludgerus non nulla hujus ævi miracula memorant.

Seculo 9no. S. Iacobus Apostolus ex equo candido militans, in acie pro Ramiro Legionis R. ab exercitu conspicitur.

Caradignæ in Hispavia pavementum, sub quo sepulti 200. Monachi à saracenis cæsi 848. 6. Augusti, qua die contigit cædes, quotannis sanguineo sudore madet.

Miraculis sæculum illustrarunt SS. Anscharius, Eulogius, Rembertus EE:

Testes miraculorum habemus Rembertum, & Bavonem EE: cum Thegano.

Crucem inter media tela præferente S. Vldarico Otho I. parvâ manu immensas Hungarorum copias delet.

Seculo 10mo. Comes Othonis I. vinculorum S. Petri contactu à Dæmonis molestiis liberatur.

In synodo Vintoniensi Imago Christi penden-

tis è Cruce, ad S. Dunstani preces loquitur, Mō-
nachis contra malos Clericos favens.

Imago Christi Domini olim ad Abagarum
missa Constantinopolim translata, & applicata si-
milem eidem imprimit effigiem.

SS. Vldaricus & Bonifacius EE. SS. Nilus &
Majolus Abb: clarent miraculis.

Multa supra vim naturæ patrata scribunt Re-
ghino, Flodoardus, & alii.

Seculo 11mo Avalonis Urbis muri Rober-
to R. Gallorum psallente, concidunt 1005.

S. Stanislaus Cracoviensis Antistes Equitem
Petrum à tribus annis sepultum, testem multis spe-
ctantibus ad Regis Boleslai tribunal adducit.

Ad S. Guntheri Anachor: preces pavo assa-
tus avolat è mensa S. Stephani Hungariæ Regis.
Clarent miraculis SS. Romualdus, Stanislaus, &
Ioannes Gualbertus;

Plura miracula referunt Arnulphus Comes,
Glaber. B. Petrus Damiani, Adam Bremensis.

Seculo 12mo Ingens langventium multitudo
pasta panibus, quos S. Bernardus Cruce signave-
rat repentè convalescit ut ille publicè prænunciarat.

S. Benedictus puer duodeennis Divino impul-
su Rhodanum ad Avenionem pontē conjungit 1177

Habuit hoc sæculum egregios mirandorum
patratores SS. Bernardum, Norbertum, Malachiam,
Isidorum, Bennonem.

Scriptere petrus Ab: Clun: Sigebertus. Ber-
tholdus Constantiensis.

Seculo 13tio Innocentius IV. S. Stanislaum
Cracov: Sanctis adscripturus, coram populo illius
ope implorata mortuum vitæ restituit 1253.

Duo è cælo pueri Friderico R. Messanenfi An-
tisti, Clero, & populo in Templo supplicibus an-
nunciant, in funere S. Alberti Carmeli: canendum
Os iusti &c.

Miraculis fulgent SS. Dominicus, Franciscus
Antonius

Antonius, Patavinus, Hyacinthus, Albertus.

Scribunt S. Bonaventura, Iacobus à Vitria-
co. Thomas Cantiprat:

Seculo 14to S. Rochus salutari Crucis signo
grassantem per Italiæ Urbes luem illico fugat.

Cælestis lux diu noctuque superfulgens Sacra
Eucharistiâ, in paludem à furibus projectam in-
dicat. Regitantæ monumentum à Rasimiro R. no-
bile templum erigitur 1347. prope Cracoviam.

SS. Nicolaus Tollent: Ivò, & alii operibus su-
pra vim naturæ patratis insignes fuere.

B. Raymundus Capuan: Ioannes Villanus,
Ayto Armenus plura memorant miracula.

Seculo 15to S. Franciscus Paulanus à nautis
reiectus Siculum fretum, strato super fluctibus pal-
lio cum socio transmittit.

Taurini in aera publica, Hostia Sacrosancta è
pyxide spontè resiliens, in sublimè fertur, radiis cir-
cumspecta; mox ad preces Episc: Cleri & fre-
quentis populi in suppositum calicem descendit
1453.

Grandia patrant miracula SS: Francis: Pau-
lanus Vincent Ferrerius, Ioannes de Capistrano.

Scripsere S. Antominus, Philippus Bergomas
& alii.

Seculo 16to Imago Crucifixi lapidum ictibus
petita, sangvinem emittit circa 1556. *ex Brentio Lu-
therano.*

Sylvæ Ducis in Belgio quidam S. Antonii i-
maginem per contemptum concidentes sacro igne
repente correpti postridie moriuntur. *Res fuit
oppido nota, & in publicas tabulas relata
2566.*

Innumera sunt, & planè maxima; quæ de
S. Joanne Dei Francisco Xavario, Ludovico Ber-
trando, Philippo Nerio, Paschale Baylonio ab Hi-
storiciis ferè æqualibus produciuntur.

Seculo 17mo An: 1608. 25 Maij in Templo

Lavernensi Burgand: Sacra Eucharistia, spatio 30. horarum, omnibus circa igne consumptis, in aere perstat. Interfuere spectaculo plurimi testes Neapoli 1634. è Lethali pertracti capitis vulnere Marcellus Mastrillus S. Jesu, ope S. Francisci Xaverii repente convaluit. Res fuit urbi & Italiæ notissimâ.

Ictus, qui è sepulchro S. Paschalis audiuntur, tota Hispania celebrantur.

Edidere miracula SS. memorati. Scribunt Gaulterius, Bredembachius, & alii:

SCHISMATA, CONTENTIONES, ABUSUS.

Seculo 1mo. Obmurmuratio Græcorum adversus Hebræos, cui tollendæ creati sunt septem Diaconi, quorum apex S. Stephanus 33.

Petrus cum secum paulus in Concilio Apostolorum disceptavit non despexit Paulum, quod Ecclesiæ prius persecutor fuisset, sed concilium veritatis admisit. *Verba sunt S. Cypriani Ep: 71. ad Quintum.*

S. Petrus cum Simone Mago, quem Roma veluti Numen adorabat, contendit, ac ex aere volantem precibus præcipitem agit.

Seculo 2do. Cum victor, I. in concil: Romano 198. ad controversias de Paschate, inter Christianos exortas tollendas, decrevisset, ut celebraretur Dominico die post Lunam decimamquartam, Asiaticos decreto parere detrectantes, Ecclesiasticis diris devovit. Ex hac agendi ratione, quæ severior nonnullis est visa, Schisma conflatum est, quod Ecclesiam usque in Concil: Nicænum I. exagitavit.

Seculo 3tio In Romano Concilio decretorio Cornelii iudicio lapsorum causæ finis impositus est, læatque certæ leges de iis ad communionem recipiendis 253. 254.

Novatiánus, à Novato Hæresiarcha impulsus Cornelio P. obsistit 254.

Aggrippino Chartaginensi E: per errorem Hæreticorum Baptisma damnante, gravis in Ecclesia controversia nascitur de instaurando Hæreticorum Baptismate, quæ plura deinde secula tenuit, quamvis non iterandum Stephanus Pont: Romanus decrevisset 256.

Alterum schisma constat Felicissimus contra Cyprianum eodem tempore.

seculo 4to. Felix Antipapa contra Liberium 352. scindunt Orient: Ecclesiam Eusthatiani & Melentiani Antiochiæ 360.

Occidentalem Lucifer Calaritanus 362. Vrsicinus contra Damasum insurgit 366.

Donatistæ schismate scinduntur à Cæciliano 396.

Intolerandi abusus in Agapis Christianorum Patres ad eas vetandas impellunt.

Qui ex Christianis edicto Diocleciani de tradendis sacris libris parvere, dicti sunt *Traditores*.

Seculo 5to. Eulalius schisma exorsus gradu dejicitur. 419.

Petrus Fullo E: Antiochenus addens, *Hymno Sanctus, Sanctus &c. Qui propter nos crucifixus est, magnas excitat in Ecclesia turbas.*

Semina schismatis Constantinopolit: Præfulum, primatum affectantium, jacta ab Acacio 471.

Quamvis Henoticon Zenonis nullam discrete hæresim contineret, meritò tamen à piis quibusdam rejectum est.

Cælus Laurentius contra Symmachum P. 499.

Seculo 6to Dioscorus contra Bonifacium II. electus, brevi exstingvitur 530.

Felix & Vigilius aliquandiù schismatici, tandem legitimi P. P.

Theodorus Cæsareæ in Cappadocia Episc: Justiniano Trium capitulorum damnationem per-

svadet; unde seges discordiarum in Ecclesia per duo ferè sæcula.

Acæmetarum, & Scytharum Monachorum contentiones prioribus damnatis à Ioanne II. pontifice.

Salonius Ebredunensis, & sagittarius Vapicensis in Gallia inter Episcopos primi Contra militum more sequuti sunt *Baron*:

Sæculo 7mo Constant II. Imper Paulo Patr: C. P. svadente, Typum evulgat sed improbatur à Theodoro R. P. 648.

Auctior hinc Græcorum à Latinis abalienatio, donec in hæresim evadat, & Græciam perdat.

Ravennas Ecclesia Exarchi potentia freta, in Romanam assurgit 669. sed operâ Theodori Archiep: ad ejusdem auctoritatem revocatur sub Agathone. Schisma Romæ ex divisione affectatorum Theodori atque Paschalis 687.

Sæculo 8vo Schisma ob Theopylactum contra Paulum electum 757.

Constantinus necdum sacris initiatus Paulo I. moriente eligitur, fratre Duce Nepesino Romam cum exercitu ingressio 767.

Vitiza Hispaniæ Rex sibi subjectos Episcopos à Rom: Pontificis auctoritate semovet.

Leo III. à Romanis injuriosè tractatur, sed in Carolo Magno præsidium invenit.

Sæculo 9no. Synodus Paris: 829. execratur audaciam mulierum, quæ in quibusdam Galliæ provinciis, ausæ fuerant Sacramenta populis ministrare.

Schisma adversus Eugenium II. 824. contra Benedictum III. 855. contra Formosum 891.

Ioannes VIII. nimis indulgens Apostolicæ severitatis vim primus infregit unde plurima in Ecclesiam mala fluxere & nota de Papissa fabula. *Baron*:

Schisma inter Sergium III. & Ioannem IX. 897

Boni.

Bonifacius Antip: pulsus per Stephanum VII.

897.

Seculo romano. Stephanus VII. P. pessimo exem-
plo Formosi, veluti vitio creati, acta rescindit.

Infelicissimum Romanæ fedi sæculum, quo
mulherum, & Virorum Principum ludibrio visa est
proponi.

Manaffi Arelatenfi primùm plures comittuntur Episcopatus 936.

Hugo nondum quinquennis eligitur Remensis Episcop. 947.

Leo VII. contra Ioannem XII. 956. & contra Benedictum V. 964. Bonifacius VII. & Benedictus VII. contra Ioannem XIV. 984. Ioannes XVII. contra Gregorium V. 996.

Seculo primo Gregorius contra Benedictum
VIII. 1012. Silvester & Ioannes contra Benedi-
ctum IX. 1033.

Henricus IV. Cæsar Episcoporum, & Abbatum instituendorum jura usurpat. Hinc longa malorum series.

Michaël Cerularius Patr : C. P. Azymorum
ufum latinis exprobrans, novum inter eos, & Græ-
cos odiorum semen jactit 1053.

Schisma contra Alexandrum II. 1061. contra Gregorium VII. 1073. contra Paschalē II. 1099.

1097. die SS. Innoc. sacra. Hinc illud Leonium.

Eligimus puerum puerorum Festa colentes.

Non Domini dictum, sed Regis iussa sequentes.

Seculo 12mo Henricus V. per vim jus defe-
rendi Episcopatus, aliaque munera à Paschali II.
extorquet, qui mox omnia per vim expressa irri-
ta declaravit 1105.

Burdinus contra Gelasium II. III 8.

Petrus Leo, & Octavianus contra Innocen:
II. 1130. & deinde contra Alexandrum III. 1159.

Gvido Cremenſis & Ioannes Struma contra
K 5 Alexan-

Alexandrum III. 1164.

Seculo 13tio Fridericus II. Ænobarbi Nepos, dolis, edictis, Saracenis in Italiam vocatis bellis iniquissimis, Sacros Antistites, Romanos Pontifices, Ecclesiam per annos, 30 turbat & vexat. Imperatoris nomine bis per Rom : Pontificem exutus.

Inter Dominicanos & Franciscanos Theologos magnis utrinque conatibus celeberrima de conceptu Deipræ controversia incipit agitari.

Seculo 14to Dissidium gravissimum inter Bonifacium VIII. & Philippum, Pulchrum Franciæ Regem, in qui Pontifex postq̃ carceris deformatio- nem ex mærore obiit.

Nicolaus V. Antipapa contra Ioannem XXI 1316. Robertus contra Urbanum VI. 1378.

Petrus de Luna contra Bonifacium IX. ejus- que successores ab anno 1394. usque ad 1424.

Inter Rom : Pontifices post D. Petrum nullus Pontificatus annum 25. attigit, hic unus trigesimum Pseudopontifex excessit.

Seculo 14to Cùm tres essent dubii Pontifices, insurrexit opinio docens R. Pontificem, etiam cer- tum Oecumenico subesse Concilio. *Hanc inter eas, quæ tantum tolerantur, locat Petrus de Marca Archiep: Paris: Diserti de Infalib: Pape.*

Ægidius, seu Clemens VIII. contra Marti- num V. 1424.

Pragmatica sanctio in Conventu Gallicorum Episcoporum Bituricis 1438.

Amedeus VIII. Dux Sabaud I. sive Felix V. contra Eugenium IV. 1439. Sed agnitō electionis vitio sponte abdicavit.

Seculo 16to Henricus VIII. Angliæ Rex de- fensor fidei appellatus, post propugnatam Catholi- cam Religionem, defecit ab Ecclesia, ob nega- tam à Romano Pontif: ritè constantis matrimonii solutionem 1534. Hinc Anglicanum Schisma.

In comitiis Augustanis 1546. Interim pro- mulgatur

mulgatur in quo religionis forma usque ad Oecumenici Concilii definitionem præscribitur, magno Christianæ pietatis detrimento.

Colloquium Pissiacum in Gallia 1561. quo Civilia bella, & ingentia mala consumpta sunt *Gaulter.*

Seculo 17mo. Solemnnes in Patres Dominicanos, & Soc: Iesu de auxili: Divinæ gratiæ concertationes temperantur per Paulum V. nil definendo, & interim nota alienam sententiam inurendi facultate sublata.

Ob amplificata, ut appellant Regaliæ jura, gravis inter Roman: Pontificem & Gallos controversia. Declaratio quinque Propositionum in Gallicano aliquot Episcoporum Conventu 1682. Magnam Rom: Pontific: præbet offensionis causam. Alexand: VIII. 30 Ianuar: 1691. morti proximus, Conventus acta rescindit.

HÆRETICI.

Seculo 1mo. Judas Sacramentariorum antesignanus teste S. Ioan: Chrysoft: *hom: 46. in Evangel:*

Simon Magus rerum sacrarum mercatum, & nundinationem primus proposuit, hinc ab eo Simonia Nomen invenit.

Thebutes, Alexander Ætarius, Hymenæus, Philetus, Diotrophes, Cerinthus, Cleobius, Ebion, Menander, Dositheus, Nicolaitæ.

Certum non est Nicolaum unum è septem Diaconis auctorem Nicolaitarum fuisse.

Seculo 2do Elaxius, & Iexeus, fratres Saturninus, Basilides, Carpocrates, Valentinus, Nazarei, Ophitæ, Cainani, Sethiani, Gnostici, Bardesanes, Bassus, Ptolomæus, Marcus, Heracleon, Cerdo, Marcion, Apelles, Hermogenes, Montanus, Tanaitus Severiani, Affotæ.

Pro:

Prodicus Adamitarum parens Archontici, Blastus, Florinus, Quartadecimani. Lucianus, deserto Christo, factus est atheus, impius Divinitatis, Potentiæ, & sapientiæ derisor.

Seculo 3tio Tertullianus, à quo Tertullianistæ teste S. Augustino, Symmachus, Arabici, Agrippiniani, sive Rebaptizantes.

Origenis lapsus Ecclesiæ luctuosus, & indè Origenistæ.

Elcesaitæ, Valesii, Novatiani, qui & Cathari, Neotiani, Homoussistæ, Beryllus, Aquarii, Sabeliani, Paulus Samosatenus, Angelici, Apostolici. Chilistæ seu Millenarii, inter quos Patres aliqui priusquam damnaretur error.

Manichei Hieracitæ abstinentes.

Seculo 4to Donatus Meletinus, Arius, cujus pestiferum dogma toto fere Christiano Orbe propagatum est.

Colluthus, Petilianus, Audæus, à quo Antropomorphitæ, Plotinus, Macedonius, Eunomius, Eustachius, Messaliani, Hypsistarij, Theophronius Agnoitarum Progenitor, Paterniani, Apollinaris, Collyridiani, Seleuciani, Antidicomarianitæ, Hermiani, Priscillianus, Helvidius, Iovinianus, Agapeti, Nudipedes, qui sinistra interpretatione sibi aptabant, præceptum Moyssi datum: *Solve calceamentum de pedibus tuis.*

Seculo 5to. Vigilantius, seu verius cum Hieronym. Dormitantius, Secundianus, Felix, Fortunatus, Faustus.

Manichæi cum Augustino, sed impares tanto Achilli congressi.

Pelagiani, Acephali, Semipelagiani, Ruffinus, Cælestius, Maximinus, Abeliotæ, Theod. Diodorus Mopsuest. Tarsensis, Nestori9, Ethyches Petro Fullo. Xenaias Iconoclastum Parens, prius. Episcopus, quàm Christianus.

Prædestinati, Acephali, Hæsitantes, Theopaschitæ.

Seculo

Seculo 6to. Deuterius, Angelitæ, Severus Monachus Severianorum, seu Acephalorum parens, Julianus Halicanraffæus, à quo Phantasiastæ sive Aphtardocitæ. Joannes Grammaticus Cognomento Philoponus à quo Tritheitæ.

Petrus Apameensis, Monophysitæ, Monothelitæ, Jacobitæ, à Jacobo Zanzalo, Barsaniani, Tetraditæ Cononitæ Christolytæ, Contobabditæ. Ferquardus I. scotorum R. Confessionem in Aurem Sacerdoti factam irridens à suis habitus est hæreticus, & è solio in carcerem deturbatus. *Bath: Leslaus.*

Seculo 7mo. Heicetæ, Gnosunachi, Bayræ Mahometis Magister, Cyrus Alexander. Patriarcha Antioch: Sergius, & Pyrrhus P.P. Constantinopol: Monothelitæ.

Mahometes patre Ethnico, Matre Iudæa, idemque Christianus monstrosam ex tribus disciplinis sectam confecit, simulato Archangeli Gabrielis congressu, & adjutore Monacho Sergio 620.

Chazinzarii, Armeni Etnophrones, Patermentæ, Lampesiani, Theocatagnosta, Aginenfes, Maronitæ à Marone Eutychetis surculo.

In sexto Toletano concilio decretum est ut inter alia Sacramenta hoc præcipuò se Rex obstringeret: Antequam Solum ascenderet, non passurum se quemquam non Catholicum in Hispania degere.

Seculo 8vo. Agonyclitæ, Christianocategori. Leo Maurius Imper: sacrarum cultum imaginum, veluti ex Ethicorum errore natum, omni vi adnissus est tollere, quæ res ei cognomen Iconomachi dedit 723. Iconoclastæ.

Aldebertus Gallus, Clemens Scotus, Pauliciani, sive Atingani.

Felix Urgelitanus, & Elipandus.

Albanenses, quorum propago Bagnolenses, qui Albanensium erroribus alios addidere.

Clau-

Seculo 9no. Claudius Taurinensis Felicis Urgeliani discipulus.

Theoda Pseudoproph: quæ sibi notum extremi iudicii diem jactabat.

Godescalcus prædestinationum instaurator.

Leo Armenus sacrarum imaginum cultui bellum atrox indicit 814.

Photius Græcorum Schismaticorum antesignans Pseudopatr: C. P.

Ioannes Scotus cum sociis Fredevardo, & Bertramo, quos aliqui Sacramentarium præcursores appellant.

Seculo 10mo Novi Antropomorphitæ in Italia Manichæorum secta Philippopoli reviviscit.

Lutardus in Gallia Crucis, & Decimarum hostis.

Vilgardus Grammaticus Ravennas deceptus à Dæmonibus, illi sub Horatii, Virgilii, & Juvenalis specie apparentibus, docet Poëtarum dictis fidem habendam, 1000.

Peculiari Divini Numinis prouidentia effectum videtur, ut nullo seculo pauciores hæreses pullularint, quàm eo, quo plerumque in Rom: Pontificibus probitas, & doctrina desiderata est.

Seculo 11mo. Leutericus senon Archiep: Sacramentarium prima semina spargit 1004.

Berengarius Sacramentarium Princeps 1040, Heribertus, & Lisorius novi in Gallia Manichei

Reordinantes, Michæel Cerularius, simoniaci. Sacerdotum nundinatores, & novi Nicolaitæ Mediolani, contra quos Gregorius VII. acriter, & feliciter decertavit.

Inestuosi, Wecilo Moguntinus, Roscellinus Sabellianorum renovator.

Seculo 12mo Arnaldus de Brixia, Patarenæ Adamitæ Valdenses, seu, pauperes de Lugduno; Tolosani infabulati; Albigenes, Correcii seu Coterelli;

Petrioannitæ

Petrio hannitæ, qui primi Rōanum Pontificem stultè
ausi sunt appellare Antichristum *Cavalter*.

Seculo 13tio Almaricus Carnotensis, David
Dinantius, Guillelmus de s. Amore, & Desideri-
us Longobardus religiosæ paupertatis hostes.

Flagellantes, Gerardus Sagarellus.

Hermannus Auctor Fratricellorum, qui &
Bisochi Viduarum, Matronarum, & Virginum,
quas pelliciebant ad nocturna sacra corruptores.
*Perperam à nonnullis cum Beguardis, & Beghinis
confundantur. Quietistis nostri ævi cum his mal-
ta communia..*

Seculo 14to. Beguardi, & Beguinæ, aucto-
re Bogonato; Dulcinus, à quo Dulcinistæ,
Templarii, Barlaamus, & Aeyndinus, Mi-
chael de Cesena, Lolhardus Walterus, Joannes
de Poliac, Raymundus Theopitus.

Petrus de Cugneriis hostis jurisdictionis, &
libertatis Ecclesiasticæ, Rychardus, Armacanus,
Bertoldus de Borbach, Bartholomæus Janoven-
zius, Turelupini, sive cynici, secta planè fe-
rina, & agrestis.

Joannes Wicleffus, qui Wigorniensis Epi-
scopatu non impetrato à Rom: Pontifice, inge-
nium & stylum in sedem Apostolicam convertit
200. Voluminibus scriptis *Æneas Sylvius*.

Seculo 15to. Joannes Hus, à quo Hussitæ,
Hieronymus de Praga.

Joannes Zischa Dux Thaboritarum,

Joannes Roatius, Pikardus, à quo pikardini,
Bedricus Auctor Orebitarum, Orphani, Joannes
Betharim, Tympanistæ, petrus de Osma, Iaco-
bellus, Procopius, Petrus Dresdenfis, Hermanni-
nus Rissnich.

Joannes de Rochezana, Ioannes Monachus,
Nicolaus Galerus.

Matthæus palmerius Chronologus Florent.
sed hæresis manifestus, ob liberum de Angelis
scriptum

scriptum flammis addictus est. *Gualtes.*

Seculo 15to. Martinus Lutherus, Anabaptistæ, Petrus Vermil'us cognom: Martyr, David Georgius, Caroloſtadius, Libertini Oecolompadius, Antichristiani, Zuinglius, Brentius, à quo Ubiquetarii, Melancton, Bucerus Ionas Lutheri coquus, qui se justum Ionam dicebat.

Calvinus, Servetus, Beza, Deistæ, five Trinitarii, Brunistæ, Paritani sabbatarii, Arrabonarii, Metaōrphistæ, Antilutherani, Mathias Flaccius, Infernales, Invisibiles, pharell9, Biblistæ, Pseudopropheta, Peruvianus, Sociniani, quorum pessima secta, & vix Christiana, sectatores tamen plurimos habet.

Protestantium nomen, quo plerique novatorum gaudent, natum Spiræ 2529. à protestanti voce, & consuetudine, *Surius*, & *Genebrard.*

Seculo 16to. Antipuritani, Ioannes Piscator, Arminius, Chamerius, Vorstius, Sibrandus, Illuminati Lubertus, Fratres Rosæ Crucis, Tile-nus Francisc: David cum reliquis Ministris Transilvanis, Fanatici & Trementes in Anglia.

Quinque Iansenii dogmata 1653. ab Innocentio X. damnata; iterum ab Alexandro VII. 1657.

Simon Morinus, qui se Spiritum S. prædica-bat, Parisiis comburitur 1563.

Cantores Israël' in Scotia 1681.

Michaélis Molinos, & Quietistarum errores damnantur. 1687.

P A R S III.

POLITICA, BELLICA,
ET
FORTUITA, COMPLE-
CTENS.

A
CHRISTO NATO
AD
ANNUM MDCCXII.

IMPERATORES ROMA-
NORUM.

I. O	Cravius Cæs. Augustus Imperator	Secula
	ad annum Christi nati 15. annis 44.	I.
	2. Tiberius adoptatus ab Augusto	
	ad 37.	33. Ab An-
3. C. Caligula	Germanici ex Agrippina fil:	no Chri-
ad 41		4. li.
4. Claudius Nero Filius Drusi,	Livix Nepos:	I.
ad 54		13. ad 100.
	L	Do.

	5. Domitius Nero Agrippinae fil: Germanici	
	Nepos: ad 68.	13.
	6. Sergius Sulpitius Galba primus à militibus dictus Imperator ad 69. M.	8.
	7. Silvius Otho à militibus pariter electus M.	3.
	8. Aulus Vitellius à militibus extra urbem dictus M.	8.
	9. Flavius Vespasianus a militibus appellatus ad 79.	10.
	10. Titus Vespasianus Flavii F. ad 81.	2.
	11. Flavius Domitianus Titi frater ad 96.	15.
	12. Nerva Cocceius à Domitiani interfectores dictus ad 98.	2.
	13. Ulpus Trajanus primus exterrorum adoptatus à Nerva ad 117	19.
	14. Aelius Hadrianus adoptatus à Trajano ad 138.	21.
II	15. Antoninus Pius adoptatus ab Hadriano ad 161.	23.
Ab Anno Christi	16. M. Aurelius Antoninus ab Antonino Pio adoptatus ad 180.	19.
100. ad 200.	17. L. Verus à fratre in Societatem Imperii adscitus ad 189.	9.
	18. Commodus M. Aurelii Antonini F. ad 92.	13.
	19. Aelius Pertinax à Senatu invitus accepit Imperium M.	3.
	20. Didius Julianus Jurisperitus invasit Imperium. M.	2.
	21. Septimius Severus electus à Senatu ad 211.	18.
	22. Antoninus Caracalla Septimii F. degener ad 217.	6.
	23. Macrinus cum Diadumeno F. ad 218.	1.
	24. M. Aurelius Antoninus Heliogabalus ad 222.	4.
	25. Alexander Severus omni genere virtutum Nobilis ad 235.	13.
III.	26. Julius Maximinus sine Senatus Authoritate Imper: ad 137.	2.
Ab Anno Christi	27. M. Antoninus Gordianus Senior patre Imper: ad 238.	28.
200. ad 300.		

28. Maximus Pupienus, & Cælius Balbinus 238. 2.
 29. Gordianus Iunior patre, & Avo, Imp: ad 244. 5.
 30. Philippus Pater & F. genere Arabes ad 249. 5.
 31. Decius ab exercitus dictus Imper: ad 251. 3.
 32. Gallus, & Volusianus ejus F. ad 254. 2.
 33. Valerianus & Gallienus ejus F. ad 268. 15.
 34. Claudius II. à Senatu appellatus Augustus
 ad 270. - - 2..
 35. Aurelius è Dacia sive Mæsia oriundus ad 275. 5
 36. Tacitus insigni moderatione memorandus
 276. M. - - 6.
 37. Florianus Taciti frater invasit Imperium te-
 nuitque M. - - 2.
 38. Probo belli, pacisq; artib9 clarissimus ad 282. 6.
 39. Carus cum Carino & Numeriano Fi-
 liis ad 284. - - 2.
 40. Diocletianus, & Maximianus fortes sed
 crudeles ad 302. - - 20.
 41 Constantius Clorus & Galerius Maximi-
 anus à 304. ad 306. - - 3.
 42. Constantinus Magnus Constant. clori F.
 ad 337. - - 31.
 43. Constantinus Junior Magni F. ad 340. 4.
 44. Constans Constantini Magni F. ad 351. 13.
 45. Constantius Constantini Magni F. ad 361. 24.
 46. Julianus cognomento Apostata ad 363. 2.
 47. Iovianus, seu Iovinianus ab exercitu dictus
 Augustus ad 364. M. - 2.
*Valentinianus I. adscito in Consortium fratre Va-
 lente Imperium dividit.*

IV.
*Ab An-
 no Chri-
 300. ad
 400.*

**IMPER. OCCI-
 DENTIS.**

**IMPER. ORIEN-
 TIS.**

48. Valentinianus I. ad 1. Valens. ad 378. 14.
 375. - 12. 2. Theodosius I. ad 395.
 49. Gratianus ad 383. 8. - - 16.
 50. Valentinianus II. ad Mortuo Valentiniano II.
 392. = 9. solus imperat.

V. Ab anno Christi 400. ad 500.	51. Honorius à 395. ad 423.	3. Arcadius I. ad 408. 28.	13.
	52. Valentinianus III. à 424. ad 455.	4. Theodosius II. 30.	42.
	53. Macimus Avitus ad 457.	Adjutrice Sorore Pulcheria 2.	5. Marcianus Maritus S. 42.
	54. Majorano ad 461.	4. Pulcheriæ. V. ad 457.	6. 17.
	55. Severus ad 465.	4. 6. Leo I. ad 474.	17.
	56. Athemius à 467. ad 472.	7. Leo II. cum Zenone 5.	475. 1.
	57. Olybrius M. 7.	8. Zeno Solus ad 491.	18.
	58. Glycerius ad 474. 1.	Per annos duos vexatur	
	59. Julius Nepos ad 475.	à Basilisco Imperium oc- cupante. 1.	
	60. Momylus five Au- gustulus. 1.	9. Anastasius I. ad 518.	27.

Imperium Occidentis deficit

ITALIÆ REGE

1. Athalaricus Herulus ad 493. 8

GOTHI

Vr. Ab anno Christi 500. ad 600.	2. Theodoricus ad 526. 33	10. Iustinus ad 527. 9.
	3. Athalaricus ad 534. 8	Primus Oriental. Cesarum
	4. Theodatus ad 596. 3	à Rom: Pontif. Imperato-
	5. Vitiges ad 540. 4	riis insignibus decoratus.
	6. Hildoadus ad 541. 1	11. Iulianus ad 561. 9.
	7. Alaricus ad 542. M. 7.	Rom: Imperii dignitatem
	8. Totilas ad 552. 11.	instaurat legibus datis, &
	9. Tejas ad 553. 1	Provinciis receptas.

GRÆCI POST GO

THO S AD 568.

LUNGOBARDI

10. Alboinus ad 571. 3.

12. Iustinus Iun: ad 582. 4.
- Munificentia, ac felicitate
inclutus

14. Mauritius I. Græcus

- ad 602. 20.

II.

sub

11. Clepho ad 573. 1. *Sub hoc primum Turca-*
Interregnum anno 12. *rum nomen auditum. Ge-*
 12. Flay : Antharius ad *nebrard.*
 585. ad 590. 5. * 15. Phocas ad 610. 8. VII.
Flavii omnes inde Reges di 16. Heraclius ad 641. 30. Ab anno
cti 17. Constantinus IV. ad Christi
 642. M. - 3. 600. ad
 13. Agilulphus ad 616. 25 18. Constans II. ad 668. 700.
 * 14. Adalvald9 ad 626. 10. - 26. 19.
 15. Ariovaldus ad 638. 12 19. Constantinus V. Pa-
 19. Rotharis ad 654. 16. gonatus ad 685. 17.
 17. Rodoaldus ad 659. *Bulgaris tributum pendit.*
 18. Antipertus I. ad 662. 3 20. Iustinian9 II ad 694. 10.
 19. Godebertus, & Ber- *A truncato naso dictus Rhi-*
 tharitus, ffr: *nothmetus.*
Pelluntur a Grimoaldo ad *Hoc pulso.*
 20. Grimoaldus 673. 10. 21. Leontius Patritius ad
 21. Gabribaldus M. 3. 697. - 3.
 22. Bertharitus solus ad *In Monasterium detruditur.*
 691. 18. 22. Tiberius III. Absima-
 23. Cunipertus ad 703. 12. rus ad 705. 7. VIII.
 * 24. Luitpertus ad 704. 1. 23. Iustinianus II. Iterum Ab anno
 25. Ragumpertus M. 3. ad 711. - 7. Christi
 26. Aripertus II. ad 712. 8. 24. Philippicus. ad 712. 1. 700. ad
 27. Ansprandus M. 3. 25. Anastasius II. ad 715. 3. 800.
 28. Luitprandus ad 744. 31. 26. Theodosius III. ad
 - - - - - 716. - 1.
 29. Hilprandus 736. M. 7. 27. Leo III. Isauricus ad
Una cum Luitprando. 742. - 24.
 30. Rachisius ad 756. 6. 28. Constantin: VI. Co-
 31. Aistulphus ad 756. 6. pronym ad 775. 34.
 32. Desiderius cum f. A- 29. Leo IV. vulgo III.
 dalgiso ad 774. 18. ad 780. - 5.
Victo Desiderio. 30. Constantinus VI. cum
 33. Carolus Magnus ad Irene ad 790. 10.
 800. 26. dem solus ad 797. 7.
 IM. Irene sola ad 802. 5. 84.

IMPER OCCIDENTIS.

Irene sola ad 802. 5.
Saracenis tributum pendit.

Restituitur 860.

1. Carolus Magnus ad 874. - - - 14.

A Leone III. R. Pontifice dict:

2. Ludovicus Pius ad 840. - - - 26.

3. Lotharius I. ad 855. 5.

IX. 4. Ludovicus II. ad 875. 2

Ab Anno Christi 800. ad 900.

5. Carolus Calvus ad 877. - - - 5.
6. Ludovicus III. Balbus ad 879. - - - 2.

Vacat Imperium ad 881.

7. Carolus Crassus ad 888. 7.

Vacat Imper; ad 892.

8. Vido Spoleti Dux ad 894. - - - 3.

9. Lambertus cum patre ad 893. ad 610 3.

10. Arnulphus ab 896. ad 899. - - - 4.

Simul cum Lamberto

X. 11. Ludovicus IV. à 901

Ab Anno Christi 900. ad 1000.

ad 902. - - - 2.
Vacat Imperium à morte Lamberti ad 915.

12. Berengarius ad 924. - - - 9.

Ludovicum Arnolphif. Conradum; Henricum Aicu-

pem Germania Reges, Germani inter Caesares nume-

rat

31. Nicephorus ad 811. 9.
Cum filio Stauratio ab 804. ad 811.

32. Michàél I. Curopal: ad 813. - - - 2.

33. Leo V. Armenus ad 820. - - - 7. 43

34. Michàél II. Balbus ad 829. - - - 9.

35. Theophilus ad 842. 12

36. Michàél III. cum Theodora ad 835. 12.

Soldus Matre pulsa ad 867. - - - 12.

37. Basillus Macedo ad 886. - - - 18.

38. Leo IV. Sapiens ad 911. - - - 25.

39. Alexander ad 912. 1.

40. Constantinus VIII. ab ad 958. - - - 48.

41. Romanus Iuvenis ad 963. - - - 5.

42. Nicephorus Phocas ad 969. - - - 6.

43. Ioann: I. Zemifces ad 975. - - - 6.

Primus nummos imagine Christi signat.

44. Basilius & Constantinus

tinus

rat, sed verius vacat Imperium ad 962.

13. Otho I. Saxo Magnus à 962. ad 973. II. Novos magistratus dat Italia Roncaliarum Conven tus instituit

14. Otho II. f. ad 983. 10. Italici populi sub eo libertatem usurpant

15. Otho III. f. ad 1002. 18.

* 16. S. Henricus I. ad 1024 23.

Dux Bavaria, sed saxo genere.

Globus aureus cum Cruce insigne Imperii huic datus à Benedict: VIII. 1013. Burgundia cedit Imperio.

17. Conradus I. Salicus. Franconiae Dux ad 1039.

- - - 17. Sub hoc, uti dicunt, Feudorum initia apud Germanos

18. Henricus II. Franco ad 1056 17.

19. Henricus III. Franco ad 1106. 5.

* 20. Henricus IV. Franco ad 1125. 200

21. Lotharius II. Saxo 1138 13.

22. Conradus II. Svetiae Dux ad 1152. 13.

23. Fridericus I. Aenobarbus Svevus ad 1190. 37.

Egregia sane animi indole Impe-

tinus IX. fratres simul ad 1024. - 50.

45. Basilias mortuo Samuele Rege, Bulgariam adjecit Imperio.

46. Constanti: solus ad 1028. - 3.

* 47. Romanus III. cum Zoe ad 1044. 5. XI.

48. Michàel IV. Paphlago Ab Anno ad 1041. 7. Christi

49. Michàel V. Calephates ad 1042. M. 4. 1100.

Constantin. X. Monomach ad 1054. 12.

50. Theodora Porphyrogenita ad 1057. 2.

51. Michàel VI. Stratioticus ad 1058. 1.

52. Isaac Comnen. ad 1058. - 2.

53. Constant: XI. Ducas ad 1067. - 7.

54. Romanus Diogen: ad 1071. - 4.

55. Michàel II. ad 1078. 6.

56. Niceph: Botoniates ad 1081. - 3.

57. Alexius I. Comn: ad 1118. - 37. XII.

* 58. Joannes II. Comn. ad 1143. 25. Christi

59. Mannel Comn. ad 1180. - 38. 1200.

60. Alexius II. Comn: ad 1183. 3.

61. Andronicus Tyran. ad 1185. 3. 2.

Imperator, si Othones potius in tuenda quam Henricos in impugnanda Ecclesia esset emulatus

24. Henricus V. Suevus
- ad 1197. 8.

Philippus Suevia & Otho Saxonia Dux de Imperio contendunt usque ad 1208.

* 25. Otho IV. Saxo ad
- 1229. 10.

Vacat Imper: ad - 1220

26. Fridericus II. Svevus
- ad 1250. 31.

Vacat Imperium, dum pro illo contendunt Guillelmus, Hollandus, Richardus, Angelus, & Alphonsus Castellanus ad 1273.

Imperio vacante initium habuit Societas Civitatum, quæ à Germanica voce Hansa dicta sunt Hanzeatica
27. Rodolphus Austrius
ad 1292. 19.
Armis & pietate clarissimus Austria Alberto filio datâ inclyta familia nomen fecit.

28. Adolphus Nassau ad
1298. 6.

29. Albertus Austr: ad
1308 - 10.

30. Henricus VI. Luxemburgicus ad 1313.

Clemens V. illi Augustalia insignia ultro detulit, qui

bonus

62. Isaacius Angelus ad
1195. - 10.

63. Alexius III. Angelus
ad 1203. - 8.

64. Alexius IV. Isaaci fil:
à Latinis patrio solio imponitur, sed eodem anno post sextum mensem laqueo perit in carcere.

Constantinopoli expugnata 1204. occupant Imp:

LATINI

* 65. Balduinus Flander ad
1205. - 1.

66. Henricus ad 1216. 12.

67. Petrus Antifiodorens.
Vacat Imperium ad 1220

68. Robertus ad 1228. 8.

69. Ioan: III. Brienn. ad
1239. - 11.

70. Balduig II ad 1261. 23.

Dum Constantinopoli Latini sedent, imperant Nicea, Bithynia Græci Theodorus Lascaris I. Ioannes Ducas Vatacius, Theodorus Lascarij II.

Pulsis Latinis redeunt Græci 1261.

71. Michâél paleologus
VIII. ad 1280.

72. Andronicus II. Paleologus ad 1332. 49.

73. Andronicus III. Iun.
Paleol: ad 1341. 9.

74. Ioan: IV. Paleol. ad
1383. - 43.

75. Ioannes V. Canta-

XIII.

Ab Anno Christi
1200. ad
1300.

XIV.

Ab Anno Christi
1300.
ad 1400.

<i>bonus ante id tempus esset habitus nemini.</i>		cuzenus una cum IV ab anno 1347 ad	
31. Ludovicus V. Bauar.	1355. - 8.	76. Manuel II. Paleol.	ad
ad 1346. - 33.		1423. - 40.	
<i>Romana Ecclesia hunc in- ter Caesares non agnoscit.</i>		<i>Crescunt hoc seculo Turca- rum opes regnantibus Or- chane ab anno 1326. ad</i>	
32. Carolus IV. Luxēb:	ad 1378. - 33.	1359. & post illum dein- ceps, Amurathe I. Baja- zethe I. usque ad 1402.	
<i>Auream Bullam condidit</i>			
1356.			
33. Venceslaus Luxemb.	ad 1400. 22.		
<i>Huic ob inertiam abroga- tur Imperium.</i>			
34. Robertus Palatin.	ad 1410. - 10.	77. Ioannes VI. Paleol.	XV.
35. Iodocus Moraviae	March M. 6.	ad 1449. - 26.	<i>Ab Anno</i>
36. Sigismundus Luxemb.	ad 1437. 27.	78. Constantinus pale.	<i>Christi</i>
37. Albertus II. Austr:	ad 1439. - 2.	ad 1453. - 4.	<i>1400. ad</i>
38. Fridericus III. Austr:	ad 1492. - 53.	<i>Regnant apud Turcas Mu- sa, Nohometes, I. Amu- rathes II. pater Maho- metis II. Constantinopoli capta 1453.</i>	
39. Maximilianus I. Austr	ad 1519. - 26.	<i>Orientis Imperium occu- pant.</i>	
<i>Princeps eximius, Cameria Imperialis institutor, sed Venator impotens.</i>		TURCÆ	
* 40. Carolus V. Austr. ad	1558. - 39.	1. Mahometes II. ad 1481	
<i>Imperio fortiter admini- stratō, & pie depositō Ma- gnus.</i>		- 28.	
41. Ferdinandus I. Austr.	ad 1563. - 6.	<i>Magnus à suis appellatus cum duo subegisset Imperia regna quatuor, provincias</i>	
42. Maximil. II. Austr. ad	1576. 12.	20. Urbes 200.	
		2. Bajazethes II. ad 1512.	
		- 31.	
		* 3. Selimus I. ad 1520.	8.
		<i>Hujus vox illa Turca Ty: ranno digna. Nihil iucun- dior</i>	
			XVI.
			<i>Ab Anno</i>
			<i>Christi</i>
			<i>1500. ad</i>
			<i>1600.</i>

43. Rodolph: II. Austr: diùs esse in vita, quàm
ad 1612. - 35. sublato proximorum metu
Turca magnam Hungaria regnare.

partem occupante, sub tribus 4. Solimanus ad 1566. 4.
postremis Casaribus Au- 5. Selimus II. ad 1574. 8.
striacorum opes imminuta. 6. Amurat: III. ad 1595. 20.

Mathias Austr: ad 1619. 7. 7. Machometes III. ad
1603 - 8.

* Bohemica defectio 1619. in 8. Achmetes ad 1617. 14.
qua Comes Palatinus Rex 9. Mustapha fr: M. 2.

dictus, sed intra annū pulsus 10. Ob inertiam cogitur ab
45. Ferdinand. II. Austr: dicare
ad 1637. - 18.

Gustavo Svecia Rege ver 10. Osmanes Nepos ad
Germaniam arma victri- 1622. - 4.

cia circumferente Res Au- 11. Mustapha iterum 1.
striaca in magnum discrimen adducta. 12. Amurathes IV. ad
1640. - 17.

46. Ferdinandus III. Austr: 13. Ibrahim ad 1649. 9.
ad 1568. 21 14. Mahometes IV. ad
1687. - 28.

47. Leopoldus Ignatius 15. Ob res infeliciter contra
Austr: ad 1085. 47 Christianos, Hungarico bel-

Post Viennam à formidabi- lo gestas depositus.

li Turcarum obsidione libe- 15. Solimanus II. ad 1691
ratam 1683. ode federati - - - 4.

Polonie Regis Ioannis IV. 16. Achemetes II. ad
& Caroli V. Lotharingi vir- 1695. - - 4.

tute, Turcas tota fere pel- * 17. Mustapha II. ad 1703
lit Hungaria, magnis exer- - - - 8.

citibus deletis & multissimis 18. Achmetes ab an: 1703
Urbibus ex pugnatis. Deturbato fr: è solio
regnat.

* 48. Ioseph: Austriac: ad 1711. - 6.

49. Carolus VI fr: ab anno 1711.

Qui post bellum 9. anno
deletis rebellantium tu-
multibus Hungarorum Rex
coronatur.

XVII.
Ab anno
Christi
1600. ad
1700.

VXIII.
Ab Anno
Christi
1700. ad
1712.

R. IMPERII, ET ITALIAE VICESR, ESPUBLICAE, PRINCIPES.

SEculo 1mo. Armenia, & Pannonia à Tiberio adjunctæ Romano imperio.

Idem Cappodociæ Rege per speciem amicitiae evocato, retentoque, ejus Regnum in Provinciam redegit.

Cladius Britanniam, & Orcades insulas sine prælio & sanguine subigit, Achaja, Tracia, Lucia, Samus Rhodus in ditionem Pap: Romani redactæ sub Vespasiano.

Seculo 2do. Trajanus Daciam subigit, Armeniam de Parthis recipit, Persidem, maximam, quæ Asiæ partem Romano adjungit Imperio. Idem ad indiæ fines progressus, tres novas in itinere Provincias fecit, Astriam, Mesopotamiam, Armeniam, quibus Arabiam adjecit.

Hadrianus pacis avidus, tres dimittit provincias, quas in Asia Trajanus Romano Imperio adjecerat.

Antoninus Pius iterum profert Imperium.

Cordianus Persis devictis Antiochia, Carras, Nisibim recipit.

Seculo 3tio Gallieno per ignaviam, & luxuriam sedente Romanum Imperium concutitur, Illyricum, Ægyptum, Africam occupant, Tyranni: Germani in Hispaniam, Alemanni in Italiam erumpunt.

Cræcia, Macedonia, Pontus, Asia à Gothis, Pannonia à Parthis, à Sarmatis, Quadisque populatur. Dacia, quàm Trajanus Imperio adjecerat, in perpetuum amissa. Fanum S. Marini apud Ariminum à D. cognomine conditum sæviente

in

in Ecclesiam Domitiano; quam in primo exortu
natum est libertatem, eam per annos plusquam
1400. Servat intactam. *Ex Diplomate. Pauli III.
& Clementis VIII.*

Seculo 4to Constantinus Sedem Imperii Ro-
ma Bizantium transtert.

Constantinus post translatam Roma Constan-
tinopolim Imperii sedem, quatuor instituti Præto-
rii præfectos, Orientis, Illyrici, Italiae, & Gal-
liarum, ac per eos administrat Imperium a se au-
ctum.

Constantinus II. Constans & Constantinus
Constantini filii partiuntur Imperium ex præscripto
Patris. Constantino cedunt Galliae, & quidquid
terrarum ultra Alpes jacet. Constanti cum Illyri-
co & Africa Italiae, Constantio Græcia, Thracia,
Asia, & Ægyptus.

Seculo 5to Aetius Dux, quo Gallia & Italiae
salus nitebatur, manu Valentini III. cæditur. Hinc
Barbari omni metu soluti Roman. Imperium diri-
pere incipiunt.

Sicilia occupatur à Genserico 440.

Venetiae conditæ à Tribunis reguntur usque
ad annum 697.

Syagro per Cloſovæum interrempto Rom:
Imperium in Gallia, deficit 486.

Theodoricus per insidias Odoacrem cædit, &
Gothorum I. regnat in Italia.

Seculo 6to Aliqua Romanorum Magistratu-
um species in Italia sub Gothis Regibus perseverat.

Sicilia recuperatur à Beliaro 535.

Italia cæso Teja sub Græco Imper: ad 568.

Alboinus Italiam ingressus Nepotem Gisul-
phum primum perpetuum Foro Julii Ducem dicit
568. *Sigonius Campellus.*

Longinus Exarchus 1. à Justiniano institutus
Ravennæ sedem statuit 569.

Longobardi in Italia Regem exosi 36. Duces instituunt 573.

Præcipui ex his Ducibus Spoletinus Beneventanus 576. *Campellus.*

Reges iterum creantur à Longobardis 585.

Seculo 7mo Saraceni Syracusis expugnatis totam penè Siciliam populantur. Longobardi, Rhothari regnante, Lyguria potiuntur 647.

Idem novas leges novos Magistratus inducunt, Castaldos Cataneos Valvasores &c: per quos provincias, urbes, & oppida regerent.

Veneri, accepta ab Adeodato Romano pontifici potestate, primum Ducem eligunt Palutium Anaphæstum 697.

Romualdus Beneventi Dux tota fere extrema Italia Græcos expellit.

Seculo 8vo. Sardinia post Domitam Hispaniam à Saracenis iubaeta.

Etruriæ Duces Longobardis regnantibus, mox post Carolum Magnum rerum potitum dicti plerumque comites, aut Marchiones, Lucæ federe consueverant. *Florentinus in Athild.*

Aistulphus Rex Longobardorum Ravenna potitus, cæterisque Exarchatus oppidis in suam ditionem redactis, huic Magistratui finem imponit 752.

Pipinus fil: Caroli ab anno 782 ad 810. R. Italiæ.

Seculo 9no Sub initium sæculi Ademar, Genuæ Comes.

Bernardo Caroli Magni Nepote mortuo, & Regnum Italiæ Imperio jungitur 818.

Salemitani, & Capuani Principatus initia Lothario I. Imperante.

Saraceni Gariliani arce donati multis circum oppidis potiuntur.

Carolo Crasso extincto, five Cæsares, five

Reges.

Reges, usque ad Othonem I. Germaniæ Regem, certasse potius in Italia, quam Imperasse visi sunt.

Sigifredus ex Longobardis Etruriæ Principibus Pater Atonis, Avus Sigeberti, quem postea 967 Otho I. Atestis Marchionem dixit.

Seculo 10. Rodolphus Burgundus Italiæ. Regno ad quod vocatus fuerat, spoliatur 926.

Hugo Arelatenfis illi succedit sed pellitur 949. Berengarius II. regnat ad 962.

Otho I. Magnus victo Berengario

Comites Albintimilii, Clavesanæ, & Saonæ Marchiones, Flisci Lavanæ Comites, Malespinæ Marchiones Othone I. imperante in tota ferè Liguria, & maritimis Alpibus dominabantur *Sigon.*

Mutilianæ Comes dictus Guido, ex quo claræ per Etruriam, & Galliam Cisalpinam familiæ 967.

Aleræus Othonis I. gener Montisferrati Marchio.

Crimaldus Antipolis in Gallia III. Monæci in Liguria Dynasta I.

Sex minores Aleræi filii Geræ, Salutarum, Boschi, Bonzoni, Carrecti, & Buschæ, Marchiones ab Otho III. instituti. *Sigon.*

Partem Italiæ postea Græci Cæsares recipiunt

Seculo 11mo. Aliquot Italiæ urbes, quæ, Othone II. imperante, libertatem usurpare cæperunt, suas opes augent inter quas præcipuè Mediolanum, Genua, Florentia, Pisæ Sena.

Arduinus Eporediæ Marchio ab anno 1002. ad 1015. regnum Italiæ nititur instaurare *Thes. in R. Ita:*

Robertus Guiscardus Normannus à Nicolao II. Apuliæ, & Calabriæ Dux renunciatur 1059. Humbertus II. Sabaudia Comes Avia Adelaidis jure multis in Italia oppidis potitur 1091.

Sicilia per Nortimannos Saracenis erepta Duce Maniaco Apuliæ Prætor.

Sicilia 12mo. Guido Vicecomes à quo Spinularum gens in Prociferæ valle late Doinus 1102.

Rogierus III. Gibbosi filii: l. utriusque Siciliæ Rex 1139. Vicecomites cum Turrianis de Mediolan.

Mediolani Principatu contendunt ab anno 1145 ad 1294. quo Matthæus Magnus Vicecomes pulsus Turrianis & Vicarius Imperialis dictus à Cæsare, rerum in patria potitus est.

Rambaldus à Collato Comes Tarvisinus per Henricum V. 1191.

Gerardeschæ Cōites in Etruria opib9 præpollētes. Passani Domini, postea Cōites memorantur.

Seculo 13tio. Fridericus II. Sævus jure matris Constantiæ Rex utriusque Siciliæ 1209.

Marchiones à Monte S. Mariæ beneficio Friderici II. Cæsares pluribus oppidis potiuntur.

Vbertus Marchio Pallavicinus Brixiae, & Cremonæ Dynasta, Parmæ. Placentiæ, Ticini, & Mediolani rerum arbiter 1259.

Malespinæ Luca pelluntur ab Obiziis, quibus Cives ultro se dedunt 1260.

Carolus Andegavensis R. utriusq; Siciliæ 1263;

Mantua sibi Consulem creat 1274.

Pisanorum opes accepta ad Lamiellam à Genuensibus clade concidunt 1284.

Florentini, Lucenses, alique per Italiani populi empta à Rudolpho Cæsare libertate Magistratus eligunt. 1286.

Sub Carolo II. Andegavensi Regna Neapolis, & Sicitiae dividuntur, hæc Aragonius cedit 1288.

Theodorus Paleologus jure Jolande vesis montis ferati Marchio 1193.

Seculo 14. Garrarienses Patavii Domini. 1308.

Manfredus Pius Carporum Dynasta. 1319. Brancas Auria in Sardinia latè Dominus, & rerum arbiter, brevi à Cæsare Rex appellandus, fato fungitur. *Polietta.*

Guido Gonzaga cæso Passerino tyranno Mantuæ l. Vicarius 1327 Posterii Marchiones.

Simon Bucca Nigra Genuæ Dux l. 1339 Florentiæ pulsa nobilitate Plebs dominatur. Mastinus Scaliger l. à Veronenfibus Populi Dux eligitur 1368.

Ioan.

Joannes Gufentius Vicecomes Mediolani
Dux à Venceslao Imper: dicitur. 1386.

Jacobus Appianus cæso Petro Gambacurta
Pisarum Tyrannus 1392. Filius Gherardus Plum-
bini Dominus 1399.

Genuensis Respublica domesticis discordiis
agitata ab anno 1296 ad 1528. aliquando Du-
cibus suis, ter Galliæ Regi, ter Mediolani Duci,
semel etiam montisterrati Marchioni paret.

Bosius Sfortia S: Floræ in Etruria Comes
1400. posteri Duces.

Seculo 15to. Carrariensium Patavinorum, & Scalige-
rorum Veronensium ruinis Venetæ opes crescunt.
Vercellæ Sabaudicæ Duci à Philippo Maria Vice-
comite 1427. & Bobium Ludovico Vermio
1436. ab eodem donantur.

Cosmus Medicus l. Pater patriæ, Petrus
fil: & Laurentius nepos Florentiæ rerum arbitri.

Sena civilibus discordiis implicita externo-
rum dominationem aliquando; mox & civium
tyrannidem pati cogitur.

Florentini Pisas ad deditionem compellunt.

Franciscus Sfortia Philippo Maria Vicecomes
sine virile stirpe obeunte Dux Mediolani 1450.

Borsus Atestinus Dux Mutinæ 1452. Friderico
III. dictus. Joanna Regina Neapolitana Al-
phonsum Aragoniæ Regem adoptat, qui Regni
potitur; mox eo exhæredato Ludovicum An-
degavensem vocat ad sceptrum.

Hinc bellum inter Francos, & Aragonios
victores, quibus Austriaci postea succedere.

Medicei Florentiâ pulsi 1491.

Petrus Soderinus novo exemplo perpetuus
Florentiæ Vexillifer ad 1512.

Seculo 16to. Medicei Florentiam redeunt
1512.

Genua authore Andrea Auria Francorum
excutit jugum, & Cæsari adhæret 1528.

Friderico

Fridericus Gonzaga Dux Mantuæ, à Carolo V. dictus 1530.

Alphonfus Ateftinus Dux Regii 1530.

Landi Caroli V. munificentia post Joann: Aloysii Flisci casum plurium oppidorum in Tari valle Dynastæ.

Laurentius Cibo 1530. Massæ Carrariensis Marchio, posteri principes, mox Duces.

Mortuo Francisco Sfortia II. Mediolanum occupatur à Gallis, sed brevi transit ad Austriacos. 1535.

Cæso per insidias Alexandro Mediceo, quem Florentinis Carolus V. imposuerat, subrogatur à Republi: Cosmus 1537. ejus posteri feliciter imperant.

Sena in potestatem Caroli V. redacta, & mox Mediceis concessa à philippo II. 1555.

S. Pius V. Cosmum Mediceum aucto tituli honore Magnum Ducem appellat 1569.

Auriæ Oncliam, acceptò pretiò, Sabaudò tradunt 1575.

Genuæ concordia, & libertas tandem firmatur opera Gregorii XIII. 1575 *Ex miss: ejusdem vita.*

Seculo 17mo Sabaudia Dux Sebusianus Gallia Regi tradit, ut Saluti liberè potiatur 1600.

Mirandula ex comitatu Ducatus 1600.

Buxeti Marahionatus à pallavicinis ad Fornios parmæ Duces transfertur.

Nicolaus Ludovisius plumbini princeps 1634. post Appianos, qui jure successionis exciderant. Corrigium vetustis possessoribus ablatum à Cæsare donatur Francisco Mutinæ Duci 1635.

Pinarolium Gallia R. Montisferati pars Sabaudia Duci cedit 1637. Apuam vulgo Pontremoi, M. Dux Etruriæ Ferdinandus II. emit ab Hispanis.

Namurcum per Faderatos captum, Anglia natat 1695.

Leopoldus Imper: pacem init cum Turca 1697. item cum Rege Gallia, qui plures urbes bello captas restituit.

Galli in Italia descendunt 1700. ac ditionibus Hispania R. competentibus potiuntur, sed an: 1706, amittunt.

Hungaria rebellat 1703. sed peste magis, quam armis edomita in servitutem redigitur 1711.

Alexandria Humelina, & alia loca Duci Sæ baudia accrescunt.

ROMÆ VICES, PONTIFICIS PATRIMONIUM, ET DITIO.

SECULO 1mo Romæ sub Augusto numerata sunt Civium Capita quadragies centum millia, hoc est, ut vulgò loquimur, quatuor milliones & 60. millia.

Sub Claudio censa sunt sexaginta novem centena, & quadraginta quatuor millia incolarum, hoc est septem fere milliones.

Triplici incendio hoc seculo deformata est Roma, primò sub Claudio, secundò sub Nerone, tertio sub Tito.

Seculo 2do. Opes Ecclesiæ Romanæ jam exterorum etiam Christianorum egestati sublevandæ sufficiebant, quemadmodum tradunt Eusebius, & alii apud Baron.

Non moventia tantum bona, verùm & prædia ac amplissima latifundia possidebant Rom: pontifices. His alebantur Ecclesiæ Ministri, & qui Martyrum acta describebant. *Prædiorum possessionem ad Urbani I. tempora differt Genebrardus, sed aliter visum Card. Baronio anno 57. & 387.*

Seculo 3tio. Antoninus Caracalla Senatorum principes fortunis exqit, & vitâ.

Cum Senatus Gordianum à militibus dictum Impera-

Imperatorem probasset, tanta inter prætorianos Maximini Sectatores, & populum Gordiani fauorem dissensio orta est, ut omnia cæde & incendio fæde cõplerentur. *Capitol.* Sub Philippis ingenti ludorum apparatu celebratur Annus ab urbe condita millesimus, qui fuit à Christo nato 247.

Aucti hoc sæculo Cardinalium tituli auctas indicant opes Ecclesiæ.

Sæculo 4to Constantinus Basilicas Lateranensem Vaticanam, & D. Pauli, quas à fundamentis erexerat, aureis, argenteisque vasis magnificè exornatas opulentissimis latifundiis ditat.

Eodem iubente ab Ecclesiis adiri hereditates Confessorum, & Martyrum, quibus morientibus nullus supererat sanguinis propinquitate conjunctus, non Ecclesiæ tantum Romanæ, sed etiam aliarum opes mirum in modum augetur.

A filiis Constantini usque ad Honorium urbem plerumque regebat præfectus Imperatoris nomine. Honorio principe Romæ sedente, urbs, quæ principem diu non viderat, sespirare videtur.

Sæculo 5to. Alaricus 409. ab Urbis obsidione auro repellitur sed 410. eandem ex improviso adortus proditione capit. In testâ sævitum est, civibus temperatum, Templis & sacris vasis intactis.

Ataulphus corradit quod prior clades reliquum fecerat.

Maximus inde Tyrannus Urbem occupat eoque interfecto Genserius Vandalorum Rex 455.

Urbem iterum capit Ricimerus Gothus Anthemio Cætari infensus 471. Theodoricus tandem Odoacre per dolum cæso Italia, & Roma, posituri 493. Belisarius Romam Civibus deditibus de Gothis recipit 536.

Sæculo 6to. Frustra oppugnatur à Vitige 537.

Totilas, Gothorum Rex Civibus fame pro-

Ma

pemq;

Pemodum enectis, Urbem vi captam incendit, sed incolis parcit, quibus tamen pene vacua facta est, aliis alio dilabentibus.

A Narsete recipitur 553.

Amplissimum fuisse hoc ævo R. Ecclesiæ patrimonium docent Epistolæ M. Gregorii, è quibus agnoscuntur ingentes opes, & latifundia illius in Italia, Sicilia, Sardinia, Gallia, Dalmatia, Africa, & alibi. *Videantur Genebrard. & Sigonius*

Romam per Ducem à Græco Cæsare, cui post Narsetis victorias parebat, missum regebatur.

Seculo 7mo. Civilem tamen aliquam potestatem exercuisse Romæ D. Gregorium liquet ex ejusdem Ep: 12. l. 5. ubi jure Civitatis exteros donat.

Antequam Saraceni trajicerent in Hispaniam, eamque subigerent armis, nobilissimum regnum annuum Romanæ Ecclesiæ tributum solvebat.

Calvisius anno 700. scribit Baronii Annales ab Hispania fuisse proscriptos, quia hoc ausus est affirmare, sed unicum totum undecimum aliam longè ob causam non probatum fuisse Hispanis norunt & qui nondum ere lavantur.

Seculo 8vo. Aripertus II. Longobardorum Rex Alpes Cottias Rom: Pontifici donat 704.

Romani, alique Italiæ populi à Leonis Isauri sacro anathemate percussi imperio abrupti, sponte Gregorio II. Rom: pontifici parere incipiunt. 730.

Pipinus Francorum Rex Exarchatum, & pentapolim Sedi Apost: donat 755.

Carolus Magnus Pipini patris donationem cumulat, adjectis Corsica, Sardinia, Sicilia Benevento, Spoletino, & Tusco Ducatu. 774. Anglia primo 740. mox pluries, Gallia 782. Rom: Ecclesiæ fit vectigalis.

Seculo 9no. Ludovicus pius Imperator avi

pipini, & Caroli Patris donationes confirmat, easque Romæ aliarumque urbium, & oppidorum accessione amplificat. 815.

Salomon minoris Britanniae Rex annum de narium à singulis regni sui familiis Romanæ Ecclesiæ solvi jubet 869. Ioannes VIII. Saracenis Urbi minitantibus tributum pendere cogitur 877.

Seculo inclinante memorantur primo Tusculani Comites per duo deinceps sæcula Romæ pontificibus plerumque infesti. Theodora mater, & mox filia Marotia præpollentes forma, & opibus fæminæ, iis ad opprobrium Romanæ sedis abutuntur.

Seculo romano Romani Alberico Marotiae filio duce veterem Reipublicæ formam revocare nituntur 940.

Otho I. priorum Cæsarum donationes novo decreto sancit 962. Sed mox in Romanos tumultuantes sævit 964.

Hungaria à S. Stephano Rege Romanæ Ecclesiæ oblata 1000.

Ptolomæi Comites in Latino, & Romæ præpotentes S. Henricus I. Donata Romanæ sedi à Pipino, & Imperatoribus rata esse jubet 1014. Idem Bambergam donat, mox ejus loco Beneventum restituit 1019.

Seculo. primo Romanæ Ecclesiæ vestigales sponte fiunt Polonia 1041. 1045. & 1047 Dania 1062 Bohemia 1073 Sardinia & Russia 1075 Dalmatia & Croatia 1076.

Roma Capta ab Henrico II. sub Gregorio VII. 1084. Apostolorum Petri & Pauli Ædes direptæ.

Ptolomæus Comes, Petrus Columna & Abbas Farsentis absente paschali II. tumultum excitant 1109. *Baronus Petrum Columnam cum Farsenti Abbate confundit.* Mathildis Comitissa ditionem suam universam Apostolo petro moriens legat 1155.

Seculo 12mo Romani, Arnaldo de Brixia impellente, ab Innocentio II. desciscunt, Senatum reſtituunt, ſolam Pontifici Sacrorum procuracionem relicturi. Hæ turbæ deinde plures exercere pontifices.

Lusitania ſponte fit veſtigalis Romano pontifici 1141.

Innocentius III. Spoletum, Aſſiſium, pice-
num feliciter recepit. Joannes Rex Angliæ, &
Hiberniæ ſuprema jura in Rom: pontificem trans-
fert 1213.

Hoc ſequenti ſæculo Senator Urbis vel Rex,
vel é regio plerumque ſanguine deligebatur.

Seculo 13tio Inſula Mona veſtigalis Eccl: Rō:
1219. Feretranus Comitatus Eccleſiæ Rom: relictus,
1236.

Urbium Friderico Feltrio à Cæleſtino V.
1240.

Camerinum Gentili à Varano donatur ab Ale-
xandro IV. 1261.

Fridericus II. Cæſ: Flaminiam, & Æmilium
occupat 1241.

Picenum cæſo Manfredo Notho recuperatur
à Clemente IV. 1266.

Rodulphus I. reſtituit quæ Fridericus rapue-
rat. 1275.

Gvido Feltrius I. Comes Urbini 1295.
Traverſariis aut pulſis, aut exſtinctis polentani Ra-
vennæ dominatum uſurpant. 1300.

Seculo 14to Romanis pontificibus Avenione
ſedentibus Ioannes de Vico, Galleottus Malateſta,
Franciſcus Ordelaſſus, Gentilis de Moliano, & alii
Sedis Apoſtoliciæ patrimonium lacerant, ſed mox ab
Ægidio Car: Albertonio Legato pelluntur ab op-
pidis, quæ occupaverant.

Roma deformatur ac penè deſertur.
Sciarra Columna Romæ rerum arbiter 1329.

Romæ turbatum per Nicolaum Laurentium
1347. Ferræ

Ferraria cedit Atestinis 1320 Avenio emitur à Clemente VI. 1350.

Bononia Joanni Archiep: Mediolan venditur à repulis 1350.

Malatestæ Arminum,, & alia circum oppida tenent.

Urbanus V. abrogatis Populi Rom: septem viris, Urbis regimen Banderesiis tradit. 1367.

Gregorius XI. Romam suo reditu recreat 1377

Perusia occupatur à Briordo 1393. recuperatur 1394.

Alexander Sfortia pifanti Dominus 1400.

Seculo 15to. Bononia à Martino V. recuperatur 1420.

Franciscus Sfortia Piceni Marchio à Pontifice dictus 1434. Assisium, aliasque urbes occupat, sed pellitur ab Alphonso Aragonio 1442.

Valentinensis, & Dienfis Comitatus in Gallia à Ludovico XI. vel dati, vel restituti Rom. Ecclesiæ 1460.

Borsius Atestinus ex Marchione Dux Ferrariæ à Paulo II. appellatus 1471.

Nicolaus Vitellius Tipherni Principem agit

Fridericus Ubaldinus I. Dux Urbini 1478. Bononia à Bentivolis, Perusia occupatur à Braccio. 1488.

Ferrerius Masserani Dynastæ 1490.

Cæsar Borgia Æmiliam, & Flaminiam ferè omnem, Columnensium, Ursinorum, Cajetanorum oppida, quæ vi, quæ fraude occupat.

Iulius II. Borgiam raptis exspoliatur 1502.

Seculo 16to. Roborei post Ubaldinos Urbini Duces 1509.

Iulius II. Bentivolos pellit Bononia 1506.

Roma vastata à Cæsareis 1527.

Ravenna, quæ fugatis Polentianis, Venetis se ultro tradiderat, ab his restituitur 1530.

Parma, & Placentia Petro Aloysio Farnesio

à Paulo III. donatæ , Camertes Apostolicæ Sedi redditi 1545.

Ferraria redit ad Apostolicam Sedem 1597.

Consentiente Duce Francisco Maria II. qui filium successurum amiserat, Urbanus VIII. Ducatum Urbinate Apostolicæ Sedi restituit 1626. *Hoffman tom. 4. Lexici scribit id factum post mortem Victorie Roboree quæ Ferdinando II. M. Etrurie Duci nupsit, sed Princeps egregiis animi, corporisque dotibus inclita in vivis feliciter agens docet, quam turpiter hic scriptor erraverit.*

Seculo 17mo. Urbanus VIII. Roboreis Urbini Ducibus 1631 extinctis, qui Urbis Præfecturam à Sixto IV. gentili tenuerant, Thadæo Barberino fratris filio eundem honorem ritu solemniter confert, ad tertiam Stirpem in ejus posteris natu majoribus permanfurum.

Innocentius X. Castrensem Ducatum recuperat 1640.

REGES GALLIÆ

Seculo 1mo. Francorum, sive Gallorum Regnum seriem daturus, pauca de tribus eorum stirpibus præmitto, ita tamen, ut ea prorsus omittam, quæ vel fabulosa vel fabulis proxima habentur à peritissimis vetustatis indagatoribus. Hujusmodi porro censentur quæcunque fermè ante Meroveum primæ stirpis auctorem, nullo antiquo teste producto à plerisque traduntur.

Seculo 2do. Prima igitur Galliæ Regum familia à Meroveo originem, & nomen traxit, dictaque proinde est Merovingiorum, ab anno 448. ad 751. annos omnino 304. regnavit. Secunda, quæ in Pippino brevi cæpit, sive à Carolo Martello illius Patre, sive à Carolo Magno ejusdem filio cognomen adepta sit, dicta est Carolinorum, & ab anno 752. ad 987. annos 236. regnum tenuit.

Seculo

Seculo 3tio. Tertia auctorem agnoscit Hugonem Capetum Hugonis Magni Franciæ ac Parisiorum Ducis, Aurelianorum Comitis filium. Ab eo posteri Capetorum cognomento appellati, qui ab anno 987 ad hæc tempora annos jam 704. feliciter imperant. De duabus: postremis Regnum familiis egregie *Labbeus tom 3. Breviarii Chronol: Introduct: p. 3. c. 7. ac proinde eum omnino mihi sequendum proposui.*

In prima stirpe describenda libenter amplector elucubrata à Godefrido Henschenio in *Vita S. Sigiberti Kal: Febr: in Exegesi pralim: 3. tom, April, & in Diatriba: de Episc: Tungrensibus c. 10. tom 7. Maji.*

Seculo 4to. Chlogion Francorum Rex, à quo teste D. Gregorio Turon. Meroveus originem traxit, in Castro Dispargi sedit apud Belgas. Id oppidum nunc Disthemium in Brabantia censetur.

Alii Dispargum malunt esse Teutlerorum ad Rhenum Urbem.

Seculo 5to. Priamum, & Faramundum Reges, quos vulgo Meroveo præmittunt, nulli veterum memoratos, fictos omnino cum Henschenio aliisque puto.

MEROVINGII REGES

M	Eroveus à 448. ad 456.	-	8.
	Childericus I. fil. ad 480.	-	24.
	Clodoveus I. fil: ad 509.	-	30.
	<i>Primus Parisiis sedem fixit.</i>		

Primus Christo nomen dedit 475. Ex voto quo se Tolbiaca pugna obstrinxerat.

Seculo 6to. Quatuor Chlodovei filii regnum partiti regnarunt.

Theodoricus I. Metis, Chlodomirus Aureliæ, Childebertus I. Parisiis Chlotarius I. Suesfione ad 561.

M 5

52.
Filii

Filii Chlotarii regnant.

Charibertus Parisiis, Gunthramnus Aureliæ,
Sigebertus Metis, Chilpeticus I. Sueffione ad 584. 23.
Chlotarius, II. fil: ad 630. 46.

Post hos regni divisio merito visa est importuna, ut quæ discordiarum & bellorum Civilium semen evaderet.

Seculo 7mo. Dagobertus I. ad 658. 8.

Clarus bellis in Saxones.

Reliqui Reges ad Childericum III. degeneres latent, Regia Domus Praefectis, sive majoribus omnibus permittentes.

Chlodoveus II. ad 656. 18. Chlotarius III. ad 670. 13.

Dagobertus II. S. Sigiberti Austras, Reg: filius revocatur ex Hibernia in Galliam 661. occiditur anno 680.

Childericus II. ad 675. - 5.

Theudoricus II. ad 693. - 18.

Chlodoveus III. ad 698. - 4.

Childebertus II. ad 711. - 13.

Seculo 8vo. Dagobertus III. ad 715. 4.

Chilpericus II. ad 720. - 4.

Theodoricus III. ad 737. - 17.

Interregnum 6. annorum.

Childericus III. 751. - 15.

Merovingiorum ultimus in Monasterium detruditur cum filio Theodorico.

CAROLINI REGES.

Auctoritate Zachariae Papa succedunt 752.

Pipinus Brevis ad 768. - 16.

Carolus Magnus ad 814. 46.

Primus à Francis Imperator 800.

Seculo 9no. Ludovicus Pius Imper: ad 840. - 26.

Carolus Calvus Imper: ad 877. 38.

Luodovicus II. Balbus ad 879: 2.

Boso Comes coronatur Rex Burgundia,	
Provincia. Hinc Regnum Arelatense 879.	
Andegavensium Comitum Origo. 880.	
Ludovicus III. ad 882.	4
Carolomanus cum fr: & solus ad 884.	6.
Carolus II. Crassus Imper: ad 888.	6.
Regnare cæpit a morte Ludovici III. Odo, seu	
Eudes Tutoris nomine ad 898.	10.
Carolus III. Simplex ad 923.	25.
Filius Ludovici II.	
Seculo iomo Lotharingiam recipit 912.	
Robertus Odonis fr: à Callis contra Carolum	
electus 922. mox Carolo in verona Castro clauso.	
Dodulphus à 923. ad 936.	13.
Ludovicus IV. Transmarinus ad 954.	13.
Ab Anglia vocatur; hinc Transmar.	
Lotharius ad 988.	32
Ludovicus V. ad 987.	I.
Lothario Ludov: fr: rejecto, quia Germanis	
adhæserat succedunt.	

CAPETI REGES.

Hugo Capetus ad 997.	10.
Robertus cum Patre ad 1031.	43.
Religione inclitus.	
Seculo iimo Henricus I. ad 1060.	29.
Rodulphus Ignavus moriens Burgundiam Con-	
rado Germania Regi donat 1032. In eo deficit Re-	
gnum Arelat.	
Philippus I. 1108.	48
Initium Delphinorum Viennensium à Guigone	
Seniore VIII. Gratianopolis Comite 1075.	
Hanc postea provinciam Humbertus II. Del-	
phinorum postremus Philippo Valesio, ea lege vendi-	
dit, ut Regis fr: primo loco genitus Delphini no-	
men semper ferret Genebrardus. Alii donatam scri-	
bunt.	

Seculo 12mo Ludovicus V I. Craffus ad 1138 29.

Hoc regnante obiit Joannes de Temporibus, quem aliqui fabulantur vixisse anno 361.

Ludovicus VII. Jun: ad 1180. 44.

Ducta Eleonora Guiennam acquirit 1137.

Lilia, sive potius Lilium scuto Francico primo inditum. Alii deinde Reges scutum pluribus Liliis conspersere. Menestrier

Philippus Augustus ad 1223. 44.

Regnandi laudes illustris corona Comitatus plures adjunxit

Seculo 13tio Ludovicus VIII. ad 1226. 3.

S. Ludovicus IX. ad 1279. 44.

Carolus Andegavens: S. Ludovici fr: Uxoris jure provinciae Comes, Raimundo Berengario Socero sine prole mascula obeunte 1245.

Robertus S. Ludovici fr: tertio loco genitus ducta Borbonii Ducis hærede cognomen in pagam familiam cum hæreditate transfert.

philippus III. Audax ad 1285 15.

philippus IV. pulcher ad 1314 29.

Tres hujus ff. Regnum adepti magnis afflicti claudibus, sine stirpe periere

Seculo 14to Ludovicus X. Hutinus ad 1316 2.
Lugdunum ex permutatione cum Episcopo cui parebat, Regi cadit 1322.

Joannes fil: vixit dies 8. 0.

Philippus V. Longus ad 1322. 5.

Carolus IV. Pulcher ap 1328. 7.

Philippus VI. Valesius ad 1350. 22.

Valesius à Comitatus titulo ante Regnum adeptum dictus, cognomen posteris dedit.

Joannes II. ad 1364. 14.

Tolosa Comitatus redit ad Regem 1361.

Carolus V. Sapiens ad 1380. 16.

Carolus VI. ad 1422. 42.

Rem Gallicam propemodum perdidit.

Seculo 15to Carolus VII. ad 1461. 39.

Henricus VI. Anglus Caroli VI. ex filia nepos ad:
huc bimulus parisiis coronatur Gallie Rex, qui Tri-
tulus adhuc ab Anglo R. usurpatur. Tria Lilia
in scuto Francico primo apparent. Menestr.

Normania & Aquitania ad Regem redeunt.
1450. 1451. Ludovicus XI. ad 1483. 22.

Burgundia Ducatus recuperatur. 1476.

Carolus Meduanus provincia Comes sine pro-
le moriens Regem scribit heredem.

Carolus VIII ad 1498. 15.

Ludovicus XII. ad 1515. 17.

Secuo 16to Britanniam minorem Regno ad-
jungit ducta Anna Francisci II. Ducis herede.

Franciscus I ad 1547. 32.

Henricus II. ad 1559. 12.

Franciscus II. ad 1560. 1.

Carolus IX. ad 1574. 14.

Henricus III. ad 1589. 15.

Hugonotorum heresis sub tribus magnas de postero-
ribus excitat turbas.

Deficientibus in Henrico III Valesiis, Borbonii suc-
cedunt in Henrico IV. contra quem Gallicorum
Principum fadus religionis sive causa, sive obtentu,
Victor tamen & Catholicus regno potitur.

Henricus IV. ad 1610. 21.

Fridericus Mauritius Turenus Dux Bullionius, &
Sedani princeps ad 1591.

Seculo 17mo Ludovicus XIII. Iustus ad 1643. 33

Rubella domita 1628. heresis opes fracta regnum
firmatum pinarolium in Italia Francij additum 1631.

Sedanum Bullionio Duci eripitur à Ludovico
XIII. ea tamen lege, ut nomen, & honos. principatus
Ducis, posterisque servetur. 1642.

Ludovicus XIV. Magn: ab anno 1643.

Comitatus Burgundia bis expugnatus, & à Fran-
cis. 1680.

Arauscanus principatus, ereptus Nassaviis, plu-
res Urbes in Belgio & Germania capta, & Regni
fines prolata Hispani

HISPANIÆ REGES.

SECULUM 1mo. Christo Humani generis Reparatore nascente penes Romanos Hispanicarum rerum potestas erat.

Hi Cantabriæ novis motibus æfluanti frænōs injecere præsiidiis per Provinciam dispositis. *Mariana.*

Otho Cæsar Bæticæ Præfecturæ Mauritaniam Tingitanam contribuit. *Idem.*

Sub Vespasiano, & Domitiano Hispania in Bæticam, Lusitaniam, & Tarraconensem Provincias primo divisa est. *Idem.*

Seculo 2do. Duos hoc seculo Imperatores Romæ dedit Hispania, Trajanum patria Italicensem in Bætica natum, ac Ælium Hadrianum Trajani conterraneum, & consanguineum.

Ælius Hadrianus Hispaniam in sex Provincias dividit, Bæticam, Lusitaniam, Carthaginensem, Tarraconensem, Callæciam, & Mauritaniam.

Ea scilicet Africa parte Hispania contributa.

Seculo 3tio. Tetricus sub Valeriano, & Gallieno Hispaniam tenuit, in quam Germanica Natio per Galliam infusa totis duodecim annis, urbes, agrosque, igne, ferroque vastavit.

M: Aurel: Carus Imperiō suscepto, Carinum filium in Gallia, & Hispania curare mandavit, eodemque tempore M: Aurelius in citiore Hispania rem Romanam gerebat.

Seculo 4to. Hispaniæ reguntur à quarto Legato Præfecti Prætoris Galliarum ab an: 331.

Sequenti: V. post Christum natum seculo, Svevi, Gothi, Alani, Silingi, Vandali Hispaniam invaserunt; sed Alanis, & Silingis eodem seculo extinctis, Vandalis fugatis, Hispaniæ divisæ fuere inter Romanos, Svevos, & Gothos, de quibus agendum, quia illorum Reges in Castellanis

<i>Melanis adhuc perseverant. Mariana.</i>	
Seculo 5to. Initium Gothorum Regno de-	
dit Ataulphus Alarici Regis affinis, qui relicta	
Italia Hispaniam petiit 415.	
Ataulphus à 415. ad 416.	1.
Sigericus regnat m. 7.	0.
Vallia: 429.	13.
<i>Vallia regnante fugati Vandali, deleta Alano-</i>	
<i>rum reliquia.</i>	
Theodoredus ad 451.	23.
Theorismondus ad 452.	1.
Theodoricus ad 467.	13.
Euricus ad 483.	17.
<i>Romanos ex universa pellit Hispania.</i>	
Alaricus ad 483.	23.
Seculo 6to. Geselarius ad 511.	4.
Amalaricus à 507. ad 531.	24.
<i>Sub tutela Theodorici ad 526. Mox solus.</i>	
Theudus sive Theuda. ad 548.	17.
Thaudegesillus ad 549.	1.
Agila ad 554.	5.
Athanagildus ad 568.	14.
<i>Romanos auxiliares, quos Euricus ejecerat, vo-</i>	
<i>cat in Hispaniam.</i>	
Limba seu Liuba I. ad 573.	5.
Leovigildus frater ad 586.	13.
<i>Galleciam Suevorum regnum armis occupat.</i>	
Flav: Recaredus I. ad 601.	15.
<i>Ad hoc Flavii cognomentum tulero Castella</i>	
<i>Reges usque ad Mauros.</i>	
Seculo 7mo. Limba seu Liuba II. ad 603.	2.
Vittericus ad 610.	7.
Gundemarus ad 612.	2.
Sisebutus ad 621.	8.
Recaredus 621. M: 3.	3.
Suintilla, & Ricimerus ad 631.	10.
Sisenandus ad 636.	5.
Chintila ad 640.	4.

Tulga ad 642.	2.
Chindasuindus ad 649.	6.
Recifuindus ad 672.	23.
Bamba ad 680.	8.
Eruigius ad 687.	7.
Ægica ad 701.	14.
Vitiza ad 711.	10.
Rodericus ad 712.	2.
S eculo 8vo. Mauri 713 Hispaniâ subactâ, rem <i>Gothicam in blura regna distrahunt.</i>	
pelagius à 717 ad 737	20.
E Regio sanguine regnat Oveti in Austria	
Garzias Aynsa Rex Suprarbiensis 724.	
Legionense Regnum 627.	
Favila ad 739.	2.
Alphonsus I. Catholicus ad 757.	18.
Froila ad 768.	11.
Aurelius ad 774.	6.
Silo ad 783.	9.
Maurogatus ad 789.	6.
M aurus annum puellarum tributum pendit.	
Veremundus Diaconis ad 791.	3.
Alphonsus II. Castus. ad 842.	52.
S eculo 9no. Alphonsus abstinens ab uxore <i>Casti cognomen invenit.</i>	
<i>Castella Comes Ovetensi Regi parebat.</i>	
<i>Enecus I. Navarra Rex 819.</i>	
Ramirus I. ad 850.	8.
Ordonius ad 866.	16.
<i>Garcias II. ducta Vraca Navarra Regno Ara-</i>	
<i>goniam jungit 867.</i>	
Alphonsus III. Magnus ad 910.	44.
<i>Godefridus de Arria Comes Barcinonensis à</i>	
C arolo Crasso institutus.	
<i>Seculo 10mo Sanctius Abarca VIII. Na-</i>	
<i>varræ Aragoniæ Rex.</i>	
Garzias ad 913.	3.
	Ordonius

Ordonius II. ad 923.	-	9.
<i>Sedem Ovetio Legionem transtulit, dictusque est</i>		
<i>Rex Legionensis. Froil: II. ad 925.</i>	-	2.
Alphonfus IV. ad 928.	-	3.
Ramirus II. ad 950.	-	22.
<i>Castella Comitum liberum esse jubet ob as alienum,</i>		
<i>cui solvendo par non erat.</i>		
Ordonius III. ad 955.	-	5.
Sanctius Crassus ad 967.	-	12.
Ramirus III. ad 985.	-	18.
Veremundus II. ad 999.	-	15.
Seculo primo. Alphonfus V. 127	-	28.
<i>Sanctius III. Navarra, & Aragonia Rex, &</i>		
<i>Comes Castella, ducta Nunna Sanctii Filia.</i>		
Veremundus III. ad 1037.	-	29.
Ramirus I. Aragonia solius Rex 1035.	-	
Ferdinandus Magnus ad 1005.	-	29.
Sanctius II. Fortis ad 1072.	-	7.
Garzias cum fr: ad 1074.	-	2.
Alphonfus VI. ad 1109.	-	36.
<i>Toletum recipit 1085. eoque sedem transfert.</i>		
<i>Henricus Burgundus à Regio Gallorum sanguine</i>		
<i>ducta Theresia Alphonfi Reg: filia, dicitur Comes</i>		
<i>Lusitania, quam Mauris ademeras 1080.</i>		
Seculo 12mo. Alphonfus VII. Alphonfi VI.	-	
Nepos ex Uracca ejusdem filia ad 1126.	-	17.
Alphonfus VIII. ad 1157.	-	31.
<i>Alphonfus Henrici Comitum filius Primus Lusita-</i>		
<i>nia Rex ab exercitu salutatur. 1139. confirmatur</i>		
<i>ab Alexandro III. 1172.</i>		
Sanctius III. ad 1157.	-	1.
Ferdinandus II. ad 1188.	-	31.
<i>Alphonfus Comite Barcinonis ad Aragonia Re-</i>		
<i>gnum vocato, Catalaunia jungitur Aragonia 1162.</i>		
Alphonfus IX. ad 1214.	-	26.
Seculo 13tio Henricus I. ad 1217.	-	3.
<i>Alvarus Lara Comes turbas excitat.</i>		

Ferdinandus Sanctus filius Alphonsi Legionensis ad 1252. - 35.

Alphonso patre extincto, Legionense Regnum Castellano addit 1230.

Cordubam, Hispalim, aliaque oppida Mauris eripit. Regnum Castellae Senatim instituit. Regnum Granatense recuperat 1237.

Alphonfus X. Sapiens ad 1284. - 32.

Carthaginem, Silvam, pacium de Mauris recipit.

Sanctius IV. Strenuus ad 1295. - 11.

Fratris primogeniti filius Alphonso, & Ferdinandus dejectis.

Seculo 14to. Ferdinandus IV. ad 1312. 17.

Alphonfus XI. Justitiarius ad 1350. 38.

Bello clarus Mauros cladibus attrivit. Dissidiis Civilibus lacerata Respublica..

Petrus Crudelis ad 1369. - 19.

A fratre notho victus, & interfectus crudelitatis penas dedit.

Henricus II. petri fr: ad 1179. - 10.

Post Henricum II. Gusman: filium ex ordine S. Dominici conscientia Moderatores eligunt Castellae Reges.

Joannes I. ad 1390. - 12.

Henricus III. ad 1407. - 16.

Seculo 15to. Hujus frater Ferdinandus jure Matris Eleonora 1410. Martino obeunte, Regnum Aragoniae adeptus est.

Joannes II. ad 1454. - 47.

Henricus IV. ad 1474. - 20.

Turba in Castella, aliis Ioanna Henrici filia, aliis Isabella ejusdem sorori Regni successionem deferentibus ad ann. 1479.

Ferdinandus Catholic: Aragonum Rex Isabella uxoris jure ad 1506. - 26.

Aragoniam, & Castellam jungit.

Huic sive datus, sive restitutus est Catholici titulus a Julio II.

*Filia Joanna nupsit Philippo Austriaco, & hinc
in Hispania.*

AUSTRIACI REGES.

Seculo 16to. Philippus I. Austr: 5560. vix 1.

Castella magnis motibus agitur

Ferdinandus iterum ad 1516. - 20.

*Joanna impare ob mentis defectum. Navar-
ram occupat 1513.*

Carolus V. Imper: Hispan. I. ad 1556 40.

Philippus II. ad 1598 - 42.

Nemo fortasse ab orbe condito latius imperavit.

Madriti sedem figit Henrico Rege obeunte, Lusitania potitur 1580.

Philippus III. ad 1921. - 23.

Seculo 17mo. Philippus IV. ad 1665. 44.

Lusitani Brabantia Ducein Joannem Regem eligunt 1640.

Catalaunica turba 1640. Neapolitana 1647

Carolus II. ad 1700. 37.

Pater moriens matri optima Maria Anna, simulque sex Consiliariis Carolo impubere regnum administrandum reliquit.

ALIORUM PER EURO- PAM REGNORUM ET PRINCIPATUUM INITIA, ET VICES.

Seculo 1mo. Thraciæ Regum Tacitus, & alii meminere

In Germania Maroboduus ab Arminio victus, pellitur. Tacit.

Britanniæ, Hiberniæ, Daniæ, Norvegiæ, Sveciæ.

ciæ, Reges hoc seculo à Neotericis memorantur.
Matellanus Scotorum Rex, Christo nascente
secundum regni annum numerabat.

Corbredus cognomento Galdus, sive Galga-
cus Scotorum Rex, ut est apud Tacitum *in vita*
Agricolæ.

Seculo 2do. Trajanus, victo Decebalo, Da-
corum Regno finem imponit 206.

Scotorum Reges hoc seculo numerantur Lu-
ctatus, Mogaldus, Conarus, Ethodius, Satrael
& Donaldus I.

Gothi sive Scandia, sive ex Getarum regioni-
bus erumpentes, multis afflictis Provinciis, ad u-
tramque Visurgis ripam sedes figunt. 188.

*Gothorum nomen supra quadringentos ante Chri-
stum natum annos auditum fuisse scribit Trithemius,
sed sine antiquo teste.*

Seculo 3tio. Gothi Thraciam populantur, &
post Decii cladem 251. plures occupant Rom: Im-
perii provincias seculis 3. 4. 5 & 6.

Quadi & Sarmatæ per Gallieni ignaviam
Pannoniâ potiuntur.

Dania sub eodem Gallieno Romanum jugum
excudit, nunquam amplius subitura.

Probus Bastarnarum centum millibus ad præ-
sidium contra barbaros in Thraciâ sedes assignat
281.

Carantius, sive Carausius, Scotus, Komani vi-
ctis, Rex Britannorum appellatur 290. Leslæus
in Hist: Scot:

Seculo 4to. Raufimundus Rex Sarmatarum à
Constantino cæditur 319.

Eugenius I. Scotorum Rex moritur, Romani
rerum in Scotia potiuntur, incipit interregnum
386.

Fritigildis Marcomannorum Regina maritum
ad Romanorum obsequium adducit.

Alaricus Gothis imperat 381. circiter.

Hung

Hungi sub Balmiro, & Mundifico Attilæ patre 382.

Vandali ad Viſtulæ ripas ſub Modigiſilo, ſeu Gondigiſilo circi. 282.

Seculo 5to Ferguſius II. Scotorum Regnum, à Romanis everſum inſtaurat 410.

Burgundiones à Rheno ad occidentē ſolem progreſſi, regioni, quam occuparunt ſub Honorio Imper: nomen fecere.

Attila Rex Hunnorum, & Buda frater Hungarorum regno dant initium 442. *Alius Bleda.*

Caba Attilæ filius cum Hunnis fugatur ab Arderico Gepidarum Rege 454.

Angli Saxonum gens à Britannis adverſus Pictos, Scotosque occiſi, poſt fractam horum audaciam, Britanniam ſubjecere, eamque in ſeptem regna partitam, Angliam appelantes, tenuere ad annum 1017.

Seculo 6to Theodo Agilolphingus Dux I. Bavariae 508.

Avarius Hunnorum Rex Nurici partem, quam bello domuerat, Bavariam dicit 525.

Slavi Austriam occupant 522. mox Illyricum 587.

Longobardi pannoniam occupant 549.

Garibaldus I. Rex Bojariae, ſive Bavariae. 568.

Bulgari gens hæcenus ignota à Borealibus finibus egreſſa Myſia potitur

Polonici Principatus initia per Lechum gentem Slavam circa annum 600.

Seculo 7mo. Garibaldus II. iterum Dux Bojariae 607.

Zeccus Slavi I. Bohemiae Dux anno ferme 649.

Bulgari Pannoniam & Thraciam occupant prope annum 680.

Exſtinctis Lechi poſteris in Polonia anno fere 700. XII. Palatinis, quos populi elegerant, in tyrannidem prolabantibus, creatur Dux I. Cracus, à quo Cracovia nomen invenit,

Ragusa, quæ post dirutam à Saracenis veterem Epidaurum, à Polimiro Belo Boslinorum R. condita fuerat, liberæ urbis more à propriis Magistratibus regi cæpit. *Tubero l. 5.*

Seculo 8vo Post Cracum II. & Lechum Craci I. Filios Vanda imperat in Polonia usque ad 760. Post Vandam, XII. iterum Palatini, quibus tres Lechi succedunt, ac deindè postremi filius Popielus.

Hunni reduces iterum Pannonia potiuntur 744
Carolus Magnus victo Vitolono Bavariz Duce Tassilonem II. substituit, mox hunc rebellem in Monasterium detrudit, ac ipse Regem se Bavariz dicit 788.

Flandria antea inculta fit Comitatus 792.

Biornus III. Christianorum I. Sveciz Rex 800.

Seculo 9no. Carolus Magnus Saxonibus victis Witikindum Ducem imponit 804.

Egbertus Angliz universæ Rex I. moritur 837. Sivardus II. Daniz Rex à Ludovico Pio Frisiam accipit.

In Polonia post interregnum 20 annorum eligitur Piaustus Dux gentis 842.

Pictorum gens universa cum regno deleta à Kenneto Scotor: Rege 850.

Austrasia à Lothario R. Lotharingia dicitur. Polemon Dux I. Lithvaniz 902.

Ingo Svecorum Rex Ruthenos & Molchos suæ ditionis facit 900.

Ragusei pulso Demejano tyranno Venetorum ope, ab his per aliquot annos annum prætorum admittunt. *Tubero l. 5.*

Seculo 10mo. Marchiones custodiendis Regionum finibus, Burgravi juri dicendo inducti.

Bavaria iterum Ducatus 911.

Sigefridus I. Marchio Brandeburgicus 927.

Leopoldus Austriæ Marchio I. 932

Misniz Marchio ab Hemrico Aucepe institutus. Herman

Hermannus I. Luneburgi Dux dicitur ab Otho-
ne I. 960.

Sigefridus Ardennensis I. comes Luxemburgi.

Imperium Moscovitum 990. Suetonius Daniae

Rex Sueciam acquirit 998.

Saraceni Creta insula eiectione per Basilium, &
Constantinum Imperatores.

Seculo primo Subaudiae Comitatus per Berol-
dum Saxonem incipit 1010. Dani occupant Ang-
liam 1016 Rege I. Canuto Magno.

Boleslaus I. Cognomento Chrobri ex Duce I.
Rex Poloniae Henrico I. Imper.

Gvilemus Nortmanniae Dux haeres à S. Eduar-
do dictus, pulso Haraldo Dano Angliam subigit
1066.

Bavaria transit ad Atestinos in Welfone Actii
filio 1070.

Polonia ob caedem S. Stanislai Cracoviensis,
privatur regis titulo. 1079.

Vladislaus II. per Henricum III. Rex Bohe-
miae primus 1087.

Bullionis Ducatus 1096. venditus Leodiensi E-
piscopo à Gothfredo Lotharingae Duce.

Seculo 12mo. Sigefridus è Duce Lotharingae
Mosellanae I. Comes Palatinus 1101.

Hermannus è Ducibus Zeringiae I. Marchio
Badensis sub Henrico IV. 1120.

Welfonibus, sive Atestinis Austriaci in Ba-
varia succedunt. 1138.

Albertus Ursus Princeps Anhaltin: March: Bran-
denburg. 1142.

Austriae & Marchione Dux 1154.

Otho I. Witelspachius 1162. post Atestinos
Dux Bavariae, in qua imperant ejus poster.

Valdemarus II. primus Danorum & Vandalor-
um simul Rex 1203.

Seculo 13tio Nerius, sive Rainerus Acciajolus
Achajae Princeps, Athenarum Dux.

Otho Parvus è gente Ateffina l. Dux Brunsvicensis & Luneburgensis 1240.

Ducatus Brabantiae ex Lovaniensi Comitatu 1247.

Edvardus l. ab Henrico III. patre primus è primogénitis Regum Anglorum dictus Valliae princeps caeso Leolino 1254.

Chios à Michaële paleologo donatus Genuensibus 1260.

Islandi Naquino Norvegiae Regi se sponte tradunt 1265.

Austria, Stiria, Tirolis, & Carinthia Rodulphi Imper: familiae cedunt 1282 moxque etiam Burgundia & Bohemia Primislaus Polonus Regium nomen repetit 1295.

Seculo 14to. Nicolaus Acciajolus Magn: Regni Neapol: Senescalus Corinthi Dynasta.

Dux Geldriae ex Comite 1308.

Libertatis Helveticae Tabulae 1315.

Albertus sub Carolo V. Dux l. Meganopolitanus.

Francisc: Catalusius Patrit: Genuens: Lesbii princeps 1350.

Casimiro Magno piastorum postreò extincto, eligitur à polonis Ludovicus Rex Hungariae 1370.

Robertus II. primus è Stuartorum sanguine regnat in Scotia 1370. Justiniani Genuentes insula Chio donantur à Jo: IV. paleologo 1374.

Jagello, postea è sacro fonte Vladislaus V. Dux Hedvige Rex pol: 1386.

seculo 15to. Dania, Svecia, Norvegia uni ferè Regi semper parent ab an: 1396. ad 1523.

Amedeus VIII. ex Comite Dux l. Sabaudiae à Sigismundo Caesare dicitur. 1416.

Adolphus Dux l. Cliviae 1417

Fridericus Burgravius Nuremberg: à Sigismundo Caesare 1417 donatur Marchia Brandenburg, quam posteriteneant

Rhaetorum fœderatio caëpta 1424 stabilitur 1472.

Norve-

Norvegia hæredit: jure obnoxia Daniæ ab año 1448

Ducatûs Witembergens: initia 1470

Navarræ Regnum 1483 transit ad Albertos,
Francisco phæbo sine prole obeunte

Seculo 16to Svecia separatur à Dania, electo
in Regem Gustavo 2523. Hungaria, & Bohemia
transeunt ad Austriacos: 1526

Capta Rhodo Melita Hierosolymitanis Equiti-
bus dono datur à Carolo V. 1530.

Navarræ jura Antonio Borbonio cedunt 1553.
Batavica defectio ab Hispanis 1572 ex qua nova,
potensque Respubl:

Deficiente in Sigismundo Augusto virili Iagel-
lorum Stirpe 1572. primò Henricus Gallus, mox
Stephanus Battoreus, indè sigismundus Svecus à
Polonis eligitur 1587. Hujus Diadema Svecicum
rapitur à patruo Carolo 1580.

Seculo 17mo Jacobus Scotiæ Rex VI. post
obitum Elisabethæ Reginæ Magnæ Britanniæ &
Hiberniæ I. 1603.

Bavariæ Dux inter septem viros 2548.

Provinciæ Fæderatæ in Belgio ab Hispanis
liberæ declarantur 1640.

Britannia 1649. ex Regno Respublica sub Ty-
ranno Cromuelo restituitur Carolo II. Regi 1660.

Abdicante Christina, Sveciæ Regnum Caro-
lo palatino cedit 1655.

Casimiro V. è Sveca Vasarum familia postre-
mo abdicante 1668. Michàel I. Coributus polo-
niæ 1669. Rex eligitur, eoque obeunte 1673. Ioan-
nes Sobieski prudentiâ, & bellicâ gloriâ clarissimus.

Veneti Cæsari, & polono fæderati pelopone-
sum de Turcis fortiter, & feliciter recipiunt.

Anglia 1689. deficit à Iacobo II. Rege ad Auria-
cum principem, Scotia aliquandiu nutat, mox ce-
dit, Hibernia bello subigitur 1691.

Mortuò Gulielmò Arauxicanò 1702. qui me-
gnam Britanniam, pulso Iacobo II. sibi usurpave-
rat,

*** [202] ***

rat, in ejus locum Anna Maria suffecta est, Daniæ Ducissa, Jacobi II. filia altera. Hæc regnæ Angliæ, & Scotiæ, in unum Magnæ-Britanniæ conjungit, in quo à Jacobo decessores frustra antea desudaverant.

Poloniæ primates à rege Augusto deficientes regem Sveciæ sibi poscunt.

INITIA, VICISSITUDINES REGNORUM. EXTRA EUROPAM

Seculo 1mo Herodes Ascalonita moritur anno 1. Filii Archelaus Iudææ Rex, Herodes Antipas Galiliæ, Philippus Iturææ Tetrarchæ dicuntur ab Augusto 2.

Archelaus an: 6 relegatur.

Iudææ Procuratores constituuntur.

Herodes Agrippa I. primo per Caligulam Galiliæ Rex 38. mox, & Iudææ per Claudium 41.

Agrippa II. succedit 43.

Hoc mortuo, Iudæa iterum Procuratoribus creditur.

Parthorum, Æthiopum, Arabum, Armenorum, Cappadocum Reges à vetustis scriptoribus, Sinarum à Neotericis memorantur.

Seculo 2do pax apud parthos regnante bellicis civilibus eorum opes atteruntur, quare facile negotio sub Cosroe II. à Trajano victi sunt.

Trajanus Cosroem II. in ordinem redigit, parthisque Partamaspatem imponit 112. circiter, sed eo à popularibus pulso, Cosroes redit, a quo cum Hadriano firmata pax.

Assyria, Mesopotamia, & Armenia revocatus ab Hadriano, qui eas liberas esse voluit, præsidibus, Reges eligunt 119.

Seculo

*** (203) ***

Seculo 3tio. Abagarus Osroenorum, sive Edessæ Rex dolo captus à Caracalla 216. Calvius perperam putat, eum fuisse, ad quem Christus literas dedisse fertur.

Abagarus, sive Abgarus nomen commune fuit omnibus Edessæ Regibus, ut recte monet Noris in Epoch. Syro-Macedon.

Zenobia palmyrenorum Regina, Syria potitur, & Phœnicia. Alexander Severus Hebræos à Præfecto, qui Syrus Archisynagogus diceretur regi patitur 224.

Artaxerxes, ter victo Artabano parthorum Rege, regnum transfert ad persas 227.

Seculo 4to Exstincta apud Sinas Mana, quæ plura secula Imperium tenuerat, regnat Cyna familia 264.

Servi Sarmatarum Dominos è Sarmatia expellunt, eaque potiuntur 334.

Hannibalianus Constantini Magni ex fratre nepos, ab eodem Rex Ponti dicitur 335.

Imperii Romani finibus ab Ortu ad Indos, à Meridie ad Æthiopes, ab Aquilone ad Sarmatas, ab occasu, ad Oceanum Britannicum propagatis, plurima Regna in Asia, Africa, & Europa exstinguntur.

Sapor II. Hormisdæ II. filius, Persarum Rex Romanis infestus Persicas opes augeat, potitur Armenia 368.

Seculo 5to. Isdegerdus hujus nominis I. apud Persas, cui Arcadius moriens filii Theodosii tutelam permisit 408.

Ufai familia apud Sinas regnat 419.

Bonifacius Dux bellicis laudibus clarus, à Castino Valentiniani Duce læsus, ab eo desicit, & Africa occupata, Vandalos, Albanosque in eam evocat ex Hispania. Sic Africa Vandalorum ditionis facta est 427.

Colchorum sive Lazorum Reges in Asia hoc seculo memorantur Genebrardus Lazos male locat in Perside.

Seculo

rat, in ejus locum Anna Maria fuffecta est, Daniæ Ducissa, Jacobi II. filia altera. Hæc regnæ Angliæ, & Scotiæ, in unum Magnæ Britanniæ conjungit, in quo à Iacobo decessores frustra antea desudaverant.

Poloniæ primates à rege Augusto deficientes regem Sveciæ sibi poscunt.

INITIA, VICISSITU- DINES REGNORUM. EXTRA EUROPAM

Seculo 1mo Herodes Ascalonita moritur anno 1. Filii Archelaus Iudææ Rex, Heredes Antipas Gallileæ, Philippus Iturææ Tetrarchæ dicuntur ab Augusto 2.

Archelaus an: 6 relegatur.

Iudææ Procuratores constituuntur.

Herodes Agrippa I. primo per Caligulam Gallileæ Rex 38. mox, & Iudææ per Claudium 41.

Agrippa II. succedit 43.

Hoc mortuo, Iudæa iterum Procuratoribus creditur.

Parthorum, Æthiopum, Arabum, Armenorum, Cappadocum Reges à vetustis scriptoribus, Sinarum à Neotericis memorantur.

Seculo 2do pacoro apud parthos regnante bellis civilibus eorum opes atteruntur, quare facili negotio sub Cosroë II. à Trajano victi sunt.

Trajanus Cosroem III. in ordinem redigit, parthisque Partamaspatem imponit 112. circiter, sed eo à popularibus pulso, Cosroes redit, a quo cum Hadriano firmata pax.

Assyria, Mesopotamia, & Armenia revocatus ab Hadriano, qui eas liberas esse voluit, præsidibus, Reges eligunt 119.

Seculo

Seculo 3tio. Abagarus Osroenorum, sive Edessæ Rex dolo captus à Caracalla 216. Calvius perperam putat, eum fuisse, ad quem Christus literas dedisse fertur.

Abagarus, sive Abgarus nomen commune fuit omnibus Edessæ Regibus, ut recte monet Norius in Epoch. Syro-Macedon.

Zenobia palmyrenorum Regina, Syria potitur, & Phœnicia. Alexander Severus Hebræos à Præfecto, qui Syrus Archisynagogus diceretur regi patitur 224.

Artaxerxes, ter victo Artabano parthorum Rege, regnum transfert ad persas 227.

Seculo 4to Exstincta apud Sinas Mana, quæ plura secula Imperium tenuerat, regnat Cyna familia 264.

Servi Sarmatarum Dominos è Sarmatia expellunt, eaque potiuntur 334.

Hannibalianus Constantini Magni ex fratre nepos, ab eodem Rex Ponti dicitur 335.

Imperii Romani finibus ab Ortu ad Indos, à Meridie ad Æthiopes, ab Aquilone ad Sarmatas, ab occasu, ad Oceanum Britannicum propagatis, plurima Regna in Asia, Africa, & Europa exstinguntur.

Sapor II. Hormisdæ II. filius, Persarum Rex Romanis infestus Persicas opes auget, potitur Armenia 368.

Seculo 5to. Isdegerdus hujus nominis I. apud Persas, cui Arcadius moriens filii Theodosii tutelam permisit 408.

Ufai familia apud Sinas regnat 419.

Bonifacius Dux bellicis laudibus clarus, à Castino Valentiniani Duce læsus, ab eo deficit, & Africa occupata, Vandalos, Albanosque in eam evocat ex Hispania. Sic Africa Vandalorum ditionis facta est 427.

Colchorum sive Lazorum Reges in Asia hoc seculo memorantur Genebrardus Lazos male locat in Perside. Seculo

Seculo 6to. Saraceni populi ex Ismaële originem à Sara Abrahami conjuge nomen trahentes ex Arabia erumpunt in Syriam palæstinam & Phæniciam hoc seculo ineunte.

Turcæ, ut liquet ex Plinio, Scytharum populi, è Portis Caspiis Armeniam, & Cappadociam invadunt 516.

Belisarius, victo, & capto Gilimere, Regno Vandalorum in Africa finem imponit 533.

Africa in septem Provincias divisa, & Imperio subiecta 534.

Seculo 7mo Heutay apud Sinas diviso Regno, dominantur 628.

Mahometes primò servus, mox Vates, indè Dux Exercitûs in Arabia moritur 631.

Huic Succedit Abukara, & post eum Omar, sive Haomar, qui Persidem subigit, mox Syriam, & Ægyptum.

Hic primus dictus est Calipha.

Haly Mahometis gener post Haomarum.

Muhavias l. Damasci Calipha.

Abderamus l. Miramolinus in Mauritania Tingitana fuga evaserat cum affeculis, Abdallæ Caliphæ Damasceni interempti. *Miramolinus id est Princeps, seu Caput Fidelium.*

Seculo 8vo. Ulit Saracenicæ dominationis fines latius extendit, & Imperii sedem iterum figit Damasci.

Saracenis Haly Sectatoribus impellentibus Maurofores Chorazami dominos occidunt, Marvanum Calipham cedunt 752.

Inde sub Muhamad Abubalas Saracenorum Imperium in tres partes dividitur, quarum primam Abubalas tenuit in Perside, Salim Ægypto præfuit, & Abdalla Syriæ.

Hinc Strips Bilæ apud Persas celebris. Arakid Bila, sive Aaron Carolo magno amicus.

Seculo 9no. Abuezar Matacem inter Saracenos illustris, utpote qui octo Regibus dominis.

mitis, Principes eorum urbes victor expugnavit.

Creta à Saracenis occupatur 822.

Jacob-Leys celebris apud Saracenos Persas regnat. *Post hunc diu silet Persarum historia.*

Celleberrimi erant hoc seculo Babylonius, seu Baldacensis, & Ægyptius Calipha. *Hac Arabica voce, quæ successorem, vel Hæredem significat, nempe Mahometis, primò appellatus est supremus Saracenorum Princeps, mox & alii minores.*

Seculo 10mo. Mustaphi, sive Mustapha Babyloniorum Calipha, sive Amiras, victo Ægyptio, totum ferè Saracenorum Imperium sibi subjecit. 908.

Calecuti apud Indos sedem habere cæpit Saracanus Amiras 909.

Sunga familia apud Sinas regnare incipit 923.

Persarum Reges Daules, & Boytes è stirpe Darii Hytaspis à 936.

Historia Persica iterum, deficit.

Ingas Peruvianos Culchi sedentes ab hoc seculo numerant Americani.

Seculo 11mo. Turcæ intio seculi Persis infesti, mox ab eorum Calipha, sub quo meruerant, desciscentes, & Saracenis debellatis, Tangrolipice Duce, eorum sectam cum regno suscipiunt 1038.

Turcæ dividuntur in Orientales, & Occidentales 1060.

Hierololyma expugnata, Cruce signati ejus Regnum Gothofredo Bullionio, cujus potissimum virtute receptam esse constabat, omnium consensu deferunt 1099.

Antiochia Boemundo, Edessa Balduino, Gallilæa Tancredo cesserunt.

Seculo 12mo. Corasimii in Perside 1139.

Noradinus è Turcis Occidentalibus Syriam occupat 1143.

Saladinus è Turcis Occidentalibus Ægypto potitur 1178.

Eruptio Tartarorum, & plures per eos Provinciæ Septentrionis occupatæ 1188.

Rucradinus Turca l. Iconii Sultanis 1189.

Cypri Regnum jure permutatum in Hierosolymitanum 1191.

Alexius Comnenus Trapezuntini Imperii fundamenta jacet. 1203.

Seculo 13tio. Capta Constantinopoli Balduinus Imper: Veneti, Cretam, Ionii, & Ægei maris insulas Bonifacio Montisferratensi Thessaliæ Regnum, aliis alia præmia virtutis attribuit 1204.

Chingiscamus Tartarus, Chorasmiis dominis, regnat in Perside 1227. & post eum Zathay, sive Hallon.

Mamelucchi in Ægypto regnant 1245.

Tartari Sinas occupant 1278.

Aladino Sultanorum Iconii ultimo extincto 1290. Turcarum Regnum in septem Dynastias dividitur.

Castanus Tartarus 40. Saracenorum millibus in Syria cum Sultano Ægyptio profligatis redit in Persidem 1292.

Seculo 14to. Othomanus Ortoguli dominis aliis Turcarum Dynastis, Prusam, magnamque Asiæ partem subigit 1301.

Manfit deinde omnibus Turcarum Regibus Othomani cognomen.

Gempsa l. Parthorum Sultanus victo Carbandare Tartaro potitur Perside ab anno 1350 ad 1390.

Ta Iminga familia, pulsus Tartarus regnat apud Sinas 1368. *Martinius.*

Tamerlanes Tartarus 1391. Fugatis Parthis, suos reducit in Persidem.

Seculo

Seculo 15to. A duobus Tamerlanis filiis Mogolis, & Samarchandæ, Regna initium habent 1406.

Gempfa II. victis Tamerlanis filiis, Parthos iterum Persis imponit 1407.

Uffumpassanus I. Turcarum potitur Perside 1458.

Mahometes II. Trapezunte universaque Chalcide, armis domita, Trapezuntinum Imperium evertit.

Lusitani Brasiliam, Americi Uespucii industria lustratam armis occupant.

Seculo 16to Iimâel Sophi Turcas pellit à Perside, eamque sibi subigit 1501.

Amether Saracenus Monachus assumpto Seriphii nomine, Fessæ, Marochii, & alia Mauritanix Regna occupat Religionis obtentu.

Selinus Turca Sultano debellato, Syriam occupat; mox victo Tomumbeio Mameluchorum in Ægypto regno finem imponit 1517.

Mexicum per Cortesium subigit Castellanus 1519. & Peruvia potitur Petrus Pizzarus 1525.

Lomellini Genuens: Patritii Tabracæ insulæ ad Africæ oram Domini anno circ: 1540.

Arabia Felix à Solimano occupatur 1570.

Seculo 17mo. Abdemeleclus Marochii & Fessæ Regna suæ ditionis facit 1575.

Batavi in Oriente Magnas Insulas, & plures Regulos armis subigunt.

Bufferius & Xequus Marochi, & Fessæ Regis filii Hametis patris Regna dividunt 1603.

Tartari ex familia Tascinga Sinarum regno potiuntur 1644. *Martinius.*

Batavi à Lusitanis Brasilia pulsi 1654.

Tasilettus Fessæ, & Marocchi Regna iterum jungit.

Æthiopum Reges nunquam interrupta serie, adhuc perseverant omnium fortassè antiquissimi.

Seculo

BELLA CLARIORA,

Seculo 1mo. Augustus Imper Ducibus Tiberio, & mox Germanico rem Romanam in Dalmatia, Sarmatia, Pannonia, & Germania prospere gerit.

Corbulo sub Nerone parthos, & Armenos bello domat.

Hebræi ob Flori procuratoris latrocinia, & cædes, à Romanis deficiunt, & hinc horum in eos bellum Vespasiano & Tito Ducibus.

Agricola Dux Romanus sub Domitiano per Britanniam, & Hiberniam arma circumfert, & plerumque feliciter. *Tracitus in vita.*

Seculo 2do, Trajanus in Decebalum Dacorum Regem, ac postmodum in Scythas bellum gerit.

Idem Trajanus Iudæos in Cypro rebelles armis persequitur. Mox contra Parthos felici, contra Arabes infelici Marte contendit.

Rebelles iterum Iudæos bello plectit Hadrianus.

L. Verus contra Parthos, Marcus Aurelius contra Marcomannos bellum feliciter gerunt *Marcomanni Casari primum memorati, si Sansoni, & Britio credimus, fuere, ubi nunc Bohemi, vel potius Moravi.*

Seculo 3tio Picti & Scoti mutuis cladibus atteruntur.

Imperatores Sept: Severus & Caracalla in parthos, & Britannos fausto successu bellum intendant.

Artaxerxes Persarum rex post victum Arthanum, infelicitè movet in Romanos à quibus ejusdem Successores plerumque hoc seculo victi.

Contra Gothos, hætenus Romanis ignotos pugnant Gorgianus, Decius, Claudius II.

Sub Diocletiano, & Collegis Cæsaribus Asia, Africa, Sarmatia, & Anglia in Europa bellis arserunt.

Seculo

Seculo 4to. Romanorum Cæsarum bella Civilia sub Constantino, ejusque Filiis.

Iulianus in Gallia & Germania bellum habet.

Denuo cum Persis sub Sapore II. 350. diuturnum, & atrox bellum, quo fractæ Romani Imperii vires.

Iterum bella Civilia inter Romanos, sive Cæsares, sive Tyrannos.

Romani pluries cum Hunnis, Alemannis, Gothis ferè semper victores signa contulere.

Seculo 5to. Gothis sub Radagasio, Alarico, Athaulpho, & Theodorico Regibus latè per Europam arma circumferunt.

Attila Hunnorum Rex Dei flagellum cum 400. armatorum millibus Illyrico, & Thraciæ, Mesia, Daciæ, Macedoniæ Theffaliæ, Germaniæ, Galliæ, Italiæ bellum, seu potius vastitatem infert.

Odoacer Herulorum Rex Italiam armis petit.

Franci sub Meroveo contra Gallos, Vandalos, Gothos, sub Clodoveo contra Germanos, & Visigothos bella gerunt.

Saracenorum nomen incipit armis in Asia clarescere anno circiter 500.

Seculo 6to. Iustinianus Bellisario Duce Persos in Asia, Vandalos in Africa bello, & cladibus atterit.

Eodem Belisario & Narsete Ducibus Gothos in Italia profligat.

Longobardicum nomen Italicis bellis inclarescit.

Scoti, & Picti cum Arturo Britannorum Rege sæpe configunt.

Persæ sub Cavade Cosroe I. & Hormisdas III. Regibus cum Græcis Imperatoribus varia fortuna decertant.

Seculo 7mo. Cosroes II. Rex Pers: sæde lacerat Rom: Imperium sub Phoca, mox ab Heraclio pluribus cladibus atteritur.

Saraceni circa 637. latè per Afiam & Africam victores sub Heraclio, & Constantino filio.

Saraceni inter Halys & Mahometis affleclis divisi bellum civile gerunt.

Angliæ populorum bella, quæ narrantur à Beda.

Dagobertus I. Francorum rex bellum habet cum Slavis 622. 623.

Orientis Cæsares à Constantino Pogonato ad Michàél. Paphlagon. cum Bulgaris per 6 ferè secula aut bellum, aut suspectam pacem habuere.

Seculo 8vo Saraceni in Hispania 713. Indè bella adversùs eos nellagii Alphonsi I. Froilæ I. Veremundi I. Alphōsi Casti Regum integrat ferè seculo, & plerumque prosperè gesta.

In Gallia bella civilia Carolo Martello victore, mox ejusdem contra Saracenos

Pipini contra Saxones, Aquitanos, & Longobardos bella.

Caroli Magni contra Longobardos in Italia, contra Saracenos in Hispania, & Saxones in Germania arma felicia. *Qua de rebus contra Anglos gesta narrantur comentitia censentur.*

Seculo 9no Dani Anglis molesti in Brittaniam.

Carolus Magnus bellum Saxonicum conficit, quod annos. 33. duraverat.

Græci Cæsares contra Bulgaros bellum habent varia fortuna.

In Francia, & Germania bellum civile filiorum contra Ludovicum piū, & postea inter se.

Nortmanni egressi à Dania 836. Galliam invadunt.

Saraceni in Italia, & Hispania bellis furunt.

Bella de Imperio certantium in Italia usque ad Othonem I. Imperat.

Seculo 10mo. Hungari, Germaniam, Italiam. Gallias populantur.

Nicephori Phocæ de persis victoriæ sub Ro-
mano Iuniore.

Orientis Imperatores bellum habent cum Sa-
racenis, Ruthenis, & Bulgaris.

Saraceni in Italia adversa plerumque fortuna
pugnant.

Rodulphi Burgundi, Hugonis Arelatensis Re-
gis, & trium Othonum in Italia bella inter se,
nec non contra Græcos & Saracenos. Turcæ vel
in fine hujus, vel sub initium sequentis seculi per-
sas vexant.

Germanorum Cæsarum bella in Italia pro R.
Pontificis & Imperii dignitate, in Hungaria pro
defensione regum.

Seculo 11mo Nortmannorum in Italia, mox
in Græcia, & Sicilia arma felicia.

Græci Cæsares contra Bulgaros feliciter, in-
feliciter cum Nortmannis, & Turcis bellum ha-
bent.

Belli semina inter Genuenses & Pisanos 10-
50 cum hi partem illis Corsicæ ademissent.

Subacta per Cuillelmum Nortmannum Anglia,
Galliæ Rex Philippo 1. natus est æmulus, bellumque,
quod primò Francos, & Anglos commisit 1077.
circiter.

Hispani contra Mauros arma prosperè tra-
ctant.

Seculo 12mo Genuenses, & pisani, de dando
Corsicæ Episcopo contententes ad bellum veniunt,
quod ingenti animorum armorumque contentio-
ne multos per annos, eventu vario gestum est.

Græci Cæsares cum Turcis, Scythis, Serviis,
Hungaris bellum habent.

Eleonora Guicentis à Ludovico VII. Galliæ
Rege repudiata secundi ejusdemque atrocissimi bel-
li inter Gallos, & Anglos, initium fecit 1152.

Turcarum Norandini, & Saladini bella, quibus
Syriam, & Ægyptum domuere.

Seculo 13tio. In Anglia bella civilia inter Eboracenses & Lancaſtrenſes Duces ſub Albæ, Rubræque Roſæ nomine, quibus poſt 30. prælia, trium regum & plurimorum principum cædes Henricus VII. Angliæ rex anno 1485. finem imponit.

Tartarorum contra perſas, & Saracenos toto ferè ſeculo bella proſperè geſta.

Fridericus II. Cæſ. bello plerumque inglorio Guelforum, & Gibellinorum factionibus revocatis ab anno 1234. ad 1250. fædum in modum Italiam lacerat.

Seculo 14to, Bellum Anglogallicum tertium, quo Gallia tantum non periit per annos ferme ducentos oritur 1336.

Bellum inter Venetos, & Genuenſes per plura luſtra vario eventu geſtum cæpit anno 1350.

Rodolphus Bellum cum Ortocaro, Bohemo, Helvetis Burgundisque feliciter gerit.

Sicilia poſt crudeles veſperas à petro Aragonio occupata, illorum jacta ſunt inter Gallos & Hiſpanos bellorum ſemina, quæ ſopita ſæpius, nunquam exſtinctæ poſt tria ſecula adhuc dolemus.

Seculo 15to Florentini cum piſanis, Venetici cum Mediolanis Ducibus, Andegavenſes cum Aragoniis armis decertantes, Italiam deformant.

Angli cælitus priùs ab Aurelianenſi puella fracti, mox à Carolo VII. Rege pluries victi, totà ferè Gallià pelluntur.

Ferdinandus Hiſpanus, Granata per vim poſtitus, Maurorum in Hiſpania regnum excindit. 1485.

Tamerlanis in Aſia, Turcarum regnum Amurathis II. Machometis II. & Bajazethis item II. in Aſia, Græcia & pannonia bella memorantur.

Seculo 16to. Caroli V. Imper: cum Gallis, cum Turcis, cum Mauris cum Germaniæ proteſtantibus bella eventu vario.

Bellum Belgicum atroci contentione gerendum oritur anno 1576.

Galli

Galli in Italia prius, mox inter se civilibus armis contendunt

Henricus VIII. Angliæ, & Iacobus IV. Scotiæ reges, poloni, & Moschi bello decertant.

Turcæ in Asia contra persas, in Africa contra Ægyptos, in Europa contra Hungaros MartepIerumque felici belligerant.

seculo 17mo Germani Cæsares contra perduelles & Svecos in Germania, contra Turcas in Hungaria, Gallorum reges contra Calvinianos in Gallia, contra Hispanos in Hispania, Italia, & Belgio, poloni cum Cosacchis, Svecis, Moschis, Tattaris, Turcæ cum persis, Moschis, polonis, Hungaris bellum gerunt.

Sinæ à Tartaris domiti 1644. post bellum 20 ferme annorum.

Hungaros tumultus Tekelio incentore sequutum est Turcicum bellum in Hungaria & Græcia 1683.

Ab anno 1688. Magna Europæ parte in Gallos fæderata, Christiana Respublica bellico ardet incendio.

Elapso Carolo II. Hispaniarum R. sine successore, ingenti ardet bellorum incendio tota ferme Europa contra Gallos fæderata.

Bellum inter Svecos, & Moschos.

PRÆLIA, ET BELLO- RUM EVENTVS CE- LEBERRIMI.

SEculo 1mo. Legiones Romanæ sub Q. Varro-
ne à Germanis Cæsæ 19. Clades hac Augu-
sto lachrymas expressit

Domitius Corbulo, fugato Tridate Armeniæ

Rege, capta Artaxata comburit, & delet sub Nerone.

Svetonius Paulinus cæsis 80. Britannorum milibus Monam occupat 61.

Subacta est à Tito Hierusalem, ubi undecies centena mortalium millia fame, aut gladio perire, centum millia publicè vendita 70.

Seculo 2do Trajanus gemina, sed cruenta victoria intra IV. & V. Consulatum bellum Dacicum conficit.

Hadrianus Hebreos rebellantes maximis obterit cladibus.

L. Verus, victo Vologese Parthorum rege, parthicus appellatur. 162.

M. Aurelius Antoninus Christianæ legionis beneficia de Marcomannis triumphavit 173.

Septim: Severus triennali obsidione Byzantium circumfidet 195.

Seculo 3tio Alexander Severus insigni de Artaxerxe persa victoria relata, romæ triumphat. 234.

Gordianus Gothos, Sarmatas, Germanosque Thraciam incursantes acie delet 239.

Decius Imper: grandi clade à Gothis accepta, fugiens mergitur in palude.

Valerianus Imper: à Sapore persa victus, captusque 260.

Cæsa scribuntur à Claudio II. pluribus præliis CCCXV. Gothorum millia, navium 2. millia submersa.

Aurelianus ter devictis acie Gothis, servat Italiam 271.

Seculo 4to Constantinus 60 Alemanorum milia cædit in Gallia 301.

Constantinus Magnus Maxentium ad pontem Milvium, Cælo per Crucem ostensam favente, profligat 312. Lucinium primo 315. mox iterum 324. vincit, Sarmatas 319. Gothos 332. cædit.

Praelium

Prælium ad Murfam inter Constantium, & Magnentium 351.

Sapor persarum rex, victo Constantio, Constantinopolim pervadit. 363.

Theodosius I. Eugenium, & Arbogastem Tyrannos, cælo ac tempestate favente victor opprimit. 394.

Sæculo 5to Celebre ad Polentiam prælium Stiliconem, & Alaricum 402.

Radagastus Rex cum 200. Gothorum millibus ad Fesulas victus 405.

Franci Modogisilum cum 20. Vandalorum millibus profligant. 405.

Theodorico Hispano, Meroveo, Franco, & Aetio cum Attila ad Arelatem confligentibus utrinque ad 180. mortalium millia una die cadunt 451.

Ricimerus Alanos in Italia 464.

Clodoveus Alemannos in Gallia 496. insigni clade atterit.

Sæculo 6to Alaricus Gothus manu Clodovei cadit, exercitus strage immensa afficitur 507.

Arturus Britonum Rex anno 520. ad Badonis montem Saxones ingenti prælio profligat.

Justinianus per Belisarium Vandalos cladibus atterit. 535.

Narses Totilam ad Busta Gallorum profligat. 552.

Justiniani copię ad Phasim à persis fractę 554.

Bucelinus prælio ad Capuam à Narsete vincitur 555.

Sæculo 7mo Cosroes II. Persarum Rex, cum plures Imperii provincias foedè lacerasset, Carthaginem expugnat 614.

Heraclius Cosroem pluribus victoriis exultantem, divinitus debellat 622.

Saraceni Constantinopolim obsidentes à Christianis profligantur 674.

Constantinus Pogonatus per imprudentiam
fædam accipit à Bulgaris cladem 684.

Tiberius II. cæsis 200. Saracenorum milli-
bus, feliciter auspiciatur Imperium 69.

Seculo 8vo. Saracenis cum Roderico Hispa-
no confligentibus 700. hominum millia utumq;
cadunt 713.

Cum Solimano Saraceno 300. hominum millia
frustra Constantinopolim tentant 715.

A Carolo Martello Franciæ Principe Saraceno-
rum 375. millia uno prælio cæsa 732.

Carolus magnus Saxones immensis cladibus afficit.

Saracenorum 700. millia ab Alphonso Casto
mactata pluribus præliis.

Seculo 9no. Pipinus Caroli Magni filius Ve-
netorum prius victor, mox ab eisdem victus Ra-
vennam migrat inglorius 811.

Celeberrima apud Scotos Kennethi Regis vi-
ctoriæ, qua Pictorum gens cum Rege Druskeno
ad Taum fluvium pene deleta 838. *Bathi Leslaus*

Ramirus I. Legionis Rex. cæsis ad Clavigium
sexaginta Maurorum millibus, Alveldam, & Ca-
lagurrim ipsis eripit 846.

Arnulphus Germaniæ rex Romam diu frustra
oppugnatam, per occasionem leporis fortè in eam
refugientis capit. *Sigebertus & alii.*

Seculo 10mo Saraceni, arce Gariliani pulsi,
cæduntur 915.

Cremata per Hugonem Italiæ regem Classe,
Saraceni deferunt Fraxinetum 931.

Auceps voto nuncupato Hungaros prælio vi-
ctos pene delet 933.

Ramirus II Rex Legionensis Mauros ad septi-
manecas, triginta millibus cæsis, profligat 934.

Petrus Urseolus Dux Venetus inclytam de-
Saracenis victoriam refert 976.

Egregia de Saracenis victoria Veremundi
Regis Hispani 998.

Seculo 11. Quadraginta Nobiles Nortmanni
Hierro-

Hierosolymis reduces Salernum ab obsidione Saracenorum liberant 1002.

Maniaces Michælis Paphlagonis in Sicilia Dux unico Prælio 50. Saracenorum millia cædit 1040.

Sexcenta Scytharum millia precibus Constantini Ducis, & populi Divinitus fusa 1065.

Itali, Victore III. R. Pontif: impellente, Africam sub Uexillo S. Petri aggressi, centum Saracenorum millia interficiunt 1087.

Seculo 12. Calojoannes Imper: nobilem de Scythis victoriam reportat 1123.

Ægyptii apud Ascalonem tanta clade affecti à Dominico Michæle Veneto, ut mare ad duo milliaria sanguine cæsum rubesceret 1124.

Alphonso I. Lusitani Regis Orichiensis de Ismaro, & quatuor aliis Mauris Regibus victoria celleberimus comparanda 1137. *Hist: Lusit:*

Idem Alphonsus, & filius sancius I. innumerales Maurorum copias cum Marochiorum Imperatore & tredecim simul Regibus ad Scalabim cædunt 1183. *Ibid:*

Seculo 13tio. Theodorus Lascarus, parva manu ingentes Turcarum copias delet, obtruncato Sultano 1209.

Miramolinus cognomento Viridis cum 600. Saracenorum millibus profligatur à Regibus Alphonso Castellæ, Petro Aragoniæ, Sancio Navarræ 1272.

Ostingenti Cruce signati, Duce Simone Monfortio Tolosanorum, & Aragonum 100. millia fundunt 1213.

Pugna Boviensis, in qua à Philippo Augusto Galliæ R: victi Otho Cæsar, Ioannes Anglus, Ferdinandus Flander, qui certi prope modum victoriæ catenas captivis vincendis attullerat 1213.

Philippus Pulcher Galliæ Rex gravem passus est

est jacturam in pugna ad Curtracum edita 1202.
ubi temeritate Roberti Atrebatum Comitis flos
Galliæ nobilitatis à Flandris excisus.

Seculo 14to. Alphonsus XI. Castellæ Rex 450 Sara-
cēorū mil: cædit, 20. duntaxat è suis desideratis 1340.

Clades Gallorum per Anglos ad Cressiacum 1346.

Veneti à Genuensib9 quos pacē flagitantes rejece-
rant, ad Sapientiā Insulā gravi clade funduntur 1354.

Pugna Pictaviensis inter Anglos, & Gallos,
horum clades funestissima 1356.

Petrus Auria Genuensis classis Præfectus Ve-
netos pacem orantes propositis durissimis con-
ditionibus ad desperationem adigit, mox ipse
fame ad deditionem compellitur 1379.

Seculo 15to. Tamerlanes Tartarus ductis duo-
decies centenis millitum millibus, Bajazethem
Turcam profligat, cæsis 140. millibus 1402.

Classis Hispania vivæ calcis beneficio à Genuensi
victa, captiq; duo Reg: Arag: & Nava: 1435. *Blondus*.

Ioannes Hunniades, Stephanus Vajvoda, & Batho-
reg celebres de Turcis victorias referunt.

Vladislaus Poloniæ, & Hungariæ Rex ad Varnam
pugnans cum Amurathe, obtruncatur à Turcis Perit.
& Julian: Card: Cælarinus Legatus 1444.

Seculo 16to Iacob9 IV. Scot. R. & flos nobilitatis
ad Floudoni umōntem cæsus ab Anglis Duce Tho-
ma Hauvarto. 15. 13. Rhodus à Solimano Turca in
deditionem accepta est 1522.

Vienna à Solimano frustra obsidetur 1526.
Sophi Turcarum 400. millia cædit 1557. Gallo-
rum clades ad S. Quintinum 1557. Moschus
Turcarum 600. milli: delet 1560. Melita à Tur-
cis obseffa, sed fortissimè defensa 1565.

Victoria Christiano: de Turcis ad Echinadas 1571.

Sebastianus Lusitaniæ Rex in Africa pu-
gnans cum flore Regni perit 1578.

Parisi ab Alexandro Farnesii liberati 1590.
Antverpia ab eodem capta 1595.

Seculo 17mo. Ostenda expugnatur à Spīnula 1604.

Celebris de Osmane Turca Polonorum ad Chocimum victoria 1621. Rupella à Ludov: XIII. expugnata 1628. Sveci ad Nortlingam victi ab Austricacis 1634. Casimirus Polonus Tartaros memorabili clade cædit 1669. & Ioann: Sobiescius, postea Rex Turcas ad Chocimum 1672.

Vienna à Turcis frustra oppugnata 1683.

Buda de Turcis recepta 1686. Belgradum Maximil. Eman: Bavari virtute fortiter expugnatum 1689. sed anno sequenti iterum amissum.

Galli de Fæderatis primum in Oceano Britannico, mox in Campis Fleuriacis iterum victores 1690. Montes in Hannonia, Nicæa in Liguria, Mommelianum in Sabaudia Gallis cedunt 1691. In Oceano victi à Fæderatis Galli, paulò post, Namurcum expugnant 1692.

Veneti navali prælio victi à Turcis Chion Insulam amittunt 1697. quam bienio antea cæperant.

Fæderati celeberrimam ad Hochstectam victoriam contra Gallos referunt 1704. ex qua tota Bavaria, Augusta Trevirorum, Trarbacum, Landavia, aliqua loca plurima de victis direpta.

BELLI DUCES NOBILIORES.

Seculo 1mo. Sentius Saturninus, & Valerius Messala Augusto imperante.

Germanicus Cæsar Drusi filius.

Arminius Cheruscorum Princeps.

Tacfarinas Numida cum Romanis varia fortuna congressus.

Mutianus, & Antonius Vespasiani asseclæ.

Agricolæ

Agricola Historici Taciti Socer rebus in
Britanni gestis nobilis.

Trajanus bello clarus, mox Imperator.

Galgacus Scotus cum Agricola sinistro ple-
rumque Marte congressus, sed semper fortis.

Seculo 2do. Artemon Judæorum in Ci-
pro rebellantium Dux, à quo ducenta, & qua-
draginta hominum millia obtruncata 114.

Andreas Hebræorum Dux in Ægypto.

Placidus postea S. Eustachius Dux sub Tra-
jano insignis.

Barchochebas clarus Iudæorum Dux.

Iulius Severus, sub Hadriano.

Septimius Severus adeo felix, ut nullo con-
gressu non discesserit victor.

Seculo 3tio. Aurelius, & Claudius Duces
sub Galliëno, deinde tyranni.

Zenobia Palmyrenorum Regina sæpe vi-
ctrix, tandem victa.

Odenatus Zenobiæ maritus.

Carantius, sive Carausius Scotus, à quo
victi Romani 287.

S. Mauritius Dux thebeæ legionis.

Fincomarchus Scotorum Rex qui victis
Romanis, Octavium Britanniae Regem profu-
gum restituit *Leslaus*.

Seculo 4to. Antemius postea Martyr sub
Iuliano.

Gallicanus Dux, & Consul, mox Martyr.

Iovinus Magister Equitum sub Valentini-
anos II.

Sapor II Persarum Rex jussu patris in utero
matris, coronatus, postea bellè fortissimus, &
Romanis formidandus.

Theodosius Hispanus Imperatoris Cogno-
minis Pater.

Ardaburius Pater, & Asper filius Aspebetus

Perſa Chriſto tandem addictus.

Terrentius Dux maximus ſub Valent.

Arbogaeſtes Comes, mox proditur 394.

Seculo 5to Stilico gente Vandalus Coſ, & Dux egregius, poſtea proditor ſub Arcadio, & Honorio.

Fergusius II. R. Scotorum bello inclytus.

Attila R. Hunnorum, Dei flagellum.

Aetius Patritius & Rom: Imperii columen ſingulari conſilio, ac virtute, cum Meroveo Francorum Rege Attilae impetum repreſſit, atque averſit.

Bonifacius Dux bellicis laudibus clarus, ſed Africae demum Tyrannus.

Aurelius Ambroſius Brito vir, & morum probitate, & bellicis victoriis admirandus.

Clodoveus bello, & pietate inclytus Francorum rex.

Seculo 6to Eleſbaanus Aethiopum rex victoriis, & Religione inclytus.

Totilas Gothorum rex fortis & aliquando felix, ſed poſtea victus à Narſete.

Belifarius, & Narſes Juſtiniani Duces celeberrimi.

Joannes, qui opibus à Juſtiniano ſpoliatus, vitam mendicando ſuſtentavit. *Procop: Hinc ſcripſiſſe nota de Belifario fabula.*

Prifcus, & Philippicus ſub Mauritio.

Arturus Anglorum rex nobile fabularum argumentum, cujus orbicularis menſa, & enſis Caliburnus celebrantur.

Mummolius Patritius, & Comes, Antiſiodorensis.

Seculo 7mo Trebellius Dux Bulgarorum fortiffimus.

Cofroes Perſarum Rex illatis Rom: Imperio cladibus clarus, ſed tandem ab Heraclio victus, & à filio caeſus.

Rhotaris

Rhotaris Longobardorum Rex victoriis & aucto Regno nobilis.

Omar Arabum rex, seu melius Calipha à Mahomete tertius.

Halys à Mahomete. V. qui rerum successu elatus, Mahomete major dici, credique voluit. Ex eo Saraceni in duas sectas divisi.

Bamba Hispaniæ Rex armis, & pietate insignis.

Seculo 8vo. Carolus Martellus Caroli Magni Avus, cui ob res è re Christiana feliciter gestas à Gregorio III. Christianissimi titulus datus est.

Pipinus Caroli Magni Pater Galliæ rex.

Carolus verè Magnus Imperator, & Bellator.

Rolandus quem Itali corrupta voce Orlandum appellant sub Carolo Magno:

Belagius è Regio Gothorum sanguine Cantabri Comitum Fil: Hispaniæ restitutor.

Azer, cujus virtute Aragones Maurorum jugum excussere.

Alphonfus Castus rex Cretensis.

Seculo 9no Enechus cognomento Arista belli operibus ingens I. Navarræ rex.

Bonifacius Comes è progenitoribus Mathildis Comitissæ, rebus in Corsica gestis, inclytus.

Regnerus Rex, amorum, & rerum gestarum similitudine Danorum Hereules.

Robertus Fortis sui sæculi Machabeus apud Gallos 866.

Vido III. Spoleti Dux, & Imperator.

Andreas Romani exercitus Dux, à quo cæsi Saraceni ad Padum 886.

Atto seu Aëtius Mathildis Comit: Proavus bello per ea tempora clarus. *Florent.*

Seculo 10mo. Ferdinandus Consalvus Castellæ Comes Maurorum malleus.

Alphonfus Castellæ Rex verè Magnus.

Vitzereus Svecus sub Olao. I.

Almansor Saracenorum Dux inclytus.

Petrus Venetorum Dux bello clarus.

Conradus Franco, mox Germanis Rex.

Joannes Zemifces Græcus Imper.

Ezelinus Germanus Onaræ Dynasta.

Grimaldus I. Monæci Princeps non armis minus, quàm sanguine nobilis.

Ericus VII. Svecorum Rex cognomento Serselius victoriis clarus.

Seculo 11mo. Gregorius Maniaces sub Michèle Paphlagone 1040.

Constantinus Monomachus ante adeptum Imperium belli gloria nobilis.

Robertus & Rogerius in Italia Nortmannorum Ductores, & Principes bellica virtute clarissimi.

Gothofredus Bullionius Dux, Hercules Christianus.

Raymundus Comes Tholosanus, & Boemundus Normannus cum Tancredo Bullionii in sacra expeditione socii.

Huna Anglorum bellicosissimus.

Rodericus Didaci vulgò Cid apud Hispanos celeberrimus 1099.

Robertus Normanus Dux fortissimus.

Seculo 12mo. Henricus cognomento Leo, Dux Bronsvicensis è gente Atestina.

Gvilelmus Dux Aquitaniae strenuissimus.

Dominicus Michæl Venetorum Dux.

Jacquellinus de Mayli, quem Saraceni s. Georgium Christianorum propugnaculum appellabant.

Rainaldus Marchio Atestinus 1177.

Sanctius I. Lusitanorum rex nobilibus victoriis celeberrimus contra propinquos Simon Comes. Monfortius bellica laude, & pietate clarissimus.

Seculo 13tio Nicolaus Spinula, Anfaldus, & Andreolus Marii sub Frederico II. Cæsare.

Actius

Actius IX. Ateffinus Italiae, & Ecclesiae propugnaculum.

Mathæus Montmorantius Mars Gallicanus.

Gvillelmus Vallasæus Scotiae columnen.

Alphonfus Perez Gusmanus Tariffæ Præfectus.

Farinata de Vbertis Florentinus. Ezelinus à Romano Patavii Tyrannus. Ubertus Auria, Lambas Auria Genuensium Classium præfecti celebres.

Robertus Brusæus Scot: Rex inclytus.

Seculo 14to Amedeus V. Sabaud: Comes Rhodò à Turcis liberata, clarissimus.

Amedeus VI. Sabaud. Italiae Achilles

Matthæus Gripho Florentinorum Ductor.

Hilarion Græcus Monachus, Luchinus Verminus à Petrarcha laudatus.

Paganus Auria victoriis illustris.

Canis Scaliger pater, Mastinus filius, Petrus Rubeus Parmensis Venetorum Ductor.

Huguccio Faggiuola, Castruccijs Castracanus.

Ægidius Card: Albernotius, Petrus Farnesius.

Ioannes Acutus Anglus rebus in Italia gestis celebris.

Seculo 15to. Paulus Sabellus, Paulus Ursinus, Ioannes Zisca.

Ioanna Darcia vulgò Puella Aurelianensis,

Nicolaus III. Ateffinus, Ioann: Francisc, Gonzaga.

Albertus Brandenburg: Achill: & Ulysses à Pio II. dictus, Blasius Axeret. Genuens.

Alberic. Agidarius Cunii Comes.

Brachius à Montone, Iacobus Caldora, Mutius Attendolus, cognomento sfortia, Francisc9 Carmaniola, Ioann: Card. Vitelleschus.

Matthias corvinus, Ioann: Hunniades, stephanus Vaivoda, Castriotus, vulgò, Scanderbechus, stephanus Battoreus. Seculo

Seculo 16to. Campson Gaurus Ægyptius, Ioannes Mediceus, Gasto Futius, Iacobus Trivultius, Bartholomæus Livianus, Ludovicus Gonzaga, vulgo Rodomontius.

Prosper Fabricius, Marcus Antonius Salerni Princeps, Stephanus, Marcus Antonius Paliani Dux, clarissima Columniæ gentis lumina. Thomas Hauvartus Anglus.

Petrus Deterrail Balardus, Alphonsus Albuquercius, Villerius Rhodius, Ferdinandus. Cortesius, Andreas Grittus, Guido Rangonius.

Ioannes Baptista Sabellus, Andereas Auria celeberrimus, Antonius de Leva.

Seculo 17mo. Mauritius Nassovius, Corolus Eman. Sabaudus, Ambrosius March: Spinula, Ladiguerius Galliæ Comestabilis.

Carolus Comes Bucquojus, Torquatus de Cōitibus, Forcia, & Toirasius Marefcalli, Gustavus R. Sveciæ Waiscainius, Tyilius, Poppenaimus, Barnardus Veymarus, Ioannes Wertius. Vladilaus IV. Polonus: Andreas Cantelmus, Comes Arcurtius, Chiuperlius Visirius, Vice Comes Turenus Marefcallus, Marchio Montecuculus, Admandus Principis Condæus.

Carolus V. Dux Lotharingiæ Christianorum columen, Turcarum terror.

CASUS TRAGICI. CALAMITATES PV- BLICÆ.

Seculo 1mo. Fidenis, ruente Anophitheutro. Triginta hominum millia obtrita sunt, 27.

Seianus Tiberio accusatus, unico in Tiberim trahitur 3.

Herodes Agrippa Rex Populi acclamationes
p Supra

Supra humanum fastigium elatus, manifesta Divini numinis ira fæda vermium tabe conficitur.

Fames dira Romæ, & in Italia, imò per totum ferè terrarum orbem 42.

Quatuor Imperatores Rom: Populi Nero, Galba, Otho, Vitellius intra biennium per ludibrium periere.

Seculo 2do. Hadrianus post summam vitæ felicitatem gravi, diuturnoque morbo implicitus, expertus efficit, quàm miserum esset, cupientem mori non posse 138.

Incendium Romæ, quo absumuntur Insulæ 340. 152.

Pacis templum cum universis Hierosolymitani templi spoliis, illic à Vespasiano repositis igne perduntur 193.

Severus supra quadraginta Consulares, & prætorianos Fescennii, & Albini sectatores occidi jubet 200.

Seculo 3tio. Antoninus Caracalla impotens iræ Alexandrinorum; dicacitatem ingenti eorum strage vindicat.

Decium altero principatus anno, clade à Gothis accepta fugientem obvia palus haurit.

Roma magnam partem accensa nocturnis ignibus 249. Itemque Amphitheatrum 254. & Templum Dianæ Ephesinæ 263.

Valerianus à Sapore persarum R: captus 259. miserabili apud hostes senectute consenescit, ac tandem excoriatus sale conditur.

Seculo 4to. Galerii Maximiani horrenda mors 311. Diocletiani 316.

Lues, fames, & omnis generis calamitates exundant.

Constantinus Crispum filium falso Faustæ Novercæ crimine circumventum supplicio afficit 326.

Ablavius dictus fortunæ pila ruit 337.

Fames post hominum memoriam atrocissima, tum

tum alibi, tum in Cappadocia 367.

Valens in tugurio creatur à Gothis 378. eos quos contra Catholicos foverat, cælestis iræ ministros expertos.

Seculo 5to, Aetius Rom: Imperii columen Valentiniani Imperat: manu cadit 454.

Maximus Imper: lapidibus obrutus, & discerptus 455.

Universi orbis opes à Vandalis direptæ furente mari absorptæ 455.

Conflagrat Constantinopoli Bibliotheca librorum millia centena vicena continens 476.

Zeno Imperator vivus sepultus, obstante Ariadna non extractus, miseré petit. 491.

Seculo 6to Anastasius Imper: fulmine perit 518.

In Italia præ fame nati vorati à matribus 539. *Genebrardus.*

Pestis per Angelos malos, immissa 544 per annos 50. vexat orbem terrarum.

Chramnus à Clotario Patre intra tugurium cum uxore, & Filibus incensus 564.

Belisarius Constantinopoli obit inglorius 565.

Post Tyberis inundationem atrox lues urbem invasit, in qua plures alioqui valentes sternuendo, aut oscitando animam efflabant.

Romilda publicè palo infixà à Cajano, cujus amore capta, post mariti mortem, Forum lulum prodiderat 600.

Seculo 7mo Cajanus Avarum Rex captivos innumeros mactat, quod eos Mauritius Imper: viritim quatuor siliquis redimere noluisse 601.

Mauritius Aug: à Phoca, post Conjugem, & liberos ante os ejus trucidatos jugulatur 602. non alius Augus: aut majorem cladem, aut fortius tulit.

Phocæ superbiam in miseria retinentis colla pedibus calcatur Heraclius.

Brunichildis decem Regum trucidatrix equis caudis alligata discerpitur.

Seculo 8vo. Aripertus Longobardorum rex, ingenti accepta ab hostibus clade, fugiens, in trajectu amnis auro degravatus, mergitur 712.

Artemius in Sicilia dictus Imperator crematur 718

Pestis sævissima in Thracia, vicinisque Provinciis furit.

Capronymi classis navium 2660. fluctibus hausta 732.

Constantinus Pseudopatriarcha C. P. inter opprobria trucidatur 767.

Constantinus Imper. ab Irene Matre excæcatur 797.

Seculo 9no Bernardus Italiæ Rex, jussu patrui Ludovici Pii excæcatus præ mærore obit 818.

Horrenda per locustas Galliæ depopulatio, quam consequuta pestis tertiæ mortalium partis exitio 866.

Bardas Cæsar jussu Michæelis Imper. in frustra conciditur. 866.

Basilus Macedo cervi cornibus transfossus, effusis intestinis efflavit animam 886.

Carolus Crassus Regio nomine exutus Arnulpho fratris filio in tutelam datus, ab eo victum emendicabat.

Arnulphus veneno stolidus effectus, à phlitiâ consumptus perit. *Frisingen.*

Seculo 10mo. Genua à Saracenis capta, omnes in ea præter pueros & fæminas occiduntur 936.

Otho II. Italicis Proceribus Romæ ad convivium invitatis, inter epulas, de seditiosis pænas cæteris inspectantibus, sumit. Hinc *Sanguinari* conogmentum Othonis factum.

Idem, immensæ classis accepta strage, vix natando evadens, mærore perit 983.

Pestis atrocissima in Germania post hyemem media æstate subortam. 991.

Seculo 11mo. Crescentii olim uxor Otho-
nem III. chiorothecis veneno infectis, pro mu-
nere

nere amatorio ad eum missis exstingvit 1002.

Basilus Imper: 15 Bulgarorum captiverū millibꝫ
effodi oculos jubet, unico singulis centenarius lu-
sco Duce relicto.

Dani per Angliam uno impetu ex con-
dicto cæsi 1011.

Locustis, & fame vexati Cappadoces, Armeni,
& paphlagonēs solum vertunt 1040.

Romanus Diogenes Imper: captus à Turca-
rum Sultano, ei ascensuro & descensuro in Solium
pro scabello fuit. *Tyrius.*

Seculo 12mo. Henricus IV. Regno spoliatus
eò mendicitatis, & miseræ reductus est, ut ab E-
piscopo spirensi victum sibi, ac locum Clerici in-
choro nequidquam quæreret.

Latini innumeri cujusvis ordinis à Græcis cæ-
si 1183.

Andronicus Alexii nepotis strangulator, altera
manu, & oculo mutilatus, scabroque camelo præ-
posterè, impositus ac circumductus vulgi furore,
harpagonibus terreis frustulatim discerpitur 1185.

Seculo 13tio Otho IV. Imperio dejectus mul-
tis tum in Italia, tum in Germania attritus cla-
dibus, in Saxonie latebram se recepit, ubi haud
ita multò post obiit ex mærore 1218.

Lue absumpta pecorum vis immensa in Gallia,
& Germania, 1223.

Conradinus Syevus, & Ferdinandus Austriæ
Dux securi percussus Neapoli 1238.

Vesperæ Siculæ, in quibus ad conditum ve-
sperarum signum Galli omnes in Sicilia cæsi 1282.

Hugolinus Gherardeschæ Comes duo ejus fi-
lii, totidemque Nepotes pisana turris clausi, dira fa-
me necantur 1289.

Seculo 14to Andreas Rex Neapolit. Ioannæ
Conjugis malignitate strangulatur 1344.

Carolus Dyrrachinus Ioannam Neapolitanam

Regno exutam, pulvillo suffocat, & mortuæ spō-
rum thronum inscendit 1382.

Pestis triennis Oecumenica, mediam homi-
num partem perdit 1345.

Amurathes trigesies, & septies victor à Ser-
vo confoditur 1390.

Carolus II. Navarræ Rex cum ad excitā-
dam Libidinem, aqua, quam ardentem dicimus,
corpus perfudisset, combustus est.

Morbus, qui à Gallis nomen invenit, America
in Europam advectus.

Seculo 15to Baiazethes Rex Turcarum à Ta-
merlane victus, captusque in ferrea cavea ad Lu-
dibrium reservatus infelicissimus obit 1403.

Alvarus de Luna apud Ioannem Castellæ Re-
gem maximè gratosus, ejusdem jussu obtrunca-
tur. 1453.

Ludovicus Luxemburgensis Comes S. pauli
Magister Equitum Galliæ capite plectitur 1475.

Carolus Burgundiæ Dux, cognomento audax
in prælio ad Nanceju vulgaris militis manu cadit
1497.

Seculo 16to Sultanus Ægyptius post multa pro-
ra, à Selimo ferreo unco suspenditur 1509.

Christiernus Danus tribus Regnis spoliatus in
cavea Clathrata moritur 1522.

Ludovicus II. Hungariæ, & Bohemiæ Rex
à Solimano post captum Belgradum victus, fu-
giens perit in palude 1526.

Sudor Anglicus primò innotescit 1529.

Thomas Volsæus ex Iro Cræsus, denuo Irus
infelicissimus.

Locustæ solem inumbrant in maxima Evao-
pæ parte 1542.

Pestis, cui nomen arietis factum, quod præ-
cipuè caput urgeret, totam pene peragrat Eu-
ropam 1581.

Seculo 17mo In Angliâ pestis horrenda, Lon-
dini præsertim 1603.

De

Demetrii magni Moschorum Ducis casus 1606.

Capta per Tartoros Regia Peking. Zung-
chinius Sinarum Imperator nubilam Filiam ob-
truncat, ipse, & Regina se suspendunt *Martinius*.

Rebelles in Anglia Carolum I. Regem inaudito
exemplo, carnificis manu in foro obtruncant 1649

pestis in Italia, sed Neapoli præcipuè, & Ge-
nuæ fuit 1655. ac deinceps per Asiam & plures
Europæ Provincias à 1678. ad 1680.

Spira & Vormatia ferro flammisque à Gallia
excinduntur.

Rigidissima hyems in tota Italia, qua ma-
gna pars fruticum, præcipuè olivarum & vitium
initio anni 1709 arefacta est.

Pestis in Hungaria grassatur. 1710 & 1711. ab
Hungaria in equos, & boves per Italiam serpit.

MOTVS ELEMENTO- RVM, ET SIGNA DE CÆLO.

Seculo 1mo Tiberis inundatio Romæ 5. & ite-
rum 15 anno post nostræ salutis initium.

Eclypsis & terræ motus Christo Domino mo-
riente 33. *Illius meminit Phlegon apud Eusebium.*

Duodecim Urbes Asiæ, in quibus Ephesus, &
sardis nocturno terræ motu collapsæ 33.

Nova Insula inter Theram & Therasiam Æ-
gei maris emergit 46.

Ignis è Vesuvio copiosus, & cineres, quibus
inter alios obrutus plinius, Herculaneus, & Pom-
peii urbes sepultæ 75.

Seculo 2do. Antiochia horribili terræ motu
corruiit cum ingenti civium, ædificiarumque.
Trajani tantæ ruinæ spectatoris clade 115.

Terræ motus magni, & crebræ inundationes.

lues, aliæque calamitates Antonino Philos: imper:
Iur. Capitol.

Tactum de Cælo Capitolium, & magna Ro-
mæ Bibliotheca conflagrat 188.

Tres circa solem stellæ apparent 193.

Seculo 3tio Solis eclipfis admodum horri-
ca 203.

Vesuvius ingenti fragore, & horrore flammæ
& ignitos cineres eructat 203.

In Africa diluvium, ignes nocturni Cartha-
ginis mænibus proximè imminentes 203.

Horrendi terræmotus, quibus Urbes aliquot
cum populis haustæ 243.

Seculo 4to. Luna sangvinei coloris 302.

Terræmotus horribilis apud Tyrum, & Si-
donem, urbes multas, populosque innumeros op-
primit 306. *Eusebius.*

Nicomediæ dirus terræmotus, & incendium
per dies 50. 358. *Hieronym.*

Terræmotus, quales antea nunquam exstitissent
Orbem terrarum propemodum universam concu-
cutiunt, maria intumescunt, & urbes hauriunt,
365.

Grando inusitatæ magnitudinis Constantino-
poli 367. *Idatius & alii.*

In Artesia pluvie mixta cadit lana 367. *Hie-
ronym.*

Nicea per terræmotum penitus everla 368.
Idatius & alii.

Seculo 5to Cometa ad terram usque pertingens
Constantinopoli. *Ricciolus.*

Uticæ terra per annos septem mugit 410. *Si-
gebert.*

Terræmotu in Palestina, Urbes, ac pagi non
pauci subverfi 419.

Terræmotus in Oriente Urbes complures &
magnam Byzantii partem solo æquat 446.

Tolosæ rivus Sangvinis toto unius diei cur-
riculo defluxit 461. *Genebrard.*

Terræ-

Terræmotus Oridente horrendissimus 466.

Ignis maxima eruptio à Vesuvio 472. & iterum declinante sæculo. *Maro & alii.*

Sæculo 6to Italia flammeos in Cælo videt exercitus cum Sangvinis effusione magnaue Tiberis inundatione 510. *Palmer.*

Antiochia gravi terræmotu everfa 524.

Horrendus per 40. dies terræmotus Constantinopoli & multarum adjacentium urbium æquatio 533.

Terræmotus, ac portentofus ubique maris æstus cuncta devastat 552.

Mons Rhodano imminens à contiguo monte abjunctus post longos mugitus, domos, ac mortales ingenti numero obtrivit 562. *Genebrard. & alii.*

Diluvium Venetiis & alibi, mox pestis Romæ a fætoe serpentium in Tiberis ripas ejectorum 589. *Palmerius & Ciacconius.*

Sæculo 7mo. Signum de Cælo instar gladii, & terræmotus 30 dierum 632. *Sigebert.*

Nicomedia & Nicæa iterum gravissimo terræmotu concussæ 633.

Cometes 678. quem siccitas trium annorum consequuta est, & pestilentia, quæ funeribus Italiaur exhaust.

Stella per noctem Cælo sereno nubilo infecta sub initium Ianuar: 685 apparuit, mox alia Februar. meridie cum magno fulgore ad Orientem decurrit. *Sigon.*

Martio verò Vesuvius per dies aliquot ignes evomit, atque omnia virentia circumquaque adussit *Sigon.*

Eodem anno Romæ Tiberis inundatio.

Sæculo 8vo. Tanta Solis Eclipsis, ut stellæ in die apparerent 3. Jun: 718.

Scutum nigerrimum in Orbe solari 733
pluvia Cineris in oriente 744.

Tenebræ horrendæ per Orientem à 4 Augusti ad Kal: Octobris. 746. Pro-

Prodigiosi terræ motus in Oriente, & pestis triennis 746.

Tanta fuit hyemis sævitia, ut Pontus Euxinus gelu coalesceret, & à Danubio ad Euphratem usque in regiones continua glacie conducerentur 764.

Constantino à Matre Irene excæcato, Sol per dies 17 visus est latere. *Theophil: & alii.*

Seculo 9no In Italia horrendi terræ motus quibus & aliquæ Urbes dirutæ, & montes disiecti 801.

Sunt qui tradunt maculam in sole [visam] per dies octo 807.

In Saxonia terra ad trium millium spatium intumuit 823.

Grando stupendæ magnitudinis in Gallia, & gela 15 pedes longum, 6 latum cadit é Cælo 825.

Prodigiosa solis defectio, qua visa Ludovicus Pius supremum morbum contraxit 840.

Terra immaniter concussa horrendum immugit 862.

Pluvia sangvineæ per triduum in agro Brianiano 869.

Seculo 10mo. Genuæ fons sanguinis futuram sequentis anni calamitatem prænunciat. 935.

Sol per aliquot dies visus est, sanguinem effundere. Prodigium plurimi morbi, & interitus consequuti sunt. 940.

Gemini soles per biduum visi, & acies in Cælo confluentes 979.

Cruces in vestibis apparent 979.

Ignis è Rheno exortus strages ingentes edit 991.

Horrenda ignis eruptio è Vesuvio 993.

Terræ motus permagnus aliaque prodigia 1000.

Seculo 11mo. Prodigiosa Ligeris inundatio in Gallia 1003.

In Lotharingia fons aquæ saluberrimæ in sanguineum versus 1011.

Nubes ingens in Belgio soluta multos mortales mergit. 1014.

Cometes trabis specie per quadrimestre 1039.

Tam copiosa nix in Occidente, ut sylvæ onus non sustinentes, frangerentur 1401. *Sigebert.*

Terræmotus per biennium in Bithynia.

Sereno Cælo de die visa stella 1077.

Ingens soli mugitus 1082.

Multis in locis ac præsertim in Italia eluviones insolitæ 1082.

Seculo 12mo. Visi gemini soles 1105. & acies cælestes permultæ 1109.

Ravennæ pluvia sanguinea 1113.

Terræ motus in Italia quadragenarius, villam aliò transfert 1117.

Padus ex alveo sublimis exstat in fornibus modum data transeuntibus via 1117.

In Gallia tellus præ calore flammam emittit 1135.

Ingens mortalium clades ex Bellica Oceani effusione per 12, millia 1164.

Ætna solito vehementius deflagante, tota Sicilia terræ motu concussa est, magna hominum strage, plurâ præstrata oppida; Catana inprimis in qua nulla domus superstit 1164. *Faxell. Bon-sil. ex Baron.* 1169.

Seculo 13tio. Cometa insignis 1211.

In Frisia mare effusum centum millia hominum mergit 1218.

Ob horrendam solis Eclipsim 6. Octobris Stellæ in die visæ 1241.

Mons in Burgundia à reliquis dehiscens, multa rusticorum millia opprimit 1241.

Saturni Stella in die apparuit 1283.

Piscis Marini Leoni similis captus in mari Thyreno 1281.

Horrendus

Horrendus in Italia terræ motus 1298.

Cometes planè prodigiosus, qui tres ante menses ardere cæperat, Urbano IV. moriente evanescit 1264.

Seculo 14to. Eruptio pumicum, & cinerum horrenda ex Ænaria insula, vulgò *Ischia* 1303.

Visæ simul in Cælo tres Lunæ 1314.

Ætna vomit plurimum ignem 1323.

Terræ motus quadragenarius Urbes viginti sex prosternit in panonia 1328.

Mare Flandricum ruptis aggestibus multa oppida mergit 1377.

Seculo 15to, Per plures leucas constrictus frigore Pontus impunè calcatus 1420.

In Hispania Terræ motus multa oppida evertit 1431.

Mare ad Dordracum ruptis aggeribus, hominum supra centum millia, & pecorum greges infinitos perdit 1446.

Cometæ bini in Italia visi 1456.

Ignea Pyramis, seu columna in aere super Maxiconæ Urbe diu suspensa proximam Evangelii lucem visa est indicare *Florim. Remond. l. 1. c. 2.*

Seculo 16to. Cruces Sanguineæ vestibus subitò inspersæ 1501.

Eclypsis horrida 1518. tres soles Annonæ. 1524.

Ad Nicæam Salyum vici aliquot subito terræ motu absorpti & ad Oeni salinas igne aliqui de cælo tacti 1524.

Maris in Anglia retrocessio magna, & mons loco motus evulsis arboribus 1571.

Pluvia triticea in Quadis 1571.

Nova Stella insigni Cassiopææ ab anno 1577 ad 1574.

Quinque simul soles 1588.

Seculo 17mo. Terræ motus ingens in Helvetia 1601. in Peruvia 1604. in Brutiis, ubi eversa

versa Siberina 1627. in Sinis quindecim magnis urbibus dejectis 1628. Herbioli 1638. in Brutis 1659. à Pyrenæis ad Lemovicum in Gallia 1660 qualis non ante auditus in nova Francia 1663. Ragusium concutit 1669. Ariminum 1672. Peruviam 1686. Smyrnam ubi periere 40. hominum millia 1688. Neapolim, & Beneventum 1689. Siciliam ferè totam 1693. vel omnino, vel magna ex parte deletis pagis, oppidis, urbibus pluribus, inter quas Syracusæ, Catana; Leontini, sepultisque, ut fama fert, dentum fermè hominum millibus.

Araris eluvio in Gallia 1602.

Iris Sangvinea Strigonii per noctem 1604.

Plurium Rhetorum oppidum propinqui montis ruina cum incolis opprimitur 1618.

Vesuvianum incendium horribile 1631.

Ætna circumjectum agrum torrentibus igneis latè vastat 1669.

Ingens terræ motus in Calabria, & Sicilia magno interitu populorum & urbium 1693. in Umbria vicos, & oppida evertit. Romæ & alibi diu auditur 1703.

Ob horrendam solis Eclipsim stellæ in diæ visæ 1705.

Magna Padi eluvio 1704. & 1705.

Incendium Vesuvianum finitimos incolas vehementem terret, cujus caligine clara dies Neapoli in noctem mutata 1707.

RES MEMORABILES, SIVE SACRÆ, SIVE PROPHANÆ.

SEculo imo Messala Corvinus orator celebris duobus ante obitum annis sui etiam nominis obliviscitur.

Phænicem

Phœnicem sub Tiberio visum testantur Tacitus, & Dio; verum de anno discrepant.

Nero magnam Urbis partem obscuris ædibus informem, per ludum incendit, ut ardentis Trojæ imaginem exhibeat.

Joseph Anani, per septennium lamentabili voce futuras Hierosolymæ calamitates prænunciat.

Titus Fulonius 150. annum agens Bononiæ sub Claudio videbat. *Geneb.*

Seculo 2do. M. Antonini Pii tanta fuit Justitiæ fama, ut Bactrianos, Hircanos, Indos, aliasque barbaras nationes compulerit, depositis armis, eum arbitrum sumere.

M. Aurelius Antonius ad belli sumptus exhausto ærario, ne cuiquam gravis foret, instrumentum omne imperatorii cultus vendidit, mox parta victoria ex manubiis redemit.

Ælius Pertinax tantæ suscepto Imperio modestiæ fuit, ut nec uxorem Augustam, nec Filium Cæsarem ab Senatu appellari passus sit.

Seculo 3tio. Alexander Severus Christum in Deorum numero reponere frustra conatus, in larario suo privatim coluit.

Idem Magistratus nullos venales esse voluit, dictitans fieri non posse, quin vendat, qui emerit, nec posse à principe animadverti in eum, qui vendat, quod emerit.

Plotinus Philos. frustra petiit à Gallieno, apud quem gratia valeret, ut Urbs diruta instauraretur, quæ Platonis legibus viveret, atque inde Platenopolis diceretur.

Urbs Phrighiæ Christiana, imperante Diocletiano, pro Christi nomine tota comburitur.

Seculo 4to. Ex non ira pridē vulgato Firmiani Laetantii libello de mortibus persecutorum, didicimus non sponte, sed coatos Diocletianum, & Maximianum abdicasse anno 364.

Criminosos dissidentium Episcoporum libellos
in

in ignem eonjicit Constantinus dictans: *Ego verò Episcopum delinquentem si viderim, hac purpura operirrem.*

Tanto honore Constantinus in Nicæno Concilio Episcopos coluit, ut postremus federet Augustus.

Seculo 5to. Memorabili Pulcheriæ Sororis prudentia Theodosio II. puero stetit Imperium

Eodem obeunte fratre, Martianum in virum deligit, integra tamen virginitate, Imperii, non thori consortem.

S. Leo divina planè eloquentia Attulum ab urbis obsidione deterret 452.

Ecclesia Catholica perstat, tametsi omnes principes aut hæretici essent, ut Anastasius Imp: Reges Italiæ, Hispaniæ, & Africæ, aut Pagani ut Anglorum, Francorum, & Germanorum Reges.

Seculo 6to. Alexandriæ plurimi utriusque sexus à Dæmone correpti, canum instar latravere 515.

Ss. Medardus, & Gildardus fratres eodem die nati, eodem Episcopi facti, eodem quoque die in cælum evolarunt 8. Junij 564.

Romildæ filiæ matri dissimiles, ut ab Avaribus castitatem tuerentur crudorum pullorum carnes inter mamillas putrefaciendas locarunt 600.

Seculo 7mo. Cosroes persarum Rex argentea ædícula ad id excitata, Sacram Crucem, quam captis Hierosolymis asportarat, veluti collegam adscitam, ad dexteram in aureo folio statuit. 615.

Pyrri C. P. Patriarchæ Monothel. damnationem, scripturus Theodor. Rom. pontif. Christi sanguinem è calice miscuit atramento 648.

Dum lues horrenda Italiam, & Romam præcipuè popularetur, diabolus multis spectantibus Urbem cum hasta obiens ad Angeli imperium cuspide

cuspidē domorum ianuas feriebat, & postero die mortuorum numerus hastæ ictus æquabat 680.

Seculo 8vo Gregorius III. Luitprandum Longobardorum Regem, suum petentem caput, ultrò adit, ille verecundia supplicis Rom: pontificis se se ad ejus pedes abjicit 739.

Rachisio Longobardorum Regi perusinos obfidenti Zacharias pontifex cælestis Numinis iram intentat. Ille subita religione perfusus obfidionem coluit seque cum uxore & filia consecrat Deo 750.

Cum Leo IV. Imper: coronam auream gemisque insignem ex æde S. Sophiæ Sacrilegè raptam capiti imposuisset suo, statim pestifera correptus febris, miserè interiit.

Seculo 9no. Crunus Nicephori Cæsaris cæsi calvariam vertit in craterem 811.

Carolus Magnus quidquid moriens in thesauris habuit, pauperibus, & sacris ædibus legatum voluit.

Basilus Macedo quoties iuditiis vacaret per præcones populo denunciabat, adesse Augustum ejus ope, & opera uti volentibus.

Trebellius filium, cui Monachum induens, Bulgariæ regnum reliquerat effossis oculis in custodiam tradit, quia populos ad falsorum Numinum cultum revocabat.

Seculo 10mo. Joannes Zemiscas Imper: de Bulgariis victor B. Virginis simulacrum triumphare voluit in curru 971.

Robertus Rex Galliæ ob illicitum conjugium ab Episcopis Sacris diris de voto à suis met famulis deseritur. 998.

Augusta Othonis III. uxor falli criminis architecta, quo insontem Multinensem Comitem insimulaverat, igne, de mariti sententia libidinis, & calumniæ pœnas exsolvit.

Seculo 11mo. Conradus Salicus morti proximus

mus Imperatoris insignia ad Henricum Savoniæ Ducem mittit, à quo nuper ingenti prælio victus superat, cum præ cæteris Imperio parem æstimans 139.

Calimirus Regia stirpe natus ex Monacho, Cluniacensi Rex Poloniæ, annuente Benedicto IX. PP. 1041.

Gothofredus Bullionius Rex Hierosolymæ renuntiatus, nec insigne, nec nomen regium usurpare voluit, ubi Christum meminerat Regem per Ludibrium appellatum.

Seculo 12mo. Joannes Comnenus Imper. multiplici de Turcis, Scytis, Hungaris parta victoria, Deiparæ, cujus ope vicerat, imaginem pro se triumphare voluit.

Manuel Comnenus Augustus posito genu afflictum ex casu generi sui Baldwini III. Hierosolym: Regis Bracchium sua manu curare voluit, amore vincente majestatem.

Fridericus, Ænobarbus, cum ab Alexandro III. se totum avertisset Gibellinorum, & Guelphorum nominibus ex veteri Germaniæ discordia repetitis, pestiferas tota Italia factiones excitat.

Qui partes Augusti sequerentur, Gibellini, qui pontificis, Guelphi appellati.

Seculo 13tio. S. Ludovicus Galliæ Rex oblatam sibi à Rom. Pontif: sacerdotia conferendi potestatem non admittit, satis sibi curarum, & periculi dictans in prophanis administrandis 1268.

Natalis Deiparæ domus deficiente cultu, ex Asia in Europam Cælestium ministerio transit, ac primo in Dalmatia, mox in Italia confidet à loci Domina Laureta, Lauretana dicta 1294.

Factiones Albarum, Nigrorumque Pistorii exortæ tota pene Italia propagantur. Pro Gibellinis, Albi, pro Guelphis, Nigri appellati.

Seculo 14to. Genuenses Matronæ, insigni pietatis & religionis exemplo ad comparandam in Saracenos classem muliebre mundum sponte distrahunt 1301.

Veneti Ducem electum seu Majestatis reum securi percutiunt.

Tamerlanes ex pastore latro, ex latrone militum ductor, ex ductore summus Imperator ac terror orbis terrarum.

Margarita Hollandiæ Com. unico partu 363. liberos parit; qui omnes Sacro Fonte lustrati perierunt. *Genebrard: ex annal: Holland.*

Mulier Marina nuda, & muta in lacu Purmerio capta vestem induere, panem, & lacticiinia edere, ac honorem exhibere Deiparæ discit. *Spondan: 1403.*

Seculo 15to. Gregorius XII. concordiae causa pontificia insignia deponit 1415. & à Martino V. pontif: Piceni Legatus constituitur 1417.

Joannes XXII. coactus abdicat, & Florentiæ ab eodem Martino in numerum patrum cooptatur: quare eadem ætas duos vidit ex pontificibus Cardinales.

Novus Orbis detectus à Christophoro Colombo Ligure 1492.

Vasus Gama Lusitanus superato Bonæ spei promontorio Indos Orientis patefacit 1497.

Seculo 16to. Henricus VIII. post raptas tota Anglia Cænobiorum, & Sac: ædium opes ipsa præda factus est pauper.

Eodem fere tempore quo Christiana Religio invecata est per Monachos in Americam, turbata per Lutherum Monach: in Europa, in Machometica superstitione novæ sectæ excitatæ sunt per Monachum Saracenum Téchellium; in Asia apud Persas, & per Ametherem pariter Monachum Saracenum in Africa inter Mauros. *Florentin. Remond, l. 1. c. 4.*

Regii tres Juvenes à Christianis Japoniæ Regibus ad Gragorium XIII Pontificem missi.

Seculo 17mo Christina Svecorum Regina Catholicae Regionis agnita veritate, ut eam amplectatur, Regno valedicit 1653.

Jacobus II. Magnæ Britanniae Rex nobilissima legatione ad Innocentium XI. Rom. Pontificem vetusta suæ gentis erga Apostolicam Sedem obsequia renovat 1687.

Innocentius XII. Apostolicæ Camerae Magistratus vetat esse venales 1692.

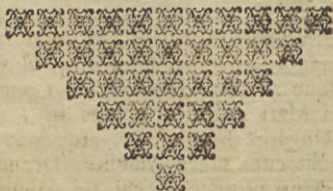
Idem Pauperes, quos Nepotes suos appellat, tota Urbe collectos, alendos suscipit, illisque Lateranenses Pontificum ædes habitandas tribuit. 1691.

Cometes, arcus speciem referens, totum occupans hemispherium, qualis vix fortasse ab orbe condito nunquam antea visus 1682.

Fulmine in promptuarium pulveris tormentorii cadente Taurini omnia munitissima licet contractis postibus patefacta sunt ostia 1698.

Gnomon Astronomicus, jubente SS. D. N. Clem: XI. in Templo S. Mariæ Angelorum de Urbe ad usum Kalendarij constructus, Auctore Francisco Blanchino ejusdem SS. Pontificis cubicularii 1702.

Mediolani incendium in Aula Principis per dies 8. continuatum 1708.

SUPPLEMENTUM
TERTIÆ PARTIS
DE REGNO POLONIÆ
*SERIES ET ACTA
PRÆCIPUA DUCUM
ET REGUM POLONIÆ*

*Quorum effigies ex originali
bus, quæcunq; haberi potuerunt,
translatæ spectantur in Palatio
Zatusciano Varsaviæ in Polonia.*

LECHUS I. Regni hujus
Auctor & Parens.

EX Slavonia oriundus cum finitimis Germaniæ populis bello confligit de finibus. Ungaros contra Mauritium Imperatorem socialibus armis strenuè defendit spectante utroque exercitu tam Germanico quàm polono; ad singulare certamen provocatus, interempto feliciter Germanorum Rege, fines Imperii sui promovit usque ad littus Balthicum. Longobardos ex sveciâ Mari Balthico effusos in Poloniam, ferro ad Ungariæ fines ejecit; atq; inde in Italiam pepulit cum Duce Alboino. Dremam, deinde Gnesam primam Regni sui sedem crexit; Nullis legum tabulis usus, aut moneta, nisi vel
aliena

aliena, vel rerum commutatione. Oblatis ultro
subditorum suorum frugibus alebatur. senio tan-
dem bellisque fractus propagato adultoq; Regno,
Gnesnæ mortalis esse desit. Quos filios relinqui-
rit Lechus? & quandiu regnaverit? infans Re-
gni nascentis fama, loqui adhuc nescia, reticuit.

VISIMIRUS Lechi Nepos.

Visimiriam & Gedanum, ex humilibus Pesca-
torum casis, ad promontorium Prussiae pro-
vexit, erexitque: Terrâ marîq; cum Danis
confluxit & Syecis. Fuso exercitu, Sivardum
Regem Daniæ in fugam egit, Iarmerico ejus
Filio inter victoriæ spolia capto.

PALATINI XII.

Scissâ in partes Gubernantium Republicâ, Ger-
mani bello ereptas à Lecho Provincias vene-
dicârunt, nemine resistente. Inde Palatini in
Gnesnensibus Comitibus à Gubernatione Reipu-
blicæ dejecti Fasces & saltum amiserunt.

CRACUS Lechi Nepos.

Post longam in Gnesnensibus comitiis delibe-
rationem, unâ omnium sententiâ adito Prin-
cipatu, novis legibus firmavit Rempublicam.
Francos Orientales per Pannoniam in Poloniæ
fines effusos profligavit & depulit. Romanos Ger-
manosq; repetitis præliis vicit. Bohemiæ Regnum
ultro se Craci submisit Imperio. Cracoviam
erexit, Arcemq; Vavello monti imposuit, & eò
sedem Regum, Gnesnâ transtulit. Draconem por-
tentosæ magnitudinis sub Arce latitantem pere-
mit

mit. In Laffotino demum jugo sepultus est. Nimirum: quem sui Cives cælo inferre non poterant integro monte utrunq; sideribus ad-moverunt.

LECHUS II. Craci Filius.

UT patri ad Regnum Poloniarum succederet, Fratrem natu majorem specie venationis peremit: scelere detecto paucis ab Electione diebus pulsus in exilium. Indignus eam tellurem calcare, quam fraterno sanguine imbuerat.

VANDA Craci Filia.

Ritigerum Germaniæ Principem, repudiato illius connubio, felici prælio prosternit. In Vistulam sponte delapsa, Virginitatem suam devovet ignoto Deo. In alto monte tumulatur prope villam, à suis manibus Mogita dictam. Ritigerus vero vi amoris subactus, dolori succubuit. Infelix, cui nec amores bene cesserunt nec odia.

PREMISLAUS I. seu LESCO I,

Moravos, prædâ in confiniis Regni agentes, ingenioso stratagemate fudit fugavitq; premisliam à suo nomine appellatam erexit. Ex aurifabro Princeps vere aureus.

LESCO Fraudulentus.

Fraude occupati principatus detecta, Regno & vita pulsus. Docuit, parum valere scelera ad Imperium retinendum.

LESCO

LESCO II.

CUm Caroli M. Exercitu ex Ungaria in Saxo-
niam eunte inter Albim & Salam foriter
dimicavit. Plebeia veste, suæ originis teste
nunquam exui voluit. Ne vero poloni temere
sibi Sceptrum detulisse viderentur, effecit: opti-
me imperando.

LESCO III. Lesconis II. Filius.

SLavis Polonorum Consanguineis Ungariam
Imperio tenentibus auxilio adit, & cum
hostibus prospere feliciterq; dimicavit. Finiti-
mos populos origini suæ insultantes ferro do-
muit. Divisis, illegitimos inter filios Provinciis,
Regni amplitudo imminuta. In Saxonia, quam
Imperio quoq; tenebat, sepultus ritu antiquo. Lon-
gius Regno abductus: ne moriens contristaret,
quos toto vitæ suæ cursu recreabat.

POPIELUS I.

NULLA gessit bella. Exactis aliquot annis in
Principatu Crusviciæ obiit. Arcem in Cuja-
via ad Lacum Goplo erexit. Sedem Re-
gni Cracoviâ Gnesnam, deinde Crusviciam trans-
tulit. Imprecando, frequenter se suosq; muribus
devovebat. Respondit tandem male usurpato
voto eventus, destinatam à superis pœnam ad
posteror ejus differendo: nimirum; sæpè luunt
posteri, quod majores imprecantur.

POPIELUS II. Popieli I. Filius.

Magistratus venales habuit. Crudelis & lascivus.
Patruos veneno extinxit, ne Regno
succederent. Circa Annum 823. Crusvi-
ciæ

ciæ obiit, peremptus à muribus, qui ex Cádaveribus patruorum prognati arcem regiam invaserunt, & de tota stirpe tanti facinoris pænam exegere documento posteris: quàm parum intersit supremam inter fortunam Principum & extremam, sæpè vili ab ictu prosternuntur.

PIASTUS Incola Crusvicensis.

Magnarum virtutum Princeps, Throni Sociam Repicham habuit, conditione originis parem & moribus. Centuriatis Crusvicie Regni Comitibus, electus in Principem, Sepruaginta annorum ævo gravis. Nullos hostes habuit præter Filios Lesconis III. Cælesti ope auctus dapēs Electoribus suis apposuit. Regiam Crusvicā Gnesnam transtulit. Ubi diem supremum clausit anno ætatis 120. princeps: quem aut nunquam præstabat eligi, aut nunquam mori post quinquaginta annorum Imperium integerime administratum.

ZEMOVITUS Piaſti Filius.

AD Martem & bella natus Princeps Somni parcissimus, cultu corporis victuq; par cuiq; Militum, alieni abstinens, liberalis & justus. Cum Moravis, Prussis, Ungaris, Germanis, Pomeranis & Cassubitis feliciter conflixit. Silesiam temporibus utriusq; Populi creptam Polonis, restituit; sicut Prussiam, pomeraniam & Cassubiam. Gnesnæ obiit anno ætatis 32. Hoc uno excessu de Poloniæ Regno malè meritis, quòd diutius non regnasset.

LESCO

LESCO IV. Zemoviti Filius.

INitia sui Principatus odiis exasperata nactus Regia liberalitate hostium conatus elidebat.

Oleæ quàm palmæ studiosior, raræ in subditos benevolentiae princeps, cum diu non posset, bene vixit, & obiit. Duo tamen in Regno difficillima sociavit, prodesse Reipub:, & placere.

ZEMOMISLUS Lesconis IV. Filius.

Patri suo quàm Avo similior semper extitit. Lassata nimirum Zemoviti praeliis Bellona etiam sub Nepotis Imperio respiravit. Tamen in tanta Regni tranquillitate nihil posterorum memoria dignum egerat Zemomislus, nisi Miecislauum Filium reliquisset. Gnesnæ ritu Patrio tumultatus.

MIECISLAUS I. Christianus Princeps.

Sacro fonte ablutus, & fidem orthodoxam recepit & oculos, quos per Septennium natura clauferat. Inter Hymenæi tedas Deos ipsos arasq; Gentiles verò Numini immolavit. Religionem romanam per omnes Regni provincias propagavit. Archiepiscopatum Gnesnensem & Cracoviensem, compluresq; alios Episcopatus erexit. premislam aliaq; oppida Vlodimiro Rufforum Duce populante improspere bellum egit, sed felicius cum Bohemis proceribus congressus, Boleslaum Dambrowcæ Fratris Filium in pater;

num Regnum asserturus. Pragam enim cepit, & in ea totam Bohemiam restituit. Sub tam Religioso principe, mos erat polonis Equitibus stricto mediotenus gladio, Sacri Evangelii audire lectionem. Regnavit annos 35. obiit 999 non impetrato a pontifice Romano Diademate Regio, pro quo Lambertum Cracoviensem Episcopum Legatum miserat.

BOLESLAVS Chrobri Miecislai Filius, Primus Rex Poloniæ.

COronam Regiam, nec non D. Mauriti hastam, cum clavo Salvatoris, dono accepit ab Ottone III. cum hospes in poloniam Sacra D. M. Adalberti lipsana veneraturus advenisset. per biennium quievit ab armis, ut religionem stabiliret. Saxoniam, Bohemiam, Moraviam, Russiam victoriis peragravit, & Tributum annuum imposuit. prussos verò Regiam credulitatem sæpius euentes, armis exiit, arcibusq; Ossæ; Boristheni columnas æreas defixit. Moritur anno 1034. conditur posnanæ.

MIECISLAVS II. Boleslai Chrobri Filius.

Iustis parentalibus optimo patri persolutis posnanæ coronatur, cum Rixa Uxore; quam illi vivente patre, Otto Imperator hospes desponderat. Cum prussis, Moravis, Bohemis, pomeranis vario Marte colluctatus, sed tandem feliciter fregit domuitq; perinde atq; Jaroslaum Ducem

Ducem Rufforum. Anno demum ætatis 44. Regni 9, poſnaniæ tumulatur.

CASIMIRVS I. Miecislai II. Filius.

POlonia fâtaſi Interregno, & terræ motu inſolito concuſſa, repetit ex Cluniacenſi Monafterio Caſimirum jam Diaconum. Hic adornato primùm in Maſoviam bello, ruſſorum & Jandzingum ſuppetiis validam, fundit hoſtes fugatq; ipſum verò belli auctorem Maſlaum in Crucem agit. Benediſtinos Cluniaco advocat; Tyneciam arcem illis cum centum pagis tradit ad novam coloniam. Similiter Lubinenſe oppidum ad erigendum Monafterium elargitur. Religioſiſſimi principis mortem ingens cometa ſcribitur præceſſiſſe: quaſi, viam ad aſtra monſtraturus.

BOLESLAVS II. Cognomento Audax Filius Caſimiri.

DEcimum ſextum ætatis annum nondum egreſſus, regnum, & diadema paternum obtinet; Bohemicis, Sileſicis, Ungaricis, Ruſſicis, toties palmis inſignis. Felicior tamen erat, ſi triumphalem illum gladium, quo tot hoſtes vicerat & auream Kijoviæ portam ſecuit, à nece D. Stanislai continuiſſet; neq; tot victoriarum memoriam innocentiffimo Sangvine deleviſſet. Quanquam regno & obedientia ſubditorum exutus, rem miraculo majorem præſtitit; poſtquam in Carinthiæ aſceterio deceſſit Sanctiſſimæ exemplum daturus principibus.

VLA-

VLADISLAVS Hermanus Boleslai Frater.

CRacoviæ electus à Coronatione abstinuit. poloniam interdicto liberat pontificio. prussicum pomeranicum, ac Bohemicum bellum fortissimè gerit, vict re ubiq; Seciecho Exercituum poloniæ Duce Generalissimo. rebellis primùm Zbignei, deinde supplicis, maluit lachrymas spectare, quàm Sangvinem. Tandem annis viginti rerum potitus ætatis 59. plociæ tumulatur. Gloriosius inperaturus nisi impotentis Seciechi nutibus nimium se permisisset.

BOLESLAUS Crivoustus Vladislai Filius.

PATRIS imaginem à corde magis, quàm è collo ferebat quotidie. Loricam sepius quàm purpuram induit. Henricum III. Romanorum Imperatorem numerosissimo exuit exercitu; Zbignei spurii Fratris fraudibus provocatus, Bohemicam, pomeranicamq; perfidiam egregiè ultus. Zelislaum Ducem ob amissam in bello manum aurea dextera, alium, ex acie transfugam, leporina pelle muneratus; Germanicus, Danicus, Russicus Triumphator, quadragesies Septies victor. Russorum demum & Ungarorum fraudibus circumventus, post cruentam hostilis sui; exercitus cædem, triginta sex annis in Regno exactis, ævi sui quinquaginta tribus, juxta patrem, plociæ reconditus, docuit; Raram esse fortunam sine infortunii appendice.

VLA-

VLADISLAVS II. Crivousti Filius.

PRælio fratres aggressus ad Posnaniam, superatur, regnôq; exulat, frustra Conrado & Friderico Imperatoribus Romanis restitutionem solii Vladislao spondentibus. Nimirum hoc est impotentis ambitionis fatum, appetendo aliena, sua plerumq; amittere.

BOLESLAVS Crispus Filius Crivousti.

PLura Bella composuit quam egit. Prussiae, Pomeraniaeq; Romanam fidem persvasit armis. Ad instantiam Friderici Barbarossæ Imperatoris Romanorum, anno 1163. concedit pro alimentis Silesiam Vladislao Fratri, qui ex Regno cum Cristina in Germaniam profugerat. Bolesta, Castellanus Vissensis Gneinæ à rege iudicatus & rogo addictus, quod Vernerum Episcopum plocensem per Sicarios peremisset. Bohemi & Germani rejecti à finibus Poloniae. Tot tantisq; auctus meritis Boleslaus, post infauftum cum Pruthenis bellum & diram per omnes Provinvias famem, gravi morbo succubuit. Anno 1173. ætatis 46. in Arce Cracoviensi, relicto Lescone Albo, terræ mandatus.

MIECISLAVS Senex Frater Boleslai Crispi.

ASperè & fraudulenter dominatur. Ingenium non indignum Maiestate, purpura efferauit.
Nihil

Nihil sub eo liberum in Polonia, ne vox quidem. Avaritiæ supra modum deditus, noluit divitibus imperare, Optimis infensus Consiliariis; salutaria Episcopi Cracoviensis Gedeonis spernebat monita. Neq; frustra illo regnante ingenti terræ motu contremuit Poloniâ, quasi jugum mali principis excussura. Respondit brevi sollicitis votis eventus. Post 4. Annos Principatus clandestinis Senatorum artibus è solio dejectus, reliquit posteris documentum: raro esse diuturna improborum Imperia.

CASIMIRUS Iustus

Impacto à Collutore Equite colapho, cum omnes læsæ Maiestatis reum conclamarent, Casimirus se reum dixit, & Equitem absolvit. Effrenem Magistratuum licentiam suis imprimis moribus deinde legibus cœdèrunt. Semel severus, ne semper esse cogeretur. Vladislaum Fratrem & Vlodymirum hostem, rebelles subditos jam armis, jam benevolentia vicit. Miecislao Haliciensium Duci titulum Ducalem vi & armis restituit. Prussiæ Pomeraniæque toties donavit veniam, toties Russiam ad obsequium cœgit victore ferro. Quantum non à Civibus modò suis, sed à superis quoque æstimareretur, Divus Florianus Martyr porrecta è Sarcophago dexterâ palam fecit, Stipulatâ planè manu sub Casimiri signis militatus. Fratre Miecislao, Ungari & Pruthenis compositis, in festivo Convivio subita morte extingvitur. Non recusante protinus exire animo, quem secunda certò expectabat immortalitas. Cracoviæ conditus anno 1195.

LESCO Albus Casimiri filius

Miecislauum Senem ad Mozgavam Fluvium felici acie vincit, faucioque vitam donat.
Roma,

Romanarum Haliciensium à se creatum Duce-
tem, provincias poloniæ invadentem, cruento
prælio reprimi. Illo regnante accensus in Ori-
ente Cometes portentosæ magnitudinis, incen-
diariam Tartarorum irruptionem, fatali crine de-
monstravit. Princeps nulli, nisi pessimo malus,
à Svetopełco Pomeraniæ Gubernatore callidè
circumventus, & sola animi magnitudine tectus,
post balnea, cum armatis fortiter dimicans, inte-
gerrimam cælo animam reddidit. Adeo, à nulla Ma-
jestate procul est easus. Tumulatus Cracoviæ.

BOLESLAUS Pudicus Le- sconis Albi Filius.

Aureus Princeps in seculum ferreum incide-
rat. Ter Regno potitus, ter exactus, Tar-
taris per Poloniæ Provincias effusis, Henri-
cus Pius Vratislaviensium Dux cum Exercitu oc-
curens deletus. A Conrado Principe patruo, Re-
gnum Poloniæ ambiente, motus Civiles & citati.
Verù Belæ Ungariæ Regis patrocinio fultus, rebellis
Russiæ, Silesiæ, Moravia motus terro emenda-
vit. Iadzyngas uno prælio ad internecionem No-
minis delevit, Tartaros, prædam è Regni visceri-
bus agentes, finibus eiecit. Inconditos discordan-
tium Civium mores salustodinis cælitus apertis
temperavit. Post tot Throni, Thorique sui mi-
racula nullam posteritatem reliquit, præter Regiæ
innocentiæ famam immortalem. ad pudicitiae præ-
mium evocatus 1276.

LESCO Niger Siradiensium Dux.

APudico Rege in fortunæ & gloriæ hæredi-
tatem inconsultis Reipubl. Ordinibus adsci-
tus

rus Regnô à Polonis pulsus, ab exteris re-
stitutus, æmulo rejecto. Tutelaribus D: Michæ-
lis suppetiis fultus, ingentes Russorum, Tartaro-
rumque copias fudit, fugavitque. Rebelles Cives
veniâ donavit supplices; neq; in hostes captivos
sævitum. Illatas à Conrado injurias ferro vin-
dicavit & igne. Verum dum palmas, lau-
rosque Regni sui finibus infert, onustâ prædis alie-
nis victoriâ depressus est, amissa potiore parte exer-
citûs, in flumine, quod tranabat, Tumulatur año 1289

PREMISLAUS II. Ma- joris Poloniæ & Pomeraniæ Princeps.

DUm ingentes meditatur actus, octavo sui Re-
gni mense à Marchionibus Brandeburgicis per
insidias vitâ simul & purpurâ exutus est. Ipse
Bacchi hilariis ad parricidium abusi hostes. Devo-
tâ piacularibus Cineribus die, innocentissima Re-
gni victima in favillas abiit Anno 1295.

VENCESLAUS Bohemus Rex Bohemorum.

SCissâ in partes Republicâ, simul cum Loctico
Lesconis fratre electus; Locticus tamen post
quadriennium usurpati Imperii (propter impu-
dentia licentiam) rejectus à Polonis, Bohemo-
rum Regi cessit solium. Verum cum duplicis
Regni Hæres Venceslaus, Polonos minùs sibi fi-
deles credidit, fecit; & dum falli timuit, falle-
re docuit. Extinctus. Pragæ 1305. Rixæ suæ in-
geniô perturbatâ corruptâque Poloniâ.

Vladi-

VLADISLAUS Loeticus Lesconis Frater.

DEfuncto Venceslao solium repetit polonorum, impetratoque à Ioanne 2do Pontificæ maximo diademate Regio [quod olim per totum quadriennium usurpare non audebat Venceslaus cum quo divisis Reipubl: suffragiis electus fuerat.) Coronatur Cracoviæ simul cum Hedvige consorte Anno 1320. Resumpti Regni decimoquinto. Nihil in eo humile fuit præter statueram Corporis. Animus par maximis, bis coronatus, bis unetus. Ne Gediminus Lithvanorum Dux fines suos vastaret, cum libi affinem fecit, Filiâ Gedimini Casimiro Filio elocata non aliâ docte, quàm ut bello capti poloniæ redderentur. Tanto affinitatis fœdere auctus Vladislaus, aliquoties fudit, fugavitque Crucigeros, & ad firmandas pacis inducias coegit. Verùm cum post bella tantisper respirat, expirat Anno 1333. Mense Martio ad Martem natus princeps.

MAGNUS CASIMIRUS Loetici Filius.

Cubitalis Parentis ingens filius. coronatus cum Anna consorte, Gedimini M. D. L. Filia, ter in Russiam ducto Exercitu, ter victor, nunquam voluit triumphare. Redacta tandem armis in formam provinciæ à Casimiro Russia, Leopoliensi Antistiti ab Urbano V. subiecta est. Major nihilominus apparuit Casimirus Magnus; postquam Vaticano fulmine tactus, quidquid in suis pravo exemplo destruxerat, erectis compluribus templis reparavit; tenuesque Cives à potentiorum

rum vi, Sanctissimis legibus præmunivit. Urbem nominis sui recordationi dedicatam, extra Cracoviensia pomeria excitavit; ut Cives suos quos non liceret manibus, mænibus, arctius complecteretur. Impletâ ingentibus meritis magni mensurâ nominis, equo delapsus in venatione cessit in prædam varæ morti 1371.

LUDOVICUS Hungarus.

Avunculi sui suffragio Jus Regni poloniarum obtinuit. pannonicus tamen Rex dici maluerat, quàm Polonicus; ideoque in odia Civium ad primum folii limen impegit, quod invitus regnare videretur. Ne tamen sceptro palam renuntiaret! Matri Poloniam reliquit gubernandam, ipse in Hungariam regressus Absente diu Principe, longum legum silentium successit. Et nullis non aperta via scleribus Ludovico interim de Russia Hungariæ adjungendâ cogitante Sed dum poloniæ minuere amplitudinem meditatur, vita & Regno exutus est; hoc unum meritum ut mortuus à paucis ploraretur. Anno 1382. Regnavit annos. 12.

VLADISLAUS JAGIELLO M. D. L. Princeps.

Cracoviæ cum Fratre Vitoldo Sacro fonte ablutus, Vladislai nomen accepit. Unit Lithvaniam poloniæ, Cracoviensem Academiam. erigit adscitis ex Pragensi Universitate Magistris-Civilibus diffidiis compositis Crucigerorum quinquaginta millia profligat, magistro ordinis capto; supra quadraginta quatuor millia ex acie ducta in Poloniam; signa hostilia quinquaginta duo in basilica

lica Cracōviensi Deo exercituum appensa in trophæum. Annis quinquaginta duobus in Imperio exactis, Religionis defensor acerrimus ad Lauream evocatus Grodecki Mense Junio duobus Filiis Vladislao & Casimiro in solatium mæstæ Poloniæ relictis.

VLADISLAUS 3. Jagiel- lonides.

AD Hungariæ Regnum invitatus Albam Regiam in augurandus deducitur; & diadema in Basilica S. Stephani à Strigoniensi Episcopo accipit. Hungariam, Rasciam Romaniam, victoriis emensus, bellum tandem contra Amurathem suscipit; de quo repente victor in prælio ad Varnam equo labente cecidit, in Ianidzaros cum paucis suorum acrius in vectus dissipato hostium Equitatus regnavit, in Polonia, annis 11. in Ungaria 5. Adolescens propè vigesimum emensus ætatis annum.

CASIMIRUS VLADISLAI Frater.

MAriæburgum à Crucigeris occupatum cum suis propugnaculis auro redimere maluit quàm ferro; parcendum ratus sanguini potius, quàm æri: hic ex Elisabetha Imperatoris Alberti Filia suscepit Vladislauum: Bohemiæ & Ungariæ Regem Divum Casimirum qui ab Hungaris Rex expetitus, mutatis eorum animis. Vilnæ ætatis obiit:) Ioannem Adalbertum, Alexandrum, Sigismundum Reges poloniæ, & Fridericum S. R. Ecclesiæ Cardinalem, Gnesnensem Archiepiscopum & Cracoviensem simul. Discessit è vivis postquam regnasset quadraginta duobus, vixisset 64, anno 1492.

JOANNES ALBERTUS CASIMIRI Filius.

CAllimacho ex Italia profugo Consule usus in odia polonorum incurrerat. In bello Moldavico circumventus, & iēto fœdere profligatus Torunii à poplexia tactus occubuit. Princeps nulli Regum secundus, si fortuna ingenio respondisset, Annis propè novem regnavit.

ALEXANDER JOANNIS ALBERTI Frater.

Stephanum Moldaviæ Palatinum malè occupatâ pokutiâ primum, deindè vitâ expulit. Prædones Getas poloniæ spoliis tumidos fugavit, & postea occurſu cæcidit fortiter. Egit in vitâ annos 46, in Regno propè 5. delatus ad tumulum 1506. Elogium apud posteros obtinuit; quòd nihil in fortuna sua majùs habuerit, quàm ut posset, nihil meliùs quàm ut vellet omnibus benefacere.

SIGISMUNDUS I. Frater. ALEXANDRI.

Fratrum ultimus ad Regiam evectus dignitatem, 40 Moschorum millibus cæsis, Borysthenem erubescere còegit effuso sanguine peremptorum. Basilicam de Moschorum Duce Basilio palmam, Scithicæ, Moldavicæ, prussicæ, & Tauricæ, comitatæ. pullulantem in Balthico littore hæreseos anguem in ovo suffocavit, Annorum atque gloriæ plenus, Regni sui Diadema tradere maluit

luit filio, quàm relinquere. Annos duos natus super
 pra 40. rerum potitus, ad præmium rectefac-
 torum evocatus.

SIGISMUNDUS AUGUSTUS Filius Sigismundi Primi

Bona è Sforciis Matre genitus Patris appellatione
 in suos mores trahens, Sexagenario Patri me-
 ruit in Throno assidere, omnibus præliis vi-
 ctor Crucigeros ac Moschos à Polonia repressit;
 eamque Curlandiæ ac Semigalliæ accessibus cumu-
 lavit. Humanis sacrisque legibus confirmatis, flo-
 rentissima pace beatam reliquit Patriam. Liber-
 tatis assertor, Comitiorum parens & Auctor. Ex-
 stinctus Knyszyni, ævi sui 50. ultimus Jagellonides.

HENRICUS VALESIVS.

DE morte Regis Galliarum Germani sui ad-
 monitus inconsultis Regni ordinibus, post an-
 ni unius gubernationem lilia Galliarum au-
 reis poloniæ sceptris præposuit, in Gallias rever-
 sus.

STEPHANVS BATORV Transylvaniæ Princeps.

Divisa Republ: electus & coronatus, aliis Ma-
 ximilianum Imperatorem, aliis Stephanum
 renuntiantibus. Diffidium Ordinum Regni in
 Generali tandem Conventu Pacificationis Andre-
 joyiæ compositum. Bellum contra rebelles Ge-
 danenses, nec non contra Basilium Ducem Mo-
 schoviae

Ichoviæ gessit prosperrimè. Tribunalitla Regni
Judicia instituit, Tandem absolutissimus Princeps
Grodnae vivere desiit, regnavit annos 11.

SIGISMUNDVS 3.

Ioannis Sveciæ Gottorum Van-
dalorumque Regis Filius.

MAtre Catharina Iagellonia Vladislai Iagiello-
nis Poloniæ Regis Filiâ natus, nequidquam
prævalente Maximiliano Rudolphi Impe-
ratoris Fratre, Rex poloniæ Electus, divisis Rei-
publicæ in Maximilianum suffragis. Turcarum sub
Chocimo 40. millia Tartarorum 100. millia re-
pressit, deletis ad internecionem sexaginta millibus
barbarorum: Moschorum, Regnum sibi subegit;
Filiūque Vladislauum, Magnum Moschovia Ca-
rum inauguravit, obiit Varſaviæ Anno ætatis suæ
66to.

VLADISLAVS 4. Sigis- mundi 3. Filius.

IN Paternum Solium pronis omnium suffragiis,
uno tantum ad speciem libertatis nonnihil re-
damante, electus; & vix Coronatus triplicem
nactus hostem, Moschum in Svecia, Turcam in
Podolia, Suecum in Prussia, victor de Omnibus.
Obiit Meretii 20. Maji.

JOANNES Casimirus Vladislai 4. Frater.

PRESSam Svecicis, Moschoviticis, Cozaticis, Un-
garicis Tartaricis, Civilibus armis, Patriam ab
ultimis

ultimis ferè vindicavit ruinis: Regnavit annos
20. abdicavit Diadema 1668.

MICHAEL Koributus Wi- sniovieccius.

Admirando omnium Regni Ordinum consen-
su Rex proclamatus & Coronatus Nati Anno
Regis Regum 1669. Obiit Leopoli Die S.
Martini illa ipsa die quâ Chocimum expugnatis
& cæsis triginta millibus, Exercitus Regni & M.
D. L. insignem de barbaris victoriam reportavit.

JOANNES Tertius Sobiescius.

Generalissimus armorum Regni Ductor & Ma-
reschalcus; Augusti Corporis Majestate & ab-
solutæ prudentiæ amplitudine dignus olim Ter-
rarum Imperio, Rex Poloniæ omnium ordinum
votiâ renuntiatus Varlavix, Coronatus Cracoviæ
& Primate regni Andrea Olszovio. Turcarum.
rozacorum Tartarorumque fulmen. Bis Orien-
tem Castris exiit; semel ad Chocimum, iterum
de Viennam Sacri Belli Generalissimus. Regnan-
di artibus, & rerum gestarum gloriâ, nulli re-
gum post Reges natos secundus. Post 23. Anno-
rum Regna & acta immortalia, eodem die, quo
Sodium conscenderat mortalis esse desiit Anno 1697
Die 28: Trinitatis relictis tribus principibus Filiis,
Iacobo, Alexandro, Constantino, & Serenissima
filia Bavarix Electoris consorte.

AUGVSTVS SECVNDVS.

Sacri Imperii Elector, & hæreditarius Saxonix
Princeps, post Ungaricas, Turcicasque Laure-
as ad Regni Poloniarum Coronam suffagiis or-
dinum expetitus, Die 27. maii Junii. Electus 15. a. 7bris.
Coronatus 1697. Raro in saxonix exemplo Reli-
gionem nobilitavit Orthodoxam; & totum ita
Oterruit exorientem, ut ad tamdiu expectata Uni-
versalis pacis fœdera inclinaret 1699.

P A R S IV.

LITERAS ET ARTES

COMPLECTENS.

A

CHRISTO NATO

AD

ANNUM MDCC. XII.

SCHOLÆ, ACADEMIÆ, INCREMENTA LITERARUM ET DETRIMENTA

Seculo
I.

A Thenæ quamvis minori jam gloria doce-
rent, præcipuum tamen adhuc doctrinarum
Emporium erant.

Ab An-
no Chri-
sti I. ad
100.

Rhodum plerique, alii Massiliam Græcis flo-
rentem artibus studiorum magistram habere con-
sueverant.

publica scriptorum recitatio & mutua inter
literatos eorundem emendatio plurimum studiis
proderant.

Augustus & Vespasianus Cæsares mercurialium
virosum amanissimi.

Postremus

Postremus è fisco stipendium rhetoribus tribuit.

Caligula bonarum artium osor de abolendis literariis summorum virorū monumentis Hōeri, Livi, & aliorum consilium cæperat. *Sveton.*

Literarum studiis Alexandria, Cæsarea, Antiochia claræ habentur.

Lugduni, Augustoduni ac Vefontione in Gallia literarum studia tradebantur *Du Fresne in Prefat: ad Glosarium eruditissima.*

Romæ concursus erat literatorum ad bibliothecas commentandi & diserendi causâ, teste Gellio.

Trajanus, Adrianus, Antoninus literarum amantissimi, literatos fovent, bibliothecas Conduñt,

Prima Christianorum schola Alexandriæ, in quâ sub commodo docuit Pantænus, *Genbrard:*

Pantæno in schola successit Clemens Alexandr. Clementi Origines anno ætatis 18. *Genebrardus.*

Eandem postea scholam rexit Pierius Presbyter, Origenes Iunior appellatus.

Schola Cæsareæ Philosophica, & Theologica per Pamphilium instituta. Pierii discipulus, & Martyr Pamphilus.

Alexander E: Hierosolymit. Tullius Africanus Cæsareæ primi apud Christianos bibliothecas instruxisse leguntur. *Euseb. l. 6.*

Minus in Alexandro Severo literarum & literatorum amor.

Antoninus Caracalla magicis artibus addictus, bonas contemnit, magno literarum & artium detrimento.

Berytensis Academia per Dioclet: & Maximianum.

Scholæ Romanæ Professoribus, & Salaris à Theodosio exornatæ.

Bononiensis Academia à Theodosio instituta, Constantinus M. liberalium artium professoribus

II.

Ab Anno

Christi

100. ad

200.

III.

Ab Anno

Christi

200. ad

annum

300.

IV.

Ab Anno

Christi

300. ad

annum

400

bus liberales mercedes assignat.

Licinius Cæsar, propter summam incertitiam, literas, pestem publicam appellabat.

Julianus Apostata studia bonarum artium Christianæ juventuti conatus est adimere. Quæ res Gregorius Nazianus impulit ad condenda carmina.

V. Florebat adhuc Athenis Academia, quæ Romanam postea translata fuit.
Ab anno Christi Bangoriens. Academia in Wilia antiquis, ut Angli scriptores tradidere.
 400. ad Academia Constantinopoli: à Theodosio juniore instituta 425.
 annum 500.

Edeffæ in Syria, & in perside literarum scholæ florebant,

Mauritius Imper: studiis & eloquentiæ præcipuè lavet.

Fergusius II scotorum Rex Gothis sub Alarico ante Regnum adeptum militans è præda romana vetustissimos codices aureis argentisque vasis præhabitos in Scotiam desert eosque in Ionæ monasterio asservandos locat *Boker: Leslaus.*

VI. Instaurata per Justinianum Beritensis Academia terræmotu excisa.
Ab anno Christi Siluisse romæ Gymnasia omnia, neque Pontif: Agapiti auctoritate ad docendum quemquam allici potuisse testatur Cassiodor.
 500. ad
 Annum 600.

Gothi vetantes literis liberot erudiri ne ad arma tractanda minus alacres fierent, literas prope modum perdunt.

Consequentibus temporibus, cum graves bellici tumultus inciderent, studia satis excoli non potuerunt.

VII. Erphordiensis Academia sub Dagoberto I. Rege.
Ab anno Christi Scholæ Cantabrienses in Anglia Academia tamen ibi multò seriùs constituta.
 600. ad
 annum 700.

Britanniæ quæ Gothicis excursionibus non patuerant, veteris doctrinæ reliquias visæ sunt conservasse.

Coacto ab Agathone roman. Pontifi: Concilio.

cilio in ea primorum capitum frequentia inventum neminem, vel mediocri doctrina instructum, qui ad Constantinum rogatum legari posset, ejusdem Pontificis literæ deplorant.

Gnosimachi hæretici scientiam & doctrinam omnem rejcientes non parvum literis detrimento attulere.

Barbaricensis Academia in Arabia ad medicinam Astrog: & Philosoph: 713.

Eboraci publicum sacrarum literarum studium instituit S. Egbertus 361.

Osnaburgens: Papiens: & Paravina Academia à Carolo magno institutæ, Bononiensis renovata.

Academia Athenis Romam attracta, Lutetiam à Carolo magno translata opera quatuor Monachorum, Rabani, Alcuini, Caudii, & Ioannis Scoti Bedæ discipulorum 791.

Leo Isauricus magno literarum detrimento triginta voluminum millia C. P. bibliothecæ cum duodecim doctissimis eorum custodibus plusquam barbarè flammis absumit 726.

In Dania, & Svecia primus Scholas aperit S. Ansgarius 831.

Scholæ Constantinopolitanæ per Bardam restitutæ 859.

Oxonienfis Academia in Anglia 872.

Fulco E: scholas Remis instaurat

Carolus Calvus in Europa, Maimon Saracenorum Amiras in Asia, egregii literatorum Mecænates.

Ludovicus pius jubet Monachos imò & Moniales describendis veterum libris addici *Aventinns*

Michàél Balbus, ne pueros se doctiores cerne-
ret, erudiri literis vetuit.

Scholæ Universitatis in Brabantia constitutæ à Ioanne Duce 926.

VIII.

Ab anno

Christi

700. ad

800.

IX.

Ab anno

Christi

800. ad

annum

900.

X.

Ab anno

Acad.

Christi
900. ad
annum
1000.

Academia Babilonica Saracenorum ad medicinam præsertim, & Astrologiâ tradendam, sæculo in finem declinante, florebat.

Infelicissimum bellis, & ignorantia seculum ruebat in præceps, nisi pacem & literas, quantum per illos fieri potuit, Religiosi viri sustinuissent, quod ad præstiteret, præsertim veterum ingeniorum monumentis exscribendis. Apud Græcostamen, Hebræos & Arabes literæ feliciter collebantur, teste eruditissimo Genebrardo.

XI.

Otho III. literis visus est favere.

Ab Anno Christi
1000. ad annum
1100.

Alexandrina Academia, in qua Avicenna adolescens Rasim audivit.

Salerni ex Arabum præscripto in fine seculi medicina tradebatur, ut liquet ex libello, cui nomen factum *Schola Salernitana*. Scriptus est enim versibus, Leoninis à Joanne de Mediolano nomine Collegii Salernitani.

Constantinus Ducas literas, & literatos magni facit.

Saraceni pessimi scelerum Magistri in Hispania Toleti, Hispali & Salmanticæ magicas artes docere palam exorsi sunt. *Genebrardus Del. Rio.*

XII.

Academia Monspelliensis 1199.

Ab anno Christi
1100. ad annum
1200.

Hoc imûm seculo quasi quadam literaria Republica instituta, Rectores universitatibus dati, aliique veluti Magistratus inventi.

Tribus disciplinis honorum gradus constituti Juris Civilis, medicinæ, ac Theologiæ.

Lotario II. & Conrado III. Imperantibus literis, quæ à Barbaris conculcatæ jacuerant, oculis aliquando tollere incipiunt. *sub illis enim*

XIII.

magni per Europam, doctrinaq; nobiles viri exstiterent nata scholastica Theologia, & accuratius colitur Philosophia capit.

Ab anno Christi
1200. ad annum
1300.

Parisiensis Academia à S. Ludovico instaurata 1232.

Viennensis in Austria 1239. Salmanticensis 1240.

1240. Aberdonens: in Scotia 1240. Cantagobren-
sis 1227. Neapolitana & perulina per Fridericum
II. 1290.

Robertus Sorbona celeberrimo Parisiis Theo-
logorum Collegio initium & nomen dedit 1265.

Alphonfus X. Castellæ Rex literis favet, ni-
mum tamen Astrologiæ addictus.

Areliaensis Academia 1302. Firmana per
Bonifacium VIII. 1304. Ferrariensis 1306. pisana
1339. Heidelbergensis 1346. pragensis, Cracovi-
ensis, Andegavensis 1361. Senensis 1380. Colo-
nensis, Erfordiensis 1392.

Magnus Actu Sorbonicus inventus à Fran-
cisco de Mayronis 1315.

Buyrus in Britannia nullis parcens sumpti-
bus libros diligenter congregat.

Carolus IV. Imper: Carolus V Rex Ne-
apol: Joannes Card: Columna fausta literis no-
mina.

Herbipolensis Academia 1403. Lipsiensis 1408
Sanctandreana 1411. Rostohiensis 1415. Ingolsta-
diensis 1416. Cadomensis 1418. Lovaniensis 1427.
Pictaviensis 1431.

Glasquensis 1454. Grisualdensis 1456. Ba-
filiensis 1459. Friburgensis 1467. Valentina 1470
Tubingensis 1477. Hafniensis 1478. Moguntina
1482.

Typographia inventa literas promovet.

Eugenio IV. Nicolao V. Sigismundo Im-
per: Alphonso Aragonum, & utriusq; Siciliæ Ja-
cobo imo Scot. Regibus Cosmo, & Laurentio
Mediceis literæ plurimum debent.

Nicolaus V. ut Bibliothecam Vaticanam
instruat magnorum Scriptorum Codices undique
per eruditissimos viros conquirat. *Meneas Sylu.*

Ludovicus XI. Galliarum Rex, literarum
Osor Filium vetuit latina nosse.

Vitembergensis Academia 1502. Vratislavien-
sis

XIV.

*Ab anno
Christi
1300. ad
annum
1400.*

XV.

*Ab anno
Christi
1400. ad
1500.*

XVI. *Ab anno Christi 1500. ad 1600.* suis 1505. Francofordiensis 1506. Complutensis 1517. Osunensis & Gandensis 1549. Marceratensis 1549. Remensis & Combribricensis 1550. Dilingana 1552. Eborensis 1559. Taurinensis 1565. Tauraconensis 1572. Duacena 1574. Cæsaraugustana 1583. Parmensis 1599

Franciscus C. Ximenius Francisc: Gal. R. Leo X. Alphons: Atestinus D. Ferranæ literis musisq; faustissimi. Gregorius XIII. erectus ubiq; terrarum educandæ juventuti Collegiis & præsertim Romano, Religionis & bonis artibus mire prodest.

Capta Buda periere nobilissimi codices quos colligi jusserat Mathias Corvinus.

XVII. *Ab anno Christi 1600. ad 1700.* Madritensis artium Academia aucta à philippo IV. Giesiena 1607 Mantuana 1625. Collegium & Bibliotheca Ambrosiana Mediolani à Franco C. Boromæo instituta magno literarum bono.

Diaria literatorum in Gallia, Italia, Germania perutili eruditionis compendio.

Fridericus Card: Borromæus Urbanus VIII P. M. Francisc: Barberinus Card: Urbani ex Fratre Nepos, Ludovicus magnus R. Gal: Ferdinandus Fustembergus Episcopus Monasteriensis, Cosmus III. Magnus D. Feruriæ literis & bonis artibus impensè favent.

Ludovicus M. Academiam, quam descriptionum vocant instaurat 1721.

Diaria literatorum; iterato in Italia introducta.

In Moscha literarum studiis scholæ aperiuntur.

THEOLOGIA POSITIVA.

Seculo post Christum natum imo S. Mathæus Evangelium scribit anno post Christum natum 40. S. Marcus Evangelium D. Petri jussu

Iussu anno 43. S. Lucas Evangelista 47. Acta Apostolorum 57. S. Joannes Apocalypsim 97. Evangelii et Epistolas 99. S. Petrus Epistolas 3. & S. Paulus Epistol: 14. diversis temporibus S. Jacobus Epistolas 1. S. Judas Apostolus Epistolas 1. in certo tempore.

Christi Domini ad Abagarum & Abagari ad Christum Epistolæ suspectæ V. *Theolog: Contentiosam.*

Seculo 2do. S. Dionysius Areop: E. M. de cujus tempore lis pendet inter peritos antiquitatis.

Aquila & Symachus Sacrorum Bibliorum interpretes.

S. Theophilus Antioch. E.

S. Melito Sardicensis E.

S. Pinitus E. Polycarpus E.

S. Dionysius Corinthius E.

Theodotio interpres Sacrorum bibliorum, sed heterodoxus.

S. Irenæus E. Lugd. & Tertullianus hoc seculo floruerunt.

Seculo 3tio. Pantenus Philosophus Christianus à quo Barchmanes apud Indos edocti.

Clemens Alexandr. Origenis Magister Ammonius Origenes Adamantius.

S. Cyprianus E. S. Hippolitus. E.

Phileas E. Trypho. S. Dionysius Alexand: S. Zeno E. Dorotheus Tirsus suspectus S. Victorinus Pictaviensis E. S. Gregorius Thaumaturgus E. S. Methodus E. Martyr. Tetrapla, Exapla, & Octapla Origenis, magno Sacrarum literarum bono 252.

Seculo 4to. Victorius Metabonnensis Lactantius Firmianus Constantini Imper. S. Antonius Ab: S. Eusebius Emisē S. Athanasius Lucifer Calaritanus, & S. Cyrillus Hierosolimitanus S. Hilarius Pictavi: Hilarius Sardus, Tytus Bostrensis S. Ephrem S. Basilus M. S. Gregorius Nissenus S. Gregorius Nazianzus.

Nazianz: Gregorius Bæticus E. Didymus Alexandrinus. E. S. Pachomius Ab: Orefiensis Marcus Eremita suspectus. Asterius, Amasenus S. Paulinus Nolanus, S. Diadocus, S. Ambrosius.

Seculo 5to. S. Epiphan. E. S. Jo. Chrysostomus, S. Hieronymus, Severianus, Gabalitan. Rufinus, Aquilejen: , S. Gaudentius Brixien. E. , S. Chromatius, S. Augustinus E. , S. Isidorus Pelusiota, Hesych Presbiter Hierosolim. , S. Nilus Ab. S. Proclus, S. Cyrillus Alexandr. , Cassian: , Salvian. presbyter, S. Hilar: Arelat: E. , S. Eucher E. , S. Petrus Chrisol: E. , S. Basil: seleuc: E. , Salon E. , S. Valerianus E. , Sanctus Prosper Aquit: E. , Arnobius Junior Faustus Regiens. , Theodoret. E. , S. Leo magn. , S. Maximianus Taurin: E.

Seculo 6to Ruricius Senior, S. Fulgent. Rusp. E. , Boetius, Andreas Cæsariens: E. , Ennod Ticin. E. , Avito E. , Ferrand. Diacō. , Eugippius Ab: Cassiodor. , Justus Orgelitan. , Joannes Jejunator, S. Remigius E. , Junilius, Primasius E. , Procop. Gazen: , S. Joannes Climac: : Aretas Cæsariens.

S. Agapitus Pontifex Rom. ut sacram doctrinam Romæ labentem sustineret Theologiæ scholas apperiri iussit.

Seculo 7mo S. Gregorius Magnus, Paterius, S. Gregorius discipulus, Antiochus Monachus, S. Columbanus, Ab. Leontius Neapol: in Cypro E. S. Isidor: Hispal: E. , Cumeanus Scoto: Hibern: E. , cognomento sapiens, S. Elig. Noviom E: cujus opusculum de rectitudine Catholicæ conversationis, S. Augustino perperam assignatum est, Theleus Mon: , S. Martinus, S. Papa, Dorotheus Archimandr. , S. Maximus Martyr, S. Hildelphor. Tollet: E.

Seculo 8vo S. Anthelin. five Adelm. E. , Adamann9 Ab: Scot: S. Gregorius II. Papa: S. And. Cretens: E. , S. German. Patriarcha Constant: , Vener: Beda obiit 735.

S. Jo:

S. Jo: Damascenus, Chrodegandus E. Am-
brofius Autpert. Dacrian: Malè hic à nonnullis
locatur Antonius ab opere, quod contexuit, di-
ctus Meliffa, quærendus feculo 12.

Seculo 9no Aponius, Albinus Flaccus, five
Alcuinus Claudius Scotus Halitgarius E. Agobar-
dus E. Amalarius Fortunatus, Jonas Aurelianens:
E. S. Theodorus Studites Ab! Rabanus Maurus
E. Strabus Fuldensis S. Eulogius Martyr, S. Me-
thodus Patriarcha C. P. Haymo Hulberftadenfis,
Druthmarus, Angelomus, Michæel Syncellus, Va-
lafrius Strabo Ab: Hinemarus Remens. E. Verem-
bertus Curienfis. E.

Remigius Antifiodor. Scholas Remis resti-
tuit à Fulcone Archiepifcopo vocatus S. Odo-
nem poſtea Cluniacenſem Abb. erudiit.

Seculo 10mo. Leo VI. Imper. Marcus Ere-
mita, cujus opera corrupta creduntur S. Rath-
bodus E. ruthergerus Trevirenfis, Rhaterius E Sma-
ragdus Monach. S. Odo Cluniacenſis Ab: Radul-
phus Flaviacenſis Fridegordus Diacon, Norgerus
Leodiēſis E: Moſes Barcephas E. cujus opera cau-
tè legenda, *Margarinus de la Bigne in India alphab:*
Biblioth: Patrum perperam reſert ad ſeculum 16.
Gualterius putat ſeculo nono floruiſſe.

Seculo 11mo. Berno Augiens, Abbas S. Ful-
bertus E. Carnot: S. Odilo Cluniac. Ab: S. Bruno
Herbipol. E. Adamus de Perſenna, Theophila-
ctus E. Occumenius Samonas Gazens.

Beatus Petrus Damiani, quem aliqui non
diſtingvunt, ſed perperam à Petro de Honeſtis Ab:
Ravennate. Olympiodorus, S. Anzelmus Lucen-
ſis E. S. Bruno Carthuſianorum parens. *Microlo-
gus non eſt ſcriptoris, ſed operis nomen, cujus Au-
ctor incertus.*

Seculo 12mo. Radulphus Ardens. philippus
Solitarius Berongofus S. Anzelmus Cantuar. Fad-
merus, Joannes Fiſcanenſis, Odo Camerac. Leo-
S Marſic:

Marfic: Ivo Carnot. E., S. Anselmus Laudun. E.
 Herveus Cenoman., Honorius Augustod., E. An-
 tonius Meliffa, Goffridus Vindocin. Hildebertus
 Cenomam., Rupertus Ab., Hugo de S. Victore, S.
 Bernard., Drogo Card. Ostiensis, Gvilelmus Le-
 odien., Gverricus Ab., Aelredus Abbas, Isaac Ab.,
 de stella, Richardus à S. Victore, Joan: Saresberien.,
 Petrus Cellens., Petrus Cantor, Petrus Blesen., S. Hil-
 degardis V. Alanus Insulens., philippus Abbas bonæ
 spei, D. Amedeus Laufan., E. Photoprumiens., Za-
 charias Chrisopolitan.

Seculo 13tio Innoc: III. S. Franciscus Af-
 fis., S. Antonius Patav., Beatus Jordanus de Sa-
 xon Ordinis prædicatorum, Stephanus Lancton,
 Jacobus de Vitriaco Card., S. Edmundus Can-
 tuar., E. Hugo de S. Caro. Card., Humbert. Vi-
 ennen., Vincentius Bellovac. E., robertus Sorbona,
 Beatus Albertus Magn:, S. Thomas de Aquino,
 Thomas Cantiprat., S. Bonaventura Card., Duran-
 dus Mimatensis E., Gvilelmus Peraldus E., Richard.
 à S. Laurentio, S. Mechtildis V. Petrus de Taran-
 tasia, postea Innoc: V., David de Augusta,
 Petrus Peckam, S. Gertrudis V., Alanus de
 Insulis.

Concordantiæ bibliorum editæ, biblia sacra
 capitibus distincta 1240.

Seculo 14to Joannes à S. Geminiano, Ni-
 colaus Trivetus, Aegidius de columna E. Petrus
 Aureolus E., Jacobus de Laufanna E., Augustinus
 Triumphus, Joannes Vitalis à Furno, Asteffanus
 alius ab autore Summæ, Rudolphus Carthus, Ni-
 col de Lyra Alu. Pelagius, Joannes de Bacone,
 Simeon à Cassia, robertus Holcor, Nicolaus Ca-
 basillas, Nicolaus Gorram, Adamus Goddam, Jo:
 Taulerus, Joannes Cyparisiota, B. Henrico suso.

S. Brigitta Sveca, Joan: Rusbrochius, S. Ca-
 tharina Senensis, Petrus Berchorius, Nicolaus Ey-
 merycus, Raymundus Jordanus vulgò Idiota.

Seculo

Seculo 15to. Michâel Aiguanus vulgò incognitus, S. Vincentius Ferr., petrus de Alliaco, Thomas Anglicus, Joannes Dominici Card., Joan: Gerson, Henricus de Hassia, Paulus Burgenfis, Richardus pampositanus, S. Bernardus Senensis, S. Laurentius Justinian., Augustinus de Roma, Alphonsus Tostatus Abulens. E., S. Antonius Râmpelogus, Leonardus de Utino, S. Joannes de Capistrano, S. Antonius Florent. Nicolaus de ufa Card., Henricus Harphius, Dionysius Carthus., Thomas Malleolus à kempis, Iacobus de Valentia, Hieronym. Savanarola, Gabriel Biel.

Seculo 16to Ximenius Card., Thomas Morus, D. Thom. de Villa Nova E., Sadoletus Card., Didacus Stella, Augubinus, Joannes Avila, Sasbont Ribera Contarenus Card., Faber Vienn., Catharinus E., Franciscus Turrianus, Cornelius Janlenius Concordiæ Evang. Auctor, Titelmannus, Canisius, Salmeron, Augerius, Durantius, Ludovicus Granatensis, Genebrardus E., S. Tereffia V. S. Franciscus Borgia, Joannes Maldonatus, Arias montanus, Franciscus Toletus Card.

Seculo 17mo Franciscus Arias, Robert. Bellarminus Card., Hieronymus Martinus vulgò Martulensis, Barradius, Jacob, Alvarez de Paz, Thomas Bosius, Serrarius, Fevardentius Peretus, Delrio sancius, Justinianus, Corniel. à lapide, Bonfredus, Scribanus, Ducæus, Salazar, Mendoza, Ludov. de ponte, Fernandez, Dionysius Petavius, Estius Alphonsus Rodericus, S. Franciscus Salesius, Malvenda, Nicolaus Riccardus, Hallier, Casinus, Cordeus Sauffay, Nierimbergius, Joan: Menochius, Tyrinus, Allatus, Raymundus, Joannes Rhe., Sfortia pallavicinus Card., Bona Card., Joannes palus, Oliva, Pollinus, Daniel Bârtolus.

Ludovicus Thomassinus Christ. Lupus, Joannes Neerenfellus E., Joannes Gabusiccus, Antonius Aubrii Benign. Bojuetus E. Amirandus

Ranceus, Henricus Norisius C. Ludovicus Ferrandus Adrianus Balabeus, Theophilus Raymundus, Laurentius Brancatus C.

Theologi Scholastici.

Post Petrum Lombardum Scholasticorum Antesignanum & Gvilelmum Antisiodorenses XII. sæculo scriptores floruerunt.

Sæculo XIII. à 1200. ad 1300.

Petrus Pictavi : Gvilelmus parisiensis, Robertus Pullanus, Thomas, Albertus M. Alexander Alensis falsò creditus D. Thomæ professor. S. Thomas Aquinas S. Bonaventura. Ægidius columna Richardus de Media Villa.

Sæculo XIV. à 1300 ad 1400 Joannes Dun Scotus, Aureolus, Franciscus de Mayrone, Gregorius Arminensis Paladanus. Thomas Argentinas, Alphonsus Vargas.

Sæculo XV. à 1400. ad 1500. Henricus de Hassia Marilius de Inguen. Joannes Capreolus, Petrus de Alliaco, Dionysius Richelius seu Carthusianus, Joannes Bassolis, Ægidius Carlerius, Conradus, Summebart, Nicolaus de Orbellis, Gabriel Biel.

Sæculo XVI. ad 1500. ad 1600, Joannes Major, Thomas de Vio Caietanus, Franciscus Lychetus, Hadrianus VI. Franciscus de Sylvestris, Joannes de Medina, Conradus Coelin. Franciscus

Victor. Viguerius, Franciscus Toletus Card. cujus Commentarii in summ. D. Thomæ servantur in Rom: Colleg. Soc: Jesu.

Sæculo XVII à 1600. ad 1700. Ludovicus Molina, Bartholomæus Medina, Franc: Suarez, Michæl Medina, Gabriel Vasquez, Dominicus Bannez, Gregorius de Valentia, Didacus Alvarez, Jacobus Granada, Franciscus Albetinus, Hieronymus Fasolus, Leonardus Lessius, Theodorus Smifgh. Martinus Baccanus, Petrus Arrubal, Valentinus

tiaus Herrice, Adamus Tannerus, philippus Fa-
ber, Didacus Ruiz, Demontoja, Andreas Duval-
nis, Franciscus Sylvius, Nicolaus Isambertus. Phi-
lippus Gammachæus, Ludovicus Meratius, Fran-
ci: Amicus, Joann: à S. Thoma, Joan: Marti-
nez de Ripalda, Joan. Martinon, Ioan: Ponci-
us, Angelus à monte Piloso, Bartholomæus Ma-
stria, Franciscus de Araneo, Antonius Perez, Ioan:
de Lugo Collegii Salmanticensis P. P. Carmeli-
tarum Discalceatorum, Auctor, Ioann: Caramuel
Rodericus de Ariaga, Marcus Serra.

Petrus de Godoy, Martinus de Esparza, Io:
Baptista Gonet: Vicentius Contensis, Vincentius
Ferræ, Nicolaus de Arnu, Nicol: Martinez, Syl-
vester Maurus, Młodźianowski, Hostynski, Mo-
rawski, Wolski & alii plures.

Theologi Morales.

SÆculo XIII. & XIV. à 1300. ad 1400. **S.**
Raymundus de Peniforte, quem jure Theolo-
giæ moralis Parentem possumus appellare;
nulla enim agnoscitur lumina ut ajunt, Ray-
mundina vetustior. Joan de Friburgo S. Ray-
mundi Commentator, quem perperam aliqui
in sæculum 15 rejiciunt. Angelus de Clavasio, Ba-
ptista Trovamala. Monaldus patria Picens: sed
vulgò Iustinopol. Auctor summæ, quæ per erro-
rem tributa est Monaldo Martyri ab his, qui ex
tribus Monaldis unum efficiunt. Videatur Marty-
rol. Franciscan: 16. Martii 9. Novembr & 11.
Decembr.

Sæculo XV. à 1400. ad 1500. Ioan: Nider,
Ioan: Tabiensis, sive Cagnatius, Ægidius Carlerius,
Franciscus de Platea, S. Antonius, Sylvester de
Prierio.

Sæculo XVI. à 1500. ad 1600. Thomas de
S3 Vio

Vio Caietanus, Bartholomæus Fūus, Martinus Azpil-
queta, vulgò Navarro, Emāuel Rodericius, Emma:
S. Fran: Toletus, Henricus Henriquez.

Seculum XVII. à 1600. ad 1700. Ioan: Azor, Tho-
mas Sanchez, Thomas Malvenda, Valerius regi-
naldus, Vincentius Filimcius, Basilius Poncius, Mar-
tinus Bonacina, Stephanus de Avila, Gregorius
Sayrus.

Paulus Layman, Baptista Fragofus, Fero
Castropolao, Stephanus Fagundez, Vincentius Can-
didus, Ioannes Baptista, Lezana, Nicolaus Baldel-
tus, Stephanus Bauny, Franciscus Bordonus, An-
tonius Diaria, Franciscus Pellizacius, Ioan: Ægi-
dius De Trullench, petrus Marchant, Leander à
SS. Sacramento, Ioan: de Dicastillo, Ioan: Bossi-
us, Ioan: Caramuel, Sebastianus Salelles, Hur-
tado, Andreas Mendo, Matthæus de Moya, Ioan:
Cardenas & alii plures.

Thèologia Contentiosa Suspe- cta Patrum Scripta.

Seculo 1mo. S. Barnabæ Epistola suspecta. Pro-
chori Diaconi, S. Lini Papæ, S. Martialis
scripta omnino supposititia.

Liber Pastoris ab Herma D. Pauli Discipu-
lo scriptus, attamen suspectus.

Divi Hierothei opuscula periere.

Divi Clementis Epistola ad Corinthios ge-
nuina; cæteræ supposititiæ.

Constitutionum Apostolicæ opus procul du-
bio antiquum, sed meliorum iudicio Clemen-
tem non sapit reliqua, Clementi assignata apo-
cripha.

Seculo 2do. S. Ignatii E. & M. scripta quædam certa,
aliqua suspecta, nonnulla procul dubio apocripha.
Videatur Casimirus Oudin de scripto Eccles.

S. Quadratus, S. Aristides, Tatianus, S. Justinus M. Athenagoras, S. Apollinarius E. Mufanus, Serapion Antiochen. E. M.

S. Evaristi & omnium Romanorum pontificum Epistolæ usq; ad Syricium à Cardinalibus Baronio, Belarmino, & aliis ferè omnibus habentur supposititiæ his exceptis, quas infra memorabimus. Non desunt tamen qui pro his adhuc pugnent.

Seculo 3tio. S. Irenæus, Tertulianus, Clēens Alex. Minutius Felix Rom. Causidicus, S. Zotius, S. Cyprianus, S. Achelaus S. Malchion. S. Cornelii papa Epistola ad Fabium, & alia ad Cyprianum genuinæ censentur. Quæ S. Sixti pontificis nomine editæ sunt à Rufino sententiæ, ad sextum. Ethnicum Pithagoricæ sectæ philosophum spectant.

Seculo 4to. Arnobius Senior S. Methodius E. & M. Lactantius Firmianus, Victorinus Rhet. S. Hilarius Pictav., Eusebius Cæsariensis, S. Turibius F. S. Serapion E. Gregorius Bæticus, S. Athanasius E., Ebadius, Pacianus E., Didymus Alexan. S. Optatus Milevit E. S. Baillius Magn. S. Gregorius Nazianzenus.

S. Iullii P. Epistol: 1. Liberi 1. S. Damasi opuscula quædam genuina. *Videatur Schelestrat. in antiquit illustr.*

Seculo 5to. S. Epiphani, S. Philastr: S. Ambrosius, S. Theophilus Alex: S. Io Chrysostomus, S. Hieronymus, S. Innoc.: , S. Augustinus, Olympio, Tolet. S. Cyril: Alexan: Theodoret; S. Vincent. Lirinnens, hæresum omnium malleus, S. Leo Magnus, S. Prosper Aquitan. Theodor. Presbyter, Mochunus phryg. Gennad. Massil: E. Gelas Cyzicenus. Canticum *Te Deum laudamus* tribuitur SS. Ambrosio, & Augustino, sunt tamen qui putant fuisse compositum à Sisebuto S. Benedicti Monacho. *Card Bona. & alii.*

Seculo 6to. S. Fulgent. Rusp. Eugyppius Ab: Ferrand Diacon: Vigilius Tapsens E. Auctor librorum SS. de Trinit. qui olim

Divo Athanasio perperam adscripti.

Io. Maxentius Victor Africanus Zachariæ Mitilen: , Leontius Bizan: Rustic: Rom. Diacon. Facundus Hermianens: Anastasii Sinaitæ duo Antiochenfes Patriarchæ & alius Monachus.

S. Hormisdæ, S. Ioannes 1. & Bonifacii, S. Sylverii, pelagii 1. & 2. Epistolæ supposititiæ.

Seculo 7mo. S. Sophron. Hieros: E. S. Isidor: Hispal: Ioan: IV. Papa prædecessoris Honorii apologiam scripsit, D. Eustratius presbyter Constanti-nopol.

S. Martini 1. Epistolæ probantur. omnibus S. Maximiliani Monachi & M.

Anast: Monach. Constantinop.

S. Hildephons. Tolet: E. S. Iulianus To-let: E.

D. Deusdedit Epistola: supposititia. S. Benedicti Epistola ad Petrum Notat: et ad Ervigium Regem Spuriæ censentur à Card. Bo-ronio.

Seculo 8vo. Wilfridus Rypanensis S. German: pa-triarcha C. p. sed operis contra hæreses vix superest fragmentum.

S. Io: Damascenus præter alia omnium pri-mus Theologiam recto ordine comprehendit *Bellarmin.*

Anast: ab: Iudæos libello exagitavit.

Beatus ab: & Etherius Vxamens.

Hadrian 19. pontifex Rom.

S. Pauli Epistola 1. suppo.

Liber de Divinis Officiis, qui à Alecuino tri-buitur farrago videtur ex pluribus collecta.

Seculo 9no. Dungalig Diacō S. methodig patriarcha C. p. Amalarius Fortunatus, paulinus Aquileiens. Pa-schafius Ratbertus Ab. Ionas Aurelian: E., Ama-larius Metensis, S. Theodorus Studites, S. Eulogus E. est M: Nicephor: Patriarcha C. p. Agobardus E. Amolo Diaco: Hincmarus Rhemens: Lupus serva-tus

tus, Ratramnꝰ Corbeiens S. Remig: S. Remig: Lugdun.
Theodorus Abuicara Forōsi. Papæ Epistola suppositi-
tia Stephani VI. Epistolam ad. Selvam &c. vel
supposititiam vel interpolatam censent eruditi

Seculo 10mo. Leo VI. Imper: Græciæ cujus nobilis
exstat Epistola de fidei Christi veritate.

Adrevaldus calamo S. Eucharistiam propu-
gnavit contra Ioannem Scotum qui primus ausus
est de Divino Mysterio blaterare.

Stephanus Eduensis E. Aretas Cæsarien: presbyter.
Auxilio formosi pontificis ordinationes defen-
dit, ipse tamen eget defensore.

S. Dunstanus Cantuar E. sacri cælibatus, egre-
gius propugnator.

Ratherius Veronensis E. Herigerus Ab:

Seculo 11mo. S. Fulbertus Carnot E. S. Leo
IX. papa, Humbertus Card.

Deodvinus seu Theodvin: Leodiensis Episcopo
insignem scripsit Epistolam de Corpore & sanguine
Domini. Hanc mutilam Card. Baronio & Chapeavil-
le perperam edidere sub nomine Durandi Leod. E:
qui ante natam Berengarij, Heresim 1024 obierat.

Hugo Lingonensis E: Durandus Troannensis.
Ab: Lanfrancus Cantuar: Episcopus Guitmundus
Aversanus Adelmannus, Brixienſis. Algerus Mona-
chus egregii SS. Eucharistiæ propugnatores.

Seculo 12mo. Stephanus Helberſtatenſis, Rodulfus
Ab: Trudonis, Gansfredus Antisiod: S. Anselmus Can-
tuar: S. Ber: Ab. Theorianus Cluniae. Abbas,
Hugo Ethereanus. Petrus Lombardus Novariensis,
sed parisiensis Epi: & Bandoinus Scholasticæ Theo-
logiæ Fundatores Gillelmus Anthiſiodor: Schola-
sticus, vel Scholastico similis.

Seculo 13tio. Nicetas Choniates, Lucas, Tudenſis
Gvilielmus Diac: cujus opus mſs: contra judæos
possevinus perperam tribuit Petro de Palude.

B. Al. Magnus, S. Thom: Aquin: S. Bonav:
Cardinalis, Raynerus Sacconus Ord: Præ-
dic:

dic. quem falsò nonnulli *Pantheologia* scriptorem agnoscunt.

Raymundus Martini, cujus *Pugio Fidei* meritò laudatur. Pantaleo Diac. Græcus contra præcipuos Græcorum errores scripsit.

Scholasticos, & morales Theologos hujus ac sequentium sæculorum dabimus in supplemento.

Sæculo 14. Iacob: de Termis Ab. Nicol. Trivetto, Victor Porchettus de Salvaticis, Andronicus Comenus, Ovido Carmetus, seu de perpiniano. Alvarus pelagus, Theophanes Niceæ Archiep: Nilus Cabasilas, & Nicol: Cabasilas Nili Nepos Latinorum hostes.

Thom: de Bravardina, cujus opus de causa Dei contra pelagium celebratur. Manuel Calecas, Nicol. Oresmius, Petrus paludanus, Ioan: Cyparissiota Nicol. Eymericus.

Raynerius Pisanus auctor *pantheologiæ*, Hieronymus de S. Fide, Ios. Methonen, Petrus de Alhaco Card:, Gregorius Scholarius, qui & Gennadius dici voluit. Nicol. de Clemangis, Alphons: Tostatus Abulens: E:, Raymundus Sebundus, Thõas Valdensis Turreceremata Card. Bessarion Card: Gregorius protosyncellus, Isidor Thessalon Card. Aegidius Carlerig, Ioan: Gerson: Joande monte nigro S. Ioannes de Capistrano, Nicol. de Cusa Card, Alphons. à Spina, cujus est *Fortalitium fidei*.

Ambrosius Camaldul. Finus Hadrianus, Ioan. Picus Mirandulanus, Hieronym Savanarola.

Sæculo 16to. Thõ de Vio Cajetan Card. Eki9, Cochlæus, Ioan. Faber Vien. Ioan. Driedo è Tournout, Iacobus Sadoletus Card., Ioan. Franc. Picus Mirandu. Stanislaus Hosius Card: Ioan. Medina, Alphons. à Castro, Rostensis Card. Catherinus E., Dominicus Soto, Titelmannus, Sanctefius E., Galatinus, Rutadus Tapper, Latomus, Clitovæus, Claud. Seysellus, Edmund9 Campianus, Petrus Canisius, Stapletonus, Augerius, Albanus, Lindanus.

Sæculo

Seculo 17mo. Robert. Bellaminy Card. Perronius C. Thomas Bozius Fevardentius, Coestetau, Serrarius, Gretferus, Coccius, Arcudius, Florimundus Raymundus, Gordonus Huntlaerus, Malvenda, Gravina, Valentia, Petrus Cottonus, Pelletarius, Boverius, Sirmondus, Dyonisius Pætavius, Tyrinus, Rychelius. Card. Spondanus Episcopus, Annatus, Allatius, Petrus de Marca, Michael de Elizalde, Honoratus Faber, Raymundus Capizucchius Card. qui præter eruditos libros, aliò penè paratos prælo moriens reliquit.

Andreas Martinus, Henricus Norisius S. Iacobus passuetus E. Gilbertus Choselius E. Eleonorus Langevinus, de Camps.

Jus Canonicum, & Civile Legumlatores.

Seculo 1mo. postquam Res Romana ad unus potestatem devenit, Romanorum ingenia sequuta Principatus rationem plus in cognoscendo jure civili, quàm in prosequendis eloquentiæ studiis operæ posuerunt. Floruere itaq; Attejus Capito, Labeo Antistius M. Coccejus Nerva pater, & Filius, Marturius Sabinus Cassius Longinus, à quo Cassiani, qui illius placita afferebant; Cælius Sabinus, Sexitus Pedius, Pegasus,

De Canonib9. Apost: Antiochena Synodo adscriptis apud eruditos lis est.

Seculo 2do. Juv: Celsi cognōinis Patris filius, Neratius Priscus Celsi in Consulatu Collega. Ulpus Marcellus. Iabolenus.

Domitius Labeo, Volutius Metianus, Marcus, Salvius Iulianus, cujus existat edictum perpetuum Archetypon Pandectarum.

Sebidius Scævola, Vindius Verus, Didius Iulianus Salvii Iuliani filius ingenio celebris, sed brevi tyrannide infamis

Seculo 3tio. Aemilius Papinianus ejusque Auditores, Cæjus, Marcellus, Ulpianus, Pomponius

ponius Gordianus, Sabinus, Hermogenes, Africanus, Modestinus, Celsus, Iulius, Paulus, Trifonius, Marcellus, Venatus, Alphenus, Florentinus, Callistratus, Severus, Severianus, è quorum fragmentis contextæ Iustiniani pandectæ.

Proculus, à quo Proculiani dicti Sectatores.

Seculo 4to. Editi sunt Canones Petri E. Alexandrini circa lapsos recipiendos: *Vide Balsamonem.*

Hebræorum Rabbinæ legum, seu potius errorè interpretes qui Misnâ continentur, & in Talmud concinnando operam posuere Rab. Fil. Nahaman Bereschit, Rab: fil: Ios: quem Hebræi jactant-
nu meirasse 12. auditorum millia.

Hoc & sequenti sæculo inter horrendos armorum strepitus audiri vix potuere legum earumq; interpretum voces.

Seculo 5to. Subinitium sæculi hujus prodiisse videtur collectio vetustissima Canonum, quâ usa est Ecclesia ante Dyonisiū Exiguū.

Lex Salica apud Demeram in Brabantia lata cum primū Francis Saliis lingua latina salicis cæpit esse familiaris. *Bolland in vita S. Sigebert.*

Codex Theodosianus jussu Theodosii junior: vulgatur 435.

Attila Hungariæ Regnum legibus munit, Gothi leges habent ab Henrico R.

Talmud. Hierosolim perficitur 469.

Seculo 6to. Tribonianus Iustiniani jussu digessorū cōpilator, usus est opera aliorum 16. qui fuerunt Theophil., Patricius Leont., Phocas Basilid., Thom: Constant., Dioscor., Præsent., in Tribonian: , Dorothe., Isidor, Oratin:, Talleteus, Theodor, Anatolius.

Talmud. Babylonicum Hierosolym: præstantius à R. Maar: absolvitur 505. Dividitur in Mischnam, hoc est legem secundam, seu iteratam, & Gemaram, hoc est supplementum.

Dionysius exigius Ioan: Scholasticus, Fulgent. Ferand. Martin:, Braccaren:, seu Dumienf: Canones collegere.

Marcus

Seculo 7mo. Marculphus Monachus à quo habemus formularum libros.

Mahometes Heraclio imperante, Alcoranum evulgat.

Longobardorum leges Rotharis R. in tabulas refert 644.

Mohavia Calipha Babylon: 200. diversos Alcorani comentarios conciliare nititur; eosq; ad sex libros contrahit, sed indè 4. Machometanorum sectæ ortum habuere, Melichi, Imemiana, Halys Omari & Odomanni 1. Arabes 2. Persas 3. Turcas 4. Tataros habet sectatores.

Cresconius E. Canones colligit 696. Gracius i. polonis leges tulit 700.

Seculo 8vo. Theodor. Cantuar. Auctor pænitentialis *vide Oudin.*

Iustinianus cùm civilem doctrinam instaurasset, vetuit, ne cui de jure scribere deinceps liceret.

Quare Romana jura Scriptores interpretes per plura secula non habuere.

Apud Hæbreos floruerunt primi Talmudi Interpretes.

Capitula selecta Canonum Hibernen: apud Dachery tom: II.

Hadrianus Papa Anglirampus E. Isidor: Mercator Canones colligunt.

Carolus M. leges Boicas novis tabulis auget 788.

Seculo 9no. Carolus M. Gallis, Italis, Germanis reges tulit, quæ capitularibus continentur. Hinc apud Italos jus Francicum.

Ansegisus ab capitularia Caroli M. & Ludovici pii collegit, quibus paulò post non paucæ Benedictus Diacon adjecit 845. Phocius C. P. edit Nomocanonem Isaac bonus collectionem Canonum adornavit.

Flori Lugdun. collectanea Canonum circa 862. Dachery Tom. 2. Kennetius

Kennetus Regnum Scotorum à se auctum
novis legibus temperat.

Seculo 10mo. Rhegno. Ab. & Atto Vercell. E. Ca-
nonum peritissimi.

Henricus auceps Saxoniæ legibus, & mori-
bus informat. Cum jus utile Roman: hoc sæcu-
lo vix esset Italiæ notum, Otto I. Imper: novas
leges, nova instituta in Roncallarum Conventibus
Italici dedit, quorum adhuc aliqua supersunt ve-
stigia. Hinc Saxonicum jus apud Italos.

Heriveus E. Rhemensis scripsit opusculum de
pœnitent: injungendo. *Oud:*

R: Moyses dilabentib; in Oriente Hebræorum A-
cademiis, Cordubæ in Hispan: Talmud interpre-
tari aggressus est 999.

Secul: 11mo. S. burchardus Vormaciens. E. 1026.
Deus dedit Card. 1086. Colligendis canonibus incla-
rescunt. Collectio Canonum, quæ vulgè S. Anselm.
Lucen: tribuitur ab eruditis Hildebero Cenoma-
tens:, adscribitur, at in vetèri coth: Biblioth: Barberi-
næ. R. Hai Gaon summus apud Babylonios Tal-
mudicorum Princeps, & postremus Ezechoniæ R.
familia. *Genebrard.*

S. Olaf R. Norvergiam legibus datis ad me-
liorem frugem perduxit.

Gvillelmus Northmannus victor Anglis jurâ
dat, quæ postea ab Eduard. III. temperata sunt.

Lotharius Secundus jubet Italos omnes uti
jure Romano: hinc illud Bononiæ suscipit interpre-
tandum Vernerus, sive Imerus dictus *Lucerna juris.*
Mox post illum Sileus Medic. Eugolin. Pla-
centus Bogatorus, E. Bosianus Martin. Eulgarus

Seculo 12mo. Innocent. II. Causidis Roman. cer-
tas mercedes assignat, vetatque clientum patociniū
esse venale, Ivo Carnot. E. Theodor. Balsamon. E.

Stephanus Aurelian. E. floret.

Gratian. edit decretum 1151.

Laborans C. canones colligit.

S. Eri-

S. Erius R. & M. Svec. & Got. jura dedit, Iuris-
peritis rebus intenti in eo sæculo quo latina lingua
penè defecerat, verba neglexere, & hinc barbaries
eorum scriptis affusa.

Seculo 13tio. Azzo *fons legum*, Sinibaldus postea
Innocentius IV. Iacobus de Bello visu. S. Raymundus
de Peniafor, Henricus Card. Ostiensis, Gvillelm.
Durantes speculator Castr: Cognominis in Umbria
conditor, nunc ab Urbano. VIII. cum Episcopi
honore nobilius Urbanæ nomen nacti.

Accertius, Odofredus, Guido de Bayso, Ioan.
de Blanasco, Franc. Accoltus, Alex. Aristin. Græc.
canones colligit.

Gregorius IX. Vetat in Academia Parisien-
si tradi jus Civile. *Genebrardus*.

Alphonfus X. leges, quas partitas vocant, Hi-
spanis dedit.

Bonifacius VIII. Decretal. VI. evulgat 1297.

Secul: 14to. Rychardus de Malis Umbris, Bertrâdus
Gothus, postea Clemens V. à quo Clementinæ, Dinus
Mugellanus, Petr. Bertrand. Card. Iacob. de Buttriga-
rius, Bartolus de saxo ferrato, Ioannes Andreas, La-
pus de Castellione, Bellamera, Albericus, Rosciatus,
1mus Radulphus de Rivo, Nicol. Eymericus, Arse-
nius, Monach. Græcus Canonum Collector. Ca-
rolus IV. ordinata re judiciaria, Bohemis jura de-
scripsit.

Secul: 15to. Salicetus, Ioannes de Imola Zabarel-
la Card. Iacobatius Card. Antonin. de Butrio, Nellus
à S. Gemin. Petrus Ancharanus, Baldus de Ubaldis,
Paulus de Castro, Ludovicus Romanus, Troilus
Malvitijs, Nicolaus de Tudeschis, vulgò Abbas
Panormitanus, Bartholomæus Socianus, Petrus phi-
lippus Corneus, Andreas Barbarius, Alexander de
Imola, Bartolom. Cepolla, Ioann. Franciscus panvi-
nus, Turrecremata Card. Nicasius Wordanus.

Secul: 16to. Parisius Card. Alciatus Bolognetus, Sade-
rus Mainus, Decius, Petrus, Rebusius, Ferettus, Zazius
Tira-

Tiraquellus, Simancas, Franciscus Balduinus, Nig-
santius Hotomannus, Cervantes Covaruvias, Mart:
Navarrus, prosper S. Crucius Card: Duran-
tius, Briffonius Molinæus tandem Catholicus, Donel-
lus, Cassaneus, paleottus Cardinalis, Revardus, Pur-
puratus, Cujacius Mandosius, Cravetta, Vgolinus,
Antonius, Augustinus Episcopus Gracyas Loyasa.
Aliqui ex his, inter quos Alciatus, Briffonius, Cu-
jacijs, veteres jurisperitos imitati lasinum scri-
bendo candorem adamarunt:

Seculo 17mo. Tuscus Cardinalis Petrus Grego-
rius. Tolosanus, Mascardus, Farinacius, Mantica Car-
dinalis, Olivarius Cardinalis.

Surdus, Alexander Ludovicus postea Grego-
rius XV. P. Merlinus, penia, Coccinus, Biehinus
Dunozetus, Altogradus, Barboia, Tandutus, Zipæus
Feremosius Altaferra, pax Iordanus, Gonzalez Tel-
lez, Ioan. Deluca Card. Nicolaus Severolus, cujus
lucubrationes pluribus tomis comprehensæ prælo
adornantur ab eruditissimo F. Marcello. petrus
Orthobonus pontificii juris oraculum, postea Ale-
xander VIII. R. Pontifex.

Franc. pinsonius, Domatus Ioan. Baptista Ther-
tius, Franciscus Gonetus, Antonius Dadinus.

Philosophia.

SEculo imo. Athenodorus Tarsen. Stoicus,
Xyftus, pythagoras. Sotion. & Attalus Se-
necæ Magistri.

Platonici Iuniores, inter quos Philo. Iudæus.
Annæus Cornutus Persii Magister.

Potamon Alexandri Electricis sectæ Patens.

L: Annæus Seneca, Nicolaus Damascenus.

Alexan. Aegeus; Euphrates, Cheremon Stoic.
Serapion.

Apollonius Tyane Philosoph: & Magus.

Plinius

Plinius Historiæ naturalis scriptor, semper eruditus, non semper verax, optimis nuper / notis ab Harduino illustratus.

Seculo 2do. Plutarchus C. Mafonius Rufus.

Sextus Empyricus, Phavorinus Gallus, Epictetus, Arianus.

Philosophia M. Aurel. Antonino Imperante, Romæ maximè floruit.

Maximus Tyrius, Alcinous, Apulejus.

Agathobolus, Oenomaus, Faurus Beryti-
us Platonici.

Celsius Christianorum hostis Aristides Christi:
Apollonius, & Basilides Cæsaris Veri Magistri.

Carpocratiani Hæretici Platonem, & Aristotelem adorabant.

Seculo 3tio Alexander Aphrodiceus, & Ammonius Aristotel. interpretes.

Photinus, & Longinus, Amelius Appanien-
sis, & Edesius, Plotinus Platonis Sectator obscurus, & Magnus Porphyrii Magister.

Olympius philosoph. & Magus.

Platonici plurimi Christianis, alii hoc ævo magis accessere.

Aliis Patrum Aristoteles, aliis Plato hoc se-
culo Christianæ religioni opportunior videri cæpit.

Seculo 4to. Porphyrius dictus à veste, quâ utebatur purpureâ; sed aliis ex Suida Malchus, ex Vولاتerrano Basilides appellatur. Ex Iudæo Christianus, & tandem Apostata. D. Hieronymus in Epist. ad Galat.

Maximus Ephesius, & Iamblicus Platonici, & Pythagorei, Iuliani Cæsaris magistri. Themistius Aristotelis interpres, Priscus Philosoph. & Magus.

Iulianus Cæsar Nicumediæ à Maximo per-
versus, Christo deserto, Philosophiam, seu verius Magiam adamavit.

Seculo 5to. Hypatia Theonis Geometriæ fi-

lia Isidori Philosophi Uxor, Philosophiam, Mathematicam, & alias disciplinas Alexandriæ in frequenti auditorio professæ est, confluentibus undiq; discipulis laniata est in seditione populari 415.

Synesius Ethnicus philosoph: Hypaticæ auditor, postmodum Ptolemaidis Episcop., Claudianus Mamertus, Culuthus Thebanus.

Olympiodorus Aristotelis & platonis interpres, Procli Lycii Magister.

Syrianus, quem Alexandriæ docentem Proclus Lycius audivit.

Seculo 6to. Proclus Lycius hostis Christianorum, Philosophus, & Mathem.

Boetius Aristotelis libros aliquos latinâ lingvâ primus donat, & commentariis illustrat. Hinc apud Latinos magis inclarescit Aristoteles.

Martianus Capella Philos: & Philol: Ioan: Grammaticus, cognomento Philoponus, Simplicio, Phryg: Aristotelis interpretes. Æneas Gazeus, Marinus Neapolitan Procli auditor, Damascius Stoicus platonis comment.

Zachar: Mytilin: E. Philosoph: nobilis.

Seculo 7mo. Liber de natura rerum scriptus ad Siburum Principem à S. Isidoro Hispal: vitatus est ab E. successore Theodicio.

Adelmann & Cleofridus Bedæ Magistri, Philosoph: & Theologi nobiles.

Hoc, & consequenti seculo Philosophia in sola Britannia visa est floruisse.

Seculo 8vo. Attuillus nobilissimi Reguli in Scotia filius, sed arcanae Philosophiæ cognitione nobilior *Lesleus*.

Beda philosophiæ libros 4. scripsit. *Extant in tom: 2. oper.*

Alcuinus Flac: & Ioan: Scotus Bedæ discipuli, philosophiam in Academia parisiensi professi sunt, & indè in omnem ferè Europam propagata est.

Arabibus

Arabibus, five Mauris Hispaniam occupantibus Alchimie disciplina ad reliquos Europeos transiit *Voss*.

Seculo 9no. Claudius Scotus Bedæ discipulus, Aluini Socius Alfredus Rex Anglorum omni Doctrinarum genere excultissimus, qui diei, noctisq; horas ita dividebat, ut octo primas in lectione, scriptione, & meditatione, octo sequentes in Regni administratione, postremus denique poneret in corporis cura, *Gualter*.

Michaël psellus Leonis Imper. præceptor, Ioan: Scotus Eringena Philosoph: & Math: Hincmarus E. remensis egregia dedit Regibus Philosophiæ præcepta.

Nanno in aula Caroli Simplicis Philosoph. nobilis.

Seculo 10mo. Alphabarius Philosoph: & Medic. Arabs: Gerebertus philosoph. & Math. egregius, postea sylvester II. Rom pontif.

Rasis dictus Almanfor, seu Aluberte Arazi Philosophorum & Medicorum sui temporis facile princeps, genere Arabs, sed educatione Africanus floret. Dicitur & historiam Hispaniam scripsisse paschal: Gallus in vitis Medic.

Seculo 11mo. Abolati abisceni, vulgò Avicenna Medic: & Philoso: arabs celeberrimus obiit 1050. Dicitur natus patre Medico ejus ætatis nobilissimo in oppido Balac, fortasse Baldac, hoc est Bagdati.

In fine hujus seculi dividuntur Peripatetici in Reales, & Nominales.

Michaël psellus, alius à Leonis Sapientis præceptore, floruit ab Isaaco Comneno imperante, usq; ad Michaëlem Ducam, quem erudit. De Psellis vidend: Allatius in Tract: de his Historic: nodis explican: peructili.

Seculo 12mo. Averroes, five melius Averrhoes Arabs Cordubensis Philosoph. & Medicus

cujus Filii in aula Aenobardi aliquando vixere.
Baalardus Ab: Arhelardus Ab:

Michaël Anchialius patr: C. P. & philosophus nobilis 1172

Vix nata Scholastica Theologia tui amatorum & acrius philosophiæ studium incitavit, illius ope ad progrediendum indigâ.

Sæculo 13tio. Alfredus Theodorus Metochita, Kilvargius, petrus Hispanus, seu potius Lusitanus, qui postea Ioan XXI. pontifex Rom.

Alexander Hallens: B. Albertus Magn: Vincentius Beliovacens. Robertus Capito.

Hallensis, Albertus & S. Thom: præcipuè Aristotelem, quo Arabes contra nos abuti consueverant, Christianæ veritati servire docuerunt.

Michaël Scotus, Alex. de Villa Dei, Ray. mundus Lullus mirabilis artis inventor, sed plerumq; fallacis.

parisiis 1210. non Aristot: opera, sed falsò Aristoteli adscripta damnata & combusta sunt, ut Labbeus rectè monet.

Sæculo 14to. Ioannes Dun Scotus sectæ celeberrimæ princeps moritur 1308.

Galterius Burlæus, Robertus Crucius Aegidius de Columna Godefridus Cornubiensis, Antonius Andreas, Ioannes Bassolis.

Franciscus petrarcha moritur 1350. Marsilius de Inghen. primus Academiæ Heidelbergen: sis rector obiit an: 1394.

Nicolaus Eymericus philosoph:

Iacobus Gvalterius scriptor alioquin eruditissimus perperam sæculo 13. Aegidium Columni: um alium putat à Romano.

Sæculo 15to, petrus de Aliacro Card. paulus Venet: Ioan: de Marliano, Ioan: Picus Mirand: Marsilius Ficinus, Bessarion: Card: Georgius Gemistius Pletho, Paulus Seucinas, Ioan: Fran: picus Mirand. Ioan: ex fratre nepos.

Bessa:

Bessarion Card: & Marsilius Ficinus jam diu jacentem Platonis sectam erigere nisi sunt. sed conatu parum felici, semper enim à pluribus seculis doctrinæ, & Religioni summorum virorum judicio, aristoteles visus est opportunior.

Seculo 16to Niphas, Iacobus Olivarius, primus Cæsar Scaliger, Cardanus, Mantius Iustino-polit: antonius Trombetta, Carpentarius, Penda-sius, Theophrastus Paracelsus novæ, suspectæq; sectæ parens, lavellas, Bernardinus Telesius no-varum opinionum inventor, quibus posteriori seculo visus est adhæsisse Campanella.

Petrus Ramus Aristotelis, & Catholicæ Re-ligionis hostis, Ioannes Baptista Porta auctor magiæ naturalis.

Iacobus Zabarella patavinus.

Emanuel Goes author Collegii Conimbri-censis. Franciscus Toletus Card. obiit 1596.

seculo 17mo. Hurtad D. Mendoza, Oviedo, Rubius, Cartesius novæ sectæ parens, Cas-sendus, Baconus, Campanella, Mastrius Fro-mendus, Resta, Cabæus, Crassotius Montagna, Gallutius, Aldovrandus, Arriaga, Licetus, Aversa, Sfortia Pallavicinus Card. Robertus Boil, Silve-ster Maurus insignis Aristotelis Paraphrastes Al-phonfus Borellus, Honoratus Faber.

Philosophia Cartesiana, & experimentalis multos numerant sectatores.

Academiæ ad Philosophiam experimentis promovendam in Italia, Galia, Anglia, Ger-mania.

Robanius Sfondratus C. Iosephus de A-gurre C. Ioan: Baptista Hamlenfes, Francisc-Gonetus, Ioan: Baptista Ptolomeus C. Silvester Maurus, Smiglecki, Młodzianowski, Morawski, & alii plures.

MEDICINA

Seculo 1mo. Euphorbus Antonii frater, & Jubæ Mauritani Regis Medicus, Callius, & Scribonius Largus sub Tiberio.

Cornelius Celsus Latini Hippocratis nomine donatus

Menecrates Sectæ rationalis.

Valens, & Xenophon sub Claudio.

Pedacius Dioscorides Neronis tempore.

Thessalus sub Nerone Themisonis Sectam suam fecit.

Andromachus Theriacæ inventor Neronis Medicus, Crisnias, & Charmis Massilienses.

Evax rex Arabum, Seleucus Cyzicenus Stratoles Sidonius.

Seculo 2do Rufus Ephesus, Soranus Ephesus. Cælius Aurelianus Siccensis.

Hermogenes Hadriani Medicus, perperam à Mercuriali l. 1. Var: lect: Archigenes appellatur Sextus Empiricæ sectæ propagator, cui malè tribuitur liber de Medicina animalium Claud: Galenus Pergamentus inter 12. subtilissima ingenia à Cardano numeratur & 200. Voluminum Auctor Dogmaticæ sectæ propagator.

Julianus Alexandrin. sub Antoninis.

Seculo 3tio. Q. Serenus Sammonicus, cujus de medicina, & morborum remediis carmen superest, sub Severo, & Caracalla à quo in cæna est interemptus.

Serenus filius Gordianis, & Alexandro Mammeæ gratus. Hunc Gyraldus in Poëtarum historia cum patre confundit.

Naumachius philargius Lycius naumachii auditor, qui Probo imperante floruit. Sextus African: Chronologus, & medicus, Theodorus priscianus.

Secu;

Seculo 4to. Zeno Cyprius, & philostorgius,
alius ab Historico.

Oribasius Iuliani Cæsaris medicus, qui successorum Principum invidiâ exulare apud Barbaros iussus, ab iis ob egregia medicinæ experimenta pro Deo quodammodo cultus est, teste Euphrosynio Sardiano.

Aetius Amidenus sub Iuliano, & Valentiniano.

Alypius Antiochenus, Vegetius Auctor Mu-
lomedicinæ, Iulius Ausonius pœtæ pater, Theo-
philus Alexandrinus. Vindicianus, Theodorus pri-
scianus dictus alibi Octavianus Horatianus, Mar-
cellus Burdegalenfis.

Seculo 5to. Maugantius Genethliacus Angl.
Vortigerni. Regis Medic: in Britannia nobilis 470.
scripsisse de naturali magia testatur Siceus.

Gesius, petræus, sub Zenone arte Medica
celebris.

Almæon Medicus & Mathemat.

Rusticus Elpidius Theodorici Italiæ Regis
medicus, qui & carminis gloria floruit.

Seculo 6to Dioscorus Alexandri Tralliani
pater.

Alexander Trallianus, qui Iustiniano impe-
rante, Therapeutica singularum corporis partium
scripsit.

Austregilda Gontrani Reg. Aurelianen. uxor,
moritura petiit, dà marito, ut medicorum fauces, à
quibus, sanari non potuerat, juberet elidi, quod
plus quàm barbarè factum narrat Greg. Turon.

Theodor. Mauriti Imper Medicus, & S. Gre-
gorio Mag. addictissimus.

Seculo 7mo Stephanus Alexandrinus Chymi-
cus, Quamvis in Europa, Medicina jaceret, ali-
quo in pretio fuisse apud Arabes suspicari licet,
cum hi sequenti seculo eam instaurandam susce-
perint.

Seculo 8vo. Egidius Atheniensis. Medic. &

Philos. nobilis, D. Benedicti sectator egregius. Arabes in Academ. Balbaricensi utilem Medicinæ instaurandæ dant operam.

Ioan. Serapionis filius inter Medicos celebratur. *Gualter in Tab. Chronog. transfert ad seculum II. cum Genebrardo.*

Seculo 9no Mirum est post Carolam Magni qui facultates omnes, vel exules revocavit, vel jacentes erexit, nullum inter Medicos celebrari.

Usitatissimâ hoc seculo medendi rationem fuisse per balnea suspicamur ex his, quæ sæculi scriptores prodidere.

Seculo 10mo. Eutychius Egyptius Batrici filius ex medico Patriarcha Alexandr. 933.

Babylone ad Tigrim, hoc est Bagdati, sive Baldaci, ut Petrarchæ dicitur seculo inclinante, medicina præsertim excoli cæpit. Babylon siquidem ad Euphratem testibus Strabone, & Plinio, ante Augusti tempora jam interierat.

Rasis Magnum medicinæ columen eodem ferè tempore floruit; cum docentem Avicenna adolescens audivit.

Seculo 11mo. Isac Benimiram, Ionas Cordubensis, Medici apud Hebræos nobiles.

Constantinus Afer Casini Monachus Mathem. & Medic. egregius.

Aboali Avinfcenni vulgò Avicenna, cui plurimum medicina debet. *Hinc omnino ignari temporum apparent, qui eum Averroi aequalem, & æmulum fingunt.*

Ioannes de Mediolano, cui tribuitur scholæ Salernitanæ carmen Leoninum.

Seculo 12mo Ioanna filia Mesuah, sive ut latinè dicimus, Ioann: Mesuch; *Hic à Bzovio anno 1198. perperam confunditur cum S. Ioan: Damasceno, qui seculo octavo floruit. Tanti eum superioribus seculis Medici fecere, ut Medicorum Evangelistam appellarent.*

Rabbi

Rabbi Moyſes filius Maimondus.

Averroes non minus inter medicos, quàm inter Philoſophos nobilis, quare ab aliquibus dictus eſt *ſtimulus Medicorum*.

Bartholomæus Salivarius, Alpharabius 1200.

S. Hildegardis Virgo librum de medicinâ reliquit. *Richer Monach.*

Seculo 13tio. Hugo de Arato, Demetrius Pe-
pagomenus, Nicolaus Myreſſus aliquod inter Me-
dicos nomen tulere. Rigordus Philippi Auguſtini
Regis Galliarum Medicus.

Ioann: de S. Ægidio Theolog. familia S.
Franciſci, & arte medendi nobilis.

Ioannes XXI. P. R. cujus opus eſt liber Me-
dicis notis; *Theſaurus pauperum*.

Cæterum quæ ſuperiore ſeculo viſa erat af-
ſurgere, hæc iterum ſeculo cecidit ars medendi.

Addam hæc hic, quoniam locus patitur no-
biles ævi incerti Medicos.

Paulus Aegineta, Agapius Alexandr. Stephanus
Athenienſis.

Seculo 14to Simon Berdonus, Marcus Be-
neventanus, Thomas de Galbo Bonominus Per-
munenſis, Ioannes Garſenus, Thadæus Flo-
rentinus, Ioannes Baſſolis Theologus, & Medicus.

Petrus de Apono cognomento Conciliator,
hic ab ægrotante Honorio IV. Romano Pontif.
vocatus, centum in dies florenos exegit, poſt recu-
peratam valetudinem mille donatus eſt.

Ab hoc ſeculo ad noſtra tempora medicina
magnis aucta eſt incrementis.

Seculo 15to. paulus Venetus, Hugo Senenſis
cognomen. o de Benciis, Marſilius Ficinus, cujus
aureus libellus de *Triplici vita* jure laudatur.

Hieronymus à S. Fide ex Iudæo Chriſtianus
pſeudo-Pontificis petri de Luna medicus.

Iacobus Foroliviensis Abioſius & Medius, &
Mathematicus, Rabbi Abraham Zacut. Senior.

Clementius Clementinus amerinus suo ævo
apud Italos celebris.

Ludovicus Scarampus ex Meddiuo E. Florent
& Pontificii exercitus Ductor egregius, & Card.
Raynaldo.

Seculo 16to Ioannes Fernelius, Oliverius
Fracustorius, Rondeletius, Argenterius, Fallopius,
Vessalius, Gasnerus, Capivaccius.

Theophrastus Paracelsus omiffâ consvetâ me-
dendi ratione, novam professus est Chymicam,
qua cùm aliis secula polliceretur, ipse ætatis an-
no 48. interiit magnus ne an medicus.

Incisio corporum hoc, sequenti seculo tra-
ctatu felicius multa, & medicos, & Philosophos do-
cuit.

Seculo 17mo Daniel Senertius, Riverius,
Mercurialis, Harvæus, Riolani duo, Varlesius, Mer-
cotus Bartholinus, Pater & filius, Ianfortes,
Thomas Villis

Harvæus asserta in humano corpore sangvi-
nis circulatione, magnum medicis lumen attulit.

Transfusio sanguinis ad vires reparandas in-
feliciter in Gallia, & Italia tentata est.

Dogmatica secta novis inventis, ita profecit,
ut immutata aliquantum videatur.

Petrus Silvius, Paulus Zachias, Marcellus Mapighius
Ioann. Hieronymus Sbaralea.

MATHEMATICA.

Seculo 1mo. Strabo Amasensus Geograph.
Strato, item, Amasenus & Geograph. ut aliquibus
placet, sed mihi verosimilius est eundem esse
cum Strabone, geminosque ex uno factos librario-
rum mendo.

Trafyllus Marinus Turius, Higinus, Mela,
Proculus senior.

Anore.

Andromacus Cretenfis primus edit Theoricæ Planet, sub Vefpafiano.

Tiberii Cæfaris edicto, Mathematici, hoc eft damnatæ Aftrologiæ Proteffores, urbe pulfi.

Seculo 2do. Menelaus, Dyonifius Halicarnaff. alius ab Historico. Phlegon Trallianus, Hadriani Libertus.

Diophantus Alexandrinus Algebræ inventor, ut Regiomontanus rectè monet; quàmvis alii Arabi Gebro nobile inventum tribuere malint.

Claud. Ptolomeus Aftronomiam, & Geographiam felicius excoluit, ideoque & Aftronomorum, & Geographorum Princeps femper eft habitus.

Seculo 3tio Cenforinus fcripto de die natali, locum inter Mathematicos obtinuit.

Alexander Aphrodis librum de mufica emifit.

Porphyrus fub Aureliano, & probo, muficum opus, & Ifagogen rerum Aftronom: dedit.

Anatolius Laodicensis Ep. de numeris fcripfit 283.

Seculo 4to. Gervafius Tilberienfis Anglus Geographus. Rabi Adda auctor Calend. Hebraici Actius Amydenus medicus, & Mathematicus. Abifelda Syrus, Diodorus Monachus, & E. Tarsenfis, Eutocius Afcalonita, Iulius Firmicius.

Theon Alexandrinus Geometra Hypatiæ Patet.

ruffus Aviennus, pappus Alexandr: Pannodorus Eufebii in Chronologia emendator.

Seculo 5to. Diocles, cujus fupersunt Harmonica, hic à Raynaundo locatur, fed verè ejus ætas incerta eft.

S. Cyrill: Alexandr: S. profer Aquit: fcripfer de Cyclo.

Viftor Aquit: auctor novi Cycli.

Urbinius fcript: de machinis celebris. Geminus Rhodius, & Philo: Thyaneus Geometræ.

Ambrosius

Ambrosius Merlin, alius à Caledonio Vates
Anglor: & Mathem.

Almæon Mathem: & Medicus.

Thius circa annum à Christo 500.

Seculo 6to. proclus Lycius Philosoph: &
Mathem: Bòctius, Hero Senior Mechanic, Mar-
tian. Capella, Marinus Neapolit, Dionysius, E-
xiguus Chronol, Athemius Mechan, Priscianus
Grammat: edito de Ponderibus, & mensuris li-
bello Mathematicis accensetur. S. Victor Ca-
puanus scripsit de Cyclo paschali, Stephanus By-
zant: de Urbibus. Hujus Epitomen concinnavit Her-
molaus Grammaticus. Svidas.

Heliodor: Larissæus Geograph:

Maurit: Imperator Tactica scripsit.

Seculo 7mo. S. Gregorius Magn: Clericos
in musicis erudit, Ab eo cantus, quo in sacris
præcipuè utimur, nomen invenit, quàmvis eò
fortasse prius usus fuerit D. Ambrosius

S. Isidorus Hispalen: Arithmetica, & Astro-
logiam in libris Originum attingit

S. Maximus Monachus, & Martyr scripsit
de Cyclo, & alia sub Heraclio.

Hero junior pariter sub Heraclio, ejus opus
certum, & dignius Belopaica, alia suspecta.

Seculo 8vo. Heddius Monach: cognomen-
to Stephanus Musicus insignis teste Beda.

Beda Ven: Syderum etiam scientiâ claruit.

Hemoaldus, cognomento Providus Bedæ
familiaris.

Flaceus Albinus Astrolog: Bedæ discipulus.

Iacebant hoc ævo apud Europæos Ma-
thematicæ disciplinæ, quibus interim erigendis
in Arabia Arabes operam dabant.

Seculo 9no. Carolus M., Abbali: Rex Persa-
rum, Alfredus Angliæ, Maximones Calipha
Babylon, cujus jussu Almagestum Ptolomæi ara-
bicè redditum, Leo filius Basilii Macedonis
astrorum scientiam adamarunt. Dun-

Dungallus reclusus, Wandelbert. Diacon:
Notgerus Music. Barlaamus Monach. Al-
gebra clarus, Ioan: Scotus Eriugena, Geber, Hug-
bra clarus Musicus, Albategnius, Massala, Albu-
masar, Alfraganus, seu Alferganus.

Seculo 10mo. Gerebertus postea Sylvestr:
II. Pont: Max: quem apud rudes, & inimicos
magicarum artium suspectum fecit Mathesis.

Alpharabius Philosoph: & Astronom: ce-
lebris 980.

Anonymus Auctor horti Geographici cir-
ca annum 1000.

Hilpericus Monachus S. Galli scripsit tra-
ctatum de computo Ecclesiæ, quem editioni pa-
ratum servat eruditissimus Mavillonius. *Oudin.*

Seculo 11mo. Constantinus Porphyrogenitus.
Ospernus Cantuar. Hermanus Contract: Abo-
massus, Serapion, Gvido Aretin: Musicarum no-
tarum inventor Monach: mox Cardin. Alha-
sen Arabs: Franco Scholasticus, Constantin:
Aser Casini Monach: Pandulph: Campanus,
Gvillem: Ab: Musicus, & Astrolog.

Erardus Monach: Ben: Musa Arabs:

Novæ tabulæ Astrologicæ à Persis vulgatæ
Musicæ felicissimum seculum.

Seculo 12mo. Rab: Abraham Adelardus,
sive Athelard: Daniel Morlæus, Abraham Ben:
Ezra, Alpetragius, Almæon Almansorius, Ro-
bert: Lincolnensis, Humenus Ægyptius, Cle-
mens Langtoniens. Benchore, Omar Tiberia-
dis Astrôl:

Averroes, Alderius vulgò Geograph: Nu-
biens. Abifelda Geograph: Arabs, & princeps
Syriæ.

Campanus Novarien: præter quem eum
Vossio alium inter Mathematicos, sive hoc, sive
alio sæculo Campanum non agnosco.

Seculo 13tio Iordanus Nemorarius Heli
Filius

Filius Alben Regalis, Ioan: de Sacrobosco, Alexander de Villa Dei, Iacobus Alkindus, Alphons: X. R. Castellæ, Vittellio, rogerius Baconus, Gvido Donatus.

Albuassin, sive Alboazen, Henric: Baten, Rab: Isaacus Hazan, qui in Tabulis Alphonsin: conficiendis desudavit Astrol.

Ioan: Murfia Murficum Aretini Gvidonis inventum 300. circiter post annis perfecit. Pto- lomæi magna constructio latine vertitur 1230.

Tabulæ ab Alphonso Rege Alphonsinæ dictæ 200000. num: sumptu à pluribus elaboratæ 1270.

Seculo 14to. Thebit Arabs primus in Astronomia motum trepidationis notavit.

Profacius Iudæus, Petrus de Apono, Ismael Abiselde, Rab Levi, Gerardus Greconensis, Ioannis Cantuar: Barlaam: Monachus Galaber, Ioannes Eligerus, Marcus Beneventanus, Ioannes de Saxonia, Ioannes de Lineriis Henricus de Hassia, Haacius Argyrus Monach: scriptis inclytus.

Barbaris numerorum notis 1.2.3. &c. per Arabes, vel Indos inventis hoc seculo uti cæpit Italia.

Maximus Planudes Diophanti Arithmeticam commentariis illustravit.

Seculo 15to. Ulugh: Beigh: Tamerlanis Nepos.

Gazilus Raguseus, Petrus de Alliaco, Regiomontanus, purbachius, Ioannes Blanchinus, Leo Baptista, Albertus, Dominicus Maria Bononien- sis Copernici præceptor, Nicolaus de Cusa Card. Paulus de Middelburgo.

Nicolaus Sophianus Geograph.

Abraham Zacuti Math. & Medicus.

Copernicus, qui jam pridem sepulta Astronomiæ sectam revocavit ad vitam, Eam nimirum

rum, quæ solem in mundi centro statuit, ut facris literis repugnantem Romæ damnatam.

Seculo 16to *Mischius Wernerus*, *Lindauth*, *Butco Stoefflerus*, *Ioachim*, *Iustinus*, *Renzovius*, *Fircæus*, *Gauricus*, *Gemma Frisius*, *Schonerus*, *Munsterus*, *Pitatus*, *Maurolicus*, *Giraldus*, *Mœstlinus*, *Sixtus ab Heminga*, *Tycho*, *Brahe*, *Galeranus*, *Nonius Comandinus*, *Ramus*, *Petrus Appianus*, *Ortellus*, *Gvillelmus*, *Lantgravius*, *Aloyfius*, *Lilius*, *Scaliger*.

Ut in *Ptolomæo Copernicus*, ita in hoc *Tycho* plura correxit. Hinc tertia, & media inter *ptolemaicam*, & *Copernicanam Astronomorum* secta enata est, quam *Tychonianam* appellant.

Seculo 17mo. *Clavius*, *Vieta*, *Stevinus*, *Lydius*, *Inellius*, *Hædrianus Rom* 1615. *Langius*.

Neperus, *Goclenius*, *Lucas Valerius*, *Baranzanus*, *Munginus*, *Pitiscus*, *Longomontanus*, *Galilæus*, *Blancanus*, *Gassendus*, *Keplerus*, *Argolus*, *Lansbergius*, *Griembergerus*, *Hevellius*, *Mertius*, *Guldinus*, *Mersenius*, *Cavalerius*, *Scheinerus*, *Cheraldus Claramontius*, *Bettinus Gregorius à S. Vincentio*, *Petavius Zucchius*.

post inventum *Thelescopium* ingentes *Astronomia* progressus habuit.

Anglorum, *Gallorum*, *Batavorum* navigationes *Geographiæ* emendandæ plurimum contulerè.

Mathematicorum Academia *Parisiis* à *Ludovico Magno* instituta.

Bullialdus Blasius Paschalis Tyrrius Maria Gabrielli, *Dominicus Gulielminus*. *Gabrielli* meridianam lineam in *Senensi Lyceò* concinnari ad usum feliciorè reddidit auxitque.

Natura proportionum Mathematicorum ad meliorem intelligentiam, & usum redacta.

HISTO-

HISTORIA ET CHRONOLOGIA.

Seculo 1mo. Trogus Pompeius Narbonensis, cujus Epitomen habemus à Iustino.

Titus Livius Patavinus, cujus Historiæ Romæ libri 35. tantum supersunt ex 122. quos ut minimum scripsit. Qui Bizanti deperditos reperiri tradunt, proculdubio nugantur.

Dionysius Halicarnati. Valerius Maximus, Luc: Feneſtella, Vellejus Paterculus, Q. Curtius, Cremutius Codrus.

Ioseph, & Iustus Hebræi sub Vespasian:

Achaicæ Prelbyteri S. andrææ Apostoli mortem scripsere.

Abdias Babylonis ad Tigrim, hoc est Bagdati Epif. nam testibus Strabone, & plinio, Babylon ad Euphratem, hoc ævo jam interierant. Hujus Historia, vel supposititia, vel corrupta.

Seculo 2do. Tacitus, Suetonius Tranquillus, Arianus, Solinus Aelius Phlegon, Lucius, Florus, Appianus Alexandrinus, Iustinus sub antonino, Diogenes Laertius, Aelianus, Pausanias.

Aildegastus Vates Francorum vitam Sunonis Regis, ut aliqui nullo antiquitatis teste scribunt, literis consignavit.

Hegesippus Senior primus Ecclesiasticæ Historiæ scriptor. *junioem Hegesippum quare seculo 10.*

Iustinum Trogi Epitomatorem Antonino imperante floruisse cum Vossio puto, quamvis aliter visum sit Scioppio, qui tamen eum probæ latinitatis auctorem agnoscit.

Seculo 3tio. Marius Maximus, Dio Cassius, Nicæus, Herodianus, Lollius Urbicus, Cordus, Enclopius, Aelius, Sabinus, Volcatius Terentianus, Curtius Fortunatianus.

Iulius Africanus, D. pontius Diaconus, & Aurelius

Aurelius ejusdem Socius, Historici Ecclesiastici.
Anthero Rom: Pontifici plurimum habet Ecclesiastica Historia, cum per Notarios res Martyrum impensius scribi iusserit. Succedere Notariis, qui nunc Pronotarii Apostolic. appellantur.

Seculo 4to. *Asclepiodotus, Claudius Eusthenius. Aelius, Spartianus, Vulcatius, Gallicanus, Trebellius Pollio, Iul. Capitolinus, Aelius Lamprius, Flav. Vopiscus, Sextus Aurel. Hist. Augustæ Scriptores.*

Lactantius Firmianus mortes Ecclesiæ persecutorum libro peculiari descripsit.

Ammianus Marcellinus sub Gratiano, *Eusebius Cæsariensis: Parmenianus Donatista mendax, Evagrius Antiochenus E. S. Dorotheus.*

Tyria, à quo tamen scripta non est Synopsis de vita, & morte Apostolorum mendaciis referta, Idacius Clæus, Flavius Dexter. S. Amphilochio falsò tribuitur vita S. Basilii Magni.

Seculo 5to. *Marcus Gazens: Diac. Eunapius Sardin: S. Hieronymus Zozim: Christianorum hostis, Sever: Sulpitius, Palladius Galata E: Helenopolit: Paulus Orosius, Rufini: Aquilens: philostorg. Gildas Albanic: anno 512. Possidius Calamens: E. Socrat: & Sozomenus, S. prosper Aquitan. Theodoret., Diadoc. E., paulin: petricord., Constantin. Lugduhens., S. Victor Vitens:, Iulian: Pomer., Gennad. Massiliens: Basil. Cilix.*

Heliodor: tricæ E, Historiæ, seu veriùs fabulæ Æthiopiciæ scriptor, sub Theodosio M. & filiis.

Seculo 6to. *Laurent: Mellifluus E., Cagtos. Monach., Scotus, Iornand. Geth. E., Liberat. Diac. Procop. Gazæus, Victor Tonnens., Gildas Badonic., Leont. Byzantin., M. aur. Cassiodor., Melchic Avellon., agathias, Marius Lausan. E., Eusthatius. presbyter, Ioan. Biclariens., S. Greg. Turonen., Evagr. Scholast.*

Datius Mediolan perperam Chronolog. habet.

tur, cùm Chronicon illi assignatum, suppositum omnino appareat.

Marcellin. Comes, & Achill. Tatiùs hic plerumque notantur, sed ævi sunt incerti.

Seculo 7mo. S. Gregorius Magn. Paulus Emeritens, Theophilact. Simocata, Faust. Monac. Leont. in Cypro E.

Maxim: Cæsaraugust. cujus exstant libri de gestis Gothor: in Hispan.

Ioannes Moschus auctor prati spirit.

auctor Anonym. Chronici Alexandrini. Paulus Diac. Neapo: S. Isidor Hispal.

Secundus cognomento Servus Dei scripsit de rebus Longobardorum.

Jonas Bobiem. Ab.

Nennus Galfrid. Card.

Audoneus E.

Seculo 8vo. Theophanes Byzantin., Adamnanus seu Adamann. Scotus.

Ven: Beda Anglorum scripsit Historiam, & Martyrolog: sed supposititium est, quod inter ejus opera circumfertur, geminum edidere non ita pridem pp. Bollandi continuatores in Tom. 2. Martii.

Hebdius cognomento Stephanus.

S. Marcellin: presbiter, Isidor. Pacens. E.

Gregorius Amarrolus Tarasii Patriarchæ Syncellus.

Paul: Diac: Varrefridi fil.

Seculo 9no. Carolus Magnus de Historia optimè meritis subjectarum sibi gentium res gestas, nondum literis consignatis, diligenter scribi mandavit Krantzius.

Ahyto E Gildas Sarchorensis, Tilpinnus, vulgò Turpinus fabulator potius, quàm historicus, Theophanes Ab: Nicephorus Patriarcha C.P. Theganus, Eginhardus, Anastasius Bibliothec: Nithardus Caroli M. Nepos, Hildrinus Ab: Perculphus

phus Monach. Rabanus Maudus, Lupus Serva-
cus Ab. Wandelsbertus, Florus Magister, Valafri-
dus Strabo, Io. Diaconus, Usuardus, Ado Vien-
nen. Petrus Siculus, malè à Baronio Lucas ap-
pellatus, Nicetas David Herempertus.

Seculo 10mo. Rhegino Ab. Constantinus
Porphyrogenitus, Bertharius Spesbyter, Odo Mo-
nacus S. Medardi, S. Odo Cluniac.

Bernerus Monachus, Luitprandus E. Flo-
doardus remensis, Joannes Affer.

Rotgerus Monachus, Witichindus Corbe-
jensis, Occo Friso, Rosuveita Virgo, Notgerus
Leodiens., Dudo S. Quintini Decanus, Hegesip-
pus Iunior, vel in fine hujus, vel sub initium
sequentis seculi.

Historia hoc tempore facta est mendosior,
quia fabulosæ Historiæ apud Gallos & Hispanos
inclaruere. *Huet.*

Seculo 11mo. Abbo Floriac. Ab. Almoinus
Floriac.

Harigerus Ab. Megenfridus, Osbernus Can-
tuar. Dichmarus, Ademar, Monach. Baldri-
cus Dolensis E. Odorannus, Glaber, Anselmus
Leodiensis, Hermanus Contract. S. Odilo Ab. Drö-
go E. Vibertus Tullensis, Benno Card. men-
dax, Georgius Cedrenus, Joannes Curopalates,
Lambertus Schasnaburgensis, Adam Bremensis
Bruno Ab.

Marianus Scot. Xiphilinus, Paulus Benrie-
densis, Gaufredus à Malaterra, Gvillelmus apu-
lus, Bertholdus Constantiens. Othlonus, Indul-
phus Ab. Lupus Prothospata.

Seculo 12do. Osbertus Cantuar. qui perpe-
ram cum Osberno confunditur. Leo Ostiens.
Card. Baldricus Noviodun. Alfredus Beverlacens,
Sigerbertus, Turgottus, Florentius, Vigornien-
sis, Zonaras, Pandulphus Pisanus Card. Mosmas-
baragensis, Anna Comnena, Eulco Beneventan;

Albertus Aquensis, Fulcherius, Eadmerus, Dominizo Hermannus ab. Tornacensis. Gvilelm. Malmesburiensis, Baldricus Dolensis, Anselmus Gemblacensis, Henricus Huntidonensis, Constantinus Manasses, Helmoldus, Michaël Glycas, Joan. Cinnamus, Joannes Saresberienfis, Radevicus, Ottho Morena, Pestrus Comestor, Godefridus Viterbiensis, Gvilelm. Tyrius, Gvilelmus Litle.

Seculo 13tio. Paxo Gram. Nicetas Choniates, Helinandus, Guntherius, Rogerius de Hoveden.

Rigardus, Colmannus sapiens, Rodulphus Coggestal, Arnoldus Lubecensis, Cæsarius Heisterbacensis, abb. Urspergensis, Rodericus Ximenius, Lucas Tudensis, Jacobus de Vitriaco Card. Matthæus Paris, Albertus Germanus Ioannes de Columna auctor Matris Historiar., Cantipratantus, Brocardus, Georg. Logotheta, Martinus Polonus, Gvilelm. de Nangis.

Provinciales in Gallia fictas hoc ævo historicas scribendo delectant, & nocent; quia verè Historicè peccare docentes.

Seculo 14to. Mathæus Westmonasteriensis, Nicolaus Trivetius Simeon Metaphrastes, *Vide allat in opusc. de Simeonibus.*

Bernardus Gvido, Henricus Stero, Siffridus, Ederard. Altahens., Ludolphus Carthus: Nicephorus Callisti mendax, Theodorus anagnostes, Nicephor. Gregoras, Pachymeres, Radulphus Baldaceus Volumnus abb., Ptolomæus Lucensis, Joannes Mathæus, Philippus Villanii, Ranulphus Hygden, Radulphus Martian, Albertus argentinas, B. Raymundus Capuanus, Henricus Knygton, Aito armenus.

Seculo 15to. Froissartus, Theodorus Niemroggius, Georgius phranza, Ioan. Brando, Petrus Duisburg, Leonardus Brunus, vulgò aretinus

nus, quem Joan. Rou cum aretino Satyrico Pœ-
éta malé confundit.

Longinus, Uvalsinghamius, Uvernerus, Vest-
phalus, palmerii duo, Valla, Joan. Antonius,
Campanus, Blonda, s. Antoninus, Platina, Æ-
neas Sylvius, Gobelinus Persona, Monstreletus,
Trapezuntinus.

Fulgosus Corius, Ambrosius Camaldulensis,
Wimpelingius, Bonsinius, Annus Viterb., cujus
Berofus Commentitius habetur, Laonicus Chal-
lyconcas Gaguinus.

Seculo 16to. sabellicus, Jac: Philip: Bergo-
mas, Copenucius, Comineus Leander, Alber-
tus, Naumerus, petrus Crinitus, Simonetta,
Guicciardinus, Langius, Rivallius, Joannes Ma-
gnus, Olaus Magnus, Krantius, Vollaterranus Po-
lydor. Virgilius, paulus Æmil., Bœthius, Aven-
tinus, Trithemius, Panvinus, Dubravius, Lazi-
us, Fazellus, Bombus, Card., Jovius, Crome-
rus, Ferdinandus de Castella, Morales, Surita,
Folieta, Flamma, Lippomanus Card. Surius,
Sigonius, Leslæus, Sanderus, Belforestus, Ge-
nebrardus, Oforius, Buchananus, Ciacconius,
Florim. Remundus, Petrus Opmeerus.

Seculo 17mo. Cæsar Baronius Card., Mas-
sejus, Mariana, Orlandinus, Vinandus Pighius,
Thuanus, Sacchinus, Ayla, Gratianus, Rosu-
cydus, paruta, Bzovius, Boverius, Bentivolus
Card., Famianus Strada, Capriata, Turtura, Gro-
tius, Gramontius, Bollandus, Lusinianns, Ug-
hellus, Samarthani fratres, Alphordus, Labar-
dæus, Baptista Nanus, sfortia pallavic: Card.

Raynaldus, Labbe, Gallutius, Dondinus,
Campellus, Henschenius Lecoingt, Oldoinus. Da-
niel, Bartolus.

Carol: Cochinus, Sylvius, Thilemontius, Bel-
lovacus, Henricus, Aadrrianus, Valemon, Fran. Ma-
ria Florentinus, Henricus Norisius C. Ludovicus
Thoma,

Thomafinus, Anton. Patrifius Eman. Schellstratus

RHETORICA ORATORIA, POESIS.

Seculo 1mo L. Annæus Seneca Pater, Cæcilius Collantianus religione Judæus, M: Antonius Liberalis, Statius Surculus, sive Urfulus, quem aliqui cum statio pòëta confundunt, Fabius Quintilianus, Rhetores.

Messala Corvinus, Asinius Gallus, Q. Haterius, Votienus, Montanus, Domitius Afer. Oratores.

philistion Mimographus, Ovidius, Phædrus, Persius, Juvenalis, Silius Italicus, P. Statius Papinius Salejus Bassus, Lucanus, Petronius Arbitrator, Valerius Flaccus, Martialis, Pòëtæ.

Hierotheus primus Pòëta Christianus excelsit pangendis sacris hymnis.

Seculo 2do Dio Prusæus, Dio Chrysostomus, Aphthonius, Fronto Cornelius, sive Priscus philosophiæ simul, & dicendi præceptor, M. Antonino Imperatori carus, Rhetores

Plinius Junior ex Senioris Sorore natus, Pannetius Cretensis, Oratores.

Terentianus Maurus, Mesomedes, Palladius Rutilius Senior, Lucius Valerius Pudens 13. annor: puer in Agone Capitolino victor, pòëtæ.

Eloquentia, quæ in liberis populis semper maximè valuit, Cesaribus rerum potentibus Romæ prius à rostris, & à foro penè repulsa languet.

Seculo 3tio. Fugamus, porphyrius, qui & philosophus, Eumenius, Rhetores.

Tatianus Rhetor, & Orator Christianus, S. Justinus Martyr discipulus magno cum plausu in prima ætate Oratoriam docuit, Eusebio teste
sed

sed postea errorum Magister factus est Encrati-
tarum Parens.

Numeriano Imperat: posita est statua in Bi-
bliotheca Palatina cum in scriptione. *D. Nume-
riano Oratori potentissimo. Vopiscus.*

Oppianus Cilix Halcutic. scriptor, Neme-
sianus Olympius, qui de venatione scripsit. *Poëtæ.*

Philippus Imperator ad còercendam Poëta-
rum licentiam nomina eorum delet ex albo
professorum 248.

Seculo 4to. Minervius Burdigal, Gennadius,
Mufonius, Homerus, Libanius, Marius Victo-
rinus. Nazarius, S. Augustinus, Rhetores.

Eunomia Virgo Christiana eloquentiæ lau-
de par patri Nazario. *Euseb.*

Prohæresius, Julianus Imperator, SS. Greg:
Nazianzenus, Basilii, Gregorius Nyssen, Hilarius
pictav. Heronymus, Ambrosius, Oratores.

Trifilius Juvenus presbyter, S. Gregorius
Nazianzenus, S. Paulinus Nolanus, Festus Avi-
enus, Symposius Celsus, palladius Rutilius Iun:
S. Damasus poëtæ.

*Poësis & eloquentia, quæ priore seculo jacue-
rant, visæ sunt reflorescere.*

Seculo 5to. Symmach., Aufon. Gallus,
Synesius, Sylvius Bonus Aufonii æmulus.

Cl. Marius Victor, Godelbert., Sidon. Apol-
linar, S. Hilar. Arel. Rhet. & Orat.

*Eloquentia quæ superiore seculo filere in foro
caperat, hoc maximè tonat in Templis.*

Prudentius, Proba Falconia, Synes., Aufon.,
Rufin., Florid., Dracont. presb., Claudian. Ru-
til. Gallican., Sylv. Bonus, Cyrus Panoplita,
Rustici. Elpid. Theodorici Medic., Poëtæ.

Claudian. dictus est ab Imperatoribus The-
odosio, & Honorio, qui statuam illi posuere.
Prægloriosiss. Poëtarum.

Seculo 6to. Boëtii Poësi nihil illustrius ha-
buit

buit hoc ævum. Laudatur & Helpis ejus uxor
pœtria nobilis M. Aurel. Cassiodor. Rhetor.

Marinus Neapol. Magistri Procli. vitā solu-
tā, & victa oratione descripsit.

Thelesin. Ælius, Arator, Alcinus, Avitus
Melchicus Avellon: Merlin. Caledonius Britan-
norum Vates, S. Venant. Fortunat: E. Pictav.
pœtæ.

Cosroës II. Persarum R. Græcos scriptores,
& Pœtas persicè vertit. Agathias 540.

Seculo 7mo. S. Columban. Ab Onens: E.,
S. Eugenius Toletan. junior Greg. pisid. pœtæ.

Hoc seculo Eloquentia omnino defecisse
in Italia visa est.

Pœsis verò apud Arabes hujus artis aman-
tissimos maximè floruit; quare alicui inter eos
Caliphæ carminum gloria inclaruere. Ex erudi-
tissimo Huetio in Dissert. de Fictis Hist.

Alcoranum mahometes rhythmicis versibus
condidit, ut imperitæ multitudini gratius acci-
deret, si vera prodit. *Genebrard.*

Seculo 8vo. S. Adelmus, & Iglacus Rhet.
& pœta. ratuimus, Cudbert., Mageſeus, Mor-
dacus Scotus. Pœtæ.

In Bedæ celebri Epitaphio, si hoc ævo
scriptum est. *Hæc sunt in fossa Bedæ Venerabilis ossa;*
Rhythmi carminis initium agnoscimus.

Carolus M. Hadriani r. pontificis sepulchrum
carminibus decoravit.

Hymnos cum laude scripsere Paulus Dia-
conus Warnefridi f. & S. Cosmas Hierosolym.
Majumæ E.

Rabanus Maurus, & Hilduinus ad IX. Ro-
bert. R. Galliæ, S. Odilo, & B. Petrus Dami-
ani ad XI. seculum ex X. revocentur.

Seculo 9no. Epitaphium Bonifacio IV scri-
ptum sub Gregorio IV. docet jam tunc Rhy-
tmica carmina placuisse. *Videntur Papebroch in*
Propyl. Theo;

Theodulphus E. Aurelian. donatus est à Ludovico pio libertate, & infulis pòësis præcipuè merito, si vera sunt, quæ aliqui scribunt.

Vandelbertus, cujus est metricum Martyrolog: Bedæ falso adscriptum.

Hugbaldus Monachus scripsit in laudem Calvitii carmina 300. quorum omnia verba incipiebant à lit: C.

Bristanus Croylandensis, Heiricius, Milo, Salomon E. Abb: pòëtæ.

Sæculo 10mo. Rabanus Maurus, Hilduinus Ab. Orat. & pòëtæ.

Leo V. cognomento Sapiens Imper: & Orat. Constantinus Porphyrog. pòëta.

S. Odo Cluniacensis Abbas, & Rosuvita, seu Rosuvinta Sanctimonialis pòësim adamarunt. B. petr. Damiani à Musis non abhorruit.

Symeon junior scripsit hymnos.

In Italia nullus est habitus, vel Oratoris, vel Pòëta nomini par teste Sigonio.

Herigerus Ab: Laubiensis Pòëta.

Robertus Gall. r. Hermannus Contractus, S. Odilo Ab. Clun. scribendis Himnis claruere.

Roberto tribuitur sequentia quâ utitur Ecclesia. *Veni Sancte Spiritus.*

Sæculo 11mo. Michæel VII. Imperator Græcus musarum plus æquo amator, Gvillelmus Apulus Pòëta Historicus.

Villeramus Ab. soluta & victa numeris oratione Cantic. illustravit.

Alphanus E. Salernitan. Orat & Pòëta.

In numo Victoris II. Pontif. manus è nube clavem D. petro porrigit, cum lemmate, *tu pro me navem liquisti, suscipe clavem.*

Quare hoc saltem sæculo nati Latini Rhythmi.

R. secom - Bem - Ghebirol. Hispan. Rhythmicorum apud Hebræos carminum auctor.

Seculo 12mo. Galiredus rhetor, & Pòeta.
Baldricus, Guntherus, Joannes Tzetzes,
Gotfridus Vinton. Gvilelm. Cestrensis, Ruper-
tus Tuitiens. Ab. petrus Pictaviens. Josephus
Iscanus, Marbadus E. pòeta

Hildebertus E. Pòeta & Orator.

Leo ob excellentiam in pangendis carmini-
bus Rhythmicis antea inventis, nomen illis fecit.
Papebroch.

Pòetæ provinciales hoc sæculo præcipuam
laudem Pòësis ferre cæpere.

Italici Rhythmi imo apud Siculos usurpati,
mox ab aliis sequenti sæculo transiere ad Italos
Petrarcha in pref. Epist. ad Fam.

Seculo 13tio. Cyrus Prodrumus Sylvester
Gyraldus, Matthæus Vindocinensis Pòetæ.

Pòëtis Provincialibus hoc ævo plaudit Eu-
ropa, inter eos præcipuè laudatur Arnaldus Da-
niel, ex quo Dantes, & Petrarcha plurimùm
profecere.

Joannes de Meung. Gallicæ eloquentiæ Pa-
rens, & Pòeta.

Stephanardus de Vico-Mercato Chroni-
con. Metricum edidit. Engelbertus Ab. Pòeta.

Guito Aretinus, & Entius Rex Sardiniae
Pòetæ Itali.

Dantes Aligerius pòëtarum Italarum do-
ctissimus.

Seculo 14to Maximus planudes Pòeta.

Franciscus Petrarcha Rhetor, Orator, Pòë-
ta Latinus, & Italus laureâ donatur in Capito-
lio 1341.

Fatius de Ubertis, & Francisc: Barberinus
Pòeta Etrusci.

*Franciscus Petrarcha, excussis Italia bibliothecis,
neglectos veterum scriptorum codices, in medium
legendos protulit. Hinc Pòësis, & eloquentia apud
Italos caput aliquando extulere.*

Seculo

Seculo 15to. Jovianus pontanus, Hermolaus Barbarus, Nicolaus de Clemangis, Rhetor & Pòetæ.

Trifiodorns, petrus de Rosenheim, Pòetæ.
Rodolphus Agricola Rhetor.

Æneus Sylvius postea pius II. Orator ævo suo quotquot in Europa viverent omnium eloquentissimus.

Jacobus I. Scot. Rex Patrii carminis gloria nulli secundus. *Leslaus.*

Jacobus Wimpellingius, Angelus politianus Leonis X. præceptor, Rhetor, Phylos: Pòetæ.

Maximilianus I. Imperator Germanica pòëmata scripsit.

Seculo 16to. Majoraggius, Muretus, Amasæus, Robortellus, Beroaldus, Longolius, perpinianus, Panigarola, Cavalcantius, Bentius, Rhetor, & Orator.

Baptista Spagnolus, vulgò Mantuanus, Sannazar Fracustorius, Vida, Navagerius, Amalthei ffr. Buchananus pòetæ Latini Ronsardus Pòetæ Gallus.

Laudantur inter Italos Bojardus, Casa, Bembus, pulcius, & Alamannus, sed Areostus, Tassus Græcorum, & Latinorum maximis pares habentur.

Selimus I. Turc: Imper. Pòésis cultor apud suos.

post interitum latine lingue nunquam felicius culta hæ facultates.

Seculo 17mo. Stephonius, Strada, Vossius, pater, Gallus, Petiot, Peravius, Causinus, Oct: Ferrarius, Sradius, Sfort. pallavic. Card. Dondin., Favoritus Rhetor & Orator.

Galli veram hoc ævo veteris eloquentiæ speciem cæpisse videntur.

Stephonius, Pulcharell: Torrentius, Sarbivius, Barlæi, Grotius, Balde, Hoschius, Dondin.

din., Vallius Favorit. Rapius, Pòetæ, quibus præsidium, & decus, addunt Urb. VIII, & Alexan. VII.

Itali verò Pòetæ Guarin., Marinus, Tanfillus, Chiabrera, Testius, Cæsarinus, Bonarelli, Ciampol. Jul. Rospigliosius Sydus Oolorum, & Rom.: Sont:

Sanctolius Victorin. in Lyricis præstantissimus, Nicolaus Balettus. Ines, Kwiatkiewicz, Slowicki, & alii plures in polonia Rhetores ac Pòetæ insignes.

Pòetæ Ital. Carol. Maria Madius, Francisc. Hidron. Ofich. Elegiar.

PHILOLOGIA, ET GRAM- MATICA.

Seculo 1mo M. Verrius Flaccus, Probus Beryten., Q. Remmius Palemon, Demetrius Ixi-on. Grammatici.

Sextus Pompeius Festus, ut aliquibus placet, sed ejus ætas incerta, certè post Martialem, & fortasse sub Imperatoribus Christianis.

Asconius Pedianus Ciceron. Scholiastes, & L. Jun. Moderatus Columella nobiles Philologi.

Auream latini sermonis aetatem ad extrema Augusti tempora, argenteam verò ab his ad Neronis mortem eruditissimi Grammatici producunt. Videantur hac de re scioppius in opus: de stylo Historico, & Borrichius de variis latine lingua aetatibus.

Seculo 2do. Apollonius Alexandrinus, ejusque filius Herodianus sub M. Antonino Grammatici celebres apud Græcos. Nicanor Hermiae fil. Gram. Græcus.

Aulus Gellius Noctium Atticarum Scriptor, quem alii Agellium dicunt, floruit Romæ sub Antonino Pio.

Enea

Ænea latini sermonis atas, quæ Vespasiano rerum potiente, caperat, Hadriano moriente, desinit. Ferrea succedit Ænea usq; ad initium V. à Christo nato seculi. Hoc est usq; ad tempus, quod Roma expugnata est à Gothis, quibus cum loquendi barbaries infusa est urbi.

Seculo 3tio. Censorinus præter librum de die natali de accentu opus edidit Sidonio Apollinari sæpe laudatum, ideoq; Philologis, & Grammaticis rectè adnumeratur.

Lupercus Berithius Philemon, porphyrius Tyrius Grammat. Hujus opera ad Grammaticam spectantia numerantur à Suida. Malchio Presbyt. Rhetoricæ, & Grammaticæ professor præfuit Sholæ Antiochenæ Euseb. l. 4. c. 23.

Latini Sermonis proprietas hoc ævo servata est à Juris peritis Papiano, & aliis, qui in sua sede numerantur.

Seculo 4to. prohæresius, Flav. Vegetius, Macrobius. philol.

Evantius Cretus, Ælius Donatus, qui vetustis auctoribus explicandis collapsum Latinum Sermonem conatus est instaurare.

Gulphilas E. Gothicarum literarum inventor, ut quibusdam placet. Gram: Sosipater Charisius, & Diomedes hic à nonnullis locantur, sed verè de illorum ævo non liquet.

Jam sub Juniore Theodosio Græci sermonis candor caperat infuscari, ut ex inscriptionibus ejus temporis Philelphus affirmat. Du. Fresne.

Seculo 5to. Sub initium V. à Christo nato seculi finitur atas latini sermonis ferrea, quam lignea consequitur ad Justiniani tempora Sciopp.

Hiparchius Alexander Gram. græc. Servius Virgilii interpres, ut nonnullis videtur.

S. Augustin. Grammatica scribit.

Puncta Hebraica, quæ vocalium instar essent legenti, primum excogitata à duobus Masoretharum Principibus 478. Hi

Hi fuere Aaron Ben-Afer, & Jacob Ben-Nephtali, verum alicubi diffidentes. prioris lectionem Hebræi, Occidentales, posterioris Orientales plerumq; sequuntur. *Genebrard.*

Seculo 6to. *Luteam ab hoc seculo lingvæ latinæ ætatem Grammatici numerant, cum Longobardis regnantibus novum loquendi genus ex plebeia Romana, & Germana conflatum inmixtum est Scioppius.*

Orion Theobanus Græc: Gramm: Fulgent: Placiades, & Suidas, Monach: priscian: Gramm: & Ppilol: Græc:

S. Gregorius Mag. lib. 6. Ep. 9. fatetur se græcè nescire, nec esse Constantinopoli, qui latinè reddere græca possit. Hinc liquet utriusq; lingvæ neglectus.

Seculo 7mo. Deperditam hujus initio seculi lingvæ latinæ, falso docet Rou in Tabul. Chronolog. 606.

S. Isid: E. Hispal. celebrem de Verbis Origin: librum scribit. Nondesunt qui nobile opus alii tribuant. *Du Fresno.*

Joan: Stobæus, & Nonnius Bancherens: Philol.

Matthæus Scotus græcæ, latinæque lingvæ Scholar: in Anglia aperuit, ut apud exteros colerentur, quæ in natali solo apud suos doctorum lingvæ negligebantur. *Leslaus.*

Felix Longobard. Gram. quem laudat paulus Diacon.

Seculo 8vo. Bedæ Vener. ejusq; discipulus Alcuinus Grammatica scribunt. *Vossius.*

Hoc & sequenti seculo insignis erat nomenclatura Grammaticum appellari. Angel. à Nuce in Notis Ostiens.

Monachi Bizantio à Copronymo pulsi, Roma à Steph: III. locantur Monasterio, quod ab illis græcam lingvæ instaurantibus græcæ Scholæ nomen invenit. *Mss. Carol.*

Carolus Magn. Roma. Latinos Grammaticos in Galliam vocat. *Ex Vita.*

Walid Saracenorum Calipha prohibet græcè quid literis consignari, vultque omnia Arabicè scribi *Miscell.*

Seculo 9no. Photius S. Constantinop: philologus eruditissimus, sed vir pessimus.

Paulinus E: Foro-Julienfis, & Ioan: Scotus Eringena, Smaragdus Ab: S. Michæelis Grammat.

Rabanus Fuldenfis primus in Germaniam græcas literas invehit.

Caroli M: Nepotibus imperantibus Gallicæ, & Italicæ linguæ principia notant plerique scriptores apud Carolum Du Fresne in præfat. ad opus egregium de vocab: medii ævi.

Seculo 10mo. Salomon Constantiens: E: Ab: baricus Ab. Abindonenfis. *Du Fresne.*

Alfredus R. Ss: Dunstanus, & Albelvaldus E.E: jacentes post Danorum irruptionem latinas in Anglia literas excitant Idem.

Ratherius E: libellum suum de arte Grammatica inscripsit: *Serva dorsum*, quod puerorum dorsum servare posset à flagris.

R. Adonim: Ben - Temnim Grammaticam Hebraico: Arabicam dedit.

Ex Ebitaph. Greg: V. Rom: Pontifi: discere licet, jam hoc seculo vulgarem, hoc est Italicam linguam à latina lingua esse discretam.

Ufus Francisca, vulgari, & voce latina.

Instituit populos eloquio triplici.

Secul. 11mo. Ioan: Curopalates Philol: Græcus.

Cognomen aulæ seu Palatii Ministrum notat. Aliis dicitur. Ioannes Scylizza.

Papias Longobardus auctor magni Dictionarii Latini. Trithemius perperam transtulit in seculo. 13. *Du Fresne.* apud Latinos nullus erat literarum humaniorum cultus.

Apud

Apud Hispanos literæ Hebraicæ florere incipiebant, ut habet *Genebrardus*.

Hinc R. Juda Davidis F: R. Ioan. Cordubensis, Moses Kimchi Davidis. tr: Grammatici nobiles *Gaulterius*.

Seculo 12mo. Eustachius Homeri interpres, & Ioan: Saresberienfis Philol:

R. Aben Esra sive Abraham Ben-Esrae, & R: David Kimchi Hebræi Gramm:

Romanus populus lingua, quam nunc Italianam dicimus, hocævo utebatur, ut liquet ex Epistola Cleri Romani ad Aenobarbom Gaja 1160 apud Baronium, in qua hæc verba adducuntur: *Papa Vittore S. Petro, l' elegge.*

Ante Philippum Augustum nullus liber Gallicâ lingvâ scriptus fuerat, Genebrardo teste, nec, ut ego censeo, ullus Italicâ.

Seculo 13tio. Ugutio Ferrariens E: auctor Diction.

Alexander de Villa Dei Grammat:

Arnaldus Danielpoëta provincialis patriam linguam perfecit, ex qua deinde Etruscæ, sive Italica dicta est *Velluton: in Dantem*.

Græca vulgi lingua imperantium Francorum vocibus pluribus admissis literatâ omnino descivit.

Dantes Poëta Etruscæ lingvæ nitori plurimum contulit usque ad 1320. quo Ravennæ decessit.

Seculo 14to. Petrarcha provincialiū vocib9 ad Italicâ formam flexis linguam Patriam amplificavit.

Nicolaus Oretimus phil:, Emanuel Chrisolor. phil: & Gram:

Leona: Aretin: Phil.

Latina lingua apud Hispanos hoc ævo prope-modum extincta est cum nullus in foro illius esset usus: iusserat enim seculo super. *Alphons Sapiens, ut Hispania lingua res forenses agerentur.*

Emanuel Chrysoloras 1395. in Italia quasi limina

limina reducit græcas literas, quæ per annos fere septingentos exulaverant. *Palmer.*

Seculo 15to. Georg: Trapezun. Volaterran. Fulgofius, Polydor, Virgilius, Leo Baptista Albertus Rodulp. Agricola, Robert: Valturius, Pompon. Lætus, Jovian: Pontanus, Hermolaus Harbarus, Angel: Politianus, Coel. rhodiginus, Alexander ab Alexandro Philol.

Poggius Florent., Laurent. Villa, Gaspius Bergom., Gaza Perottus, Theodor: Lascaris-Joan. de Janua, Quintianus Sara, Ambrosius Calepinus, Marius Nizol. Grammat.

Seculo 16to. Volfang. Latius, Petrus Crinitus, Beroald. Leonicensis, Budæus Valerianus, Turnebus, Dalecampius, Gyrald., Victorius, Goropius, Erasm., Natalis Comes, Manuti tres, Fulv. Vrsinus, Jul. Cæs: Scaliger, Faber, Ciccon, Pigon, Cefner., Vignoreus, Mazonius Phil:

Demetr: Chalcondilas Græc., Zenobius Acciajol., Despauter, Varchius, Dolet., Clenard. Alvar. Grammat. *Hoc tandem ævo Lingua latina visa est reviviscere.*

Buburtius politioris literaturæ avarus, Furatorius, ac Ricalerius Gallicæ lingvæ discendæ multum profuerat.

Enituere præterea Carol. Congeus Io Baptista Thertius, Hadrian. Balettus, & alii.

NOVA INVENTA ARTIFICES NOBILES.

SEculo 1mo. Therraca ab Androâcho Cretensi inventa. Vitri flexilis temperamentum, Tiberio Principe excogitatum, sed ejusdem jussu tota cum artifice officina abolita, ne pretium æris, argenti et auri metallis detraheretur *Pl.n.*

Quinquennalia certamina Romæ celebrata Neronis Principatu. In his ut cætera mittantur, Poëta victor æneo vase, & corona donabatur, ut liquet ex Nummo apud Tristanum.

Ludi Capitulini sub Domitiano 85.

Seculo 2do. Quanti hoc ævo fierent nobiles artes, discere licet ex eo, quod de Hadriano narrat Dio in vita ejusdem, *Hadrianus celebres quosdam & excellentes artifices, quos æquare non poterat, subvertit, alios ceu studiorum, et artium amulos interfecit. quippe cupiens omnes in quacunq; arte & disciplina superare.*

Seculo 3tio. Artes omnes bellis ubiq; terrarum sævientibus languent.

Instituta annorum numeratio per annos imperii Diocletiani, usq; ad annum Domini 532. duravit, annis 284.

Seculo 4to. Magnus Constantinus primus Vexilla notat Crucis signò.

Indictiones institutæ, abrogatis Olympiadibus 312. sive 313.

Aureus numerus excogitatur 325.

Aureâ coronâ primus inter cæsares utitur Constantinus post Imperii sedem Constantino-polim translatam.

Venatio Accipitraria inter Romanos, vel Constantini, vel Theodosii Senioris ævo initium habuisse videtur. *Vossius.*

Flavius Dexter primus annos numerat à Christo nato in fine seculi.

Seculo 5to. Ratio glutinis Athenis inventa, Arcadio principe per Philistium, cui, quod rei literariæ plurimum profuisset, statua posita.

Gothi ubi semel Italia potiti sunt, cum omnia barbaro more in armis ponerent, nobiles ab ea artes eliminarunt; quàmvis eas alere Theodoricus Rex, teste Cassiodoro conaretur.

Amalasuntha Theodorici filia post mortem Patris

Patris, Amalarici filii tutrix frustra Gothos suos ad literarum, & artium nobilium studium pellere conata est.

Seculo 6to. Specula ænea uistoria Procli, inventa sunt 514. Horrologium machinale, his, quibûs utimur, haud absimile primûm à Bôétio in turri Ticinensi adinventum aliqui suspicantur.

Serici ex bombycum ovis conficiendi ratio innotescit per Monachos ex India appulso 557. M. Aurel Cassiodor horologia miræ artis, lucernas semper ardentes habuisse traditur.

Seculo 7mo. Ignis Græcus Callinici inventum.

Sabinianus Papa horas diei, tintinnabuli sonitu primus distinguit.

Mahomete à Mecha fugiente 622. incipit Hegira, hoc est annorum lunarium apud Arabes supputatio ab ea fuga. Æra Isdegerdis ab ejus obitu 622.

S. Eligius antequam Novomiensi insula donaretur, aurifaber per Galliam celebris. Exstat adhuc ejusdem opus nobile Mausolæum S. Martini E. Turon.

Seculo 8vo. Qui putant hoc seculo inductas ferreas equorum soleas procul dubio censentur errare, ut eruditè suo more docet Fabretus in Syntagmate ad Column. Trajani.

Constantinus Copronym. Pipino Regi organa in Galliis, non ante visa dono mittit. 757 Sigebert.

Zacharias Hierosolym. Regis legatus Carolo M. S. Sepulchri Callariæ, & Oliveti claves cum vexillo defert 800. *Eginarth in Vita.*

Seculo 9no. Legati Persarum Regis Carolo M: illunetarium horologium affabrè admodum constructum ferunt, quod ab Eginartho in ejus vita describitur. Usus cognominum

scribendorū apud Arabes cæpto inde traducto ad Hispanos, eisq; secu: 10. frequentato, ac deniq; ad Francos Italosq; traductus *Henschen. Tom. 7. Maii pag. 793.*

Viguerat, ut notum est, in Italia cognominum usus, qui à Longobardis sublatus magno Historiæ damno, qui inde facta fuerat obscurior, undecimo tandem seculo restitui cæpit.

Seculo 10mo. Primordia Feudorum, ut loquantur sub Carolo Simplici in Francia, & in Germania sub Conrado I.

Hastiludia, sive, ut vulgus dicitur, torneamenta primū usurpata ab Henrico Aucupe. 938.

Gentilitia familiarum insignia occasione ditorum ludorum primo fixa, & certa. *Ita Menestrier. sed Chartarius aliud sentit.*

Typographiam hoc seculo à se inventam Sinæ gloriantur.

A Gereberto Monacho, qui postea Silvester II. Horologium Magdeburgense constructum est, in quo conspicua erat stella polaris.

seculo 11mo. Exolescente extremi iudicii metu, quo multi deterriti, tanquam in fine decimi seculi instantis omnia neglexerant, artes iterum coluntur.

Notæ musicæ, ut, re, mi, fa, sol, la, à Gaidone, Aretino Card. excogitatæ.

Sacchari cocturam, Rhabarbari, Mirabolani, & Tamarindæ usum medicina debet Avicennæ.

Desiderius Ab. Casin. vocatis ex Græcia peritissimis, ut ea ferebant tempora, artificibus, curat artes nobiles in Italia restitui. *Ostiens.*

Seculo 12do. Bombycinæ, vestes captivitatis Græcis opificibus orbi occiduo innotescunt, agente Roderico siculo.

Carroculum præcipuum olim apud Italos in bello vexillum à curru, cui soleret imponi appellatum, hoc sæculo ab Archiepisc: Mediolan: Heriberto

Heriberto inventum putat du Fresne, sed ejus usus videtur antiquior.

Vino excoqui cæpere cadavera, ut ossa possent à carnibus facilius separari, vetuit id postea sequenti seculo Bonifacius VIII.

Triboccus militaris machina celebris olim apud Germanos, primo apparuit in expeditione Thuringica ab Othone IV. *Genebrard.*

Seculo 13tio. Insigne tentorii inventum ad Fridericum Imper: à Sultano missum in quo solis, & Lunæ imagines artifice motu cursum suum certis spatiis peragebant, & diei, noctisq; horas designabant.

Conradus Schirensis Chronologus ex Mabilonio in Germanico Itiner. aliorumq; suspicionem, aliquem Optici tubi usum videtur habuisse.

Conspicilia ad oculorum laborantium subsidium, vel inventa, vel ostensa ab Alexandro Spina Dominicano. Ex Epist. Elegantissimi Redi, qui veterum inventum ex Plauto putant, procul dubio falluntur.

Seculo 14to. Utilissimum Acus Nauticæ inventum per Flavium Glojam Amalphitanum 1000. Perperam Joan. Gej. Melphen: appellatur ab his, qui Melphim', ab Amalphi non distinguunt, ut Vossius Labbæus, & alii.

Aera in Aragonia abrogata, inducta à Christo numeratione 1358. ut mox in Castella 1383 in Lusitania 1415. Bombardæ à Bertholdo nigro Germano adinventæ 1380.

Artem per æra celata multiplicandi imagines invenit suo initium sæculo. Thomas Finiguerra aurifex Florentinus, quem imitatus est Baccius Buldin: sed utrinq; superavit Anton. Bullajol: *Baldinuc: in erudito opusc: hac de re edito.*

Seculo 15to, Typographia inventa Argentinæ

tinæ 1440. à Ioan. Gurtemberg. seu ut alii ma-
lunt Mogunciae à Ioan: Factio. 1452.

Cusi primùm Augustin: de Civitate Dei, &
Lact: Firmian: ut multis placet.

Typographi inter primos florere Zellius,
Ienson, Amerbaccus, Eroben., Oporin., We-
chelii, Iodoc., Badius Ascens.

Petrus Navarr. cuniculos nitrato pulvere
primus replet seculo 15. in fine inclinante.

Seculo 16to. Navigatio. universum orbem
terrarum circumdans primò facta 1519. navi
victoria, cui præerat Ferdinand. Magellan: eoq;
mortuo navem reduxit Ioan: sebast: Canut:
Cantab: 1522. *Oforius.*

Ejusdem navigationis gloriam hoc eodem
seculo alii tres tulere, Angli Duo Francisc: Dra-
cus, Thom: Candiscius., & Batav. Oliver: Van-
dernoit.

Orichalchum factitium excogitatur. Aquæ
fortes, ut dicunt, inventæ

Reperta capella, seu Vasculum ex osse su-
buro ad auri & argenti purgationem.

Florent insignes Typogr. Manutii, tres Gry-
phi, Plantini, Stephani tres.

Ars consificiendi aulæa introducitur Romæ
à Ss. D. N. Clemente XI.

Celatura sub Ludovico M. hoc ævo pluri-
mum profecit.

URBIUM NATALES, ET ALIA ARCHITE- CTURÆ OPERA ILLU- STRIA.

SEculo 1mo. Cæsarea Philippi ad fontes Ior-
danis condita 12.

Colonia

Colonia Agrippina Germanici Cæsaris o-
pus 15.

Ratisbona olim Imbriopolis 32.

Portus Romanus ad ostia Tiberis à Clau-
dio Cæsare. 42.

Fossa Corbulonis inter rhenum & Mosam
47. Hoc est Canalis à Rheno derivatur per Cor-
bulonem spatlo 23. M. pass: Mosæ congregiens
ad Crimpam pagum. *Ortel.*

Seculo 2do. Trajanopolis altera in Phry-
gia, altera in Tracia sub Trajano.

Hadrianus instaurat Hierusalem, & de suo
nomine Æliam appellat.

Pontè planè admirando Trajanus Danubi-
um jungit cujus adhuc manent nomen, & ve-
stigia.

Murus dividens Scotiam à reliqua Britan-
nia per 80000. passus ab Hadriano ductus.

Hadriani apud Tiburtes Villa, cujus adhuc
rudera miramur. In ea provinciarum, & loco-
rum celeberrima nomina inscripserat, veluti Ly-
cæum, Academiam, Canopum, Pæcilen,
Tempe. *Spartianus in Vita.*

Seculo 3tio. Brandenburgum in Germania
à Brenno positum 211.

Sicambria, quæ nunc Hungarorum Buda
conditur 224.

Philippopolis à philippis Imperat. Bosra in
Arabia ab iisdem instaurata 245.

Firmus Tyran. domum è quadratis vitris
bitumine. & aliis medicamentis insertis habu-
isse scribitur à Vopisco.

Aurelia in Gallia ab Aureliano 273.

Severi Vallum inter Scotiam, & reliquam
Britanniā 207. Bodotria ad Glottæ æstuarium per 132.
M. pass: ubi antea agricola Srovinciam finire
decreverat *Buchanan.*

Seculo 4to. Byzantium à Severo excisum

à Constantino Magno instauratur , ac nova Roma , & Constantinopolis dicitur.

Basilea sub Valentiniano II. ex Augustæ Rauracorum reliquis 374.

Templum Antiochenum nobilissimum , Dominica aurea dictum Anno 328. inchoatum 341. dedicatum.

Seculo 5to. Ferraria à Vico Ferrajola , & fossa , quæ in Padusam ducebat , ubi forum arii mænibus cingi cæpta 433.

Venetæ regionis incolæ , Attila Galliam Cisalpinam impunè vastante , in paludes Adriatici sinus confugientes , nobilissimæ Urbis Venetiarum fundamenta locant 452.

Aetii jussu , è cespite murus excitatur ad excludendos Scotos , Pictosque à reliqua Britannia , *Leslaus Buchanan.*

Seculo 6to. Antiochia à Justiniano instaurata , Theopolis appellatur 529.

Gnesna in Polonia à Lecho Croata condita 550.

Victoria civitas in Hispania à Leovigildo 580.

Ferraria munita à Smaragdo Exarcho 585.

Theodelapius Dux sub initium seculi ponte simul , & aquæductu planè mirabili Spoleti duos montes jungit *Campell. Hist: Spoleti:*

Templum S. Sophiae celeberrimum Constantinopoli Justinianus erigit , eique trecenta sexaginta quinque suburbia pro dote assignat , ac mille Clericos constituit , qui rem Divinam in eo faciant.

Seculo 7mo. Urbs Sangallens. in Helvetia conditur: 620.

Ferraria amplificata à Rom: Pontifice Vitaliano 657.

Ferraria in oppositam Padi ripam translata 673.

Pampilona per R: Bambam 674.

Praga in Bohemia incipit ædificari 686. &
Cracovia in Polonia.

Templum ea ætate nobilissimum, nunc vix mediocribus comparandum, D. Ioan: Baptistæ à Theodolinda Longobardorum Regina Modoetiaë ponitur.

Sæculo 8vo. Ovetensis civitas in Hispania 760. Viterbium à Luitprando Longobardorum Rege ædificatur, vel saltem mænibus cingitur.

Casinense Monasterium à petronace 720. cæptum instaurari, ad eam amplitudinem, & opes excrescit, quibus postea floruit. Caroli M: opus decennale pons super Rhenum.

Templum D: Petri in cælo aureo à Luitprando Ticini conditum, & opulentissimis Auctum donariis, in quo D: Augustini corpus collocavit.

Sæculo 9no. Dresda ad Albins 808. Aquisgranum 809. per Carolum M: condita.

Florentia per ejusdem instauratur opus, præcipuè uigente Guillelmo Achai scotorum Regis fratre *Lestus*.

Nobile templum à Pippino Caroli M. filio, Veronæ, D. Zenoni E. erigitur, quod integrum adhuc perseverat.

Alphonsus III. M. Compostellanum D. Iacobi templum ingentibus sumptibus ædificat 882. Zamosa in Hispania ab eodem condita 889.

Canossa Castrum in Æmilia celebre conditum ab Artone, sive Actio Mathildis Comit. proavo sub initio sæculi. *Floren*.

Sæculo 10mo. Calecutum apud Indos initio sæculi à saracenis, Monachium Bavariae Ducum sedes sub Othone I. Magdeburgum rogante Æditha Imperatrice 950. Hala in Saxonia 981. Cairum propè veterem Memphim à Iohar saraceno 968. ædificantur.

Nonantulæ & Farfæ Monasteriis nihil hoc ævo in Italia magnificentius.

S. Marci celeberrimum Templum Venetiis inclinante seculo plurimum à Græcia architectorum operâ inchoatur.

Seculo 11mo. Troja in Apulia à Bubagno, seu Bolano Græco ædificatur 1022.

Scaphusiana Urbs apud Helvetios conditur. 1053.

Plura. teste Glabro instaurantur, plura conduntur nova per Europam Tempia.

Pisani Basilicam egregiam à Siciliensibus manubiis exstruunt 1012.

Phanorum exemplo excitantur Etrusci & Florentiæ I. Miniatis in Monte 1020. Lucæ S. Martini Templum 1062. ædificatur.

Seculo 12mo. Galitium in Lusitania 1123. Rostochium 1145. Berlinum 1143. Alexandria è palea dicta 1168.

Mediolanum, Cremona, placentia, ab Ænobardo excisæ, brevi felicius resurgunt 1168.

Berna & Eriburgum 1180. conditæ.

Templum maximum B. Virgini Lutetiæ sacrum, quod Robertus Cenalis *lib. 2. Hist.* Ephesino Dianæ præferre non dubitavit, inchoatur ab Episcopo Mauritio de Sully. Nunc multis per Europam posthabetur.

Seculo 13tio. Strausbinga in Bavaria, Stockholmium in Svecia 1259. Bilbaum in Hispania conditur 1300.

Templum Ambiani maximum, Galliæ totius nitidissimum 1220. circiter inchoatur 1270. absolvitur *Gallia Christian.*

Pons Londinensis mirabilis sub Ioanne Angliæ rege.

Turris Cremonensis Italicarum maxima perficitur à Guelphis 1290.

Urbeventanum Templum opere semigothico.

thico, sed planè nobilissimum, & illo ævo admirabile 1290.

Seculo 14to. Navale Venetum toti Europæ mirabile 1304. inchoatur.

Maximum Urbis Americæ Septiarion Maxima 1322.

Lymia, & fons oblivionis Hispaniensium celeberrimus à Petro Lusitana conditur.

Limæ templum totius Germaniæ maximum cæpit ædificari 1377. perficiendum post annos 100.

Anno 1386. Templum Cathedrale Mediolanensium, quo nihil habet Gothica Architectura nobilius, sed post immensos, planè sumptus nondum absolutum.

Seculo 15to. Templum Cathedrale Hispalense magnificientissimum nobilissimi Capituli sumptibus cæpit ædificari. 1401.

Florentini egregiis operibus urbem suam exornant. Hinc illi speciosum. Pulchra cognomentum inditum.

Florentiæ S. Mariæ de Flore tholus primus erigitur à Brunellescho Statuario, & Architecto prænobili. 1446.

Ex eo plurimum profecit Bonarota Vaticanum erecturus.

Carthesia Tirmen à Galeatio Sfortia magnificientissimè condita.

Seculo 16to. Cima in Peruvia 1535. à Pizzaro. Anneburgum in Misnia 1561.

Agra Mogelensis Imperia Metropolis à Rege Acabar, & Palma nova, à Venetis conduntur, 1595.

Venetiis absolvuntur Arcæ Marcianæ porticus, quibus nil perfectius habere dicitur Architectura.

Ibidem Pons rivi alti marmoreus operis omnino mirabilis.

Templum

Templum & Monasterium D. Laurentii in Escuriali à Philippo II. conditur.

Basilica D. D. Apostolorum Petri, & pauli Cracoviæ insigni Architectura, & magnificentia erigitur, à Sigismundo III. Rege Poloniarum, in gratiarum actionem pro insigni victoria Chocimensi, quam publicò officio Divinò celebrat Polona Ecclesia.

Sacellum materia, & opere spectandum in primis Florentiæ in quo magnorum Ducum sepultura.

Sæculo 17mo. Arx Casalensis in Italia, Philippoburgum in Germania excitantur.

In Insulis Oriental: à Batavis Oceani conduntur urbes, Amstelodamum, Londinum, Taurinum, Parisii exornantur.

Fossa seu Canalis inter Aracem, & Germaniam per Ludovicum XIV. Galliarum R.

Vestaliæ immensis sumptibus à Ludovico XIV. ad Regias delicias conditæ.

ARCHITECTI NOBILES ARCHITECTURÆ ROMANÆ VICES.

Sæculo 1mo. Augustus moriens gloriatur, se Romam lateritiam invenisse, marmoream relinquere.

Architecturam hoc ævo majestate, & soliditate nobilissimam floruisse docent multa peritis antiquitatis notissima, inter quæ.

Aquæ Claudiæ, & Anienis novæ ductus inchoati à Caligula, à Claudio absoluti.

Theatrum Marcelli, cujus exstant in Sabeliorum palatio reliquiæ.

Amphitheatrum, vulgò Colossæum.

Templi

Templi pacis à Vespasiano conditi reliquiae.
Seculo 2do. Apollodorus Pontis, per Trajanum Danubio impositi, Architectus, ut rectè Fabretius in Syntagm. ad Colum. Trajani Tristhanum redarguens, qui Lacero Architecto pariter nobili hanc laudem tribuit.

Trajanus Urbem plurimis, & pulcherrimis ædificiis, ornavit, quæ artem, & magnificentiam, vel è ruinis ostentant, sed cum studiosius his nomen suum inscriberet, dictus est. *Herba parietaria.*

Sepulchro Hadriani superba moles imposita ab Antonino Pio, artis tum florentis excellentiam abundè docet.

Seculo 3tio. Septimius Severus, & Alexander, item Severus, ædes Romæ labentes instaurant.

Therme Antonini Caracallæ, & Diocletiani magnificentiam florentis adhuc Architecturæ, sed Gallieni veriùs, ut bene notat Fabrettus, quàm Caracallæ Circus extra portam Capenam, labentis infelicitatem docent.

Aurelianus Urbem muris validioribus, & amphoribus munit, sed errant proculdubio, qui eos ad ambitum 50. milliarum extendunt.

Mivutol; in antiquit. Roman.

Seculo 4to. Nova ædificia sub Constantino ex veterum partibus ædificari cæpta, ut liquet ex ejusdem arcu, & Basilicis ab eo conditis. Hinc in Christianorum templis nonnulla marmora Ethnicorum mysteriis sculpta spectantur.

Templa in Crucis formam ædificata, post Crucem Constantino offensam.

Auro opulenta hujus ævi ædificia, ut ex D. Hieronymo constat, sed minùs solidè ædificata ad nos non pervenere.

Agnoscentur tamen, tum in Basilica Liberiana, tum in Templo SS. Ioannis, & pauli, & in Basilica Sessoriana quædam antiquitatis vestigia.

Seculo

Seculo 5to Alarici Gothorum Regis metu
romā novis mænibus circumdat Honorius Imper.
403.

Sepulchrum sive moles Hadriani, tanquam
turris mænibus adjunctum imo Gothico bello, ut
liquere videtur ex Procopio.

Basilica Liberiana magna ex parte à Sixto
III. instaurata, & ornata musivis picturis, æ-
des S. Sabinæ à Petr: Ep: Illyrico condita, Sixto
sedente, ut Anastasius tradit, architecturam hujus
ævi adhuc spectandam nobis exhibent.

Seculo 6to. Moles Hadriani habitatur à Theodori-
co, hinc aliquando *Theodorici Domus* appellata.

Theodoricus quasdam mænium partes ex
marmorum crustis & silice instaurat.

Quamvis magnificis Theodorici operibus an-
tiqua ædificiorum miracula superata scripserit
Cassiodorus, perennare non valuerunt.

A Narsete prius, mox à Belitario, post ur-
bem à Totila incendio deformatam, instaurata
è tophis, cæmentis, lapidibus, & lateribus mæ-
nia.

Architectura Gothica, à Gothis inventa,
veteri neque soliditate, neque elegantia com-
paranda.

Seculo 7mo. Laterum officinas post Barba-
rorum devastationem in urbe abolitas opinatur
Ciampin: *In vetust. Monum.*

Itaque plerumque hoc ævo ædificatum ex
tophis, silicibus, & marmorum crustis.

Bonifac: IV. sive vetustis instaurandis, sive
novis excitandis ædificiis inclaruit.

Templum S. Venantii in Regione Monti-
um propè Lateran. Ædem à Ioan: IV. inchoatum
à Theodoro perfectum est.

Templum S. Georgii in Velabor Leone II.
instauratum tradidit.

Seculo 8vo. Gregorius III. Urbis muros reficit.
Templum

Templum SS. Petri, & Marcellini nova molitio ne erigit.

Carolo M. regnante, visa est reflorescere architectura, & eum ædificandi modum tenere, quæ, Gallieno imperante, usurpant Architecti *Campin: loc: cit.*

Hadrianus. I. muros urbis magnis impensis reficit, vetera plura ædificia restaurat, nova condit.

Idem Confessionem, ut ajunt D. Petri, totum solido auro, altare autem illi impositum, ex parietes dextrâ, lævâque argentô contextit.

Seculo 9no. Ædificandi laude hoc seculo inclaruere SS. Pontifices Leo: III. Paschalis I. Leo IV.

A Leone III. præter alia, instaurata est à fundamentis Ecclesia SS. Vincentii, & Anastasii ad Aquas Salvias, superest ejusdem opus Arcus ingens in Æde D. pauli magnis columnis, impositus.

In templo S. praxedis à paschali I. resecto spectatur adhuc sacellum D. Zenoni dicatum, ubi servatur pars columnæ, ad quam Christus Flagellandus fertur alligatus.

Urbs Leonina Romanæ appendix à Leone IV. condita est.

Seculo 10mo. Decimum hoc, & consequens undecimum seculum incuriosiora operum memoria defluxere.

Adalbertus Etruriæ Marchio, qui molem Hadriani tanquam arcem tenebat, Theodoram nobilem, sed famosam Romæ mulierem in communionem ejusdem, recepit, ex qua primùm ipsa, mox & filia Marotia urbi leges dare propemodum visa est. Ex his ad pontifices, sed brevi ad populum transit Arcis possessio, quæ à Cruentio Nomentano capta, ab eo aliquando est appellata.

Hoc ævo solis tophis quadrilateris ædificari cæptum est.

Seculo

Seculo 11mo. Buschettus Græcus Architect. laudatur à Vasario.

Frequentes in Urbe seditiones, & Turbæ, vix ullum Rom. Pontificibus ædificandi spatium reliquere.

Bis præterea Roma penè consumpta est flammis, primò sub Leone IX 1050. fortuitò incendiò, secundo sub Greg. VII. 1084. Roberto Guiscardo, Henricum III. Cæsarem persequente. Ex eò tempore Roma pluribus in locis vacua facta est ædificiis.

Plures hoc ævo in Urbe præcella turres, & nobilium ædes instar arcium munitæ, quæ non semel pontificibus perfugium præbuere,

Seculo 12mo. Turres hoc etiam ævo, munitasq; Domos, sibi Romani Proceres parare solebant.

Quamvis jam melior ædificandi ratio alibi in Italia floreret, nondum Romæ assurgebat. Vestigia tamen apparent in Turri Campanaria Sessorianæ Basilicæ addita à Lucio II. eam instaurante.

In porticu Basilicæ Liberianæ ab Eugenio III. ædificata, quamvis postea Gregorio XIII. resecta, & deniq; in templo S. Salvatoris ad Cupellas.

Seculo 13tio. Tuccius, Nicolaus pisanus, Marchion, Arnulphus, Lupus, Architecti illustres. Rudis adhuc, & solidior hujus ævi Architectura ex his, quæ Romæ supersunt jure censetur.

Turris, quæ Comitum nuncupatur in Suburra, ab Innocentio III. Turris Militiarum in Quirinali jugo à Gregorio IX. exstructæ.

S. Urbani Templum in Regione Montium, sub Urbano IV. ædificatum.

Supersunt ad S. Sabinam vestigia collium ab Honorio IV. conditarum.

Seculo

Seculo 14to. Andreas Organa, Calendarius, Bonus, prothus S. Marci Architecti.

Pontificibus rom. aveniens: sedentibus, vetusta Romæ ædificia passim ruunt, ut in Epist. testatur petrarcha.

Moles marmorea in æde Lateranen: Urbani V. imponitur Altari, in quo, servantur SS. Petri & pauli capita.

post Pontificum in Urbem reditum, ædes plerumq; informes, quales adhuc nonnullæ spectantur, ex veterum ædificiorum fragmentis excitantur.

Turris in facie Basilicæ Liberianæ jubente Gregor. XI. erigitur.

Seculo 15to. Leo Baptista Albertus nobilis Florentinus sui seculi Vitruvius, Braneleschus, pariter Florentinus Architectus.

Nicol. V. mænibus Vaticanum cingit, Urbem insignibûs monumentis illustrat, & Aquæ Virginis ductum vetustate collapsum restituit.

palatia Columnensium Capranicarum, & S. Marci templa, S. Augustini, & Hieronymi Dalmatarum melioris oppido. sed nondum defæcatæ Architecturæ opera, seculo inclinante conduntur.

Seculo 16to. Bramantes, Raphael Urbin., Bonarota, Fontana, Baroccus vulgò Vignola Architecti nobilissimi.

Basilica D. Petri Augustissima in Vaticano 48. ferè millionum sumptibûs nondum absoluta, Palatium Farnesiorum, Templum item nomini Jesu ab Alexandr. Card. Farnesio dicatum. Obelisci à Sixto V. feliciter erecti, ejusdem sacellum in Basilica Liberiana reslorescentem ad omnium seculorum invidiam Architecturam docent.

Lateritiam structuram vetustæ similem industriâ recentiorum restitutam agnoscimus, soliditatem

lilitatem ædificandi vetustæ parem adhuc desideramus.

Seculo 17mo. Carolus Madernus, Laurentius, Borominus Martinus Longo egregii Architecti.

Sacellum Burgvesianum pauli in Basilica Liberrana, Ludovisianum S. Ignatii Lojolæ templum.

Ædes Barberinæ in Quirinali, fons Pamphilianus in Arca Agonali ab Innocent. X. inductus, Porticus areæ Vaticanæ ab Alexandro VII. circumpolitæ, opera censentur Architecturæ Augustæo ævo ferè paria.

Urbanus VIII. non exiguam Urbis partem, novis mænibus, & arcem S. Angeli novis munitionibus circumdat.

Floruerunt in Architectura Andr. à Priteo S. Jesu Equ. Francisci Fontana.

Curia Mont: Citatorii ab Innocentio XII. magnificè exstructa à quo dicta Innocentiana.

Ædificium S. Michaelis alendis, & exercendis in omnium ferè artium genere pauperibus per pontifices Innocent: II. & SS. D. N. Clement: XI. à quo magnificentius promovetur. Templum duodecim Apostolorum.

PICTURA STATUARIA, EARUMQUE ROMÆ VICES.

Seculo imo. pauci hujus ævi pictores, Asmulius, Cornalius, Avius priscus, unus ferè statuarius Zenodorus memorantur, quamvis plures floruisse constet.

Spectabantur nuper in reliquis Thermarum Titi umbræ quædam veterum, & optimarum imaginum

imaginum quarum delineationes servat egregius antiquitatis indagator Jo. petrus Bellorius! *Vide-
fis ejus opus de sepulchris Nasonum.*

Quæ in sepulchro Cestii viscebantur minùs laudantur, Vide eruditam de his differt. Oëtavii Falconerii, quem magno rei literariæ detrimento immatura mors nobis eripuit.

Quæ super sunt in arcu Titi anaglypha florentissimam hoc ævo statuariam. ostendunt

Seculo 2do. Hadrianus Imperator venustissimè pinxit, atq; etiam effigies è cetera, & creta formavit. *Dio in vita.*

Fragmentum picturæ ex villa Hadriani, nunc in Musæo Ducis Parmensis magno Judice Carolo Maratto, Raphaelis Urbin., vel Annib. Caracii manum referre videtur.

Quæ inventæ sunt in sepulchro Nasonum picturæ 1674. hoc seculum redolent. Pars earum translata est in Alterionum hortos. V. *Fabrestum de Aquaductibus.*

Columna Trajani florentem, Antonini deficientem statuariam ostendit.

M. Aurelii statua Equestris in Capitol. magni artificis opus,

Seculo 3tio. Codices duo, Terentii alter, alter Virgilii cum pictis fabularum argumentis, hujus ævi picturam exhibent in Vaticana Bibliotheca.

Arcus Septimii Severi statuariam declinantem, sed celebre Caracallæ caput in Farnesiano Palatio, florentem adhuc videtur ostendere.

Urna marmorea in porticu Basilicæ Libेरianæ, Christianæ religionis mysteriis insignis, hoc seculo inclinante creditur elaborata.

Seculo 4to. Constantinus Byzantium immigrans, nobiliores secum Pictores, & Statuarios trahit.

Pius Christianorum ardor multa, tum Deorum, tum hominum, simulacra delet.

Augustissimæ Virginis imago in æde S. Martini in montibus tessellis compacta dicitur S. Silvestri jussu.

Arcus Constantino Victori erectus, florentem ævo Trajani statuariam, hoc deficientem ostendit; nam partes ex arcu Trajani sumptæ omnino optimè, post Constantini victoriam sculptæ, omnino pessimè apparent.

Seculo 5to. Imagines musivi operis in arcu Basilicæ Liberianæ jussu Sixti III. in Odæo Basilicæ Paulinæ jubente Leone I. elaboratæ, aliæque Romæ, & alibi, de quibus copiosè, & eruditè Ciampin. in *Veter Monum*, picturæ incrementa demonstrant.

Argenteam D. Laurentii statuam à Sixto III. in ejus æde extra muros locatam defert Anastasius, quare non hoc, sed sequenti seculo statuariam omnino defecisse suspicantur eruditi viri.

Nobilissimæ statuæ, quæ ex præda Romana Gensericus mittebat in Africam mari. haustæ periære *Procop.*

Seculo 6to. Nullam hujus ævi picturam Romæ licet assignare; nam musivæ instauratæ olim D. Gregorii jussu in D. Agathæ ad Suburram templo, periære vetustate consumptæ anno 1592. Delineatæ tamen servantur in Vaticana Bibliotheca, teste amantissimo antiquitatis præfule Joanne Ciampino.

Quæ Græserus in Historia exotica tradit de statua Theodorici affabrè elaborata, & Neapoli erecta ad prænuncianda Gothorum fata, à viris antiquitatis bene peritis fabulosa censentur.

Seculo 7mo. Honorio jubente elaborata est opere vermiculato S. Agnetis effigies, quæ in Odæo templi, eidem Virgini dicati, via Nomentana visitur.

Imagines

Imagines è Tessellis, quæ spectantur in Odæo Templi S. Venantio E., & aliis martyribus Sacro prope Basilicam Lateranen., Ioan: IV. & Theodoro pontificibus, qui simili opere ibi picti cernuntur, sedentib9 compactæ feruntur.

Seculo 8vo. Furentibus in sacras imagines Iconomachis, pictura, & statuaria magnum accipiunt detrimentum.

Hoc seculo Altarium vestes Divorum imaginib9 ornari cæpere, ut liquet ex Anastasio in Vita Greg: III. Lachariæ, & Hadrian: I.

Quamvis Apostolorum imagines in Odæo S. Pudentiana Hadriano I. sedente tessellis picturæ rudem ejus ævi artem ostendant. Puffinus magni nominis pictor sedentis inter eos Servatoris Majestatem contemplare sæpe, & laudare solebat.

Seculo 9no. Laudatur inter pictores S. Lazarus Græcus monachus sacrarum imaginum fortissimus propemodum.

Spectatur Romæ à Rhodiano Triclinio Musivum opus Leoni jussu pictum peculiari opusculo illustratum ab Alcmanno mandante Francisco I. Cardinale Barberino. Ejusdem ævi creduntur imagines in Odæo S. praxedis sub paschali. I.

Angelorum argentea simulacra eodem Leone jubente elaborata., ut anastas:, tradit, reviviscentem Romæ Statuariam videntur indicare.

Seculo 10mo. servatur in Vaticana Bibliotheca Semeseris Græci Menologii pars cum sanctorum imaginibus, quas hoc ævo pictas putat Allatius apud Hughellum in Ital: Sacra. In eo aliquot Pictorum nomina.

In sacello S. Thomæ Cantuar. olim: Ædis Lateran. Sacrario visuntur ad aras imagines Ioanne XI. sedente pictæ C: *Raspon. in Basil. Lateran.*

Historiæ Christi patientis opere anaglypho, in Columella ad Basilicam Paulinam, monstra, non opera Statuaria videntur, & quia à Casinensibus posita, huic seculo tribuendæ, quia hoc tantum seculo Paolinum Cænobium tenuerant.

Seculo 11mo. Stauratius Turchitus, cujus opus Valvæ Basilicæ Paulinæ.

Equites Paparoni cum gentilitiis insignibus in pavimento Basilicæ Liberlandæ vermiculato opere picti, & ejusdem operis in *Æde F. Laurentii* extra muros jacentem Romæ picturam hoc seculo docent.

Idem ostendunt æneæ Valvæ Paulinæ Basilii: opere diaglypho elaboratæ Constantinopoli, jussu Alex: II. pontif:

Iure his præferuntur musiva in Templo S. Miniatis Florentiæ, & Anaglyphæ Alexandri II. Historiæ, Lucæ in æde S. Martini.

Seculo 12mo. Ephrem musivi operis pictor, à quo sub Manuele Comneno ornatum Templum Bethlemiticum B: Virginis Sacrum.

Innocentio II. ædem D. Mariæ Translyb: instaurante, pictum est, opere musivo ejusdem ædis Odæum, & imagines è regione Sacrativ. Imagines Anaglyphæ in epistylis marmoreo Ianuæ S. Prudentianæ, statuariam aliquid jam felicius audeptem ostendunt & ideo seculo huic assignandam artem instauranti.

Idem præterea tradere videntur rythmica carmina, & in Syllabis rudis seculi more peccantia.

Seculo 13tio Cimacovis, Taphus, Cadius, musivi operis artem, & picturam super Græcos artifices assurgentes restituunt, sive potius ad vitam revocant penè extinctam.

Abellenatus, Aliprandus, & Nicol: Pisanus statuarii laudantur à Vasario, sed Romæ rudera adhuc, & jacentem utramque artem ostendunt imagines Tesselis expressæ in Odæo Basilicæ Liberlandæ

berianæ & sepulchrum Guillelmi Card: Flisci in
æde s. Laurentii extra muros & historiæ ana-
glyphi operis in urna, & imagines in pariete o-
mnino infelices.

Seculo 14to. Caddus Varguritonus, Buffa-
malc. Duccius Pictores nobiles, sed his longé
nobilior Iactius picturæ renascentis parens.

Musivum ejus opus, ubi Petrum incipientem
mergi liberat Servatoris manus in Vaticano spe-
ctatur.

Margariton, Andreas pisanus, Petrus Ca-
vailinus statuarii.

Hujus opus lignea Crucifixi imago in æde
D. Pauli celeberrima.

Pontificibus Avenione sedentibus tantus erat
Romæ artium elegantiorum neglectus. ut urnam
Agrippina marmoream, quæ ad huc servatur in
Capitolio metiendo tritico adhiberent.

Seculo 15to. Dellus, Vcellus, pinturichius,
Ghirlandinus. Puliajol, Mantegna Pictores.

Antonellus Messanens: primus in Italia co-
lores oleo miscuit, quod à Belgis didicerat.

Massacius tantum addidit picturæ, ut ab eo
Bonarota, & alii plura didicerint.

Iacob: à quercu, Donatellus, Pullajolus, Bru-
nellesch. statuarii.

Imagines vivacissimis expressæ coloribus in
Odæo Basilicæ Sessorianæ hujus ævi, sed incerti
Pictoris.

Anton: philaretus Eugenii IV. jussu Æneas
D: Petri valvas opere anaglypho 12. annorum
spatio elaborat.

Seculo 16to. Bellinus, Francia Giorgionus
Petrus perafin. Signorell: pictores egregii.

Raphaeli Urbinati, & Bonarotæ Pictura de-
bet summum ad quod venit incrementis.

Post hos laudantur Corregius Titianus, par-
megianinus, Sarrius Polydor: Monoeromatis
celebris

celebris Iul: Roman. , paulus Veronens. , Ioan-
nes Utinensis novæ Plasticæ inventor. Perinus
à Vaga, Sodoma, Beccatianus, Zuccari duo, &
Baroccus.

Paulus Roman. Baccius Bandinellus, & lon-
gè ante hos Bonarota scalpro nobilis.

Seculo 17mo. Augustinus Ludovicus, &
præcipuè Annibal Carracii ffr: labentem pictu-
ram insultant.

Florent præterea Rubenius, Albanus, Ioseph
Arpin: Vandikius, Suecus, Petrus Berettinus,
Corton., Possin: Musivi operis Apelles, huic
Proximus Calandra

Statuarii Anton: Lombard:, Francisc: Belga,
Algardus, Berninus, quorum opera plurima
Romæ narrantur.

Possin. Miniard. Lanzanus Pictores. Duode-
cim Apostol: Statuæ miro opere, & magnitu-
dine per celeberrimos hujus ævi artifices elabora-
tæ in Basilica Constantiana.

K S I E G O Z B I Ó R
M A R C I N A Z A M O T S K I E G O

1901

-KZ

Deus meus
Bog moy

~~Deus meus~~
p
pamie
Bog

Deus

Daa

